

การพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย
สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น

ประชา พิจักขณา
สาริต เหล่าวัฒนพงษ์
เอกพงศ์ อินแก้ว
นพพร สกุลยืนยงสุข

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

The Development of Learning Aid “Thailand Map” for
Children with Visual Impairments

Pracha Pijukkana

Sathit Laowattanaphong

Akapon Inkuer

Nopporn Sakulyunyongsuk

This Report is Funded by Faculty of Architecture and Design,

Rajamangala University of Technology Phra Nakhon, Fiscal Year 2011.

- ชื่อเรื่อง :** การพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น
- ผู้วิจัย :** ประชา พิจักขณา , สาธิต เหล่าวัฒนพงษ์ , เอกพงศ์ อินแก้ว และนพพร สุกุณีนยงสุข
- พ.ศ. :** 2554

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น และเพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกในการศึกษานอกเวลาเรียนให้กับเด็กจะได้มีโอกาสการฝึกฝนตนเอง

โดยมีวิธีการศึกษาจากการทดสอบการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิม และการเรียนโดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยต้นแบบที่พัฒนา โดยแยกกลุ่มตัวอย่างทดลอง 2 กลุ่ม ๆ ละ 1 วิธี และให้ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินในแบบทดสอบ นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาข้อสรุป วิเคราะห์ และเสนอแนะ

ผลการวิจัยได้ทำการศึกษา และ วิเคราะห์หาข้อสรุปการพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิม และการเรียนโดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยต้นแบบที่พัฒนากับนักเรียน พบว่า การเรียนทั้ง 2 วิธี มีผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ทุกรายข้อและในภาพรวม

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่า วิธีการเรียนจากการใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยต้นแบบที่พัฒนาเพื่อช่วยในการเรียนตามการทดสอบทุกรายข้อ โดยเฉพาะการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน การทบทวนบทเรียน มีความเหมาะสมของวิธีโต้ตอบกับเครื่องมือ และส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในระดับมากที่สุดตามลำดับ ส่วนส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้กับผู้เรียนช่วยเพิ่มทักษะให้แก่ผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ช่วยเสริมความเข้าใจในการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยของผู้เรียน การเรียนรู้ข้อมูลพื้นฐานประเทศไทย การเรียนรู้ข้อมูลของจังหวัดในประเทศไทย และการเรียนรู้จังหวัดในประเทศไทยในระดับมากที่สุดตามลำดับ ส่วนในระดับปานกลาง ได้แก่ การเรียนรู้ลักษณะรูปทรงของจังหวัดในประเทศไทย และการเรียนรู้ลักษณะรูปทรงประเทศไทย

คำสำคัญ : การพัฒนา ความบกพร่องทางการเห็น อุปกรณ์การเรียนรู้ แผนที่ประเทศไทย

Research Title : The Development of Learning Aid “Thailand Map” for Children with Visual Impairments

Researcher : Pracha Pijukkana , Sathit Laowattanaphong , Akapong Inkuer and Nopporn Sakulyunyongsuk

Fiscal Year : 2011

Abstract

The purposes of this research were to (1) study of development of Learning Aid “Thailand Map” for children with visual impairments and (2) provide Learning Aid “Thailand Map” for self-study.

This study investigated and compared the opinions of teachers toward the level of satisfaction given to learning outcome when teaching “Thailand Map” from traditional learning approach and learning aid approach. The samples of this research consisted of 2 groups and each group was taught by one method. The instrument used for data collection was a questionnaire, inquiring teachers’ satisfaction of traditional learning approach and learning aid approach. Then, the data were collected, analyzed and then summarized.

Research results can be summarized that, for children with hearing impairment, via Thailand map, the learning outcome of the student taught by traditional learning approach and learning aid approach were significantly difference at the .05 level.

According to teachers’ opinions about studying with learning aid “Thailand Map” approach, it were found that, when considered individual aspects, (1) heuristic learning approach, repeating learning, suitability of communication between user and tool, and promoting learners’ acquisition of knowledge were at the highest level, (2) promoting students’ creativity, quickly increasing learning skill, suitability with student

level, promoting learners' comprehension about Thailand map, learning basic data of Thailand, learning about provincial data of Thailand, and learning about the number of provinces in Thailand were at high level, and (3) figure learning of provinces in Thailand and figure learning of Thailand were at moderate level.

Keywords : Development , Visual Impairments , Learning Aid , Thailand Map

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเล่มนี้เกิดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางและสร้างแรงกระตุ้นของทุกคนในสังคมให้ตระหนักในการพัฒนาการศึกษาให้กับผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็น ในการเรียนให้เหมือนคนปกติทั่วไปมากยิ่งขึ้น โดยการพัฒนาสื่อหรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลเหล่านี้ ให้เกิดพัฒนาการในการเรียนเพิ่มขึ้น และเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาผู้พิการ

การวิจัยเล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยการสนับสนุนทุนการวิจัยจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอขอบพระคุณบุคลากร คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจ ตลอดการทำวิจัย ขอขอบคุณโรงเรียนสอนคนตาบอดและคุณครูที่ให้คำปรึกษา น้องๆนักเรียน ทุกคน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและสละเวลาในการทดสอบเป็นอย่างดี ตลอดจนขอขอบคุณผู้ที่ให้ความร่วมมือและให้ความอนุเคราะห์ทุกท่านที่ไม่ได้กล่าวไว้ในที่นี้

ท้ายสุดคุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากงานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้เป็นแนวทางเกี่ยวกับการพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนกที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น และเอื้ออำนวยความสะดวกในการศึกษานอกเวลาเรียนให้กับเด็กจะได้มีโอกาสการฝึกฝนตนเอง เพื่อเพิ่มความชำนาญในการเรียนรู้แผนกที่ประเทศไทยต่อไป

ประชา พิทักษ์ณาและคณะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
สารบัญภาพ.....	VII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 ความหมายของความบกพร่องทางการมองเห็น.....	7
2.2 ลักษณะทางจิตวิทยาและพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาในการเห็น.....	9
2.3 พฤติกรรมการเล่นของเด็กที่บกพร่องทางการเห็นในโรงเรียนสอนคนตาบอด.....	13
2.4 การเรียนของเด็กบกพร่องทางการเห็นและหลักสูตร.....	14
2.5 ข้อมูลพื้นฐานประเทศไทย.....	17
2.6 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดในประเทศไทย.....	18
2.7 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	95
2.8 สรุปการทบทวนวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในงานวิจัย.....	96
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	99
3.1 ขั้นตอนการวิจัย.....	99
3.2 กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	102
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	102
3.4 การเก็บข้อมูล.....	103
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	104
บทที่ 4 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	107

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของการทดสอบด้านการเรียนรู้ผ่านที่ประเทศไทย.....	107
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ.....	111
5.1 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ.....	111
5.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	111

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม.....	113
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	116
ภาคผนวก ข ผลงานการออกแบบ.....	120
ภาคผนวก ค ประวัตินักวิจัย.....	123

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 แสดงตัวแปรจากกรอบทฤษฎี	98
ตารางที่ 3.1 แสดงสเกลระดับความคิดเห็นในแบบทดสอบ.....	102
ตารางที่ 3.2 แสดงสเกลระดับความคิดเห็นในการวิเคราะห์ผล.....	105
ตารางที่ 4.1 แสดงคุณลักษณะประชากร ของกลุ่มตัวอย่างในการทดสอบด้านการเรียนรู้แผนที่ ประเทศไทย	108
ตารางที่ 4.2 แสดงความคิดเห็นในการทดสอบด้านการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย	110

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 แสดงการเชื่อมโยงกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	97
ภาพที่ 3.1 เชื่อมโยงกระบวนการวิจัย.....	101
ภาพที่ ข1 ปุ่มจังหวัดต่างๆ โดยกดลงไปแต่ละจังหวัดจะมีเสียงบอกชื่อลั่วไปของ จังหวัดนั้นๆ.....	121
ภาพที่ ข2 แสดงหน้าจอในการควบคุมอุปกรณ์สำหรับผู้สอน	121
ภาพที่ ข3 การพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนกที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่อง ทางการเห็น	122

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาประชากรในวัยเด็กอย่างต่อเนื่องเสมอมา เพราะตระหนักดีว่าประชากรกลุ่มนี้คือ ผู้สืบทอดความดีงาม วัฒนธรรมประเพณี ฯลฯ ตลอดจนเป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาประเทศในอนาคต ดังจะเห็นได้จากบทบัญญัติทางกฎหมายในทุกระดับตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 พระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางด้านประชากร (ทั้งคนทั่วไปและคนพิการ) ตลอดจนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) ต่างก็ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศเป็นพิเศษ โดยเฉพาะประชากรในวัยเด็ก เพราะทราบดีว่าเด็กในช่วงตั้งแต่ปฏิสนธิจนถึง อายุ 6 ปี จะเป็นช่วงที่ระบบประสาทและสมองเจริญเติบโตในอัตราสูงที่สุด คือ ประมาณร้อยละ 80 ของผู้ใหญ่ปกติ โดยมุ่งหวังให้เด็กไทยมีคุณภาพ 8 ส่วน ดังนี้ คือ (1) มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ (2) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม (3) สามารถทำงานจนสำเร็จ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีความรู้สึกที่ดีต่ออาชีพสุจริต (4) สามารถคิดรวบยอด คิดแก้ปัญหา และคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (5) มีความรู้และทักษะเบื้องต้น (6) สนใจใฝ่รู้ รักการอ่าน และพัฒนาตนเอง (7) มีสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี (8) มีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว และเมื่อเติบโตจะได้เป็นคนไทยที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การที่จะสร้างเสริมให้คนไทยมีคุณลักษณะดังกล่าวข้างต้น เป็นเรื่องที่จะต้องร่วมมือกันหลายฝ่ายทั้งการสาธารณสุข สวัสดิการทางสังคม และที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ การให้การศึกษาที่มีคุณภาพเพื่อพัฒนาคุณลักษณะต่างๆ ตั้งแต่วัยเด็กอย่างต่อเนื่อง ประเทศไทยได้ออกพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เพื่อรับรองสิทธิและประกันคุณภาพทางการศึกษาให้กับเด็กไทย ทั้งที่เป็นเด็กทั่วไปและเด็กพิการอย่างชัดเจน โดยมุ่งเน้นให้เด็กทั่วไปได้รับสิทธิทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสิบสองปีอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และสำหรับเด็กพิการนอกจากจะจัดการศึกษาตามข้อความข้างต้นแล้ว รัฐยังต้องจัดการศึกษาให้เด็กกลุ่มนี้ตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการ อีกทั้งยังต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาให้เป็นพิเศษอีกด้วย ในปี พ.ศ. 2551 ประเทศไทยได้ออกพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ เพื่อเน้นย้ำถึงสิทธิทางการศึกษาของคนกลุ่มนี้ โดยกำหนดให้คนพิการมีสิทธิทางการศึกษาดังนี้ (1) ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความ

ช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา (2) เลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบ การศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคล นั้น (3) ได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐาน และประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้การทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของ คนพิการแต่ละประเภทและบุคคล

จะเห็นได้ว่าหลักการสำคัญเบื้องต้น ของการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการนั้น คือต้องจัด การศึกษาให้ตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ และกระบวนการที่สำคัญของขั้นตอนนี้ก็คือ การ ให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (Early Intervention : EI) ซึ่งหมายถึงการจัดโปรแกรมที่เป็นระบบ ในการให้บริการด้านต่างๆ โดยเร็วที่สุดแก่เด็กที่พบว่ามีความเสี่ยงหรือทันทีที่ได้รับการวินิจฉัยว่ามี ความพิการ โดยมุ่งเน้นการให้บริการทางการศึกษากับพ่อแม่และครอบครัว และเด็กได้รับการจาก นักวิชาชีพที่หลากหลายทั้งด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย การบำบัดรักษา ตลอดจนป้องกันความ พิการที่จะเกิดขึ้น เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการไปตามขั้นตอนเช่นเดียวกับเด็กทั่วไปหรือใกล้เคียงกับเด็ก ทั่วไปมากที่สุด นอกจากนั้นการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มยังช่วยคำนวณพัฒนาการของเด็กและ ทำให้เด็กสามารถพัฒนาทักษะรวมถึงพัฒนาความสัมพันธ์ของทักษะต่างๆ ที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต ได้ถึงขีดสุด อีกทั้งช่วยแก้ไขความบกพร่องและป้องกันความผิดปกติที่อาจเกิดขึ้นภายหลังได้ และยัง ช่วยเตรียมความพร้อมให้เด็กพิการมีพัฒนาการที่ดีสามารถเข้าเรียนร่วมในระดับที่เหมาะสมต่อไปได้ (กลุ่มแผนงานและงบประมาณ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ : 2551)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 และมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการจัดการศึกษา สำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จึงออกประกาศกำหนดประเภท และหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา ไว้ดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ : 2552)

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดประเภทและ หลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552”

ข้อ 2 ประเภทของคนพิการ มีดังต่อไปนี้

- (1) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น
- (2) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
- (3) บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
- (4) บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ
- (5) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
- (6) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา
- (7) บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรม หรืออารมณ์

(8) บุคคลออทิสติก

(9) บุคคลพิการซ้อน

ปัจจุบันกลุ่มเด็กที่บกพร่องทางการเห็น นับว่าเป็นกลุ่มคนพิการอีกกลุ่มหนึ่งที่มีผู้ให้ความสนใจมากขึ้น ทั้งเด็กที่สายตาเลือนราง และเด็กที่ตาบอดสนิท โดยเฉพาะมีการจัดการศึกษาให้เด็กเหล่านี้ให้มีความรู้ทัดเทียมกับเด็กปกติทั่วไป ทั้งการเตรียมความพร้อมและพัฒนาทักษะด้านสังคม เนื่องจากการที่ไม่สามารถรับรู้ทางสายตาได้ การรับรู้วัตถุต่างๆของเด็กบกพร่องทางสายตาจึงต้องอาศัยประสาทสัมผัสที่สำคัญคือ การได้ยินและการสัมผัสเพื่อให้เกิดมีความรู้และเข้าใจในสิ่งต่างๆ การรับฟังนั้นจะช่วยให้ทราบถึงระยะทางและทิศทางของวัตถุ เช่นขณะที่เขาเดินอยู่ใต้ต้นไม้ ถ้าได้ยินเสียงลมพัดผ่านไปมาได้กลิ่นจากประสบการณ์ต่างๆ จะทำให้เขาสามารถแยกได้ว่าต้นไม้มีใบหรือไม่มี มากน้อยแค่ไหน (สุชา จันทน์เอม, 2525)

คนตาบอดสามารถรับรู้และเรียนรู้ด้วยวิธีต่างจากคนตาดี การจัดการศึกษาให้แก่คนตาบอดเกิดการรับรู้ได้ จะต้องอาศัยประสาทส่วนที่เหลืออยู่ คือ การได้ยินหรือการสัมผัสทางการฟัง การสัมผัสทางกาย การดมกลิ่น และการชิมรส ในจำนวนประสาทที่เหลืออยู่นี้ ประสาทที่คนตาบอดใช้มากที่สุด คือ การสัมผัสทางการฟัง (Tactile) และการเคลื่อนไหวของอวัยวะ (Kinesthetic) หรือการใช้สัมผัสหลายๆ ด้านพร้อมกัน จากการศึกษาพบว่า คนตาบอดจำเป็นต้องใช้สื่อการเรียนที่ได้รูปคล้ำ สัมผัส ในวิชาการต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มพูนความรู้และทักษะได้ วิธีการจัดการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงมากที่สุด โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น จัดเป็นเด็กประเภทหนึ่งที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา เป็นเด็กพิเศษประเภทหนึ่งที่น่าสนใจและน่าศึกษามาก เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ให้ประสบความสำเร็จตามความคาดหวังเป็นเรื่องค่อนข้างยากเพราะการจัดการเรียนการสอนที่ดี ย่อมทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ ซึ่งเด็กจะนำไปใช้ในการดำรงชีพในสังคมได้อย่างประสบผลสำเร็จ

การจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมสำหรับคนตาบอด ใช้เนื้อหาของหลักสูตรประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ซึ่งปรับปรุงสำหรับคนตาบอด โดยปัจจุบันจัดเป็น 2 รูปแบบ คือ รูปแบบแรก เป็นรูปแบบการศึกษาที่จัดเป็นทางการ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ระบบ คือ ระบบการศึกษาเอกเทศ คือ การแยกคนตาบอดออกจากครอบครัวไปอยู่โรงเรียนของคนพิการเฉพาะทาง และระบบการศึกษาแบบเรียนร่วมโดยคนตาบอดเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ ส่วนแบบที่สอง เป็นรูปแบบการศึกษาที่ไม่เป็นทางการ เป็นการดำเนินงานฟื้นฟูสมรรถภาพคนตาบอดในชุมชน (ประหยัด ภูหนองโอง, 2537)

สำหรับการจัดการศึกษาให้แก่เด็กพิการ โดยเฉพาะเด็กตาบอดนั้น สมครสมร ภักดีเทวา (2534) กล่าวว่า ต้องคำนึงถึงช่องทางในการรับรู้ ส่วนใหญ่ที่คนตาบอดมีเหลืออยู่ นั่นคือทางการฟัง การสัมผัส และการเคลื่อนไหว เด็กเหล่านี้เสียเปรียบเด็กปกติ เพราะขาดการรับรู้ทางสายตาที่เป็น การรับรู้มากที่สุดของมนุษย์อย่างที่ Edgar Dale (1955) ได้เปรียบเทียบปริมาณการรับรู้ทางประสาทสัมผัสต่างๆ ของมนุษย์ คิดเป็นอัตราร้อยละ ดังนี้ จักขุสัมผัส 75 โสตสัมผัส 13 กายสัมผัส 5 ชิวหาสัมผัส 3 และฆานสัมผัส 3

ดังนั้น สื่อการสอนสำหรับเด็กตาบอด จึงมีความจำเป็นต้องใช้สื่อพิเศษที่แตกต่างจากสื่อที่ใช้สอนนักเรียนตามปกติ ได้แก่ หนังสือเบรลล์ที่อ่านด้วยการสัมผัสด้วยมือและสไตลิส (Stylist) ไว้ใช้เขียน นอกจากนี้มีการฝึกใช้คอมพิวเตอร์แบบสีเสียงในวิชาคณิตศาสตร์ หรือเรขาคณิตที่ใช้ไดอะแกรมเป็นรูปนูน ส่วนวิชาภูมิศาสตร์ก็จะใช้แผนที่เป็นเส้นนูนแทนแผนที่ธรรมดา และยังมีอุปกรณ์อีกชนิดหนึ่งที่ผู้เรียนรู้อัตสัมผัส นำมาเป็นสื่อในหลายๆ วิชา ได้แก่ วิทยุ และเทปเสียง

การศึกษาของคนตาบอดนั้น โดยรวมแล้วจะจัดการเรียนการสอน โดยใช้หลักสูตรเดียวกันกับการเรียนการสอนของเด็กปกติในทุกเนื้อหาวิชา แต่การรับรู้ของคนตาบอดนั้นเกิดขึ้นได้สองลักษณะ คือ การฟังและการสัมผัส ด้วยเหตุนี้หนังสือเรียนหรือเอกสารต่าง ๆ ที่ใช้สำหรับผู้พิการทางการมองเห็น (คนตาบอด) จะต้องเป็นอักษรเบรลล์หรือภาพนูนเท่านั้น

สื่อภาพนูนชุดนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นสื่อการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น (คนตาบอด) และใช้ประกอบหนังสือเรียน หรือหนังสือเสียง วิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-2 ดังนี้ ส 101 ประเทศของเรา 1 ส 102 ประเทศของเรา 2 ส 203 ทวีปของเรา และ ส 204 ประเทศของเรา 3 สื่อภาพนูนชุดนี้ ได้จัดทำขึ้นตามภาพประกอบเนื้อหาในหนังสือเรียนวิชาสังคมศึกษา ส 101-102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ ส 203-204 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เป็นหลัก โดยสื่อภาพนูนนี้จะนำเสนอภาพนูนของภาพประกอบเนื้อหาที่สำคัญในหนังสือเรียน ทั้งนี้ ได้จัดทำสารบัญชภาพนูน โดยจะระบุหน้าหนังสือเรียนที่เป็นตัวพิมพ์ปกติไว้ในสื่อภาพนูนชุดนี้พร้อมแล้ว ซึ่งครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบเนื้อหาให้ตรงกัน เพื่อแนะนำแก่บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็นได้โดยสะดวก (ส่วนส่งเสริมการผลิตสื่อการศึกษาเพื่อคนพิการ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

สำหรับสื่อการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็นในเรื่องแผนที่ประเทศไทยยังใช้เป็นสื่อภาพนูนอย่างหนึ่ง ซึ่งจัดอยู่ในวิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ส 101) นับว่าเป็นอีกวิชาหนึ่งที่สำคัญเพราะเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นจะได้เรียนเกี่ยวกับแผนที่ประเทศไทย โดยมีรายละเอียดการเรียนการสอน ดังนี้

1. แผนที่ประเทศไทยแสดงภูเขา แม่น้ำ
2. แผนที่แสดงอาณาเขตและจังหวัดในภาคเหนือ
3. แผนที่แสดงอาณาเขตและจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
4. แผนที่แสดงอาณาเขตและจังหวัดในภาคกลาง
5. แผนที่แสดงอาณาเขตและจังหวัดในภาคตะวันออก
6. แผนที่แสดงอาณาเขตและจังหวัดในภาคตะวันตก
7. แผนที่แสดงอาณาเขตและจังหวัดในภาคใต้

การจัดการศึกษาในโรงเรียนสอนคนตาบอดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในวิชาสังคมศึกษา (ส 101) นับเป็นสิ่งที่จำเป็น เพื่อให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับแผนที่ประเทศไทย และในปัจจุบันมีสื่อที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแผนที่ประเทศไทยน้อยมาก และยังมีปัญหาในการใช้งาน เช่น ในการเรียนของเด็กตาบอดยังขาดอุปกรณ์ที่ใช้โดยตรง และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง ทำให้พัฒนาการเรียนรู้อาจช้าลง และความเข้าใจถึงข้อมูลของแผนที่ประเทศไทยไม่ละเอียดเข้าใจยาก รวมถึงขาดความสอดคล้องกับพฤติกรรมผู้ใช้ จากความเป็นมาและความสำคัญ และสภาพปัญหาดังกล่าวทำให้เกิดแรงบันดาลใจที่จะทำวิจัยในการพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นเหล่านี้ได้มีผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองในการใช้งานในอนาคต และเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาผู้พิการเหล่านี้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อการพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตของตัวแปร

ผู้วิจัยทำการตั้งตัวแปรไว้ดังนี้

1.3.1.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

1. พฤติกรรมการตอบสนองเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ในการรับรู้ทางด้านประสาทสัมผัสในการเรียนแผนที่ประเทศไทย

1.3.1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1. รูปแบบและระบบของอุปกรณ์การเรียนรู้แผนกที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น เช่น การสัมผัส การได้ยิน ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการใช้งาน

1.3.2 ขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น โรงเรียนสอนคนตาบอด จำนวน 40 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น โรงเรียนสอนคนตาบอด จำนวน 40 คน

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 อุปกรณ์การเรียนรู้แผนกที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนกที่ประเทศไทย และสามารถตอบสนองทางด้านประสาทสัมผัส การฟังและให้เด็กใช้เรียนรู้ได้เอง

1.4.2 เพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกในการศึกษานอกเวลาเรียนให้กับเด็กจะได้มีโอกาสการฝึกฝนตนเอง และเพิ่มทางเลือกในการเรียนรู้

1.4.3 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับหน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ได้แก่ โรงเรียน มหาวิทยาลัย สมาคม องค์กร หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็น

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1.5.1 ความบกพร่องทางการเห็น หมายถึง เป็นกลุ่มคนพิการที่ขาดประสาทสัมผัสทางการเห็น สามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 ลักษณะ คือ สายตาเลือนราง (Low Vision) ตาบอด (Blind)

1.5.2 การเรียนรู้ หมายถึง เพิ่มความรู้, เพิ่มความชำนาญ, เพิ่มความสามารถ และเพิ่มความคล่องแคล่วสำหรับคนตาบอดในการรับข้อมูล

1.5.3 แผนกที่ประเทศไทย หมายถึง รูปร่างลักษณะและข้อมูลทั่วไปของจังหวัดในประเทศไทยทั้งหมด 77 จังหวัด

1.5.4 การพัฒนา หมายถึง การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้สามารถใช้งานได้สะดวกสบาย และเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นได้ทำการศึกษาค้นคว้าทั้งโครงการใกล้เคียงและที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร ตำรา รวมทั้งแหล่งข้อมูลต่างๆทั้งจากหน่วยงาน และห้องสมุดโดยดำเนินงานไปตามลำดับขั้นตอน ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 ความหมายของความบกพร่องทางการเห็น
- 2.2 ลักษณะทางจิตวิทยาและพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาทางการเห็น
- 2.3 พฤติกรรมการเล่นของเด็กบกพร่องทางการเห็นในโรงเรียนสอนคนตาบอด
- 2.4 การเรียนของเด็กบกพร่องทางการเห็นและหลักสูตร
- 2.5 ข้อมูลพื้นฐานประเทศไทย
- 2.6 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดในประเทศไทย
- 2.7 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
- 2.8 สรุปการทบทวนวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในงานวิจัย

2.1 ความหมายของความบกพร่องทางการเห็น

แพทย์หญิงสกวรัตน์ คุณาวิศรุต (2546: 16-21) ได้กล่าวว่า ความบกพร่องของการเห็นที่ระดับหนึ่ง ซึ่งยังสามารถประกอบภารกิจประจำวัน เดินทางไปไหนมาไหนได้ตามปกติ แต่มีข้อจำกัดบ้างในบางประการ เช่น ในการศึกษาบางแขนงและบางหมวดวิชา โดยที่ยังสามารถประกอบอาชีพหลายๆ อย่างได้ แต่มีปัญหาบ้างในบางอาชีพที่ต้องใช้สายตาระเอียดถือเป็นขั้นต้นของการบกพร่องทางการเห็น ทั้งนี้ต้องผ่านการรักษาทางการแพทย์อย่างครบถ้วน และใช้แว่นสายตาธรรมดาแล้ว

การที่ต้องแยกสายตาเลือนรางออกจากสายตาปกติ และตาบอด เพื่อประโยชน์หลายประการเช่น ในด้านการศึกษา ก็เพื่อให้สามารถจัดอุปกรณ์การศึกษา หลักสูตร วิธีการสอนให้เหมาะกับระดับของสายตา ตลอดจนให้การช่วยเหลืออื่นๆ ด้านสังคมและมีการสนับสนุนให้สามารถประกอบอาชีพสอดคล้องกับความต้องการตามข้อจำกัดของสายตาและความสามารถของผู้มีความบกพร่องทางสายตาที่ระดับต่างๆ กัน

สภาพตาบอด (blindness) เป็นความบกพร่องของการเห็น จะไม่สามารถใช้สายตาประกอบภารกิจประจำวัน ศึกษา และประกอบอาชีพเช่นคนปกติทั่วไป

ระดับความบกพร่องของการเห็น จุดมุ่งหมายของการแบ่งระดับของความบกพร่องทางการเห็น คือ

1. เพื่อให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการแพทย์ สังคมสงเคราะห์ การศึกษา การพิจารณาจ่ายค่าทดแทนตามกฎหมายแรงงาน การสงวนอาชีพตลอดจนสวัสดิการอื่นๆ
2. เพื่อประโยชน์ด้านวิชาการ เช่น การศึกษา ค้นคว้า วิจัย การจัดทำสถิติ ตลอดจนความสะดวกในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างประเทศ

การให้คำนิยามของสภาพตาบอดมีต่างๆ กัน เช่น ในประเทศแคนาดา สหรัฐอเมริกา ถือว่าสายตาข้างดีเมื่อใช้แว่นแล้วอยู่ในระดับน้อยกว่า 6/60 ลงมา หรือมีลานสายตาแคบกว่า 20 องศา เป็นสภาพตาบอดตามกฎหมาย (legal blindness) ในประเทศอังกฤษ ถือเอาสายตาน้อยกว่า 3/60 เป็นตาบอด ในอียิปต์และสเปนถือเอาสายตาน้อยกว่า 1/60 เป็นตาบอดเป็นต้น

สมาคมจักษุแพทย์แห่งประเทศไทยใช้คำว่า สายตาพิการแทนความบกพร่องของการเห็น และให้คำนิยามไว้ดังต่อไปนี้

1. สายตาพิการและตาบอด (เฉพาะตาข้างใดข้างหนึ่งข้างเดียว)

1.1 สายตาพิการ หมายความว่า การมีสายตาที่ดีที่สุดเมื่อใช้แว่นตาธรรมดา โดยไม่รวมเครื่องช่วยสายตาพิเศษ (visual aids) แล้วเห็นน้อยกว่า 6/18 ลงไปจนถึง 3/60 หรือมีลานสายตาโดยเฉลี่ยแคบกว่า 30 องศา ลงไปจนถึง 10 องศา

1.2 ตาบอด หมายความว่า การมีสายตาเมื่อใช้แว่นตาธรรมดาน้อยกว่า 3/60 ลงมาจนถึงบอดสนิท หรือมีลานสายตาโดยเฉลี่ยแคบกว่า 10 องศา และยังสามารถออกเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ตาบอดชั้นแรกหรือตาเริ่มบอด หมายความว่า การมีสายตาเมื่อใช้แว่นตาธรรมดาแล้วเห็นน้อยกว่า 3/60 ลงไปจนถึง 1/60 หรือมีลานสายตาโดยเฉลี่ยแคบกว่า 10 องศาไปจนถึง 5 องศา

ตาบอดชั้นที่สองหรือตาบอดเกือบสนิท หมายความว่า การมีสายตาเมื่อใช้แว่นตาธรรมดาแล้วเห็นน้อยกว่า 1/60 ลงไปจนถึงมองเห็นเพียงแสงสว่าง หรือมีลานสายตาโดยเฉลี่ยแคบกว่า 5 องศาไปจนถึง 0 องศา

ตาบอดชั้นสาม หรือ ตาบอดสนิท หมายความว่า มองไม่เห็นแม้แต่แสงสว่างคน

2. สายตาพิการและคนตาบอด (พิจารณาตาทั้ง 2 ข้าง)

2.1 คนสายตาพิการ หมายถึง ผู้ซึ่งตาข้างที่ดีกว่าเมื่อใช้แว่นตาธรรมดาเห็นน้อยกว่า 6/18 ลงไปจนถึง 3/60 หรือมีลานสายตา โดยเฉลี่ยแคบกว่า 30 องศา ลงไปจนถึง 10 องศา

2.2 คนตาบอด หมายถึง ผู้ซึ่งตาข้างที่ดีกว่า เมื่อใช้แว่นตาธรรมดาแล้วเห็นน้อยกว่า 3/60 หรือมีลานสายตาแคบกว่า 10 องศา

คนตาบอดขั้นแรก มีลักษณะดังนี้ ตาข้างที่ตีกว่า เมื่อใช้แว่นตาธรรมดาแล้วเห็นน้อยกว่า 3/60 ลงไปจนถึง 1/60 หรือมีลานสายตา โดยเฉลี่ยแคบกว่า 10 องศา ลงไปจนถึง 5 องศา

คนตาบอดขั้นสอง หมายถึง ผู้ซึ่งตาข้างที่ตีกว่าเมื่อใช้แว่นตาธรรมดาแล้วเห็นน้อยกว่า 1/60 ลงไปจนถึงมองเห็นเพียงแสงสว่าง หรือมีลานสายตาโดยเฉลี่ยแคบกว่า 5 องศาลงไปเกือบถึง 0 องศา

คนตาบอดขั้นสาม หรือคนตาบอดสนิท หมายถึง ผู้ซึ่งตาทั้งสองข้างมองไม่เห็นแม้แต่แสงสว่าง

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization : WHO) ได้แบ่งความบกพร่องทางการเห็นออกเป็นชั้นต่างๆ ตาม ICD 10 ดังนี้

Category of Visual Impairments	Corrected visual acuity - better eye			
	Minimum	Maximum	Less than	Equal to or better than
1	6/18 (20/70)	6/60 (20/200)	3/10	1/10
2	6/60 (20/200)	3/60 (20/400)	1/10	1/20
3	3/60 (20/400)	1/60 (20/1200)	1/20	1/50
4	1/60 (20/1200)	light perception	1/50	
5		no light perception		
9		undetermined or unspecified		

สายเลือนรางได้แก่ visual impairment ระดับ 1 และ 2

ตาบอดได้แก่ visual impairment ระดับ 3-5

จากการศึกษา WHO ในปี 1998 พบว่ามีประชากรที่อยู่ในขั้นตาบอดในโลกนี้ทั้งหมด 44,800,000 คน และโรคที่เป็นสาเหตุสำคัญได้แก่

1. ต้อกระจก 43%
2. โรคของประสาทตา รวมทั้งจอตาเสื่อมจากเบาหวาน จอตาส่วนกลางเสื่อม 24%
3. ต้อหิน 15%

4. รีดสีดวงตา 11%
5. ภาวะขาดวิตามิน A 6%
6. onchocerciasis

2.2 ลักษณะทางจิตวิทยาและพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาในการเห็น

2.2.1 พัฒนาการทางภาษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีปัญหาในการมองเห็นว่าจะมีผลต่อการใช้ภาษาของเด็กหรือไม่นั้น มีอยู่ด้วยกัน 2 แนว คือ

1. เชื่อว่าเด็กที่มีปัญหาในการมองเห็นสามารถเข้าใจและใช้ภาษาได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ Bateman 1965 ศึกษาเด็กตาบอดเลื่อนร่างพบว่า มีทักษะทางภาษา พอๆ กับเด็กปกติ
2. เด็กที่มีปัญหาในการมองเห็นมีพัฒนาการทางภาษาแตกต่างจากเด็กปกติ ทั้งนี้เนื่องจากเชื่อว่าเด็กตาบอดมีลักษณะบางอย่างที่มีอิทธิพลต่อความคิดของเขา Thomas D. Cutsfoth ศึกษาเด็กตาบอดพบว่า เด็กจะมีลักษณะ Verbalism หรือ Verbal unreality การใช้ภาษาได้ไม่เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการเนื่องจากขาดประสบการณ์ในการสัมผัสในบางลักษณะ เด็กตาบอดเรียนคำหรือภาษาจากการฟัง มือ และอวัยวะอื่นๆ ยกเว้นสายตา ภาษาของเขาจึงใช้ได้ดีในกรณีที่ต้องเคยสัมผัสมาเท่านั้น การเรียนการสอนจึงมุ่งให้เด็กตาบอดมีความสามารถทางภาษาเหมือนเด็กปกติทั่วไป

2.2.2 สติปัญญา

ในการศึกษาเชาวน์ปัญญาของเด็กตาบอดอยู่หลายปีพบว่า เด็กตาบอดไม่ใช่จะมีไอคิวต่ำโดยอัตโนมัติ ถ้าเขาได้มีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเพียงพอแล้วความสามารถทางเชาวน์ปัญญาก็จะพัฒนาไปคล้ายๆ เด็กปกติผลจากการวัดเชาวน์ปัญญาของเด็กตาบอดโดยนักจิตวิทยาหลาย ท่านสามารถสรุปได้ว่า

1. ไม่สามารถยืนยันได้ว่า เด็กตาบอดมีเชาวน์ปัญญาต่ำกว่าเด็กปกติ
2. ถ้าพิจารณาเฉพาะด้านภาษาอาจเป็นไปได้ว่า สัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างเชาวน์ปัญญาและความสูญเสียการเห็น
3. เนื่องจากมีเนื้องอกในตาซึ่งเกิดขึ้นเพราะ ได้รับการถ่ายทอดทางพันธุกรรม (retinoblastoma) เชาวน์ปัญญาจะสูงกว่าระดับปกติ
4. เด็กตาบอดเนื่องจากขาดพัฒนาการของตาและบางส่วนของสมอง ซึ่งเป็นมาแต่กำเนิด (congenital anophtalmos) จะเป็นเด็กปัญญาอ่อน
5. แบบทดสอบเชาวน์ปัญญาทั่วไป ที่ใช้ทดสอบคนตาบอดจะวัดความสามารถ ทางภาษาทดสอบเชาวน์ปัญญาที่ใช้ทดสอบเด็กปกติทั้งนี้เนื่องจากแบบทดสอบที่นำมาใช้วัดเด็กตาบอดต้องได้รับการดัดแปลงจากแบบทดสอบเชาวน์ปัญญาทั่วไป ความสามารถในการเข้าใจสิ่งแตกต่างๆ จาก

การศึกษาพบว่า ความสามารถในการเข้าใจสิ่งแตกต่างๆ ของเด็กตาบอดแตกต่างกับเด็กปกติเพียงเล็กน้อย Witkin และคณะศึกษารูปแบบการคิดของเด็กตาบอดและเด็กปกติ พบว่าเด็กตาบอดมีรูปแบบการคิดซึ่งเรียกว่า global cognitive style คือการคิดรวมๆ ไม่สามารถคิดหรือเข้าใจถึงรายละเอียดปลีกย่อยได้ เนื่องจากเขาไม่สามารถรับรู้ในส่วนที่ละเอียดได้นั่นเอง ส่วนเด็กในสายตาปกติรูปแบบการคิดจะเป็นแบบ articulated cognitive style หมายความว่ามีความถึงการคิดอย่างละเอียดทั้งในส่วนรวมและส่วนที่ละเอียดปลีกย่อย สามารถวิเคราะห์และเข้าใจถึงโครงสร้างของสิ่งที่กำลังคิดได้ว่าทั้งนี้เนื่องจากเขาสามารถมีประสบการณ์ทั้งที่เป็นส่วนรวมทั้งหมดและทั้งที่เป็นรายละเอียดปลีกย่อยของสิ่งเร้าต่างๆ ในขณะเดียวกันนั่นเอง นอกจากนี้ในการศึกษารูปแบบการคิดของเด็กสายตาสายตาปกติพบว่าเด็กที่ขาดอิสระต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลและช่วยเหลือจากบุคคลอื่น ความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นามธรรมของเด็กตาบอดจะแตกต่างจากเด็กสายตาสายตาปกติเป็นอย่างมาก แต่ในด้านความคิดที่เกี่ยวกับรูปธรรมจะไม่ค่อยแตกต่างกันมากนัก ความแตกต่างดังกล่าวจะมีผลประสบการณ์ในการเรียนรู้ของเด็กตาบอดมาก คือ เด็กตาบอดจะขาดประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่จำเป็นบางอย่างไป

2.2.3 ความเข้าใจสังเกต

เกี่ยวกับระยะทางและความสัมพันธ์ เนื่องจากเด็กตาบอดไม่สามารถมองเห็นเกี่ยวกับระยะทางจึงขาดความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ด้วย แต่อย่างไรก็ตามจากการศึกษาของ Harley สรุปได้ว่า เด็กตาบอดก็สามารถเข้าใจสังเกตเกี่ยวกับความสัมพันธ์ได้เนื่องจากเขาสามารถรับรู้เรื่องระยะทางได้โดยใช้ประสาทสัมผัสอื่น เช่น การรับรู้ระยะทางโดยการเดิน เป็นต้น

2.2.4 ความสามารถในการสัมผัสโดยการแตะต้อง

เด็กตาบอดสามารถรับรู้เกี่ยวกับระยะทางและความสัมพันธ์ได้โดยการแตะต้องเป็นสิ่งสำคัญ Lowenfeld แบ่งการแตะต้องออกเป็น 2 ลักษณะ คือ แตะต้องในลักษณะการสังเคราะห์และแตะต้องในลักษณะการวิเคราะห์

2.2.5 การแตะต้องในลักษณะของการวิเคราะห์

การแตะต้องวัตถุหรือสิ่งของที่มีขนาดโตพอที่จะใช้ข้างเดียวหรือสองข้างจับต้องได้ทั้งหมดในคราวเดียวกัน ผลจากการสัมผัสจะต้องดังกล่าวทำให้คนตาบอดรับรู้สิ่งเร้าต่อเนื่องกันหลายครั้งจึงจะเร้า ในขณะที่คนสายตาสายตาปกติจะรับรู้สิ่งเร้าส่วนต่างๆ ได้ในคราวเดียว ในการสอนเด็กตาบอดให้สามารถรับรู้สิ่งต่างๆ ที่ตนสัมผัสได้โดยเร็ว นั่นคืออะไร เขาก็จะสามารถรับรู้สิ่งเร้าเหล่านั้นได้ความสามารถที่เด่นๆ บางอย่างของเด็กตาบอดถึงแม้ว่าเด็กตาบอดจะมีปัญหาบางประการเกี่ยวกับการพัฒนาความคิดและความเข้าใจในสิ่งเร้าต่างๆ แต่เขาก็มีความสามารถบางอย่างพอๆ กับเด็กปกติ Witkin และผู้ร่วมงานพบว่า เด็กตาบอดจะมีความเอาใจใส่ต่อสิ่งต่างๆ สูงเนื่องจากเขาต้องใช้สัมผัสอื่นๆ ช่วยในการรับรู้และการรับรู้โดยประสาทสัมผัสเหล่านั้นต้องใช้ความเอาใจใส่เป็นอย่างสูงด้วย นอกจากนี้ Halpin และคนอื่นๆ ยังพบว่าเด็กตาบอดมีความสามารถในการฟังสูง และมี

ความคิดริเริ่มสูงด้วย ดังนั้นหาก เด็กตาบอดได้รับการฝึกฝนและการสอนอย่างเหมาะสมเขาก็จะไม่ประสบปัญหาในการที่จะพัฒนาความรู้ ความคิดของเขาหรือประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมแต่อย่างใด (Jean Piaget อ้างถึงใน Arnheims , Auxter and Crow , 1969 : 310)

2.2.6 ความสามารถในการเคลื่อนไหว

ความสามารถในการเคลื่อนไหวไปมาในที่ต่างๆ เป็นสิ่งหนึ่งที่แสดงถึงความสำเร็จในการปรับตัวของคนที่มีความพิการทางสายตาหากเขาสามารถไปไหนมาไหนได้ก็แสดงว่า เขาสามารถปรับตัวได้ปัญหาที่คนทั่วไป สนใจเกี่ยวกับเรื่องนี้คือ ทำไมคนตาบอดจึงสามารถไปไหนมาไหนได้เหมือนๆคนปกติ ทั้งที่สายตาเขาพิการ มูลเหตุที่สำคัญอย่างหนึ่งทำให้คนตาบอดสามารถเคลื่อนไหวไปมาได้ก็คือ เขาได้รับการฝึกฝนในการเคลื่อนไหวไปมาได้ก็คือ เขาได้รับการฝึกฝนเป็นอย่างดีโดยที่ตัวเขาเองก็มีความต้องการที่จะฝึกฝน เพื่อให้สามารถไปไหนมาไหนได้เป็นอย่างดี Warren และ Kocon ศึกษาจากการวิจัยต่างๆ สรุปได้ว่า คนตาบอดสนิทมีปัญหาในการเคลื่อนที่น้อยกว่าคนที่มองเห็นได้อย่างเลื่อนราว ทั้งนี้เนื่องจากคนที่สามารถมองเห็นได้อย่างเลื่อนราวมีความคับข้องใจมากกว่าคนตาบอด เพราะเขามองเห็นได้ไม่ชัดเจนพอที่จะใช้ประโยชน์อะไรได้ จึงทำให้เขาต้องพึ่งพาอาศัยคนอื่นอยู่ตลอดเวลา เด็กที่บอดมาตั้งแต่กำเนิดจะมีปัญหาในการเคลื่อนไหวไปมาน้อยกว่าผู้ที่ตาบอดตอนหลังการที่คนตาบอดสามารถเคลื่อนที่ไปไหนมาไหนได้ เนื่องจากเขาสามารถหลีกเลี่ยงสิ่งต่างๆ ที่ขวางหน้าอยู่นั่นเอง ความสามารถดังกล่าว เรียกว่า Obstacle Sense คนส่วนใหญ่มักเข้าใจผิดว่า ความสามารถนี้เป็นความสามารถที่เกิดขึ้นในคนตาบอดโดยเฉพาะ แต่จากการทดลองที่มหาวิทยาลัยคอร์เนลพบว่า เป็นความสามารถในการจับเสียงของตัวนะในสิ่งแวดล้อมเท่านั้นเอง Telford และ Sawray สรุปจากการศึกษาในครั้งนี้ได้ว่า

1. คนตาบอดแต่ละคนมี Obstacle Sense แตกต่างกัน Worchel Mauney และ Andres พบว่า 1 ใน 5 ของเด็กตาบอดไม่สามารถใช้ Obstacle Sense ได้
2. ไม่ว่าสิ่งเร้าจะอยู่ตรงหน้า หลังหรือข้างๆ จะไม่ทำให้ความสามารถในการรับรู้โดยจับเสียงแตกต่างกัน
3. คนตาบอดที่หูหนวกด้วยมาสามารถใช้ Obstacle Sense ได้
4. เสียงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับการใช้ Obstacle Sense
5. ตัวอย่างที่สัมผัสได้ทางประสาทสัมผัสอื่นๆ เช่นผิวหนัง จมูก ใช้ได้ไม่ดีเท่ากับตัวอย่างที่เป็นเสียง
6. การเปลี่ยนระดับเสียง หรือเสียงก้อง เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการรับรู้โดยใช้ Obstacle Sense ระดับเสียงที่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจ เรียกว่า Doppler effect
7. ความถี่ของเสียงที่สามารถรับรู้ได้โดยการรับรู้ทาง Obstacle Sense จะมีความถี่ 10,000 Hz ขึ้นไป ถ้าต่ำกว่านี้จะรับรู้ได้โดยไม่ค่อยดี ในการรับรู้วัตถุเล็กๆ ต้องใช้ความถี่สูงๆ จึงจะสามารถรับรู้ได้ดี

8. คนตาบอดที่ขาดความสามารถในการรับรู้โดยใช้ Obstacle Sense สามารถฝึกฝนได้

9. คนสายตาทาบอดเมื่อใช้ผ้าผูกตาจนไม่สามารถมองเห็นได้ ก็ สามารถฝึกฝนการรับรู้ได้ โดย Obstacle Sense ได้

2.2.7 ลักษณะทางอารมณ์ของผู้ที่บกพร่องทางสายตา

ไม่มีความมั่นใจในตนเอง เพราะมองไม่เห็นจึงไม่กล้าทำอะไร มีลักษณะขี้อาย คิดว่าตนเองมีปมด้อย แล้วมีปัญหาหลากหลายออกสังคม ทำให้หงุดหงิด ค่อนข้างใจน้อย เพราะว่าหงุดหงิด ฉุนเฉียวมาก ต้องพึ่งคนอื่นตลอดเวลา ต้องการความรัก ความเอาใจใส่ บุคคลอื่นไม่ควรทำให้เขาน้อยใจมากขึ้นชอบปิดบังซ่อนเร้นเป็นความลับ เพราะไม่รู้ว่าคนอื่นจริงใจต่อตนเองแค่ไหนชอบปิดบัง แยกตนเอง ทำให้เกิดอารมณ์หงุดหงิดมองไม่เห็นว่าคุณอื่นดีกับเขาอย่างไรตลอดจนไม่สามารถสังเกตการแสดงออกทางอารมณ์ของคนอื่นได้

2.2.8 ด้านการปรับตัวทางสังคม

จากการศึกษาโดยใช้สังคมมิติกับเด็กพิการ รวมทั้งเด็กตาบอดด้วย ฟอร์ซ (Force,1965) พบว่า เด็กพิการจะไม่นิยมเท่ากับเด็กปกติ และจากการศึกษาของเมอร์ฟี (Murphy,1960) เจตคติที่มีต่อความพิการ นักการศึกษาจัดอันดับให้เด็กตาบอดอยู่ในขั้นต่ำสุดและเป็นเด็กพิการอันดับสองที่ครูอยากน้อยที่สุด โดยทั่วไปมักพบว่าเด็กตาบอดจะมีวุฒิภาวะทางสังคมน้อยกว่าเด็กปกติ แต่มักเนื่องจากสภาพแวดล้อมของเด็กตาบอดมากกว่าการสูญเสียสายตา ผู้ปกครองมักมีแนวโน้มที่จะปกป้องเด็กตาบอดอย่างแข็งขัน บ้างก็มีความรู้สึกผิด ซิงซัง ภาระวน ภาระวายใจหรือขาดความรู้เกี่ยวกับความสามารถของเด็กเหล่านั้น ในด้านการรับรู้ประสาทสัมผัส การที่เด็กต้องสูญเสียสายตาไปเป็นเหตุให้เด็กต้องใช้ประสาทสัมผัสอื่นๆมาชดเชยมากขึ้น จนเชื่อกันว่าเด็กตาบอดสามารถได้ยินดีกว่ามีความจำดีกว่าเด็กปกติ อย่างไรก็ตามก็ยังมีงานวิจัยมาสนับสนุนในด้านนี้

2.2.9 ลักษณะทางร่างกายของผู้ที่มีสายตาบกพร่อง

การแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางสายตาออกจากเด็กสายตาทาบอดนั้นไม่เป็นการยากเลยคือเด็กที่สายตาทาบพร่องโดยทั่วไปมักเคลื่อนไหวช้ากว่าเด็กสายตาทาบอด และประสาทส่วนหูจะทำงานได้ดีกว่าคนปกติ เช่นประสาทหูและมีความสามารถทางด้านความจำดีกว่าคนปกติ สำหรับส่วนสูงและน้ำหนักนั้นผู้ศึกษาพบว่า มักจะไม่มีแตกต่างจากเด็กธรรมดาแต่อย่างไร สุขภาพโดยทั่วไปของเด็กบกพร่องทางสายตาและเด็กปกติก็ไม่มีแตกต่างกันเลย

2.2.10 ลักษณะท่าทางคนตาบอดบางประการที่สังเกตได้

1. คนตาบอดชอบลูบคลำบริเวณตา (ที่ไม่มีลูกตาข้างใน)
2. คนตาบอดชอบนั่งก้มหน้า ไม่มีสายตาวัดระดับ ไม่ทราบว่าจะนั่งอย่างไรจึงจะสบาย บางครั้งจึงนั่งคอเอียงคอตกและมองไปโดยไร้จุดหมาย
3. ชอบนั่งหมอบบนโต๊ะ ปล่อยตัวตามสบาย ทำให้อิริยาบถเสียต้องรีบแก้ไข
4. มักเดินตัวตรงทื่อ ไม่แกว่งแขน เพราะไม่รู้ว่าคนเดินต้องแกว่งแขน

5. มักเดินสืบท่าไปก่อน เพื่อจะได้รู้ว่าข้างหน้าเป็นอย่างไร
6. เวลาคุยกัน มักไม่มองหน้ากัน ได้ยินแต่เสียงพอสแล้ว
7. มีลักษณะชอบเดินเกาะกัน
8. มือไม่ค่อยอยู่หนึ่ง

2.3. พฤติกรรมการเล่นของเด็กที่บกพร่องทางการเห็นในโรงเรียนสอนคนตาบอด

การเล่นนอกจากคำนึงถึงความเหมาะสมทางด้านต่างๆแล้วยังจะต้องคำนึงถึงการที่ของเล่นนั้นๆจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการเด็กในด้านต่างๆด้วยและการเล่นสำหรับเด็กที่บกพร่องทางสายตานั้นจะแตกต่างกันเด็กปกติด้วย ซึ่งของเล่นที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการต่างๆ ของเด็ก

2.3.1 หลักการและความสำคัญของพัฒนาการ

ได้มีนักจิตวิทยาพัฒนาหลายท่านให้ความหมายคำว่า “พัฒนาการ (Development)” ไว้แตกต่างกันดังกล่าว คาร์เตอร์ วี กู๊ด (C.V. Good) ได้ให้ความหมายว่า พัฒนาการ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างการทำงานการจัดระเบียบส่วนต่างๆ ของร่างกาย ซึ่งทำให้เกิดเพิ่มพูนทั้งด้านขนาด ความแตกต่างความสลับซับซ้อน การผสมกลมกลืน ชีตความสามารถ ประสิทธิภาพ หรือก่อให้เกิดความเพิ่มพูนภาวะสุดถึงสุดขีด รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงที่มีความคงทนถาวร อันเนื่องมาจากการเรียนรู้ที่ยาวนาน ซึ่งอาจเป็นการเรียนรู้ที่มีจุดมุ่งหมาย หรือเกิดขึ้นตามเหตุการณ์ก็ได้

เฮอร์ลอค (Hurlock) นักจิตวิทยาได้ให้ความหมายว่า พัฒนาการ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงต่างๆที่มีลำดับขั้นตอนต่อเนื่องกันไปตลอด ซึ่งเป็นการกรบวนการที่เปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและจิตใจผสมผสานกัน ตลอดจนกระตุ้นให้บุคคลมีความสามารถที่จะจัดการควบคุมสิ่งแวดล้อมใหม่ๆซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว มี 4 ประเภท คือความหมายว่า พัฒนาการ หมายถึง การเปลี่ยนแปลง 5 ด้าน คือ

1. การเปลี่ยนแปลงด้านขนาด จะเห็นได้ชัดจากการที่เด็กเติบโตทั้งส่วนสูง น้ำหนักขนาดของลำตัว รวมทั้งอวัยวะและโครงสร้างภายในต่างๆ เช่น หัวใจ ปอด ลำไส้ และ กระเพาะอาหาร จะมีขนาดใหญ่ขึ้น และทำหน้าที่ได้อย่างเหมาะสมกับความต้องการของร่างกายมากขึ้น ในขณะที่วัยเดียวกันสมองก็จะมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เช่น การรู้จักคำศัพท์ การมีเหตุผล การรับรู้เหล่านี้จะเจริญไปพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านขนาด

2. การเปลี่ยนแปลงด้านสัดส่วน การขยายตัวด้านขนาดของเด็กจะควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงด้านสัดส่วน เด็กจะเปลี่ยนแปลงสัดส่วนไปเรื่อยๆ และมีรูปร่างเหมือนผู้ใหญ่เมื่อเริ่มวัยรุ่น การเปลี่ยนแปลงด้านสัดส่วนนี้จะเกิดกับพัฒนาการทางสมองด้วย ซึ่งเห็นได้จากการเปลี่ยนแปลงจินตนาการในเด็กปฐมวัยที่เป็นไปในลักษณะที่ไม่เป็นจริง กลายเป็นการจินตนาการที่เป็นการวางแผนงานที่สร้างสรรค์

3. ลักษณะเดิมหายไปโดยลักษณะที่เกิดในวัยเด็กหายไปเมื่อเติบโตขึ้น เช่น ฟันน้ำนม การคืบคลาน การพูดอ้อแอ้ การใช้อารมณ์แบบเด็กๆ เป็นต้น

4. เกิดลักษณะใหม่ขึ้น อันเป็นผลมาจากวุฒิภาวะหรือจากการเรียนรู้ เช่น การงอกของฟันแท้ การคิดหาเหตุผล เป็นต้นจากความเห็นของนักจิตวิทยาพัฒนาการดังกล่าว อาจกล่าวได้ว่าการพัฒนาการ หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลง (Process of change) ในด้านต่างๆ ของมนุษย์อย่างทีละเปาะเปาะแบบแผนสืบเนื่องกันไป ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านคุณภาพ (Quality) การพัฒนานั้นไม่เพียงแต่ในด้านขนาด รูปร่าง หรือน้ำหนักเท่านั้น แต่รวมถึงการที่จะต้องมึลักษณะใหม่ ๆ และมีความสามารถใหม่ๆ เกิดขึ้นด้วย (ปรัชญา แจ่มสว่าง อ้างถึงในโครงการออกแบบเครื่องเล่นส่งเสริมพัฒนาการสำหรับเด็กตาบอด, 2539 : 44)

2.4 การเรียนของเด็กบกพร่องทางการเห็นและหลักสูตร

การแบ่งประเภทของเด็กสายตาศึกษาในแง่ของการจัดการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1. ตาบอด (the blind) ได้แก่ผู้ที่มีการรับรู้ได้แต่แสงหรือไม่เห็นภาพเลย (NOVISION) ต้องใช้อักษร BRAILLE ในการเขียนและศึกษาค้นคว้าเล่าเรียน โดยสื่อการเรียนการสอนเป็นประเภทไม่ต้องใช้สายตาเลย (โดยทั่วไปสายตาเร็วกว่า 20/200)

2. เด็กที่มองเห็นได้เล็กน้อย (THE PARTIALLY SIGHTED) หรือที่เรียกว่า ใช้สายตาได้บ้าง (LOW VISION) สามารถอ่านเขียนอักษรธรรมดา ขนาดใหญ่หรือใช้แว่นตาสามารถศึกษาค้นคว้าเล่าเรียนได้โดยใช้สายตาได้ (ระดับสายตา 20/70 – 20/200) กลุ่ม “ ตาบอด ” เด็กที่มีสายตาบกพร่องจนจัดว่าบอดสนิททำให้มองเห็นสิ่งต่างๆ ไม่ได้เลยนั้น ทำให้ภาพพจน์ทางสายตาพลอยสูญเสียไปด้วย เป็นเหตุให้เสียจินตนาการไปมาก 2 อาจแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ได้ 3 ประเภทคือ “ คนสายตาชั้นแรก หรือ คนตาเริ่มบอด ” จะมีลักษณะดังนี้ ตาข้างดีมีสายตาที่ช่วยด้วยแว่นตาแล้ว เห็นเร็วกว่า 3/60 ลงไปจนถึง 1/60 หรือมีสายสายโดยเฉลี่ยแคบกว่า 10 องศา ลงไปจนถึง 5 องศา “ คนตาบอดชั้นที่สอง หรือ คนตาบอดเกือบสนิท ” มีลักษณะดังนี้ ตาข้างดีมีสายตาที่ช่วยด้วยแว่นตาเห็นเร็วกว่า 1/60 ลงไปจนถึงมองเห็นเพียงแสงสว่าง หรือมีลานสายตาโดยเฉลี่ยแคบกว่า 5 องศา ลงไปจนถึงกว้างกว่า 0 องศา “ คนตาบอดชั้นที่สาม หรือ คนตาบอดสนิท ” มีลักษณะดังนี้ ตาทั้งสองข้างจะมองไม่เห็นแม้แต่แสงสว่าง

สำหรับเด็กที่โรงเรียนสอนคนตาบอด พญาไท กรุงเทพมหานคร นายแพทย์ Kaguichi Konyama นายแพทย์ Puangthong Boonswasdi และแพทย์หญิง กัลยานี พฤษชาลวิทย์ ได้ร่วมกันวิจัยลักษณะของเด็กตาบอดที่โรงเรียนสอนคนตาบอดออกได้เป็น

NO	PL	คือไม่เห็นแสงเลย	30.00 %
	DL	เห็นแสงบ้าง	22.14 %
	PL	เห็นและรู้ทิศทางของแสง	12.14 %
	H.M.	เห็นมือเคลื่อนไหว	9.28 %

F.C.	นับนิ้วได้	10.71 %
0.1	เห็นตัวเลขตัวที่ใหญ่ที่สุดใน char ที่วัดสายตา	5.71 %

2.4.1 การจัดศึกษาให้แก่ผู้บกพร่องทางสายตา

เนื่องจากคนตาบอดมีอยู่เป็นจำนวนมากมายี่สิบเอง จึงจำเป็นที่จะต้องให้บุคคลเหล่านี้ได้รับการศึกษาเพื่อให้ช่วยตนเองได้ และสามารถที่ดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ได้อย่างปกติสุข เช่นเดียวกับคนตาดี แทนที่จะทอดทิ้งตามยถากรรมดังแต่ก่อน แต่การจัดการศึกษาให้บุคคลเหล่านี้ก็จำเป็นต้องจัดให้เป็นพิเศษ แตกต่างจากธรรมดาทั่วไป การศึกษาอย่างเป็นทางการสำหรับคนตาบอดเริ่มในปี ค.ศ. 1784 การศึกษาของคนตาบอดในระยะแรกนี้จัดทำโดยเอกชนจนกระทั่งในปี ค.ศ.1837 รัฐบาลสหรัฐอเมริกาจึงจัดสร้างโรงเรียนสอนคนตาบอดของรัฐบาลขึ้นเป็นแห่งแรกของโลกคือ โรงเรียนสอนคนตาบอดโอไฮโอ (Ohio School for the Blind) หลังจากนั้นก็มีกลุ่มบุคคลทางศาสนาได้จัดตั้งโรงเรียนสอนคนตาบอดแบบประจำขึ้นในสหรัฐอเมริกา สำหรับการศึกษาคณะคนตาบอดในประเทศไทยนั้นเริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2482 โดยมีสเจนีวีฟ คอลฟิลด์ (Miss Genevieve Caulfield) ซึ่งจะกล่าวในตอนหลัง ตอนแรกมีนักเรียนเพียงคนเดียว แต่ภายหลังจำนวนนักเรียนตาบอดได้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ต่อมาปี พ.ศ. 2494 สมเด็จพระบรมราชินีนาถ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ รับมูลนิธิช่วยคนตาบอดแห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์ต่อมาในปี พ.ศ. 2496 Miss Caulfield ก็ได้เริ่มชักชวนเชียงใหม่และจังหวัดใกล้เคียง ให้จัดตั้งโรงเรียนสอนคนตาบอดและมูลนิธิ เพื่อให้การศึกษาและสงเคราะห์คนตาบอดที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ จนกระทั่งวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2505 จึงจดทะเบียนตั้งมูลนิธิได้และได้จดทะเบียนจัดตั้งโรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือขึ้นด้วย เปิดดำเนินการสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2503 เป็นต้นมา

ในปัจจุบันประเทศไทยมีโรงเรียนสอนคนตาบอด 2 แห่ง คือโรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพฯ อยู่ถนนราชวิถี เขตพญาไท กรุงเทพฯ รับนักเรียนชายหญิงทั้งประจำและไปกลับ ตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงมัธยม 3 อีกแห่งคือ โรงเรียน สอนตาบอดภาคเหนืออยู่ที่เชียงใหม่รับ ในการให้การศึกษาแก่คนตาบอดนั้น นักการศึกษาจำเป็นต้องทราบสมรรถนะในการเรียนของคนตาบอด เอเบล (Abel) จึงได้ทำการแบ่งคนตาบอดออกเป็น 5 ประเภทด้วยกัน ตามความสามารถในการมองเห็น และได้ศึกษาความสามารถในการเรียนของคนตาบอดแต่ละประเภทไว้ ดังนี้

1. พวกที่มีความสามารถในการมองเห็นไม่ถึง 2/200 เป็นพวกตาบอดสนิท ไม่สามารถมองเห็นการเคลื่อนไหวของมือในระยะห่างสามฟุต พวกนี้เรียกโดยการฟังและการสัมผัส เช่นเดียวกับพวกแรก

2. พวกที่มีความสามารถในการมองเห็นไม่เกิน 5/200 พวกนี้ไม่สามารถอ่านหัวข้อขนาดใหญ่ของหนังสือพิมพ์ แต่สามารถมองเห็นในการเดินทางได้บ้าง พวกนี้สามารถเรียนโดยใช้สายตาได้บ้าง แต่ก็ต้องอาศัยการฟังและการสัมผัสเป็นส่วนใหญ่

3. พวกที่มีความสามารถในการมองเห็น 20/200 สามารถอ่านตัวหนังสือขนาด 14 จุด (14 -point) ได้ แต่สามารถอ่านหัวข้อได้ พวกนี้สามารถเรียนผ่านทางสายตาเป็นใหญ่ แต่ก็ต้อง

อาศัยการฟังและการสัมผัสเป็นส่วนประกอบบ้างเป็นบางครั้งพวกที่มีความสามารถในการมองเห็น 20/200 สามารถอ่านตัวหนังสือขนาด 10 จุด (10 – point) ได้สามารถปฏิบัติกิจกรรมประจำวันที่ต้องการใช้สายตาได้บ้าง พวกนี้สามารถเรียนผ่านทางสายตาเป็นส่วนสำคัญ

ในสมัยที่เริ่มให้การศึกษาแก่คนตาบอดใหม่ๆ นั้น นักศึกษาของสหรัฐอเมริกา จัดให้คนทั้ง 5 ประเภทนี้ได้รับการศึกษาเป็นพิเศษแบบคนตาบอด คือให้เรียนโดยการฟังและสัมผัสใช้อักษรพิเศษสำหรับคนตาบอด คือ อักษรเบรลล์ (Braille) และใช้อุปกรณ์การเรียนแบบคนตาบอดทั้งสิ้น แต่ต่อมาภายหลัง จำนวนคนตาบอดทั้ง 5 ประเภทนี้มากขึ้นจนไม่สามารถจัดการศึกษาแบบคนตาบอดได้ทั่วถึง จำนวนคนตาบอดจึงลดลงมากเหลือเพียงประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2 เท่านั้นที่จัดการศึกษาแบบคนตาบอดได้ ส่วนที่ 3 พวกหลังให้ใช้อักษรเบรลล์ ควบกับอักษรธรรมดาหรือใช้อักษรธรรมดาอย่างเดียว จากการที่คนตาบอดต้องเรียนโดยการฟังและการสัมผัสนี้เอง ตัวหนังสือที่ใช้จึงต้องเป็นตัวหนังสือพิเศษที่ใช้อ่านโดยการคลำ ตัวหนังสือนี้มีชื่อเรียกในปัจจุบันว่าอักษร เบรลล์ ซึ่งหลุยส์เบรลล์ (Louis Braille) เป็นผู้คิดค้นประดิษฐ์ขึ้น ตามประวัติในการประดิษฐ์อักษรสำหรับคนตาบอดนั้น วาเรนต์ิน ฮอย (Valentin Hauy) ซึ่งเป็นผู้จัดการโรงเรียนสอนคนตาบอดแห่งแรกของโลกที่กรุงปารีสที่ได้รับการยกย่อง วาเรนต์ิน ฮอยได้พบว่าถ้าหากเขียนตัวหนังสือบุ๋มลงไปมากๆ เขาจะสามารถอ่านตัวหนังสือทางด้านหลังของกระดาษได้ ฮอยจึงทดลองทำตัวหนังสือบุ๋ม เป็นผลสำเร็จดีที่สุดคือแบบของ โรเบอร์ทมูน (Robert Moon) แห่งประเทศอังกฤษ ซึ่งประดิษฐ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1847 โดยใช้อักษรภาษาอังกฤษชนิดตัวพิมพ์ใหญ่มาแก้ไขตัดแปลงใช้ สำหรับตัวที่ซับซ้อนมากประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่ เช่น ตัว H และตัว W เป็นต้น อักษรแบบนี้เป็นที่แพร่หลายมากในคนตาบอดที่เป็นผู้ใหญ่ ซึ่งสามารถเรียนตัวอักษรแบบของ โรเบอร์ท มูน นี้ได้ภายในไม่กี่ชั่วโมง ตัวอักษรแบบเส้นของคนตาบอดทุกแบบได้พยายามดัดแปลงสัญลักษณ์ที่สื่อความหมายด้วยตามมาเป็นสัญลักษณ์ที่สื่อความหมายโดยการสัมผัสต่อมาตัวหนังสือแบบเส้นของคนตาบอด ก็เปลี่ยนแปลงมาเป็นตัวหนังสือแบบจุด เนื่องจากในระหว่าง ค.ศ. 1819 ถึง 1825 ชาลส์ บาเปียร์ (Charles Bardier) ได้ค้นคิดหาโค้ดสำหรับส่งข่าวในเวลากลางคืน เพื่อใช้ในกองทัพ ซึ่งจะต้องเป็นตัวหนังสือที่อ่านในที่มืดได้ เขาได้ทดลองใช้จุดบุ๋มเป็นชุดๆ ชุดละ 12 จุด เรียงเป็น 2 แถว ในแนวตั้งแถวละ 6 จุด ใช้อ่านโดยการคลำ ต่อมา หลุยส์ เบรลล์ ซึ่งเคยเป็นนักเรียนและครูในโรงเรียนสอนคนตาบอดของ วาเรนต์ิน ฮอย ที่กรุงปารีส ได้ทราบข่าวเกิดความสนใจ จึงนำโค้ดของบาเปียร์มาปรับปรุงให้ในปี ค.ศ. 1829 โดยใช้ชุดชุดละ 6 จุด เรียงเป็น 2 แถว ในแนวตั้งแถวละ 3 จุด ตัวอักษรของเบรลล์นี้ สามารถเขียนเป็นตัวอักษรต่างๆได้ถึง 63ตัว ในขั้นแรก อักษรเบรลล์ยังไม่เป็นที่ยอมรับ จนกระทั่งเบรลล์ได้ตายไปแล้ว 2 ปี จึงเป็นที่ยอมรับกัน และนำมาใช้ในโรงเรียนสอนคนตาบอดที่กรุงปารีส การที่อักษรเบรลล์เป็นที่นิยม

2.4.2 การศึกษาของคนตาบอดในประเทศไทย

โรงเรียนสอนคนตาบอดในประเทศไทย เปิดเมื่อวันที่ 2 มกราคม พ.ศ.2482 เดิมเป็นหลังเล็กๆ ที่ศาลาแดง กรุงเทพฯ โดย มิส เจเนวีฟ คอลฟิลด์ (Miss Genevieve Caulfield)

สุภาพสตรีชาวอเมริกัน ซึ่งเป็นคนจักขุพิการมาตั้งแต่เด็ก ในวันเปิดโรงเรียน มิสคอลฟิลด์ มีกระดานชนวน กระดาษและหนังสือ ตำราเรียน เพียงเล็กน้อย ที่มีตัวอักษรที่เป็นเส้นนูนขึ้นมาชุดหนึ่ง และมีลูกศิษย์เพียงคนเดียว ในปัจจุบันนี้ โรงเรียนสอนคนตาบอดตั้งอยู่เลขที่ 420 ถนน ราชวิถี เขตดุสิต กรุงเทพฯ เป็นนักเรียนประจำ (กิน- นอน) จักเป็นแบบสหศึกษานักเรียนทุกคนได้รับการตรวจรักษาตา และได้รับการเอาใจใส่ดูแลด้านสุขภาพ นอกจากนี้หลักสูตรการศึกษาทั่วไปแล้วนักเรียนยังได้รับการศึกษาทางด้านดนตรี พลศึกษาและศิลปหัตถกรรมนักเรียนมีวงดนตรีไทยเดิมวงอังกฤษ และเล่นได้ด้วยความสามารถเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังมีการร้องเพลงประสานเสียงโรงเรียนได้มีการแสดงดนตรีทุกปี ผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนหลายคนได้ไปเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้งในประเทศไทย และต่างประเทศ ซึ่งผลของการเรียนก็เรียนได้เป็นอย่างดีมาก

2.4.3 หลักสูตรการเรียนการสอน

ใช้หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการฉบับ 2521 และหลักสูตรพิเศษที่ปรับปรุงบางวิชาให้เหมาะสมกับคนตาบอด เช่น เรียนปั้นแทนวาดเขียน เรียนการเดินโดยใช้ไม้เท้า เรียนพิมพ์ดีดภาษาไทย อังกฤษ เป็นต้น นักเรียนเรียนวันละ 7 คาบ คาบละ 50 นาที มีครูประจำชั้นและครูพิเศษ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน ตลอดจนกิจกรรมการเรียนต่างๆ คล้ายกับนักเรียนปกติ แต่ต้องนำมาดัดแปลงให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน ใช้กระดานอักษรเบรลล์และดินสอปลายแหลมทำการเขียน ทำแบบฝึกหัด เช่นเดียวกับเด็กนักเรียนปกติ การสอนใช้วิธีการบรรยาย อภิปราย ปฏิบัติ และทดลองจากของจริง หุ่นจำลอง ฯลฯ เช่น มีห้องวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการ ดัดแปลงบางอย่างให้เหมาะสมกับคนตาบอด เช่น ว่ายน้ำ เล่นฟุตบอล ปิงปอง การบริหารยืดหยุ่น ศิลปะป้องกันตัว เด็กที่เข้าเรียนจะต้องไม่มีโรคติดต่อและมีสมองปกติ ไม่มีความพิการอย่างอื่นปน และยินยอมปฏิบัติตามเงื่อนไขของโรงเรียน นักเรียนทุกคนต้องมีผู้ปกครองเพื่อรับผิดชอบที่จะรับเด็กไปอยู่ในปกครอง ในระหว่างปิดภาคเรียนหรือเมื่อเวลาจำเป็น สำหรับนักเรียนที่อยู่ประจำซึ่งผู้ปกครองมีฐานะที่พอจะช่วยเหลือโรงเรียนได้จะต้องเสียค่าอาหารเดือนคนที่ตาบอดนั้น ถ้าเราให้ความช่วยเหลือ จัดการศึกษาพิเศษให้จะพบว่าเขาสามารถช่วยตนเองได้ สามารถอ่านเขียน เรียนหนังสือได้ บางคนมีพรสวรรค์พิเศษในด้านศิลปะต่างๆ เท่าเทียมกับคนตาดี หรือสามารถเล่นกีฬาได้อย่างสนุกสนาน ชีวิตของพวกเขาในกลุ่มของคนตาบอดด้วยกันเขาจะรู้สึกมีปมด้อยนัก เพราะมีเพื่อนรอบข้างที่ไม่แตกต่างกันอย่างรักก็ตาม ถ้าเราสามารถนำพวกเขามาอยู่ร่วมเคียงข้างกับเรา ยอมรับเขาโดยแยกว่าเป็นโลกของคนตาบอด หรือตาดี ก็จะเป็นการเพิ่มความมั่นคงทางจิตใจให้แก่เขา และช่วยให้เขาลุกขึ้นยืนหยัดต่อสู้กับอุปสรรคต่อไป

สรุป

การปูพื้นฐานสำหรับเด็กตาบอดในระดับชั้นอนุบาลนั้น จะต้องให้เด็กมีความคุ้นเคยกับอักษรเบรลล์ และเรียนอักษรเบรลล์ที่แบบ 1 เซลล์และ 2 เซลล์ และพัฒนามาเรียนตามหลักการเรียนแบบเรียงอักษร ก – ฮ และการอ่านไล่แบบที่ถูกต้องและมีความใกล้เคียงกับขนาดแบบมาตรฐานมากที่สุด เพื่อให้เด็กมีความชำนาญกับขนาดอักษรเบรลล์

2.5 ข้อมูลพื้นฐานประเทศไทย

ประเทศไทยตั้งอยู่ในคาบสมุทรอินโดจีนหรือแหลมอินโดจีนซึ่งเป็นบริเวณที่ตั้งอยู่ระหว่างสองประเทศใหญ่ คืออินเดียและจีน ท่ามกลางดินแดนของภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Southeast Asia) ของทวีปเอเชีย โดยมีอาณาเขตทิศเหนือติดต่อกับดินแดนของสหภาพพม่า และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ทิศตะวันออกติดต่อกับดินแดนของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและราชอาณาจักรกัมพูชา ทิศใต้ติดต่อกับอ่าวไทยและดินแดนของมาเลเซีย ส่วนทิศตะวันตกติดต่อกับดินแดนของสหภาพพม่า ดินแดนอันเป็นที่ตั้งของประเทศไทยนี้ในทางประวัติศาสตร์นิยมเรียกว่า “แหลมทองหรือแหลมสุวรรณภูมิ” อันเป็นชื่อที่ทราบกันโดยทั่วไปมาช้านานแล้ว ประเทศไทยมีเนื้อที่ทั้งสิ้น 513,115.029 ตารางกิโลเมตร นับว่าประเทศไทยมีเนื้อที่อยู่ในประเภทขนาดใหญ่ (ตามการแบ่งขนาดของประเทศทางภูมิศาสตร์การเมือง) โดยทั่วไปแล้วชายไทยเรามองดูรูปร่างประเทศของตนเองคล้ายกระบวยตักน้ำ หรือเหมือนขวานโบราณ โดยมองด้านตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศเป็นเสมือนคมขวาน ด้านเหนือเป็นสันขวานและด้านใต้เป็นด้ามขวาน แต่บางคนก็มองรูปร่างของประเทศไทยออกมาในรูปต่าง ๆ กัน

ลักษณะภูมิประเทศของประเทศไทยแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะกว้าง ๆ คือ ภูเขา ที่ราบสูงและที่ราบ การแบ่งเขตโครงสร้างและภูมิภาคของประเทศไทย โดยอาศัยความคล้ายคลึงทางลักษณะภูมิประเทศเป็นเกณฑ์ นอกจากนั้นก็อาศัยด้านขนบธรรมเนียม ประเพณี ภาษาพูด และเขตการปกครองในการแบ่งภูมิภาคออกเป็น 6 ภูมิภาค ดังนี้

1. ที่ราบลุ่มแม่น้ำภาคกลาง ภาคกลางประกอบด้วยพื้นที่ของ 22 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุโขทัย พิษณุโลก กำแพงเพชร พิจิตร เพชรบูรณ์ นครสวรรค์ อุทัยธานี ชัยนาท สิงห์บุรี ลพบุรี อ่างทอง สระบุรี สุพรรณบุรี พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี นนทบุรี กรุงเทพฯ นครนายก นครปฐม สมุทรปราการ สมุทรสาคร และสมุทรสงคราม มีเนื้อที่รวม 91,795 ตารางกิโลเมตร เท่ากับร้อยละ 17.89 ของเนื้อที่ประเทศ ความยาวของที่ราบภาคกลางวัดจากเหนือถึงใต้ประมาณ 450 กิโลเมตร และส่วนกว้างที่สุดวัดจากตะวันตกถึงตะวันออกประมาณ 200 กิโลเมตร

2. ทิวเขาและหุบเขาภาคเหนือ ภาคเหนือ ประกอบด้วยจังหวัดต่าง ๆ รวม 9 จังหวัดคือ แม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง เชียงราย พะเยา น่าน แพร่ และอุตรดิตถ์ มีเนื้อที่ 93,690 ตารางกิโลเมตรเท่ากับร้อยละ 18.25 ของเนื้อที่ประเทศ ด้านทิศเหนือและทิศตะวันตกของภาคมีอาณาเขตติดต่อกับสหภาพพม่า ด้านทิศตะวันออกติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และด้านทิศใต้ติดต่อกับภาคกลาง

3. เทือกเขาภาคตะวันตก ภาคตะวันตกประกอบด้วยพื้นที่ของ 5 จังหวัดรวมกัน คือ จังหวัดตาก กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ มีเนื้อที่ 53,679 ตารางกิโลเมตร เท่ากับร้อยละ 10.46 ของเนื้อที่ประเทศ มีอาณาเขตติดต่อกับภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ ส่วนทางด้านตะวันตกมีแนวพรมแดนติดต่อกับสหภาพพม่าโดยตลอด

4. ที่ราบสูงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือที่ราบสูงโคราช ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วยพื้นที่ของ 19 จังหวัด คือหนองคาย นครพนม มุกดาหาร สกลนคร อุตรธานี หนองบัวลำภู เลย ขอนแก่น ชัยภูมิ มหาสารคาม กาฬสินธุ์ ยโสธร ร้อยเอ็ด อุบลราชธานี อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์ และ นครราชสีมา มีเนื้อที่รวม 168,854 ตารางกิโลเมตร เท่ากับร้อยละ 32.91 หรือประมาณ 1/3 ของเนื้อที่ประเทศ มีภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นแอ่งที่ราบขนาดใหญ่ ซึ่งมีทิวเขากั้นเป็นขอบอยู่ทางด้านทิศตะวันตกและทิศใต้ และตะแคงลาดไปทางทิศตะวันออกเฉียงสู่มแม่น้ำโขง นักภูมิศาสตร์เรียกชื่อลักษณะภูมิประเทศของภาคนี้โดยรวม ๆ ว่า ที่ราบสูงโคราช

5. ชายฝั่งภาคตะวันออกเฉียงใต้ หรือภาคตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบด้วยพื้นที่ของ 7 จังหวัด คือ ปราจีนบุรี สระแก้ว ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด มีเนื้อที่ 34,381 ตารางกิโลเมตร เท่ากับร้อยละ 6.70 ของเนื้อที่ประเทศ ขอบเขตของภาคมีดังนี้ ด้านทิศเหนือมีทิวเขาสันกำแพง และส่วนหนึ่งของทิวเขาพนมดงรัก แยกพื้นที่ของภาคตะวันออกเฉียงใต้จากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านทิศตะวันออกมีทิวเขาบรรทัดเป็นแนวพรมแดนติดต่อกับประเทศกัมพูชา ด้านทิศใต้และทิศตะวันตกเฉียงใต้จรดฝั่งทะเลในอ่าวไทย และด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนืออยู่ต่อเนื่องกับที่ราบภาคกลาง

6. คาบสมุทรภาคใต้ ภาคใต้ตั้งอยู่ในบริเวณที่เป็นคาบสมุทร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคาบสมุทรมลายู คาบสมุทรนี้ตั้งต้นจากบริเวณคอคอดกระที่ประมาณละติจูด 10 องศาเหนือ และยื่นยาวลงไปทางใต้จนถึงประเทศมาเลเซีย ตรงบริเวณจังหวัดชุมพร และจังหวัดระนอง ซึ่งเป็นที่ตั้งของคอคอดกระ และเป็นส่วนที่แคบที่สุดของคาบสมุทร มีความกว้างประมาณ 64 กิโลเมตร จากคอคอดกระไปทางใต้เป็นบริเวณที่ประเทศไทยมีชายฝั่งทะเลขนานอยู่ 2 ด้าน คือ ด้านตะวันออกเฉียงใต้เป็นอ่าวไทย และด้านตะวันตกเป็นทะเลอันดามัน

ภาคใต้ประกอบด้วย 14 จังหวัด คือชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี พังงา กระบี่ นครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง ภูเก็ต สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส รวมเนื้อที่ทั้งหมดของภาคใต้ 70,705 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 13.78 ของเนื้อที่ประเทศ

2.6 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดในประเทศไทย

2.6.1 กรุงเทพมหานคร (KRUNG THEP MAHA NAKHON BANGKOK METROPOLIS)

ข้อมูลทั่วไป : กรุงเทพฯ เดิมเรียกกันว่า “บางกอก” รัชกาลที่ 1 ได้ทรงสถาปนากรุงเทพฯ ขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2535 เป็นเมืองหลวงใหม่แทนกรุงธนบุรี โดยพระราชทานนามใหม่ว่า “กรุงเทพมหานคร บวรรัตนโกสินทร์ มหินทรายุธยามหาดิลกภพ นพรัตนราชธานีบุรีรัมย์ อุดมราชธานีเวศมहाสถาน อมรพิมานอวตารสถิต สักกะทัตติยวิษณุกรรมประสิทธิ์” หรือเรียกชื่อย่อๆว่า “กรุงเทพมหานคร” รัชกาลที่ 4 ทรงแปลงสร้อยคำ “บวรรัตนโกสินทร์” เป็น “อมรรัตนโกสินทร์” กรุงเทพฯเป็นเมืองหลวงสำคัญของเมืองไทย เป็นศูนย์กลางด้านการปกครอง การคมนาคมขนส่ง การค้าพาณิชย์ การ

สี่สารมีเนื้อที่ 1,568.221 ตารางกิโลเมตร สภาภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มขนบข้างด้วยแม่น้ำเจ้าพระยาทั้ง 2 ฝั่งภายในตัวเมืองมีคูคลองล้อมรอบ

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 50 เขต ประกอบด้วย เขตพระนคร เขตสัมพันธวงศ์ เขตบางรัก เขตปทุมวัน เขตยานนาวา เขตดุสิต เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตบางกะปิ เขตพระโขนง เขตมีนบุรี เขตคลองสามวา เขตบางเขน เขตพญาไท เขตธนบุรี เขตบางกอกน้อย เขตหนองแขม เขตราชบุรีบูรณะ เขตห้วยขวาง เขตสวนหลวง เขตดินแดง เขตบางพลัด เขตคลองเตย เขตบางซื่อ เขตสาทร เขตดอนเมือง เขตบึงกุ่ม เขตลาดพร้าว เขตจอมทอง เขตประเวศ เขตราชเทวี เขตบางคอแหลม เขตหลักสี่ เขตสายไหม เขตวังทองหลาง เขตคันนายาว เขตบางนา เขตวัฒนา เขตทวีวัฒนา เขตบางบอน เขตทุ่งครุ เขตบางแค และเขตสะพานสูง

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นไทรน้อย

ประเพณีและเทศกาล :

- พระราชพิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ จัดขึ้นในเดือนพฤษภาคมของทุกปี ณ บริเวณท้องสนามหลวง
- พิธีสวนสนามทหารราชวัลลภ จัดขึ้นให้มีในวันที่ 3 หรือ 4 ธันวาคมของทุกปี ณ ลานพระบรมรูปทรงม้า
- งานว่าสวนสนามหลวง จัดขึ้นในช่วงกลางเดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน ณ ท้อง สนามหลวง
- ประเพณีสงกรานต์วิสุทธิกษัตริย์ จัดให้มีขึ้นในวันที่ 12 - 13 เมษายน ของทุกปี
- ประเพณีตักบาตรดอกไม้ที่วัดบวรนิเวศฯ จัดในวันแรม 1 ค่ำ เดือน 8 (วันเข้าพรรษา)ในเวลาประมาณ 15.00 -16.00
- พระราชพิธีเสด็จพระราชดำเนินถวายผ้าพระกฐิน โดยกระบวนพยุหยาตราชลมารค (จะจัดขึ้นเนื่องใน โอกาสพิเศษ)
- งานนมัสการพระบรมบรรพต หรืองานวัดภูเขาทอง เริ่มขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 3 จะจัดในวันขึ้น 11 ค่ำ ถึงวันแรม 3 ค่ำ เดือน 12 รวม 7 ค่ำ 8 วัน ของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : ตุ๊กตาชาววัง หัวโขน ว่าว ที่ร้านนารายณ์ภักดิ์ พาวิลเลียน ถนนราช ดำริ เครื่องจักสาน เครื่องประดับ สินค้าพื้นเมืองที่ตลาดนัดจตุจักร

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว: พระบรมมหาราชวังและวัดพระศรีรัตนศาสดาราม (วัดพระแก้ว)

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระนคร อยู่ที่ถนนหน้าพระธาตุติดกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

- วัดอรุณราชวราราม อยู่ติดริมแม่น้ำเจ้าพระยา ฝั่งธนบุรี
- วัดพระเชตุพลวิมลมังคลาราม หรือวัดโพธิ์ อยู่ถนนมหาธาตุ ใกล้พระบรมมหาราชวัง
- พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ท้องฟ้าจำลอง) อยู่ที่เอกมัย ถนนสุขุมวิท
- สวนหลวง ร.9 อยู่ระหว่างถนนศรีนครินทร์กับถนนอุดมสุข หรือสุขุมวิท103
- สวนสัตว์ดุสิตเขาดินวนา อยู่ภายในบริเวณพระราชวังดุสิต
- สวนจตุจักร อยู่ที่ถนนพหลโยธิน
- พระที่นั่งวิมานเมฆและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

2.6.2 กระบี่ (KRABI) กระบี่เมืองน่าอยู่ ผู้คนน่ารัก

ข้อมูลทั่วไป : กระบี่เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคใต้ ตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลอันดามัน จากหลักฐานโบราณคดีสันนิษฐานได้ว่าบริเวณเมืองกระบี่เคยเป็นแหล่งชุมชนโบราณที่เก่าแก่ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ สันนิษฐานว่าชื่อเมืองกระบี่มีความหมายถึงดาบ เนื่องจากมีตำนานการขุดพบมีดดาบโบราณก่อนที่จะสร้างเมือง กระบี่อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 814 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 4,708.512 ตารางกิโลเมตร สภาพภูมิประเทศเป็นภูเขาร้อยละ 35 บริเวณอื่นเป็นที่ดอน อ่าว ที่ราบ และหมู่เกาะน้อยใหญ่ หาดทรายสวย และมีป่าชายเลน มีแม่น้ำกระบี่ยาว 5 กิโลเมตร และมีเทือกเขาสูงที่สุดคือ เทือกเขาพนมเบญจา เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 8 อำเภอ ได้แก่ อำเภอกระบี่ อำเภออ่าวลึก อำเภอปลายพระยา อำเภอเขาพนม อำเภอคลองท่อม อำเภอกระถินดำ อำเภอลำทับ และอำเภอเหนือคลอง

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นทุ้งฟ้า

ประเพณีและเทศกาล : งานกระบี่เบิกฟ้าอันดามัน จัดขึ้นในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี โดยในงานจะมีการแสดงทางวัฒนธรรมพื้นบ้านมากมาย รวมไปถึงการแข่งขันกีฬาทางน้ำหลายประเภท ประเพณีลอยเรือชาวเล จัดขึ้นที่เกาะลันตาในวันเพ็ญเดือน 6 และวันเพ็ญเดือน 11 ของทุกปีเป็นประเพณีเก่าแก่ของชาวเลที่หาดูยาก

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : กรงนกเขา เสื้อเตยปาหนัน ผลิตภัณฑ์จากเปลือกหอย ลูกไม้เม็ดมะม่วงหิมพานต์ ผลิตภัณฑ์จากอาหารทะเล

สินค้าสำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ อำเภอคลองท่อม อุทยานแห่งชาติเขาพนมเบญจา ครอบคลุมพื้นที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเขาพนม และอำเภอกระบี่

- อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา อำเภอลันตา ประกอบด้วย เกาะต่างๆ คือ เกาะลันตาใหญ่ เกาะลันตาน้อย เกาะตะเบ็งเล็ง หมู่เกาะห้า และเกาะไหง
- อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา – หมู่เกาะพีพี อำเภอมืองกระบี่ มีสถานที่ที่น่าสนใจ คือหาดนพรัตน์ธารา สุสานหอย 75 ล้านปี อ่าวพระนาง หมู่เกาะพีพี และหมู่เกาะปอดะ
- อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะวันตา อำเภอลันตา ประกอบด้วย เกาะต่างๆ คือ เกาะลันตาใหญ่ เกาะลันตาน้อย เกาะเบ็งเล็ง หมู่เกาะห้า และเกาะไหง
- อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี อำเภอ่าวลึก มีสถานที่ที่น่าสนใจ คือถ้ำเพชร ถ้ำลอด และถ้ำผีหัวโต
- เขื่อนลำนางรอง เป็นภูเขาขนาดแม่น้ำกระบี่ด้านหน้าตัวเมืองเป็นสัญลักษณ์ของกระบี่

2.6.3 กาญจนบุรี (KANCHANBURI) แคว้นโบราณ ด่านเจดีย์ มณีเมืองกาญจน์ สะพานแม่น้ำแคว แหล่งแร่รัตนตาก

ข้อมูลทั่วไป : กาญจนบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันตกที่มีทรัพยากรธรรมชาติต่างๆมากมายมีแหล่งอารยธรรมและสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์หลายแห่ง เช่นบ้านเก่า ปราสาทเมืองสิงห์ เป็นเมืองที่ขอมเคยแพร่อำนาจเข้ามาปกครอง นอกจากนี้กาญจนบุรียังเป็นยุทธภูมิสำคัญ คือ สงครามเก้าทัพที่ทุ่งลาดหญ้าสมัยรัชกาลที่ 1 และการสร้างทางรถไฟสายมรณะในระหว่างเหตุการณ์สงครามโลกครั้งที่ 2 กาญจนบุรีอยู่ห่างจากกรุงเทพฯประมาณ 128 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 19,483.148 ตารางกิโลเมตร สภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาร้อยละ 70 มีทั้งป่าโปร่งและป่าดงดิบ มีที่ราบเชิงเขาและที่ราบลุ่มน้ำ มีแม่น้ำสำคัญ 2 สาย คือ แม่น้ำแควใหญ่และแม่น้ำแควน้อย ซึ่งไหลมาบรรจบกันที่บริเวณอำเภอมืองกาญจนบุรีเป็นแม่น้ำแม่กลอง

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 13 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองกาญจนบุรี อำเภอท่าม่วง อำเภอท่ามะกา อำเภอพนมทวน อำเภอบ่อพลอง อำเภอไทรโยค อำเภอทองผาภูมิ อำเภอทองผาภูมิ อำเภอสังขละบุรี อำเภอศรีสวัสดิ์ อำเภอเลาขวัญ อำเภอด่านมะขามเตี้ย อำเภอหนองปรือ และอำเภอห้วยกระเจา

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นขนานาง

ประเพณีและเทศกาล : งานสัปดาห์สะพานข้ามแม่น้ำแคว จัดขึ้นระหว่างวันที่ 26 พฤศจิกายน ถึง 7 ธันวาคม ของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : พลอง เครื่องจักรสาน ผ้าทอ ตะกร้าใบลาน

ผลิตภัณฑ์ดอกอ้อย

- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : อุทยานประวัติศาสตร์ปราสาทเมืองสิงห์ อำเภอไทรโยค
- สุสานทหารสัมพันธมิตร มี 2 แห่ง ได้แก่ สุสานกาญจนบุรี (ดอกรัก) และ สุสานเขาปูน (เขาชนไก่) อำเภอเมืองกาญจนบุรี
- อุทยานแห่งชาติเอราวัณ (น้ำตกเอราวัณ) อำเภอศรีสวัสดิ์
- อุทยานแห่งชาติเฉลิมรัตนโกสินทร์(ถ้ำลอด) อำเภอหนองปรือ
- อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ (น้ำตกห้วยแม่ขมิ้น) อำเภอศรีสวัสดิ์
- ทางสายรถไฟมรณะ สะพานข้ามแม่น้ำแคว และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ อักษะเขลยศึก
- อุทยานแห่งชาติไทรโยค มีน้ำตกไทรโยคน้อย น้ำตกไทรโยค ถ้ำละว้า ถ้ำดาวดึงส์
- น้ำพุร้อนหินตาด พระแท่นดงรัง
- ถ้ำเสาหินลำคลองงู ถ้ำน้ำลอดแห่งใหม่ มีเสาหินงอกที่สูงที่สุดในโลก

2.6.4 กาฬสินธุ์ (KALASIN) พ้าแดงสงยาง โป่งกลางเลิศล้ำ วัฒนธรรมผู้ไทย ผ้าไหมแพรวา ผาเสวยภูพาน มหาธารลำปาว ไดโนเสาร์สัตว์โลกล้านปี

ข้อมูลทั่วไป : กาฬสินธุ์เป็นเมืองเก่าแก่และเคยเป็นที่อยู่อาศัยของเผ่าละว้า จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์เริ่มต้นเป็นเมืองในสมัยรัตนโกสินทร์ เมื่อ พ.ศ.2336 โดยท้าวโสมพะมิตร ได้อพยพผู้คนจากเวียงจันทน์มาตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านแก่งสำโรงริมแม่น้ำปาว ซึ่งมีน้ำขุ่นสีดำ ต่อมารัชกาลที่1 ได้พระราชทานนามเมืองให้ใหม่ว่า “กาฬสินธุ์” ซึ่งแปลว่า “น้ำดำ” และตั้งแต่นั้นท้าวโสมพะมิตรเป็น “พระยาชัยสุนทร” ครองเมืองคนแรก กาฬสินธุ์อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 519 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 6,946.746 ตารางกิโลเมตร สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบและมีเนินมากกว่าร้อยละ 90 ตอนบนเป็นแนวภูเขาตามแนวเทือกเขาภูพาน ส่วนตอนกลางเป็นเนินเขาสลับป่าโปร่ง

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 14 อำเภอ 4 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ อำเภอยางตลาด อำเภอกมลาไสย อำเภอสหัสขันธ์ อำเภอกุฉินารายณ์ อำเภอท่าคันโท อำเภอสมเด็จ อำเภอเขาวง อำเภอห้วยเม็ก อำเภอคำม่วง อำเภอหนองกุงศรี อำเภอนามน อำเภอร่องคำ อำเภอห้วยผึ้ง กิ่งอำเภอสามชัย กิ่งอำเภอดอนจาน และกิ่งอำเภอฆ้องชัย

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นแสมสาร

ประเพณีและเทศกาล : งานมหรหรรษ์โปรงกลาง แพรววา และงานกาชาด จัดขึ้นระหว่างวันที่ 26 กุมภาพันธ์ ถึง 5 มีนาคมของทุกปี

- งานมหกรรมแพรวาราชนิ์ใหม่ไทย จัดขึ้นระหว่างวันที่ 9 – 12 สิงหาคมของทุกปี
 - งานแข่งเรือพายอำเภอกมลาไสยจัดขึ้นในช่วงต้นเดือนตุลาคมของทุกปี
- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : ผ้าไหมแพรวา เครื่องหนัง โปงกลางเล็ก
- เนื้อเค็มรสเด็ด หมูกรอบกาฬสินธุ์
- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : พุทธสถานภูสิงห์เป็นที่ประดิษฐานพระพรหมภูมิปาโลอำเภอสหัสขันธ์
- วัดกลาง เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปองค์ดำหล่อด้วยทองสำริด อำเภอมืองกาฬสินธุ์
- พระธาตุยาคู ในเขตเมืองฟ้าแดดสงยาง อำเภอกมลาไสย
- กระจุกโดโนเสาร์ที่วัดสักกะวัน บริเวณภูคุ้มข้าว อำเภอสหัสขันธ์
- เขื่อนลำปาว อำเภอสหัสขันธ์

2.6.5 กำแพงเพชร (KAMPHAENG PHET) กรุพระเครื่อง เมืองคนแกร่ง ศิลาแลงใหญ่ กล้วยไข่หวาน น้ำมันลานกระบือ

ข้อมูลทั่วไป : กำแพงเพชรเป็นเมืองเก่าที่มีอายุไม่น้อยกว่า 700 ปี ตัวเมืองตั้งอยู่บนฝั่งซ้ายมือของแม่น้ำปิง เดิมชื่อว่า “ซากังราว” และ “นครชุม” โดยเป็นเมืองลูกหลวงและเมืองหน้าด่านในอดีต ดังปรากฏซากกำแพงเมืองเก่าและป้อมปราการภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบมากกว่าร้อยละ 60 และเป็นภูเขาตื้นทิศตะวันตก ทอดยาวมายังทิศใต้ มีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ ป่าไม้ หินอ่อน และน้ำมันดิบ (ปิโตรเลียม) กำแพงเพชรอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 358 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 8,607.409 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 9 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองกำแพงเพชร อำเภอพรานกระต่าย อำเภอลองขลุ่ อำเภอนครหลวง อำเภอนครชัยศรี อำเภอไทรงาม อำเภอลานกระบือ อำเภอลองลาน อำเภอทรายทองวัฒนา อำเภอปางศิลาทอง กิ่งอำเภอบึงสามัคคี และกิ่งอำเภอโกสัมพีนคร

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นสีเสียดแก่น

- ประเพณีและเทศกาล :
- งานนบพระเล่นเพลงฉลองมรดกโลก จัดขึ้นในช่วงวันมาฆบูชาของทุกปี ณ บริเวณวัดพระบรมธาตุเจดีย์ราม
 - งานสารทไทยกล้วยไข่เมืองกำแพง จัดในวันขึ้น 15 ค่ำ และแรม 1 ค่ำ เดือนกันยายนของทุกปี ณ บริเวณศาลากลางจังหวัด

- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : เครื่องเงินและเครื่องหัตถกรรม หินอ่อนแกะสลัก ผ้าทอพื้นเมือง ผ้าปักขาว
- กล้วยไข่ และกระยาสารท
- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว: วัดพระธาตุ อำเภอเมืองกำแพงเพชร อยู่ในเขตอุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร
- วัดพระสี่อริยาบถ หรือวัดพระยืน อำเภอเมืองกำแพงเพชร
- อุทยานแห่งชาติน้ำตกคลองลาน อำเภอคลองลาน
- อุทยานแห่งชาติแม่วงก์ อำเภอปางศิลาทอง
- พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติกำแพงเพชร อำเภอเมืองกำแพงเพชรครอบคลุมโบราณสถานทั้งสองฝั่งของแม่น้ำปิง
- อุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้าตำบลโกสัมพีกิ่งอำเภอโกสัมพีนคร
- เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาสน - เขาสนามเพรียง กิ่งอำเภอโกสัมพีนคร

2.6.6 ขอนแก่น (KHON KAEN) พระธาตุขามแก่น เสียงแคนดอกคูน ศูนย์รวมผ้าไหม ร่วมใจผูกเสี่ยว เที่ยวขอนแก่นนครใหญ่ ไดโนเสาร์สิบล้อก้อง เหมียวทองมวยโอลิมปิก

ข้อมูลทั่วไป : ขอนแก่นเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ตรงกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เดิมชื่อว่า “เมืองขามแก่น” ปรากฏหลักฐานทางด้านประวัติศาสตร์ด้านมานุษยวิทยาว่าเคยเป็นดินแดนที่มีอารยธรรมสมัยก่อนประวัติศาสตร์ ดังเห็นได้จากร่องรอยภาพเขียนสีที่ถ้ำฝ่ามือแดง อำเภอภูเวียง เมืองโบราณสมัยทวารวดี ที่อำเภอชุมแพ เสมานหินที่เมืองชัยงาม อำเภอมัญจาคีรี และศาสนสถานสมัยขอมที่อำเภอเปือยน้อย นอกจากนี้ยังขุดพบซากกระดูกไดโนเสาร์ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางมางธุรกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้วย ขอนแก่นอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 449 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 10,885.991 ตารางกิโลเมตร ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบมากกว่าร้อยละ 85 สจวนที่เหลือเป็นที่สูงและภูเขาหินทรายยอดตัดเรียกว่า “ภู”

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 20 อำเภอ 5 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอพล อำเภอบ้านไผ่ อำเภอน้ำพอง อำเภอชุมแพ อำเภอภูเวียง อำเภอมัญจาคีรี อำเภอหนองเรือ อำเภอกระนวน อำเภอหนองสองห้อง อำเภอชนบท อำเภอสีชมพู อำเภอแวงน้อย อำเภออุบลรัตน์ อำเภอบ้านฝาง อำเภอเขาสมนกวาง อำเภอพระยืน อำเภอปิงน้อย

อำเภอแวงใหญ่ อำเภอภูผาม่าน กิ่งอำเภอหนองนาคำ กิ่งอำเภอซำสูง กิ่งอำเภอโคกโพธิ์ไชย กิ่งอำเภอบ้านแฮด และกิ่งอำเภอโนนศิลา

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นกัลปพฤกษ์ ต้นคูณ

- ประเพณีและเทศกาล : เทศกาลดอกคูณเสียงแคน จัดขึ้นระหว่างวันที่ 12 -15 เมษายนของทุกปี
- เทศกาลไหม ประเพณีผูกเสี่ยว จัดขึ้นระหว่างวันที่ 29 พฤศจิกายน ถึง 10 ธันวาคมของทุกปี
- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : ผ้าไหมชนบท ไส้กรอก กุนเชียง หมูหยอง หมูแผ่น แหนม ถั่วกระจก
- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : พระธาตุขามแก่น ตั้งอยู่ในวัดเจติภูมิ ตำบลบ้านขาม อำเภอ น้ำพอง
- พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติขอนแก่น อำเภอเมืองขอนแก่น
- เขื่อนอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์
- อุทยานแห่งชาติภูเวียง อำเภอภูเวียง เป็นแหล่งพบซากกระดูกไดโนเสาร์แห่งแรกของเมืองไทย
- อุทยานแห่งชาติน้ำพอง อำเภอหนองเรือ ครอบคลุมเนื้อที่จังหวัดขอนแก่นและชัยภูมิ เป็นต้นน้ำของลำน้ำชีและลำน้ำพอง
- วนอุทยานถ้ำผาหวง อำเภอชุมแพ เป็นถ้ำหินปูนขนาดใหญ่ ภายในถ้ำจะมีหินงอกหินย้อยสวยงามมาก
- อุทยานแห่งชาติภูผาม่าน อำเภอภูผาม่านและอำเภอชุมแพ

2.6.7 จันทบุรี (CHANTHABURI) น้ำตกเกลือเถียง เมืองผลไม้ พริกไทยพันธุ์ดี อัญมณี มากเหลือเกลือจันทบูร สมบูรณ์ธรรมชาติ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช รวมญาติกู้ชาติ ที่จันทบุรี

ข้อมูลทั่วไป: จันทบุรีมีชื่อเดิมทางประวัติศาสตร์ว่า “เมืองเพนียด” “เมืองกาไว” และ “จันทบูร” ในอดีตมีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์กู้ชาติสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชกษัตริย์เอกราชและการล่าอาณานิคมของชาวตะวันตก จันทบุรีเป็นเมืองชายทะเลภาคตะวันออกที่มีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะอัญมณีพลอย “ทับทิมสยาม” นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งเพาะปลูกผลไม้หลายชนิด เช่น มังคุด เงาะ ทุเรียน รวมถึงทำการประมง เป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งทั้งป่าไม้ ทะเล และโบราณสถานต่างๆ จันทบุรีมีเนื้อที่ 6,338.000 ตารางกิโลเมตร ภูมิประเทศเป็นที่ราบและที่ราบชายฝั่งทะเลมากกว่าร้อยละ 60 มีภูเขาสูงทางด้านทิศตะวันออก อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 245 กิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 9 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ ประกอบด้วยอำเภอเมืองจันทบุรี อำเภอท่าใหม่ อำเภอมะขาม อำเภอแหลมสิงห์ อำเภอขลุง อำเภอโป่งน้ำร้อน อำเภอสอยดาว อำเภอแก่งหางแมว อำเภอนายายอาม และกิ่งอำเภอเขาชีริก

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นสำรอง

- ประเพณีและเทศกาล :
- งานวันสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชรำลึก และงานกาชาด จัดขึ้นในเดือนธันวาคม – มกราคมของทุกปี
 - งานเทศกาลของดีเมืองจันทน์วันผลไม้ จัดขึ้นในเดือน พฤษภาคมของทุกปี
 - งานของดีเมืองจันทน์อัญมณี จัดขึ้นในเดือนธันวาคมของทุกปี
 - งานนมัสการรอยพระบาทหลวง จัดขึ้นในวันแรม 15 ค่ำ เดือน 2 ณ บริเวณเขาคิชฌกูฏ
 - งานประเพณีชักพระบาทในช่วงเทศกาลสงกรานต์ ณ วัดตะปอนใหญ่ อำเภอขลุง

- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :
- พลอย ผลิตภัณฑ์เปลือกกอก เสื้อจันทบุรี
 - ผลิตภัณฑ์อาหารทะเล เครื่องเทศ พริกไทย หมูชะมวง ทองม้วนนิ่ม กวยเตี๋ยวเส้นจันท์ กวยเตี๋ยวเนื้อเสียง
 - ผลไม้ต่างๆ เช่น ทุเรียน เงาะ มังคุด กระท้อน ลางสาด ลองกอง สละ

- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :
- ค่ายเนินวง ปัจจุบันเป็นสำนักโบราณคดีได้นำกรมศิลปากร อำเภอเมืองจันทบุรี
 - ศาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช อำเภอเมืองจันทบุรี
 - แหลมสิงห์ คุกกี้ไก่ และตึกแดง อำเภอแหลมสิงห์
 - แหลมเสด็จคุ้งกระเบน หาดเจ้าหลาว กิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ
 - เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาสอยดาว มีน้ำตกเขาสอยดาว และ น้ำตกทรายขาว อำเภอสอยดาว
 - วัดเขาสุทิม ตำบลบายศรี อำเภอท่าใหม่
 - อุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ
 - อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว ตั้งอยู่ในเขตเพื่อเขาสระบาป อำเภอแหลมสิงห์
 - โอเอซิส ซีเวิลด์ ตำบลปากน้ำ อำเภอแหลมสิงห์

2.6.8 กำแพงเพชร (KAMPHAENG PHET) igrุพระเครื่อง เมืองคนแกร่ง ศิลาแลงใหญ่ กล้วยไขหวาน น้ำมันลานกระบือ

ข้อมูลทั่วไป : กำแพงเพชรเป็นเมืองเก่าแก่ที่มีอายุไม่น้อยกว่า 700 ปี ตัวเมืองตั้งอยู่ฝั่งซ้ายของแม่น้ำปิง เดิมชื่อว่า “ซากังราว” และ “นครชุม” โดยเป็นเมืองลูกหลวงและเมืองหน้าด่านในอดีต

ตั้งปรากฏซากกำแพงเมืองเก่าและป้อมปราการ ภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบมากกว่าร้อยละ 60 และเป็นภูเขาตื้นทิศตะวันตก ทอดยาวมายังทิศใต้มีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ ป่าไม้ และ น้ำมันดิบ (ปิโตรเลียม) กำแพงเพชรอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 358 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 8,607,490 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 9 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองกำแพงเพชร อำเภอพรานกระต่าย อำเภอลองซุง อำเภอชาลวาลักษณ์บุรี อำเภอลานกระบือ อำเภอลองลาน อำเภอทรายทองวัฒนาอำเภอปางศิลาทอง กิ่งอำเภอบึงสามัคคี และกิ่งอำเภอโกสัมพีนคร

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นสีเสียดแก่น

ประเพณีและ :

งานนบพระเล่นเพลงฉลองมรดกโลก จัดขึ้นในช่วงวันมาฆบูชาของทุกปี ณ เทศกาล บริเวณวัดพระบรมธาตุเจดีย์ราม

งานสารทไทยกล้วยไข่เมืองกำแพง จัดขึ้นในวันขึ้น 15 ค่ำ และแรม 1 ค่ำ เดือนกันยายน ของทุกปี ณ บริเวณหน้าศาลากลางจังหวัด

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : เครื่องเงิน เครื่องหัตถกรรม หินอ่อนแกะสลัก ผ้าทอพื้นเมือง ผ้าปักชาวเขา กล้วยไข่ และกระยาสารท

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : วัดพระธาตุ อำเภอเมืองกำแพงเพชร อยู่ในเขตอุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร

วัดพระสี่อิริยาบถ หรือวัดพระยืน อำเภอเมืองกำแพงเพชร

อุทยานแห่งชาติน้ำตกคลองลาน อำเภอลองลาน

อุทยานแห่งชาติแม่วงก์ อำเภอปางศิลาทอง

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติกำแพงเพชร อำเภอเมืองกำแพงเพชร จัดแสดงโบราณวัตถุเก่าแก่ของจังหวัด

อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร อำเภอเมืองกำแพงเพชร ครอบคลุมโบราณสถานทั้งสองฝั่งแม่น้ำปิง

อุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า ตำบลโกสัมพีนคร กิ่งอำเภอโกสัมพีนคร

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาสน - เขาสนามเพรียง กิ่งอำเภอโกสัมพีนคร

2.6.9 ฉะเชิงเทรา (CHACHOENGSAO)แม่น้ำบางปะกงแหล่งชีวิต พระศักดิ์สิทธิ์หลวงพ่อโสธรพระยาศรีสุนทรปราชญ์ภาษาไทย อ่างฤๅไนปาสมบูรณ์

ข้อมูลทั่วไป : ฉะเชิงเทรา มีชื่อเดิมว่า “เมืองแปดริ้ว” สันนิษฐานว่าเป็นเมืองใหญ่ ตั้งขึ้นในสมัยอยุธยา สมัยสมเด็จพระมหาจักรพรรดิเมื่อ พ.ศ.2092 เพื่อเป็นที่ระดมพลเวลาเกิดสงคราม ฉะเชิงเทราตั้งอยู่ริมแม่น้ำบางปะกงห่างจากปากน้ำขึ้นไปประมาณ 24 กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำบางปะกง มีเนินและภูเขาด้านทิศตะวันออกเพียงร้อยละ 5 เท่านั้น ฉะเชิงเทราอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 82 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 5,351.000 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 10 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอบางคล้า อำเภอบางน้ำเปรี้ยว อำเภอบางปะกง อำเภอพนมสารคาม อำเภอบ้านโพธิ์ อำเภอ สนามชัย เขต อำเภอแปลงยาว อำเภอราชสาส์น อำเภอท่าตะเกียบ และกิ่งอำเภอกลองเชี่ยน

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นนนทรีป่า

ประเพณีและเทศกาล : งานนมัสการหลวงพ่อโสธรและงานกาชาด จัดขึ้นในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี

งานมะม่วงและของดีเมืองแปดริ้ว จัดขึ้นในเดือนมีนาคมของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : ขนมเปี้ยะ ขนมาจาก มะพร้าว น้ำหอม มะม่วง ข้าวหอมมะลิ กระจงยาสารท

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : วัดโสธรวรารามวรวิหาร อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา เป็นวัดที่ประดิษฐานพระพุทธรูปโสธร พระคู่บ้านคู่เมืองของฉะเชิงเทรา

วัดโพธิ์บางคล้า อำเภอบางคล้า

ศูนย์พัฒนาเขาหินซ้อน อำเภอพนมสารคาม

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน อำเภอท่าตะเกียบ

2.6.10 ชลบุรี (CHON BURI) ทะเลงาม ข้าวหลามอร่อย อ้อยหวาน จักสานดี ประเพณี

วิ่งควาย

ข้อมูลทั่วไป : ชลบุรีชื่อเดิมว่า “บางปลาสร้อย” เป็นชุมชนเก่าแก่สมัยทวารวดี ดังปรากฏจากหลักฐานการขุดพบพุทธรูป “พระพนัสบดี” ซึ่งเป็นพระพุทธรูปหลักจากศิลาดำ เนื้อละเอียดและยังพบคูเมืองโบราณ คือ เมืองศรีพะโล บริเวณบ้านอุ่ตะเภา ตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมืองชลบุรี และเมืองพระรถ ตำบลหน้าพระธาตุ อำเภอพนสนิมคม โดยในสมัยอยุธยา ชลบุรีมีฐานะเป็นเมืองจัตวา ภูมิภาคเป็นที่ราบชายฝั่งทะเลและเนินมากกว่าร้อยละ 90 มีเกาะสวยงามและภูเขากระจายทั่วไปทางทิศตะวันออกและทิศใต้ของจังหวัด ปัจจุบันชลบุรีเป็นแหล่งเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมที่สำคัญแห่งหนึ่งของไทย รวมทั้งมีท่าเรือน้ำลึกที่แหลมฉบังสำหรับขนถ่ายสินค้า ชลบุรีอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 81 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 4,363.000 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 10 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองชลบุรี อำเภอบางละมุง อำเภอศรีราชา อำเภอหนองใหญ่ อำเภอสัตหีบ อำเภอบ้านบึง อำเภอพนัสนิคม อำเภอพานทอง อำเภอบ่อทอง อำเภอกะสีซัง และกิ่งอำเภอกะจันทร์

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นประดู่ใหญ่

ประเพณีและเทศกาล : งานบุญกลางบ้านและเครื่องจักสานพนัสนิคม จัดขึ้นช่วงเดือนสามของปี

งานประเพณีกองข้าว จัดระหว่างวันที่ 19 – 21 เมษายนของทุกปี ที่อำเภอศรีราชา

งานเทศกาลพื้ยา จัดขึ้นประมาณเดือนเมษายนของทุกปี

งานประเพณีวันไหล เป็นงานสงกรานต์ของภาคตะวันออก จัดขึ้นประมาณวันที่ 16 – 19 เมษายนของทุกปี

งานประเพณีวิ่งควาย จัดขึ้นในวันขึ้น 14 ค่ำ เดือน 11 ของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : ครกอ่างศิลา เครื่องจักสาน สับปะรดศรีราชา ผลไม้ดินปั้น

ข้าวหลามหนองมน ห่อหมก ผลิตภัณฑ์อาหารจากทะเล และขนม เช่น กล้วยฉาบ เผือกฉาบ ผลไม้กวน

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว: เขาสามมุก หาดบางแสน อ่างศิลา อำเภอเมืองชลบุรี

วัดญาณสังวรารามวรมหาวิหาร อำเภอสัตหีบ

สวนนงนุช อำเภอสัตหีบ เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออก

สวนเสือศรีราชา อำเภอศรีราชา

พื้ยา มีสถานที่ท่องเที่ยว เช่น หาดพื้ยา หาดจอมเทียน เกาะล้าน เกาะไผ่ เมืองจำลอง อุทยานหินล้านปี ฟาร์มจระเข้พื้ยา หมู่บ้านช้าง และพิพิธภัณฑ์ขวด

พิพิธภัณฑ์ Ripley's "Believe it or not"

สวนสัตว์เปิดเขาเขียวที่เชิงเขาเขียว ตำบลบางพระ อำเภอบ้านบึง

เกาะสีซัง อำเภอกะสีซัง

2.6.11 ชัยนาท (CHAI NAT) หลวงปู่ศุขลือชา เขื่อนเจ้าพระยาลือชื่อ นามระบือสวนนก ส้มโอดกขาวแตงกวา

ข้อมูลทั่วไป : ชัยนาทเป็นเมืองโบราณเมืองหนึ่ง ตัวเมืองเดิมอยู่บริเวณฝั่งขวาแม่น้ำเจ้าพระยี่ปากคลองหญ้าแพรกศรีราชาใต้ปากน้ำเก่า สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นสมัยพญาเลอไทยสุโขทัย โดยชัยนาทถือเป็นเมืองยุทธศาสตร์ที่สำคัญของไทย ใช้เป็นสมรภูมิที่ตั้งรบกับพม่าหลายครั้ง และทุกครั้งก็ประสบแต่ชัยชนะเสมอ จึงเป็นที่มาของเมืองชัยนาท ชัยนาทอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 194 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 2,469.746 ตารางกิโลเมตร ภูมิประเทศเป็นที่ราบมากกว่าร้อยละ 95 พบภูเขาเดี่ยวทางทิศตะวันตก

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 6 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองชัยนาท อำเภอสวรรคบุรี อำเภอวัดสิงห์ อำเภอสรรพยา อำเภอมโนรมย์ อำเภอหันคา กิ่งอำเภอหนองมะโมง และกิ่งอำเภอเนินเขานาม

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นมะตูม

ประเพณีและเทศกาล : งานนมัสการพระบรมสารีริกธาตุ จัดทุกวันเพ็ญเดือน 6 ของทุกปี
 งานนมัสการหลวงพ่อดุสิต จัดขึ้นปีละ 2 ครั้ง คือ ในวันขึ้น 6 ค่ำ เดือน 6 และแรม 6 ค่ำ เดือน 11
 งานมหกรรมหุ่นฟางนกชัยนาท จัดขึ้นช่วงวันตรุษจีนของทุกปี
 งานส้มโอชัยนาท จัดขึ้นประมาณช่วงปลายเดือนสิงหาคมของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : เสื้อทำฉนวน ผ้าทอพื้นเมืองเนินขาม ส้มโอพันธุ์ขาวแตงกวา ถาดผลไม้รูปไก่ ทำจากผักตบชวา ไม้กวาดดอกหญ้า ไม้จิ้มฟันหาดท่าเสา

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : วัดพระบรมธาตุชัยนาท อำเภอเมืองชัยนาท
 เขื่อนเจ้าพระยา อำเภอเมืองชัยนาท
 สวนนกชัยนาท ตำบลเขาท่าพระ อำเภอเมืองชัยนาท
 วัดปากคลองมะขามเต่า อำเภอวัดสิงห์ เป็นวัดที่มีชื่อเสียงในเรื่องพระเครื่อง และความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงปู่ศุข

2.6.12 ชัยภูมิ (CHAIYAPHUM) ชัยภูมิ เมืองผู้กล้า พญาแล

ข้อมูลทั่วไป : ชัยภูมิชื่อเดิมว่า “บ้านบางหลวง” เป็นจังหวัดที่อยู่กึ่งกลางประเทศไทย โดยมีเทือกเขาตงพญาเย็นอยู่ด้านตะวันตก และเคยเป็นที่อยู่ของชาวเวียงจันทร์ที่อพยพมาตั้งถิ่นฐานในสมัยต้นรัตนโกสินทร์ มีนายแลเป็นผู้นำ จนสมัยรัชกาลที่ 3 นายแลได้ยกไพร่พลไปสมทบกับคุณหญิงโมที่นครราชสีมาเพื่อปราบกบฏเจ้าอนุวงศ์เวียงจันทร์ จึงได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เป็นพระยาภักดีชุม

พล ภูมิประเทศเป็นภูมิเขาทางทิศตะวันตกประมาณร้อยละ 40 พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสลับเนิน ซ้ำภูมิอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 342 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 12,778,287 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 15 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองชัยภูมิ อำเภอเทพสถิต อำเภอบ้านแท่น อำเภอจัตุรัส อำเภอภูเขียว อำเภอเกษตรสมบูรณ์ อำเภอบำเหน็จณรงค์ อำเภอคอนสวรรค์ อำเภอแก้งคร้อ อำเภอหนองบัวแดง อำเภอคอนสาร อำเภอบ้านเขว้า อำเภอหนองบัวระเหว อำเภอภักดีชุมพล อำเภอเนินสง่า และกิ่งอำเภอซับใหญ่

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นขี้เหล็กบ้าน

ประเพณีและเทศกาล :

- งานประจำปีฉลองอนุสาวรีย์เจ้าพ่อพญาแล จัดขึ้นระหว่างวันที่ 12 – 20 มกราคมของทุกปี ณ บริเวณหน้าศาลากลางจังหวัด
- งานพิธีบวงสรวงดวงวิญญาณเจ้าพ่อพญาแล จัดขึ้นในช่วงวันที่ 12 – 20 พฤษภาคมของทุกปี
- ประเพณีรำผีฟ้า จัดระหว่างวันขึ้น 13 – 15 ค่ำ เดือน 5 (เมษายน) และในวันเข้าพรรษาและวันออกพรรษา

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : ผ้าไหมมัดหมี่ ผ้าฝ้าย ไม้ดัดที่อำเภอภูเขียว เซรามิก ไส้กรอกอีสาน

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

- ศาลเจ้าพ่อพญาแล อำเภอเมืองชัยภูมิ
- ปรารักษ์ภู อำเภอเมืองชัยภูมิ
- อุทยานแห่งชาติตาดโตน อำเภอเมืองชัยภูมิ
- อุทยานแห่งชาติป่าหินงาม อำเภอเทพสถิต
- เขตจุฬารามณ์ อำเภอคอนสาร
- เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว อำเภอคอนสาร

2.6.13 ชุมพร (CHUMPHON) ประตุภาคใต้ ไหว้เสด็จในกรม ชมไร่กาแฟ แลหาดทรายรี ดิกล้วยเล็บมือ ขึ้นชื่อรังนก

ข้อมูลทั่วไป : ชุมพรเป็นจังหวัดทางภาคใต้ของไทย อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 463 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 6,009.000 ตารางกิโลเมตร สภาพภูมิเทศโดยทั่วไปเป็นพื้นที่ภูเขาสูง บริเวณชายฝั่งตะวันตกของจังหวัดเป็นทิวเขาตะนาวศรีและทิวเขาภูเก็ต และที่ราบชายฝั่งทะเล ซึ่งมีลักษณะเป็นแนวยาว และแคบไปตามชายฝั่งทะเลอ่าวไทย

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 8 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองชุมพร อำเภอหลังสวน อำเภอสวี อำเภอท่าแซะ อำเภอปะทิว อำเภอละแม อำเภอทุ่งตะโก และอำเภอพะโต๊ะ

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นมะเดื่อชุมพร

- ประเพณีและเทศกาล : งานโลกทะเลชุมพร จัดช่วงปลายมีนาคม – ต้นเดือนเมษายน ของทุกปี
- งานผลไม้หลังสวน จัดเดือนสิงหาคมของทุกปี
- งานประเพณีแห่พระแข่งเรือ อำเภอหลังสวน จัดในวันแรม 1 ค่ำ เดือน 11 ประมาณเดือนตุลาคมของทุกปี
- งานเทิดพระเกียรติกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ จัดขึ้น ระหว่างวันที่ 19 - 25 ธันวาคมของทุกปี
- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : ผลิตภัณฑ์จากผลไม้สดและผลไม้กวน เช่น ก๋วยเล็บบี๋มือง มังคุด ส้มโชกุน สับปะรดสวี เงาะ สุเรียนหลังสวน ระกำหวาน ลูกจันทน์หอม
- ผลิตภัณฑ์จากทะเล เช่น กะปิ น้ำปลาปลากระตัก ปลาหมึกแห้ง
- สินค้าหัตถกรรมพื้นบ้าน เช่น ไม้กวาดดอกหญ้า เสื่อกระจูด เป็นต้น
- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : สวนอุทยานน้ำตกกะเปาะ ห่างจากตัวเมืองชุมพรประมาณ 42 กิโลเมตร อยู่ในอำเภอท่าแซะ
- หาดทรายรี เป็นที่ตั้งของศาลเจ้าพ่อกรมหลวงชุมพรฯ บริเวณเดียวกันยังประกอบด้วยสวนสมุนไพรของหมอพร และสวนตำหนักกรมหลวงชุมพรฯ
- ถ้ำเขาเงินและถ้ำเขาเกรียบ อยู่ที่อำเภอหลังสวน
- เกาะจระเข้ อยู่ใกล้หาดทุ่งวัวแล่นในอำเภอปะทิว

2.6.14 เชียงราย (CHIANG RAI) เหนือสุดในสยาม ชายแดนสามแผ่นดิน ถิ่นวัฒนธรรม ล้านนา

ข้อมูลทั่วไป : เชียงรายเป็นจังหวัดที่อยู่เหนือสุดของไทย มีชื่อเดิมทางประวัติศาสตร์ว่า “เวียงชัยนารายณ์” อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 785 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 11,678.369 ตารางกิโลเมตร โดยเขตแดนติดต่อกับประเทศพม่าและลาว สภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขามากกว่าร้อยละ 75 มีที่ราบระหว่างภูเขาและที่ราบลุ่มน้ำแคบ ๆ ได้แก่ แม่น้ำโขง แม่น้ำกก และแม่น้ำอิง

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 16 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองเชียงราย อำเภอเชียงของ อำเภอพาน อำเภอแม่จัน อำเภอเชียงแสน อำเภอแม่สาย อำเภอแม่สรวย อำเภอเวียงป่าเป้า อำเภอป่าแดด อำเภอเวียงชัย อำเภอพญาเม็งราย อำเภอเทิง อำเภอเวียงแก่น อำเภอแม่ฟ้าหลวง อำเภอขุนตาล อำเภอแม่ลาว กิ่งอำเภอเวียงรุ้ง และกิ่งอำเภอดอยหลวง

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นกาสะลองคำ

ประเพณีและเทศกาลประจำปี : งานไหว้สาพญาเม็งราย งานพ้อขุนเม็งรายมหาราช และงานกาชาด จัดขึ้นระหว่างวันที่ 26 มกราคม – 3 กุมภาพันธ์ของทุกปี
 งานพระธาตุดอยตุง จัดในช่วงวันที่ 12 มีนาคมของทุกปี
 งานเทศกาลดอกบัวตอง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จัดขึ้นระหว่างวันที่ 4 – 5 พฤศจิกายนของทุกปี
 งานไหว้สาแม่ฟ้าหลวง จัดขึ้นในวันที่ 18 กรกฎาคมของทุกปี
 งานวันลั่นจี่เชียงรายและสับปะรดนางแล จัดขึ้นช่วงเดือนพฤษภาคมของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมต่าง ๆ เช่น ผ้าทอพื้นเมือง เครื่องประดับเงิน เครื่องไม้ เครื่องปั้นดินเผา ผลิตภัณฑ์จากกระดาษสา
 ผลไม้ต่าง ๆ เช่น ลั่นจี่ ลำไย สตรอเบอร์รี่ ส้มโอ สับปะรดนางแล
 อาหารพื้นเมือง เช่น ใส่อั่ว น้ำพริกหนุ่ม น้ำพริกอ่อง แคบหมู หมูยอ เป็นต้น

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว: อุทยานแห่งชาติดอยหลวง น้ำตกปูแกง อำเภอพาน
 วนอุทยานน้ำตกโป่งพระบาท และวนอุทยานน้ำตกขุนกรณ์ อำเภอเมืองเชียงราย
 อุทยานแห่งชาติขุนแจ อำเภอเมืองป่าเป้า
 วัดร่องขุน อำเภอเมืองเชียงราย
 พระธาตุดอยตุง พระตำหนักดอยตุง และสวนแม่ฟ้าหลวง อำเภอแม่ฟ้าหลวง
 สามเหลี่ยมทองคำ อำเภอเชียงแสน เป็นบริเวณบรรจบของดินแดน 3 ประเทศ คือ ไทย – พม่า – ลาว บริเวณดังกล่าวมีแม่น้ำรวกไหลบรรจบแม่น้ำโขง เรียกบริเวณดังกล่าวว่า “สบรวก”
 ภูชี้ฟ้า อำเภอเวียงแก่น

2.6.15 เชียงใหม่(CHIANG MAI) ดอยสุเทพเป็นศรี ประเพณีเป็นสง่าบุปผาชาติล้วนงามตา นามล้ำค่านครพิงค์

ข้อมูลทั่วไป : เชียงใหม่ชื่อเดิมทางประวัติศาสตร์ว่า “นพศรีนครพิงค์เชียงใหม่” หรือ “เวียงพิงค์” ตั้งอยู่ทางภาคเหนือของไทย มีเนื้อที่ 20,107.057 ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 696 กิโลเมตร สภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงกว่าร้อยละ 70 ได้แก่ ทิวเขาแดนลาว ทิวเขา

ถนนธงชัย และทิวเขาผีปันน้ำ ซึ่งมียอดที่สูงที่สุดในประเทศไทย คือ “ดอยอินทนนท์” และมีที่ราบระหว่างภูเขา เชียงใหม่ เป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่มีพื้นที่ป่าไม้อุดมสมบูรณ์ และเป็นแหล่งกำเนิดแม่น้ำสำคัญ คือ แม่น้ำปิง นอกจากนี้ยังเป็นเมืองที่รวบรวมศิลปกรรมโบราณวัตถุ รวมทั้งวัฒนธรรมดั้งเดิมของล้านนาไว้ด้วย

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 22 อำเภอ 2กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองเชียงใหม่ อำเภอหางดง อำเภอแม่แตง อำเภอสารภี อำเภอกำแพง อำเภอดอยสะเก็ด อำเภอเชียงดาว อำเภอสันทราย อำเภอฝาง อำเภอฮอด อำเภอออมก๋อย อำเภอพร้าว อำเภอแม่ริม อำเภอสะเมิง อำเภอจอมทอง อำเภอแม่แจ่ม อำเภอสันป่าตอง อำเภอแม่เฒ่า อำเภอดอยเต่า อำเภอเวียงแหง อำเภอไชยปราการ อำเภอแม่วาง กิ่งอำเภอแม่ออน และกิ่งอำเภอดอยหล่อ

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นทองกวาว

ประเพณีและเทศกาล :

- งานเทศกาลรมบ่อสร้างจัดขึ้นช่วงวันที่ 14 -16 มกราคมของทุกปี
- งานมหกรรมไม้ดอกไม้ประดับ จัดขึ้นช่วงวันศุกร์ เสาร์ อาทิตย์ แรกของเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี
- งานประเพณีสงกรานต์จัดขึ้นช่วงวันที่13-15 เมษายนของทุกปี
- งานประเพณียี่เป็ง และลอยกระทง จัดขึ้นในวันที่ 14 – 15 ค่ำและแรม 1 ค่ำ ของเดือนพฤศจิกายนของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

- ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมต่าง ๆ เช่น เครื่องเงิน เครื่องเงิน เครื่องเคลือบดินเผาสังคโลก รมบ่อสร้าง รวมถึงผลิตภัณฑ์จากชาวเขา
- ผลิตภัณฑ์อาหารและผลไม้ เช่น ไข่อั่ว แหนม น้ำพริกหนุ่ม แคบหมู หมูยอ ลำไย ลิ้นจี่ สตรอเบอร์รี่ ส้มสีทอง ส้มฉุนกร ลูกท้อ สาเล่ ลูกโหนด

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

- อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ ครอบคลุมพื้นที่ อำเภอจอมทอง อำเภอสันป่าตอง และอำเภอแม่แจ่ม มีเนื้อที่ประมาณ 301,500 ไร่ มียอดดอยอินทนนท์สูงที่สุดในไทย (2,595 เมตร)
- อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ – ดอยปุย อำเภอแม่ริม อำเภอหางดง และอำเภอเมืองเชียงใหม่
- อุทยานแห่งชาติออบหลวง อำเภอฮอด และอำเภอจอมทอง
- บ้านแม่วดอยปุย น้ำตกห้วยแก้ว และสวนสัตว์เชียงใหม่ อำเภอเชียงใหม่
- บ่อน้ำพุร้อน หมู่บ้านทำรมบ่อสร้าง อำเภอสันกำแพง

- วัดพระธาตุดอยสุเทพราชวรวิหาร พระตำหนักภุพังค์ราช
นิเวศน์ วัดเชียงใหม่ วัดเจดีย์หลวง วัดกุ้เต้า วัดเจ็ดยอด อนุสาวรีย์
ครูบาศรีวิชัย อำเภอเมืองเชียงใหม่
- อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง อำเภอแม่แตง
- เวียงกุมกาม นครโบราณใต้พิภพ อำเภอสารภี

2.6.16 ตรัง (TRANG) เมืองพระยารัษฎา ชาวประชาใจกว้าง หมูย่างรสเลิศ ถิ่นกำเนิด ยางพารา เด่นสง่าดอกศรีตรัง ปะการังใต้ทะเล เสน่ห์หาดทรายงาม น้ำตกสวยตระการตา

ข้อมูลทั่วไป : ตรังหรือ “เมืองทับเที่ยง” เป็นเมืองแรกที่ปลูกต้นยางพารา โดยพระยารัษฎานุประดิษฐ์
มหิศรภักดีได้นำพันธุ์มาจากมาเลเซีย ตรังเป็นเมืองท่าชายฝั่งตะวันตกของมหาสมุทรอินเดีย มีเกาะใน
ทะเลอันดามันอยู่ในเขตปกครองกว่า 40 เกาะ อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 828 กิโลเมตร มีเนื้อที่
4,917.519 ตารางกิโลเมตร สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบชายฝั่งทะเลลาดต่ำลงมาจนจดฝั่งอันดามัน
และมีลักษณะพื้นที่เป็นควน (เนิน) สูงต่ำกระจายอยู่ทั่วไป มีแม่น้ำสายสำคัญคือแม่น้ำตรัง ซึ่งมีต้น
กำเนิดจากเทือกเขาหลวงและแม่น้ำปะเหลียนซึ่งมีต้นกำเนิดจากเทือกเขาบรรทัด

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 9 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองตรัง อำเภอห้วยยอด อำเภอ
กันตัง อำเภอปะเหลียน อำเภอวังวิเศษ อำเภอนาโยง อำเภอรัษฎา และกิ่งอำเภอหาดสำราญ
ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นศรีตรัง

ประเพณีและเทศกาล :

- งานเทศกาลขนมเค้กบ้านลำภูรา ในอำเภอห้วยยอด จัดขึ้นใน
เดือนสิงหาคมของทุกปี บริเวณถนนสถานีในเมืองตรัง
- งานเทศกาลหมูย่าง จัดขึ้นในช่วงเดือนกันยายนของทุกปี
บริเวณสี่แยกธรรมรินทร์ ถนนสถานี อำเภอเมืองตรัง
- งานเทศกาลกินเจเป็นประเพณีดั้งเดิมของชาวจีนในจังหวัด
ตรัง จัดขึ้นในช่วงวันขึ้น 1 – 9 ค่ำ เดือน 9 (เดือนตุลาคม) โดย
ถือวันขึ้น 6 ค่ำ เป็นวันสำคัญที่สุดของงาน
- งานเทศกาลหอยตะเภา จัดขึ้นในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี
บริเวณชายหาดปากเมง

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

- ผ้าทอนาหมื่นศรี เสื้อเตยหรือเสื้อปาหนัน หมวก (ภาชนะใส่
ของขนาดเล็ก) มีพร้านาป้อ ผลิตภัณฑ์แกะสลักจากไม้เทพธาโร
(ไม้เนื้อหอม)
- หมูย่างสูตรเมืองตรัง เค้กลำภูรา กาแฟเขาช่อง กะปิทำข้าม
และทุเรียนก้านยาว

- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :
- อนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี อำเภอเมืองตรัง
 - อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม ครอบคลุมตั้งแต่หาดปากเมง หาดฉางกลาง หาดสั้น หาดหยงหลิง และหาดเจ้าไหม รวมทั้งเกาะต่าง ๆ 9 เกาะ
 - อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา อำเภอปะเหลียน
 - ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าเขาช่อง ตั้งริมทางหลวงระหว่างเส้นทางตรัง – พัทลุง ห่างจากตัวเมืองตรังประมาณ 21 กิโลเมตร
 - เกาะลิบง ในอำเภอกันตัง เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า และมีปลาพะยูนอาศัยอยู่มาก
 - ถ้ำสุรินทร์ อำเภอปะเหลียน

2.6.17 ตราด (TRAT) เมืองเกาะศรีร้อยพลอยแดงคำล้ำ ระกำแสนหวาน หลังอันหมาดี ยุทธนาวีเกาะช้าง สุดทางบูรพา

ข้อมูลทั่วไป : ตราดเป็นจังหวัดชายแดนสุดเขตไทยด้านชายฝั่งตะวันตก สันนิษฐานว่าตราดเพี้ยนมาจาก “กราด” ซึ่งเป็นชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่งที่ใช้ทำไม้กวาด และรอบเมืองตราดในสมัยก่อนก็มีต้นไม้กราดขึ้นมาก ในสมัยอยุธยาตราดมีชื่อว่า “บ้านบางพระ” ตราดอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 315 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 2,819.000 ตารางกิโลเมตร ภูมิประเทศมีภูเขาทอดยาว ด้านทิศตะวันออกมีที่ราบสลับเนินและที่ราบชายฝั่งทะเล การทอดแนวดังกล่าวทำให้มีพื้นที่แคบที่สุดระหว่างชายแดนไทย – กัมพูชา และแคบที่สุดของประเทศ คือ กว้างเพียง 0.45 กิโลเมตร ที่บ้านโชดทราย ตำบลหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราดมีเกาะจำนวนมากกว่า 50 เกาะ และมีหาดทรายที่สวยงาม รวมทั้งยังเป็นแหล่งปลูกระกำหวานที่สำคัญของไทยด้วย

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 7 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองตราด อำเภอเขาสมิง อำเภอแหลมงอบ อำเภอคลองใหญ่ อำเภอบ่อไร่ อำเภอเกาะกูด อำเภอเกาะช้าง และกิ่งอำเภอราชการุณย์

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นกันเกรา

- ประเพณีและเทศกาล :
- งานวันวีรกรรมทหารเรือไทยในยุทธนาวีที่เกาะ จัดระหว่างวันที่ 17 – 21 มกราคมของทุกปี ที่อำเภอแหลมงอบ
 - งานวันตราดรำลึก จัดขึ้นระหว่างวันที่ 23 – 27 มีนาคมของทุกปี ที่ศาลากลางจังหวัดเพื่อรำลึกถึงเหตุการณ์ที่ฝรั่งเศสเข้ายึดครองเมืองตราด และรัชกาลที่ 5 ได้ทรงดำเนินวิเทโศบายทางการเมือง จนในที่สุดฝรั่งเศสยอมคืนเมืองให้ไทย เมื่อวันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2449

- งานวันระกำหวาน และผลไม้เมืองตราด จัดขึ้นช่วงปลายเดือนพฤษภาคม – ต้นเดือนมิถุนายนของทุกปี ณ บริเวณสนามหน้าศาลากลางจังหวัด
- งานวันทับทิมสยาม จัดช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี ที่อำเภอบ่อไร่
- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :
- ผลิตภัณฑ์อาหารทะเล เช่น ปลาแห้ง น้ำปลา กุ้งแห้ง เป็นต้น
- พลอยแดง หรือทับทิมสยาม
- ระกำหวาน กะปิเกาะช้าง
- งอบ หมวกสานใบจากที่บ้านน้ำเชี่ยว
- สุนัขพันธุ์ไทยหลังอาน ไก่ชนที่บ้านท่าพริก อำเภอคลองใหญ่
- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :
- อนุสรณ์สถานยุทธนาวีเกาะช้าง ตั้งอยู่ที่ชายทะเลแหลมงอบ อำเภอแหลมงอบ
- อ่าวตาลคู่ อำเภอเมืองแหลมงอบ เป็นอ่าวที่มีหาดทรายสวยงาม
- ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง อำเภอเมืองตราด ตัวอาคารสร้างในลักษณะเก๋งจีน
- แหลมงอบ อำเภอแหลมงอบ
- วัดบุปผาราม หรือวัดปลายคลอง ตั้งอยู่ที่ตำบลวังกระแจะ สร้างขึ้นสมัยสมเด็จพระเจ้าปราสาททองในสมัยอยุธยาตอนปลาย ภายในวัดจะมีพระพุทธรูปเก่าแก่ปางต่าง ๆ และโบราณสถาน เช่น วิหาร หอระฆัง หอสวดมนต์
- อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง ครอบคลุมพื้นที่อำเภอแหลมงอบ อำเภอเมืองตราด อำเภอคลองใหญ่ และอำเภอเกาะช้าง
- เกาะช้าง อำเภอเกาะช้าง เป็นเกาะใหญ่อันดับที่สองของประเทศ รองจากเกาะภูเก็ต มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ คือน้ำตกธารมะยม หาดทรายขาว หาดคลองพร้าว หาดไก่อ๊ะ และหาดบางเป้า
- หาดบ้านขึ้น อำเภอคลองใหญ่ เป็นหาดทรายเม็ดละเอียดสีขาว

- เกาะกุด อำเภอกะกุด มีขนาดใหญ่รองจากเกาะช้าง
- ตลาดพลอย อำเภอบ่อไร่ เป็นแหล่งซื้อขายพลอยแดงหรือทับทิมสยาม
- บ้านหาดเล็ก อำเภอกลองใหญ่ เป็นหมู่บ้านสุดท้ายแดนด้านตะวันออก มีตลาดขนาดย่อมจำหน่ายสินค้าจากกัมพูชาที่ตำบลหาดเล็ก เป็นพื้นที่แคบที่สุดของดินแดนประเทศไทยที่ติดต่อกับประเทศกัมพูชา

2.6.18 ตาก (TAK) ธรรมชาติน่าыл ภูมิพลเขื่อนใหญ่ พระเจ้าตากเกรียงไกร เมืองไม้และป่างาม

ข้อมูลทั่วไป : ตากมีชื่อเดิมทางประวัติศาสตร์ว่า “เมืองจอต” หรือ “เมืองระแหง” ถือเป็นเมืองหน้าด่านที่สำคัญในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นเทือกเขา มากกว่าร้อยละ 85 โดยมีทิวเขาถนนธงชัยแบ่งจังหวัดตากออกเป็น 2 ฝั่ง คือ ฝั่งตะวันออกกับฝั่งตะวันตก มีแม่น้ำปิงไหลผ่านจังหวัด และมีแม่น้ำเมยเป็นเส้นกั้นเขตแดนระหว่างไทยกับพม่าที่อำเภอแม่สอด ตากอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 624 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 16,406.650 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 8 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองตาก อำเภอบ้านตาก อำเภอสามเงา อำเภอแม่สอด อำเภอแม่ระมาด อำเภอท่าสองยาง อำเภออุ้มผาง อำเภอพบพระ และกิ่งอำเภอวังเจ้า

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นแดง

ประเพณีและเทศกาล :

- งานประเพณีกินวอจัดขึ้นช่วงเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี
 - งานประเพณีลอยกระทงสายจัดขึ้นในวันขึ้น 15 ค่ำเดือน 12
- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : อัญมณี
- น้ำผึ้งแท้ มะม่วงดอง กล้วยอบน้ำผึ้ง หน่อไม้แห้ง แป๊ะหล่อ ไล่เมียง กวยเตี่ยวพื้นเมือง เมียงคำเมืองตาก มะขามสีร์ส

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : อุทยานแห่งชาติลานสาง ห่างจากตัวเมืองตากประมาณ 17 กิโลเมตร

- อุทยานแห่งชาติตากสินมหาราช อำเภอแม่สอด มีต้นกระบากใหญ่ ซึ่งจัดเป็นไม้ที่ใหญ่ที่สุดในไทย
- ศาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช อำเภอเมืองตาก
- เขื่อนภูมิพล อำเภอสามเงา เป็นเขื่อนที่ใหญ่ที่สุดในไทย
- น้ำตกทีลอซู อำเภออุ้มผาง อยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอุ้มผาง

- วัดพระบรมธาตุ อยู่ที่ตำบลเกาะตะเภา อำเภอบ้านตาก
- เจดีย์ยุทธหัตถี อำเภอบ้านตาก เป็นเจดีย์เฉลิมพระเกียรติพ่อขุนรามคำแหงมหาราช
- วัดมณีบรรตวรวิหาร อำเภอเมืองตาก
- ศาลหลักเมืองสี่มหาราช ที่บ้านปากร่อง ตำบลปามะม่วง อำเภอเมืองตาก
- ตลาดริมเมย อำเภอแม่สอด

2.6.19 นครนายก (NAKHON NAYOK) เมืองในฝันที่ใกล้กรุง ภูเขางาม น้ำตกสวย รวยธรรมชาติ ปราศจากมลพิษ

ข้อมูลทั่วไป : นครนายกเคยเป็นเมืองเก่าแก่สมัยทวารวดีมากกว่า 900 ปี ซึ่งสันนิษฐานจากหลักฐานแนวกำแพงเนินและสันคูที่ตำบลดงละคร แต่ชื่อนครนายกมาปรากฏหลักฐานในสมัยอยุธยา คือ เป็นเมืองหน้าด่านทางทิศตะวันออกในสมัยพระเจ้าอู่ทอง ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 5 นครนายกได้เข้าไปรวมอยู่ในเขตมณฑลปราจีนบุรี เนื่องจากมีการย้ายเลิกตำแหน่งเจ้าครองเมืองและให้ใช้ตำแหน่งผู้ว่าแทน และใน พ.ศ. 2486 ได้โอนไปรวมกับปราจีนบุรีและสระบุรี หลักจากนั้นใน .พ.ศ. 2489 จึงยกเป็นจังหวัด นครนายกอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 107 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 2,122.000 กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบ ทางตอนเหนือและทางตะวันออกเป็นเนินสูง และภูเขา มีภูเขาสำคัญคือเขาใหญ่ เขาเขียว เขาชะโงก และเขานางรอง

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองนครนายก อำเภอบ้านนา อำเภอปากพลี และอำเภอองครักษ์

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นสุพรรณิการ์

ประเพณีและเทศกาล :

- งานมะพร้าวหวาน จัดขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี
- งานเทศกาลของดินนครนายก จัดขึ้นในเทศกาลเข้าพรรษาของทุกปี ที่บริเวณถนนสุวรรณศร
- งานประเพณีสารไทยและแข่งเรือ จัดขึ้นช่วงเดือนกันยายนของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : เซรามิก ไม้กวาด พรมทอจากเศษผ้า ผลิตภัณฑ์หินอ่อน

มะพร้าว ส้มเขียวหวาน ขนมเปี้ยะ ผลไม้แช่อิ่ม ก๋วยเตี๋ยว

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ 4 จังหวัด คือ นครนายก นครราชสีมา ปราจีนบุรี และสระบุรี มีลักษณะป่าเทือกเขาสลับซับซ้อน มีทุ่งหญ้า และป่าละเมาะ

- น้ำตกเหวนรก อำเภอปากพลีอยู่ทางใต้ของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ เป็นน้ำตกขนาดใหญ่มีความสูงมากกว่า 150 เมตร
- น้ำตกวังตะไคร้ อำเภอเมืองนครนายก มีดอกไม้ประดับนานาชนิด
- น้ำตกนางรอง น้ำตกสาธิต อำเภอเมืองนครนายก
- โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อำเภอเมืองนครนายก

2.6.20 นครปฐม (NAKHON PATHOM) ส้มโอหวาน ข้าวสารขาว ลูกสาวงาม ข้าวหลามหวานมัน สนามจันทร์งามล้น พุทธมณฑลรู่อานี พระปฐมเจดีย์เสียดฟ้า

ข้อมูลทั่วไป : นครปฐมมีชื่อเดิมว่า “ศรีวิชัย” หรือ “นครชัยศรี” เป็นเมืองเก่าแก่ที่มีความเจริญมาตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชแห่งอินเดียส่งสมณทูตเข้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนายังดินแดนแถบนี้ จนต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 5 ได้มีการย้ายเมืองนครชัยศรี ไปตั้งชุมชนรอบพระปฐมเจดีย์ และเมื่อพ.ศ. 2447 จึงตั้งเป็นเมืองนครปฐมและลดฐานะเมืองนครชัยศรีเป็นอำเภอขึ้นกับนครปฐม ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มน้ำทั้งจังหวัด อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 56 กิโลเมตร และมีเนื้อที่ 2,168.327 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 7 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองนครปฐม อำเภอนครชัยศรี อำเภอสามพราน อำเภอกำแพงแสน อำเภอบางเลน อำเภอดอนตูม และอำเภอพุทธมณฑล

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นจัน

ประเพณีและเทศกาล :

- งานนมัสการปิดทองหลวงพ่อดำโรซิง จัดขึ้นในช่วงวันขึ้น 13 ค่ำ ถึงแรม 4 ค่ำ เดือน 5 ของทุกปี
- งานนมัสการองค์พระปฐมเจดีย์ จัดขึ้นในช่วงวันขึ้น 12 ค่ำ ถึงแรม 5 ค่ำ เดือน 12 ของทุกปี
- งานเทศกาลอาหารและผลไม้ นครปฐม จัดขึ้นระหว่างวันที่ 1-7 กันยายนของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

- ผลไม้ที่ขึ้นชื่อ เช่น ส้มโอ มะพร้าว น้ำหอม ส้มเขียวหวาน
- กุนเชียง หมูแผ่น หมูหยอง ข้าวหลาม ไข่เค็ม วุ้นมะพร้าว น้ำพริก ขนมเปียะ

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : วัดพระปฐมเจดีย์ราชวรวิหาร อำเภอเมืองนครปฐม

- พระราชวังสนามจันทร์ อำเภอเมืองนครปฐม สร้างในสมัยรัชกาลที่ 6

- พุทธมณฑล อำเภอพุทธมณฑล เป็นสถานที่ที่มีบริเวณกว้างขวาง มีพันธุ์ไม้หลากหลายชนิด ใช้เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม ประกอบพิธีสำคัญทางพระพุทธศาสนา และเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ
- วัดไร่ขิง อำเภอสามพราน เป็นที่ประดิษฐานหลวงพ่อดำวัดไร่ขิง ซึ่งเป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย
- พิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งไทย อำเภอนครชัยศรี แสดงหุ่นขี้ผึ้งไฟเบอร์-กลาสขนาดเท่าของจริงแห่งเดียวในไทย
- สวนสามพราน อำเภอสามพราน เป็นสวนดอกไม้
- ฟาร์มจระเข้และลานแสดงช้างสามพราน อำเภอสามพราน
- ตลาดน้ำวัดดอนหวายและวัดลำพญา

2.6.21 นครพนม (NAKHON PHANOM) พระธาตุพนมค่าล้ำ วัฒนธรรมหลากหลาย เรณูผู้ไทย เรือไฟโสภา งามตาฝั่งโขง

ข้อมูลทั่วไป : นครพนมเป็นจังหวัดชายแดนตั้งอยู่บริเวณฝั่งขวาของแม่น้ำโขง เป็นเมืองเก่าแก่เคียงคู่กับอาณาจักรศรีโคตรบูรณ ในสมัยรัชกาลที่ 1 ดินแดนแห่งนี้มีชื่อว่า “ มรุกขนคร ” ต่อมาเปลี่ยนเป็น “ นครพนม ” สภาภูมิประเทศตอนเหนือเป็นที่ลาดเนิน ตอนใต้เป็นที่ราบ มีแม่น้ำไหลผ่าน พื้นที่อุดมสมบูรณ์ ส่วนตอนกลางใกล้แม่น้ำโขงเป็นที่ราบลุ่มน้ำท่วมถึง มีเนินและที่ต่ำสลับกัน นครพนมอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 740 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 5,512.668 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 11 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองนครพนม อำเภอท่าอุเทน อำเภอเรณูนคร อำเภอบ้านแพง อำเภอนาแก อำเภอปลาปาก อำเภอนาหว้า อำเภอศรีสาคร อำเภอโพนสวรรค์ อำเภอธาตุพนม อำเภอนาทม และกิ่งอำเภอวังยางตัน

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นยางบก

- ประเพณีและเทศกาล :
- งานนมัสการองค์พระธาตุพนม จัดในช่วงวันขึ้น 12 ค่ำ ถึงวันแรม 1 ค่ำ “ผู้ไทย” และเวียนเทียนถวายตามประเพณี
 - งานประเพณีแสกต้นสาก จัดในช่วงวันขึ้น 2 ค่ำ เดือน 3
 - งานประเพณีไล่ทั้งบั้งของชาวไทยไล่ เป็นการประกอบพิธีกรรมในงานศพ
 - งานแข่งเรือ (ล่องฮือ) จัดระหว่างงานบุญออกพรรษา
 - งานประเพณีไหลเรือไฟ (เฮือไฟ) จัดในช่วงวันออกพรรษา เพื่อบูชาพระพุทธเจ้า

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : ผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าขลิบ ผ้าไหมลาว ผ้าขิด ผ้ามัดหมี่

เครื่องประดับจากเงินและจักสาน หมวยอ กุนเชียง สินค้าอินโดจีน
และกาละแม

- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : พระธาตุพนม วัดพระธาตุพนม อำเภอธาตุพนม เป็นที่
ประดิษฐานพระอรังคะธาตุ (กระดูกส่วนอก) ของพระพุทธเจ้า
 พระธาตุเรณูนคร วัดพระธาตุเรณูนคร อำเภอเรณูนคร สูง
35 เมตร ภายในบรรจุพระไตรปิฎก พระพุทธรูปทองคำ พระพุทธรูป
รูปพระองค์แสน
 วนอุทยานน้ำตกตาดขาม อยู่ในเขตเทือกเขาลังกา ห่างจาก
อำเภอบ้านแพงประมาณ 7 กิโลเมตร
 เชื่อนหน้าเมืองนครพนม อำเภอเมืองนครพนม

2.6.22 นครราชสีมา (NAKHON RATCHASIMA) เมืองหญิงกล้า ผ้าไหมดี หมี่โคราช ประสาทหิน ดินด่านเกวียน

ข้อมูลทั่วไป : นครราชสีมา เดิมชื่อ “เมืองเสมา” แต่คนนิยมเรียก “โคราช” เป็นเมืองหน้าด่านสู่ภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 259 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 20,593.964 ตาราง
กิโลเมตร ในอดีตเคยเป็นหัวเมืองใหญ่มีอำนาจในฐานะเมืองพระยามหานคร สถาปนามิประเทศเป็นที่
ราบสูง มีภูเขาทางทิศตะวันตก และมีที่ราบสลับเนินต่ำทางทิศเหนือและทิศตะวันออก มากกว่า
ร้อยละ 60

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 26 อำเภอ 6 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอปากช่อง
อำเภอสี่คิ้ว อำเภอสูงเนิน อำเภอขามทะเลสอ อำเภอด่านขุนทด อำเภอโนนไทย อำเภอโนนสูง
อำเภอขามสะแกแสง อำเภอพิมาย อำเภอกอง อำเภอโนนแดง อำเภอประทาย อำเภอชุมพวง อำเภอ
บัวใหญ่ อำเภอแก้งสนามนาง อำเภอบ้านเหลื่อม อำเภอจักราช อำเภอห้วยแถลง อำเภอปักธงชัย
อำเภอโชคชัย อำเภอครบุรี อำเภอเสิงสาง อำเภอหนองบุญนาก อำเภอวังน้ำเขียว อำเภอเฉลิมพระ-
เกียรติ กิ่งอำเภอเมืองยาง กิ่งอำเภอเทพารักษ์ กิ่งอำเภอลำทะเมนชัย กิ่งอำเภอพระทองคำ กิ่งอำเภอ
สีดา และกิ่งอำเภอบัวลาย

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นสาธ

ประเพณีและเทศกาล :

- งานฉลองวันแห่งชัยชนะของท้าวสุรนารี จัดขึ้นระหว่างวันที่
23 มีนาคม - 3 เมษายนของทุกปี
- งานแห่เทียนพรรษา จัดขึ้นช่วงเดือนสิงหาคมของทุกปี
- งานแข่งเรือพิมาย จัดขึ้นช่วงวันเสาร์สัปดาห์ที่สองของเดือน
พฤศจิกายน

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : เครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียน ผ้าไหมปักธงชัย ผ้าฝ้าย หมูยอ
กุนเชียง หมี่โคราช พริกขามสะแกแสง แดงโมขามทะเลสอ

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว: อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี หน้าประตูชุมพล อำเภอเมือง
นครราชสีมา

ปราสาทหินพิมาย อำเภอพิมาย เป็นพุทธสถานในนิกาย
มหายาน

แหล่งโบราณคดีบ้านธารปราสาท อำเภอโนนสูง

วัดศาลาลอย อำเภอเมืองนครราชสีมา อยู่ทางทิศตะวันออก
เฉียงเหนือของตัวเมืองติดกับลำตะคอง พระอุโบสถเป็นลักษณะ
ศิลปะประยุกต์สร้างเป็นรูปสำเภาโต้คลื่น

อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อำเภอปากช่อง

เชื้อนลำพระเพลิง อำเภอปักธงชัย

ด่านเกวียน อำเภอเมืองนครราชสีมา แหล่งทำเครื่องปั้นดินเผา
ที่ขึ้นชื่อ

ปราสาทหินพนมวัน อำเภอเมืองนครราชสีมา

2.6.23 นครศรีธรรมราช (NAKHON SI THAMMARAT) เราชาวนคร อยู่เมืองพระ มั่น อยู่ในสัจจะศีลธรรม กอปรกรรมดีมีมานะพากเพียร ไม่เบียดเบียนทำอันตรายผู้ใด

ข้อมูลทั่วไป : นครศรีธรรมราช หรือ “ศิริธรรมนคร เมืองตามพรลิงค์” เป็นเมืองใหญ่อันดับสองของ
ภาคใต้ เคยเป็นเมืองพระยามหานคร และเป็นศูนย์กลางทางพระพุทธศาสนาในสมัยอาณาจักรศรีวิชัย
นครศรีธรรมราชอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 780 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 9,942.502 ตารางกิโลเมตร
สภาพภูมิประเทศเป็นภูเขา เนินเขาอยู่ทางทิศตะวันตก เทือกเขาสำคัญคือเขาหลวง ทิศตะวันออกเป็น
ที่ราบและชายฝั่งทะเล มีแหลมสำคัญ คือ แหลมตะลุมพุก

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 21 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอชะอวด
อำเภอฉวาง อำเภอเชียรใหญ่ อำเภอหัวไทร อำเภอขนอม อำเภอลานสกา อำเภอปากพนัง อำเภอ
พิปูน อำเภอร่อนพิบูลย์ อำเภอสิชล อำเภอท่าศาลา อำเภอทุ่งสง อำเภอทุ่งใหญ่ อำเภอนาบอน
อำเภอพรหมคีรี อำเภอบางขัน อำเภอจุฬาภรณ์ อำเภอฉ่ำพรรณรา อำเภอพระพรหม อำเภอเฉลิม
พระเกียรติ กิ่งอำเภอนบพิตำ และกิ่งอำเภอช้างกลาง

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นชะแซ

ประเพณีและเทศกาล : งานประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ จัดในช่วงวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 3
ของทุกปี ณ บริเวณวัดมหาธาตุวรมหาวิหาร

- งานประเพณีบุญสารทเดือนสิบ จัดในวันแรม 11 ค่ำ ถึง 14 ค่ำ เดือน 10 ช่วงเดือนกันยายนหรือเดือนตุลาคมของทุกปี
 - งานเทศกาลม้งคุดหวานและของดีเมืองคอน จัดขึ้นในช่วงกรกฎาคมหรือสิงหาคมของทุกปี
 - งานประเพณีชักพระ จัดขึ้นในวันแรม 1 ค่ำ เดือน 11 ของทุกปี
- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :
- เครื่องดนตรี เครื่องทองเหลือง สร้อยเงินและสร้อยสามกษัตริย์ สร้อยนระโม
 - หนังสติ๊ก ผลิตภัณฑ์จากบ้านลิเกา พัดใบกะพ้อ ผ้ายกนคร
 - ม้งคุด กล้วยเล็บมือนาง ทุเรียนกวนในกาบหมาก
- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :
- วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร ตั้งอยู่ใจกลางเมืองริมถนนราชดำเนิน ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราชสร้างสมัยอาณาจักรศรีวิชัย เป็นพุทธศาสนสถานฝ่ายมหายาน
 - พระพุทธสิหิงค์ ประดิษฐานอยู่ ณ หอพระพุทธสิหิงค์ ข้างศาลากลางจังหวัด อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช
 - อุทยานแห่งชาติเขานัน อำเภอท่าศาลา มีสภาพเป็นป่าสมบูรณ์และสวยงามมาก เหมาะสำหรับการเดินป่า
 - บ้านคีรีวงศ์ อำเภอลานสกา บริเวณเชิงเขาหลวง
 - อุทยานแห่งชาติเขาหลวง ครอบคลุมพื้นที่อำเภอลานสกา อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอพรหมคีรี อำเภอท่าศาลา อำเภอฉวาง และอำเภอพิปูน
 - น้ำตกพรหมโลก อำเภอพรหมคีรี
 - อุทยานแห่งชาติหาดขนอม หมู่เกาะทะเลใต้ อำเภอขนอม
 - หาดสิชลและหาดหินงาม ตำบลสิชล อำเภอสิชล
 - ชายทะเลปากพองและแหลมตะลุมพุก อำเภอปากพนัง
 - แหล่งโบราณคดีเขาควา ตำบลเสภา อำเภอสิชล
 - พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาตินครศรีธรรมราช อยู่ในตัวเมืองนครศรีธรรมราช

2.6.24 นครสวรรค์ (NAKHON SAWAN) เมืองสี่แคว แห่มังกร พักผ่อนบึงบอระเพ็ด ปลารสเด็ดปากน้ำโพ

ข้อมูลทั่วไป : นครสวรรค์หรือชื่อเดิม “พระบาง” ตั้งอยู่บริเวณภาคกลางตอนบน เป็นเมืองชุมทางแม่น้ำที่สำคัญ เพราะเป็นจุดเริ่มต้นของแม่น้ำเจ้าพระยาที่เกิดจากการไหลมาบรรจบกันของลำน้ำปิง วัง ยม น่าน ที่ปากน้ำโพ จึงเป็นเมืองท่าที่เจริญรุ่งเรืองและเป็นศูนย์กลางการค้า การคมนาคมระหว่างภาคกลางและภาคเหนือมาตั้งแต่ในอดีต นครสวรรค์อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 240 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 9,597.677 ตารางกิโลเมตร สภาพภูมิประเทศมากกว่าร้อยละ 80 เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำปิง ยม และน่าน ทางทิศตะวันตกและทิศตะวันออกมีเขาและทิวเขา

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 13 อำเภอ และ 2 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองนครสวรรค์ อำเภอลาดยาว อำเภอตากาลี อำเภอชุมแสง อำเภอบรรพตพิสัย อำเภอท่าตะโก อำเภอพยุหะคีรี อำเภอไพศาลี อำเภอหนองบัว อำเภอดงพิกุล อำเภอโกรกพระ อำเภอเก้าเลี้ยว อำเภอแม่วงก์ กิ่งอำเภอแม่เปิน และกิ่งอำเภอชุมตาบง

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นอินทรีชิต

ประเพณีและเทศกาล : งานประเพณีแห่เจ้าพ่อเจ้าแม่ปากน้ำโพ จัดขึ้นช่วงตรุษจีนเป็นงานฉลองวันตรุษจีน มีการแห่และเซียม้กรทอง ซึ่งมีชื่อเสียงมากในด้านความสวยงามและการแสดงที่ตื่นตื้นเร้าใจ

งานเทศกาลพักผ่อนบึงบอระเพ็ด จัดขึ้นช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์-ต้นเดือนมีนาคม

งานเทศกาลแข่งเรือยาวประเพณีวัดเกาะหงส์จัดขึ้นช่วงปลายเดือนกันยายน - ต้นเดือนตุลาคมของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : ขนมเป็ญะนมสดหรือขนมโมจิ มีจำหน่ายที่บริเวณถนนนครสวรรค์วิถี อำเภอเมืองนครสวรรค์

กุนเชียง แหนมเนื้อ หมูยอ ผลไม้แช่อิ่ม ลูกชิ้นปลากรายปลาเกลือตากแห้ง

ผลิตภัณฑ์หินอ่อน ผลิตภัณฑ์งานช่างแกะสลัก และเครื่องจักสาน

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : บึงบอระเพ็ด ครอบคลุมพื้นที่อำเภอเมืองนครสวรรค์ อำเภอท่าตะโก และอำเภอชุมแสง เป็นบึงน้ำจืดใหญ่ที่สุดในไทย

อุทยานแห่งชาติแม่วงก์ อำเภอแม่วงก์

เมืองจันเสน อำเภอตากาลี เป็นเมืองโบราณสมัยก่อนประวัติศาสตร์ภายในเมืองจะมีพิพิธภัณฑ์จันเสน ซึ่งเก็บ

รวบรวมโบราณวัตถุต่างๆตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์

ชาวบ้านนิยมเรียกว่า “โคกจันเสน”

วัดจอมคีรีนาคพรต (วัดเขา) ตั้งอยู่บนวัดเขาบวชนาค

อำเภอเมืองนครสวรรค์

เขาหน่อ-เขาแก้ว อำเภอบรรพตพิสัย

2.6.25 นนทบุรี (NONTHABURI) พระตำหนักสง่างาม ลือนามสวนสมเด็จ เกาะเกร็ด

แหล่งดินเผา วัดเก่านามระบือ เลื่องลือทุเรียนนนท์ งามน่ายลศูนย์ราชการ

ข้อมูลทั่วไป : นนทบุรีมีชื่อเดิมว่า “บ้านตลาดแก้ว” เป็นเมืองเก่าแก่สมัยอยุธยา ตั้งอยู่ฝั่งตะวันตก ซึ่งอุดมสมบูรณ์ไปด้วยสวนผลไม้และนาข้าว ใน พ.ศ.2179 พระเจ้าปราสาททองทรงโปรดเกล้าฯ ให้ขุดคลองลัดตอนใต้วัดท้ายเมืองไปทะลุวัดเขมาภิรดาราม ทำให้แม่น้ำเปลี่ยนทางเดินไหลเข้าคลองลัดที่ขุดใหม่เป็นแม่น้ำเจ้าพระยาในปัจจุบัน นนทบุรีอยู่ห่างจากกรุงเทพฯประมาณ 20 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 622,303 ตารางกิโลเมตร สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มทั้งจังหวัด มีคูคลองเป็นจำนวนมากเพื่อใช้สัญจรติดต่อกัน ส่วนพื้นที่ที่ห่างจากแม่น้ำลำคลองจะเป็นพื้นที่เกษตรกรรม

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอปากเกร็ด อำเภอบางกรวย

อำเภอบางบัวทอง อำเภอบางใหญ่ และอำเภอไทรน้อย

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นปีบ

ประเพณีและเทศกาล : งานสงกรานต์ของชาวมอญที่เกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด

จัดขึ้นหลังวันที่ 13 เมษายนประมาณ 1 สัปดาห์

งานเทศกาลผลไม้และของดีเมืองนนท์ จัดช่วงกลางเดือนเมษายน-ต้นมิถุนายนของทุกปี ที่บริเวณเขื่อนหน้าศาลากลางเก่า ภายในงานมีการจัดจำหน่ายผลไม้และไม้ดอกไม้ประดับ

งานประเพณีตักบาตรพระร้อยแปด จัดขึ้นช่วงวันแรม 8 ค่ำ เดือน 12 ของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก: ทุเรียน มังคุด กระท้อน เครื่องปั้นดินเผาแบบมอญไม้ดอกไม้ประดับ

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : เกาะเกร็ด เป็นเกาะขนาดใหญ่กลางแม่น้ำเจ้าพระยามีชุมชนชาวมอญที่สืบทอดอารยธรรมมาตั้งแต่ปลายสมัยอยุธยา

หมู่บ้านเครื่องปั้นดินเผาอมุญโบราณที่เกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด และ ศูนย์วัฒนธรรมพื้นบ้านชาวมอญ(กวานอาม่าน) เป็นสถานที่แสดงนิทรรศการ เครื่องปั้นดินเผา

- วัดปรมย์ยิกาวาสวรวิหาร ตำบลเกาะเกร็ด เยื้องท่าเรือ
สุขาภิบาลปากเกร็ดไปทางใต้ประมาณ 1 กิโลเมตร
- พิพิธภัณฑ์มานุษยชาติวิทยา ตั้งอยู่ใจกลางเมืองนนทบุรี
ติดศาลากลางจังหวัดเก่า
- สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปาก
เกร็ด
- วัดเฉลิมพระเกียรติวรวิหาร ตำบลบางศรีเมือง อำเภอ
เมืองนนทบุรี
- วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด
เป็นวัดในนิกายธรรมยุติ
- วัดเขมาภิรตาราม สร้างขึ้นสมัยอยุธยาตั้งอยู่ที่ตำบลสวน
ใหญ่ อำเภอเมืองนนทบุรี

2.6.26 นราธิวาส (NARATHIWAT) ทักษิณราชดำหนัก ชนรักศาสนา นราทัศน์เพลินตา ปาโจตริงใจ แหล่งใหญ่แร่ทอง ลองกองหอมหวาน

ข้อมูลทั่วไป : นราธิวาสมีชื่อเดิมว่า “ระแงะ” เป็นจังหวัดชายแดนใต้สุดอีกแห่งหนึ่ง ตั้งอยู่ทางชายฝั่ง
ทะเลตะวันออกของแหลมมลายู มีสุโหงโก-ลกเป็นชุมทางสำคัญที่สิ้นสุดทางรถไฟสายใต้ นราธิวาสอยู่
ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 1,1149 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 4,475.430 ตารางกิโลเมตร สภาพภูมิประเทศ
เป็นภูเขา 2 ใน 3 ของเนื้อที่ มีที่ราบอยู่ติดบริเวณอ่าวไทยและลุ่มแม่น้ำ แม่น้ำที่สำคัญมี 4 สาย คือ
แม่น้ำสายบุรี แม่น้ำบางนรา แม่น้ำตากใบ และแม่น้ำสุโหงโก-ลก

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 13 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองนราธิวาส อำเภอสุโหงโก-ลก อำเภอระแงะ
อำเภอตากใบ อำเภอรือเสาะ อำเภอแว้ง อำเภอสุโหงปาตี อำเภอบาเจาะ อำเภอเย็งอ อำเภอศรีสาคร
อำเภอสุคีริน อำเภอจะแนะ และอำเภอเจาะไอร้อง

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นตะเคียนชันตาแมว

ประเพณีและเทศกาล :

- งานเทศกาลอาหารจานเด็ด จัดขึ้นช่วงเดือนเมษายนของ
ทุกปี
- งานของดีเมืองนราฯ และการแข่งขันเรือกอลและชิงถ้วย
พระราชทานหน้าพระที่นั่ง จัดขึ้นระหว่างวันที่ 21-25
กันยายนของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

- เรือกอลและจำลอง และเสื้อกระจูด
- ผ้าบาติก ผ้าทอปาหนัน ผ้าปาเต๊ะ
- เครื่องเซรามิก เครื่องปั้นดินเผา และเครื่องจักสาน

- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :
- ล่องกองตันหยงมัส ปลาภูเขาเค็ม ล่องกองซีโป
 - พระตำหนักทักษิณราชินีเวศน์ บนเชิงเขาต้านตะวันออกของเขาดันหยง
 - มัสยิด 200 ปี (วาคิลฮูเซ็น) อยู่ในอำเภอบาเจาะ เป็นมัสยิดเก่าแก่ผสมผสานศิลปะไทย จีน และมลายู
 - วัดเขากง-พระพุทธทักษิณมิ่งมงคล ตำบลเขากง อำเภอเมืองนราธิวาส ห่างจากตัวเมืองประมาณ 6 กิโลเมตร
 - อุทยานแห่งชาติเทือกเขาบูโดและเทือกเขาสุโหลงป่าดี ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลา ภายในอุทยานมีน้ำตกสวยงามหลายแห่ง เช่น น้ำตกปาโจ ซึ่งเป็นน้ำตกที่มีชื่อเสียงมากที่สุด และน้ำตกยามูเรเน เป็นต้น
 - ป่าพรุสิรินธร (พรุโต๊ะแดง) อำเภอสุโหลงโก-ลก เป็นป่าพรุที่ใหญ่และสมบูรณ์ที่สุดของประเทศไทย
 - ชายหาดนราทัศน์ เลย์จากตัวเมืองไป 2 กิโลเมตร เป็นชายหาดกว้าง มีแนวทรายขาวสะอาดยาวประมาณ 5 กิโลเมตร

2.6.27 น่าน (NAN) แข่งเรือลือเลื่อง เมืองงาช้างดำ จิตรกรรมวัดภูมินทร์ แดนดินส้มสีทอง เรื่องรองพระธาตุแช่แห้ง

ข้อมูลทั่วไป : น่านเป็นจังหวัดชายแดนติดกับประเทศลาว อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 668 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 11,472.072 ตารางกิโลเมตร น่านเป็นเมืองที่ตั้งอยู่ในหุบเขา สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นประมาณพุทธศตวรรษที่ 18 โดย “พญาภูคา” มีชื่อเดิมว่า “นันทบุรี” หรือ “วรรณคร” ตั้งอยู่บริเวณที่ราบทางตอนบนของตำบลศิลาเพชรหรืออำเภอบัวโน ปัจจุบัน ต่อมาได้ย้ายมาสร้างเมืองใหม่ที่เชิงดอยแช่แห้ง จนใน พ.ศ. 1911 แม่น่านได้เปลี่ยนทิศทางเดินจึงได้ย้ายมาตั้งที่บ้านห้วยไค้ ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำน่าน อันเป็นที่ตั้งของเมืองน่านในปัจจุบันสภาพภูมิประเทศเป็นเทือกเขาหรือเนินเขาที่มีความลาดชันมากกว่าร้อยละ 75 ส่วนที่เหลือเป็นที่ราบระหว่างภูเขา

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 14 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองน่าน อำเภอเวียงสา อำเภอนาน้อย อำเภอท่าวังผา อำเภอบัว อำเภอทุ่งช้าง อำเภอเชียงกลาง อำเภอแม่จริม อำเภอบ้านหลวง อำเภอนาหมื่น อำเภอสันติสุข อำเภอป่อเกลือ อำเภอสองแคว อำเภอเฉลิมพระเกียรติ และกิ่งอำเภอภูเพียง

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นเสี้ยวดอกขาว

ประเพณีและเทศกาล :

งานแข่งเรือประเพณีฉลองงาช้างดำของจังหวัดน่าน จัดประมาณกลางเดือนตุลาคมหรือต้นเดือนพฤศจิกายนของทุกปี โดยเรือที่เข้าแข่งขันจะใช้ไม้ซุงใหญ่ๆ มาขุดเป็นเรือ ตกแต่งหัวท้ายเรือเป็นรูปหัวนาคและหางนาคอย่างสวยงาม

งานนมัสการพระบรมธาตุแช่แห้ง จัดขึ้นช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์หรือมีนาคมของทุกปี

งานประเพณีตานก๋วยสลาก จัดขึ้นช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี

งานเทศกาลส้มสีทองและงานกาชาดจัดขึ้นในช่วงสัปดาห์ที่ 2 ของเดือนธันวาคมของทุกปี ณ บริเวณสนามกีฬาจังหวัดน่าน ภายในงานจะมีการประกวดขบวนรถส้มสีทอง การออกร้านนิทรรศการ การจำหน่ายสินค้าหัตถกรรมการแสดงศิลปะพื้นบ้าน เป็นต้น

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

ผ้าลายน้ำไหล (ผ้าฝ้าย) ผลิตภัณฑ์หวาย เครื่องเงิน หัตถกรรมชาวเขาส้มสีทอง มะไฟจีน ลิ่นจี่ และหมากต๋าว (ลูกไม้ชนิดหนึ่งต้มเอาเนื้อในออกมาเชื่อมเหมือนลูกชิต)

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

วัดภูมินทร์ เขตเทศบาล อำเภอเมืองน่าน เป็นวัดสำคัญทางประวัติศาสตร์จังหวัดน่าน วิหารของวัดสร้างขึ้นตามศิลปะท้องถิ่นล้านนา แต่ทำเป็นจัตุรมุขภายในวิหารมีภาพเขียนจิตรกรรมฝาผนังแสดงชีวิตและวัฒนธรรมของเมืองน่านในอดีต

พระบรมธาตุแช่แห้ง ตำบลม่วงตึ๊ด อำเภอเมืองน่าน เป็นปูชนียสถานที่สำคัญ และเก่าแก่ของจังหวัดน่าน

วัดพระธาตุช้างค้ำวรวิหาร อยู่ตรงข้ามพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติน่าน อำเภอเมืองน่าน ภายในวัดมีเจดีย์ช้างค้ำซึ่งเป็นศิลปะสุโขทัย อายุประมาณศตวรรษที่ 20

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติน่าน อำเภอเมืองน่าน เคยเป็นคัมภีร์ของอดีตเจ้าผู้ครองนครน่าน จัดแสดงโบราณวัตถุและสิ่งของเครื่องใช้ที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของเมืองน่าน

หมู่บ้านไทยสี่หนองบัว แหล่งผลิตผ้าลายน้ำไหล ตำบลป่าคา อำเภอท่าวังผา

เสาดินน่าน้อย หรือฮ่อมจ้อม ตำบลเชียงของ อำเภอน่าน้อย

อุทยานแห่งชาติศรีน่าน ครอบคลุมพื้นที่อำเภอน่าน้อย อำเภอเวียงสา และอำเภอนาหมื่น มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ได้แก่ ผาซู้ หรือผาเซ็ดชู อยู่ห่างจากอำเภอน่าน้อย ประมาณ 16 กิโลเมตร

ดอยผาจิ อำเภอบ้านหลวง

อุทยานแห่งชาติดอยภูคา อำเภอบัว เป็นแหล่งกำเนิดแม่น้ำน่าน บริเวณอุทยานจะมีน้ำตกและถ้ำที่สวยงามหลายแห่ง เช่น น้ำตกภูฟ้า น้ำตกผาขึ้นก และ มีถ้ำที่น่าสนใจ เช่น ถ้ำผาซ้อง ถ้ำหลวง ถ้ำผาแดง เป็นต้น นอกจากนี้ยังมี ต้นชมพูภูคา ซึ่งเป็นพันธุ์ไม้ที่หายาก

วนอุทยานถ้ำผาตูบ ตำบลผาสิ่งห์ อำเภอเมืองน่าน

อุทยานแห่งชาติแม่จริม อำเภอแม่จริม

2.6.28 บุรีรัมย์ (BURI RAM) เมืองปราสาทหิน ถิ่นภูเขาไฟ ผ้าไหมสวย รวยวัฒนธรรม

ข้อมูลทั่วไป : บุรีรัมย์มีชื่อเดิมว่า “เมืองแปะ” เป็นจังหวัดที่มีปราสาทหินมากที่สุด จนได้ชื่อว่า “นครแห่งปราสาทร้อยกู่” นอกจากนี้ชื่อของจังหวัดยังมีความหมายถึงเมืองแห่งความรื่นรมย์ เมืองที่น่าอยู่ ร่มรื่น และร่มเย็นเป็นสุข บุรีรัมย์อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 383 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 10,321.885 ตารางกิโลเมตร ภูมิประเทศเป็นที่ราบมากกว่าร้อยละ 80 ส่วนทางทิศใต้เป็นเนินเขาภูเขาไฟ และภูเขาหินทราย

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 21 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ อำเภอนางรอง อำเภอประโคนชัย อำเภอลำปลายมาศ อำเภอสตึก อำเภอกระสัง อำเภอพุทไธสง อำเภอละหานทราย อำเภอบ้านกรวด อำเภอคูเมือง อำเภอหนองกี่ อำเภอปะคำ อำเภอนาโพธิ์ อำเภอหนองหงส์ อำเภอพลับพลาชัย อำเภอห้วยราช อำเภอโนนสุวรรณ อำเภอชำนิ อำเภอโนนดินแดง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ กิ่งอำเภอแคนดง และกิ่งอำเภอบ้านด่าน

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นกาฬพฤกษ์

ประเพณีและเทศกาล :

งานประเพณีขึ้นเขาพนมรุ้ง จัดในวันเพ็ญขึ้น 15 ค่ำ เดือน 5 ของทุกปี เป็นวันที่พระอาทิตย์ขึ้นตรงกับ 12 ช่องประตูของปราสาทหินพนมรุ้ง

งานมหกรรมว่าวอีสาน จัดขึ้นระหว่างปลายเดือน พฤศจิกายน-ต้นเดือนธันวาคมของทุกปี

- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : ผ้าไหมนาโพธิ์ ผ้าฝ้ายพุทไธสง ปลาจ่อม กุ้งจ่อม ขาหมู นางรอง มะพร้าวเผา กุนเชียง ไก่ย่าง หัวผักกาดหวานอบ น้ำผึ้ง ข้าวหอมมะลิ
- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : ปราสาทหินพนมรุ้ง ตั้งอยู่บนเขาพนมรุ้ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ เป็นเทวสถานในศาสนาพราหมณ์-ฮินดู
- ปราสาทหินเมืองต่ำ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ เป็นลักษณะศิลปะขอม
- แหล่งเตาเผาโบราณ อำเภอบ้านกรวด มีเตาเผาและเครื่องปั้นดินเผาโบราณ
- ศูนย์หัตถกรรมทอผ้าไหม บ้านนาโพธิ์ อำเภอนาโพธิ์
- วนอุทยานเขากระโดง ห่างจากอำเภอเมืองบุรีรัมย์ ประมาณ 6 กิโลเมตร เป็นที่ประดิษฐานพระสุภัทรบพิตร พระคู่บ้านคู่เมืองของบุรีรัมย์
- ปราสาทหนองหงส์ อำเภอโนนดินแดง

2.6.29 ปทุมธานี (PATHUM THANI) ถิ่นบัวหลวง เมืองรวงข้าว เชื้อชาวมอญ นครธรรมะ พระตำหนักรวมใจ สดใสเจ้าพระยา ก้าวหน้าอุตสาหกรรม

ข้อมูลทั่วไป : ปทุมธานีเดิมชื่อ “เมืองสามโคก” มีมาตั้งแต่สมัยอยุธยา โดยเป็นที่ตั้งถิ่นฐานของชาวมอญที่อพยพมาจากเมืองเมาะตะมะ นับตั้งแต่ครั้งรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าปราสาททอง และสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 2 พระองค์ได้เสด็จประพาสเมืองสามโคกและมีชาวเมืองจำนวนมากนำดอกบัวหลวงขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเป็นจำนวนมาก จึงพระราชทานนามเมืองใหม่ว่า “ประทุมธานี” และในสมัยรัชกาลที่ 6 ได้เปลี่ยนการสะกดชื่อใหม่เป็น “ปทุมธานี” ปทุมธานีอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 64 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 1,525.856 ตารางกิโลเมตร ภูมิประเทศเป็นที่ราบทั้งหมด

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 7 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองปทุมธานี อำเภอธัญบุรี อำเภอคลองหลวง อำเภอลำลูกกา อำเภอหนองเสือ อำเภอสามโคก และอำเภอลาดหลุมแก้ว

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นปรีชาติ

- ประเพณีและเทศกาล : ประเพณีเป็งสงกรานต์ของชาวมอญ จัดขึ้นช่วงเดือนเมษายนของทุกปี

- ประเพณีการทำขวัญข้าว ประเพณีการแข่งขันจุดลูกหนอ จัดขึ้นช่วงเดือนเมษายน-เดือน พฤษภาคม ของทุกปี
- ประเพณีกวนข้าวทิพย์ จัดขึ้นช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี
- ประเพณีรำพาข้าวสาร จัดขึ้นหลังออกพรรษาของทุกปี
- ประเพณีตักบาตรพระร้อยในเทศกาลออกพรรษา เป็นการนำอาหารไปตักบาตรพระสงฆ์ที่ บิณฑบาตมาทางเรือ
- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : โองสามโคก
- ลูกตาลสด น้ำตาลโตนด กล้วยอบ
- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : วัดไผ่ล้อมอำเภอสามโคก เป็นวัดโบราณสมัยสุโขทัย และมีนิกปากห่างมาอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก
- วัดเจติยหอย อำเภอลาดหลุมแก้ว มีการขุดพบซากหอยนางรมยักษ์โบราณอายุกว่า 1,000 ปี และมีเจดีย์ที่เกิดจากการนำซากหอยนางรมยักษ์มาเรียงกันเป็นรูปเจดีย์
- วัดพิชอุดม อำเภอลำลูกกา มีศาลารูปปั้นแสดงสวรรค์นรก และพระพุทธรูปจำลองหลวงพ่อโสธร
- วัดสิงห์ อำเภอสามโคก สันนิษฐานว่าเป็นวัดแรกในสมัยที่ชาวมอญอพยพมาตั้งถิ่นฐาน
- วัดชินวราราม อำเภอเมืองปทุมธานี เป็นพระอารามหลวงชั้นโท
- พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ตำบลคลองหก อำเภอเมืองปทุมธานี

2.6.30 ประจวบคีรีขันธ์ (PRACHUAP KHIRI KHAN) เมืองทองเนื้อเก้า มะพร้าว สับปะรด สวยสดหาดเขาถ้ำ งามล้ำน้ำใจ

ข้อมูลทั่วไป : ประจวบคีรีขันธ์เป็นจังหวัดในภาคตะวันตกซึ่งมีเขตแดนติดต่อกับภาคใต้ แต่เดิมเคยเป็นเมืองเก่าสมัยอยุธยาอยู่กับภาคใต้ แต่เดิมเคยเป็นเมืองเก่าสมัยอยุธยา มีชื่อว่า “เมืองนารัง” ต่อมาสมัยรัชการที่ 2 ได้ตั้งเมืองขึ้นใหม่ที่ปากคลองอิรมมีชื่อว่า “เมืองบางนางรม” และในสมัยรัชกาลที่ 4 ได้รวมเมืองบางนางรม เมืองกุยและเมืองประจวบคีรีขันธ์เข้าด้วยกัน โดยมีที่ว่าการอยู่ที่เมืองกุยจนใน พ.ศ. 2441 จึงย้ายที่ว่าการมาอยู่ที่อ่าวประจวบ ซึ่งเป็นที่ตั้งของตัวเมืองในปัจจุบันภูมิประเทศทางด้านทิศตะวันตกเป็นทิวเขาที่ลาดลงสู่อ่าวไทยเป็นที่ราบชายฝั่งทะเลมีอ่าวและเกาะ ดังนั้น ประจวบคีรีขันธ์จึงเป็นเมืองที่มีลักษณะพื้นที่แคบยาว ขนานไปกับอ่าวไทยยาวไปสู่ภาคใต้ มี

ชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 212 กิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพฯประมาณ 281 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 6,367.620 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 8 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ อำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี อำเภอกุยบุรี อำเภอทับสะแก อำเภอบางสะพาน อำเภอบางสะพานน้อย และอำเภอสามร้อยยอด

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นเกด

ประเพณีและเทศกาล :

งานนมัสการพระบรมสารีริกธาตุเขาช่องกระจก จัดขึ้นในวันที่ 12 มิถุนายน ของทุกปี

งานเทศกาลอาหารทะเลที่หาดหัวหิน จัดขึ้นช่วงปลายเดือนพฤศจิกายนของทุกปี

งานวันที่ระลึกวีรกรรม 8 ธันวาคม พ.ศ. 2484 ของกองบิน 53 กองพลบินที่ 4 จัดระหว่างวันที่ 7 - 10 ธันวาคมของทุกปี ที่บริเวณอ่าวมะนาว

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

ผ้าพิมพ์ไหมพัสดร์ ไม้ปัดฝุ่น ผลิตภัณฑ์เปลือกหอย สับปะรด ผลไม้อบแห้ง วานหางจรเข้ มะพร้าวกะทิ

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

พระราชวังไกลกังวล อำเภอหัวหิน สร้างขึ้นโดยรัชกาลที่ 7

อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้าฯ หัวก้อ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์

อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด อำเภอกุยบุรี และปราณบุรี

อ่าวแม่รำพึง อำเภอบางสะพาน

อ่าวมะนาว อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ เป็นสถานที่ตั้งของกองบิน 53 และเคยเป็นยุทธภูมิในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ระหว่างไทยกับญี่ปุ่น

อุทยานแห่งชาติหาดวนกร อำเภอทับสะแก เป็นชายหาดที่สะอาด มีทิวสนเรียงรายเป็นแนวไปตามชายหาด

ถ้ำพระยานคร อำเภอปราณบุรี ที่หน้าถ้ำมีพระที่นั่งคูหาคฤหาสน์ตั้งอยู่

2.6.31 ปราจีนบุรี (PRACHIN BURI) ศรีมหาโพธิ์คู่บ้าน ไผ่ตงหวานคู่เมือง ผลไม้ลือเลื่อง เขตเมืองทวารวดี

ข้อมูลทั่วไป : ปราจีนบุรีเดิมชื่อว่า “บางตง” เป็นเมืองที่มีความเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่สมัยทวารวดี และมีการพัฒนาต่อเนื่องจนถึงสมัยลพบุรี ปราจีนบุรีอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 136 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 4,762.362 ตารางกิโลเมตร สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบทั้งทางตอนใต้และตอนกลาง ทางตอนเหนือมีลักษณะเป็นเนินและภูเขาสูงต่อเชื่อมกับอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 7 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองปราจีนบุรี อำเภอบ้านสร้าง อำเภอศรีมหาโพธิ อำเภอประจันตคาม อำเภอกบินทร์บุรี อำเภอศรีมโหสถ และอำเภอนาดี

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นศรีมหาโพธิ์

ประเพณีและเทศกาล :

- เทศกาลกุ่มบ้านสร้าง มีขึ้นช่วงเดือนมกราคมของทุกปี
- งานมาฆปุณณมีศรีปราจีน จัดขึ้นช่วงเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี
- งานบุญบังไฟ จัดขึ้นช่วงเดือนพฤษภาคมของทุกปี
- งานวันเกษตรและของดีเมืองปราจีน จัดขึ้นช่วงเดือนมิถุนายนของทุกปี
- งานประเพณีแข่งเรือยาว จัดขึ้นช่วงเดือนกันยายนถึงเดือนตุลาคมของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

- หน่อไม้ไผ่ตง หมวกไม้ไผ่ ไม้กวาดดอกหญ้า เสื่อกก หมวกใบลาน ผ้าไหม ผลไม้ตามฤดูกาล มะตูมผง ยาสมุนไพร และผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรธรรมชาติ

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

- วัดศรีมหาโพธิ์ อำเภอศรีมโหสถ มีต้นโพธิ์เก่าแก่ที่สุดในไทย ซึ่งนำหน่อมาจากพุทธคยา ประเทศอินเดีย เป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดปราจีนบุรี
- เมืองศรีมโหสถ อำเภอศรีมโหสถ เป็นเมืองโบราณสมัยทวารวดี
- กลุ่มโบราณสถานสระมรกต วัดสระมรกต อำเภอศรีมโหสถ มีโบราณสถานทางพระพุทธศาสนาขนาดใหญ่ สร้างซ้อนทับกันตั้งแต่ก่อนพุทธศตวรรษที่ 14
- พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติปราจีนบุรี อำเภอเมืองปราจีนบุรีเป็นสถานที่เก็บรวบรวมโบราณวัตถุอันล้ำค่าของปราจีนบุรี
- อุทยานแห่งชาติทับลาน อำเภอนาดี มีพืชพันธุ์ตระกูลปาล์มและปาลานที่ขึ้นเอง

- ตึกเจ้าพระยาอภัยภูเบศร (พิพิธภัณฑสถานแพทย์ไทย)
อำเภอเมืองปราจีนบุรี
- น้ำตกเขาอีโต้ อำเภอเมืองปราจีนบุรี

2.6.32 ปัตตานี (PATTANI) บูดุสะอาด หาดทรายสวย รวยน้ำตก นกเขาดี ลูกหยี อร่อย หอยแครงสด

ข้อมูลทั่วไป : ปัตตานีในอดีตเป็นเมืองเก่าแก่ มีหลักฐานปรากฏในเอกสารของจีนมีชื่อว่า “ลังยาเสียว” หรือ “ลังเจีย-ชู” ส่วนในเอกสารของชาวและมลายูมีชื่อว่า “ลังกาสุกะ” มีผู้หญิงเป็นเจ้าของปัตตานีอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 1,055 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 1,940.356 ตารางกิโลเมตร สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มและที่ราบชายฝั่งทะเล มีพื้นที่ที่เป็นภูเขาน้อยที่สุดในบรรดาจังหวัดทางภาคใต้

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 12 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองปัตตานี อำเภอโคกโพธิ์ อำเภอยะหริ่ง อำเภอยะรัง อำเภอสายบุรี อำเภอมายอ อำเภอหนองจิก อำเภอปะนาเระ อำเภอไม้แก่น อำเภอทุ่งยางแดง อำเภอกะพ้อ และอำเภอแม่ลาน

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นตะเคียนทอง

ประเพณีและเทศกาล :

- งานสมโภชเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยวจัดขึ้นประมาณกลางเดือน 3 ของทุกปี มีพิธีแห่รูปแกะสลักเจ้าแม่ บริเวณลานหน้าศาลเจ้าเล่งจูเกียง
- งานประเพณีชักพระจัดขึ้นในวันแรม 1 ค่ำ เดือน 11 และจะมีขบวนชักลากเรือพรจากวัดต่างๆ
- งานประเพณีลาซังจัดหลังเก็บเกี่ยวข้าวในเดือน 5 หรือ 6 เพื่อขอบคุณพระแม่โพสพ
- งานแข่งขันกีฬาตกปลาที่สายบุรี จัดทุกวันเสาร์และวันอาทิตย์ที่ 2 ของเดือนพฤษภาคมของทุกปี ที่ชายหาดवासกรี อำเภอสายบุรี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

- น้ำบูดู ลูกหยีกวน ข้าวเกรียบ ปลาหมึกแห้ง หอยแครง เรือแกะสลักจำลอง ผ้าปาเต๊ะ กรงนกเขา ผลิตภัณฑ์จากย่านลิเภา

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว:

- มัสยิดกลางปัตตานี อำเภอเมืองปัตตานี มีความสวยงามและใหญ่ที่สุดในประเทศ
- วัดช้างให้ อำเภอโคกโพธิ์ เป็นสถานที่บรรจุอัฐิของหลวงปู่ทวด
- หาดตะโละกาโปร์ อำเภอยะหริ่ง

- หาดปะนาเระ หาดชลาลัย อำเภอปะนาเระ
- อุทยานแห่งชาติน้ำตกทรายขาว อำเภอโคกโพธิ์
- ศาลเจ้าเล่งจูเกียง ถนนอาเนาะรู ในอำเภอเมืองปัตตานี เป็นที่ประดิษฐานรูปแกะสลักเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว
- เมืองโบราณยะรัง อำเภอยะรัง เป็นชุมชนโบราณสมัยประวัติศาสตร์ที่ใหญ่ที่สุดในภาคใต้

2.6.33 พระนครศรีอยุธยา (PHRA NAKHON SI AYUTTHAYA) ราชธานีเก่า อู่ข้าว อู่น้ำ เลิศล้ำกานท์กวี คนดีศรีอยุธยา

ข้อมูลทั่วไป : พระนครศรีอยุธยาเดิมมีชื่อว่า “อโยธยา” ตั้งอยู่ในภาคกลาง เป็นเมืองหลวงเก่าแก่ของไทย สร้างโดยพระเจ้าอู่ทองหรือสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 และถือเป็นราชธานีที่มีอายุยืนยาวที่สุดในประวัติศาสตร์ไทยถึง 417 ปี อยุธยาอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 76 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 2,556.640 ตารางกิโลเมตร สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มทั้งจังหวัด มีแม่น้ำสายสำคัญ ได้แก่ แม่น้ำป่าสัก แม่น้ำลพบุรี แม่น้ำน้อย และแม่น้ำเจ้าพระยา

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 16 อำเภอ ได้แก่ อำเภอพระนครศรีอยุธยา อำเภอเสนา อำเภอท่าเรือ อำเภอดอนสัก อำเภอนครหลวง อำเภอวังน้อย อำเภอลาดบัวหลวง อำเภอบางปะอิน อำเภอบางปะหัน อำเภอบางไทร อำเภอภาชี อำเภออุทัย อำเภอบางซ้าย และอำเภอมหาราช

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นหมัน

ประเพณีและเทศกาล :

- งานศูนย์ศิลปาชีพระหว่างไทย จัดขึ้นช่วงปลายเดือนมกราคมของทุกปี
- งานลอยกระทงตามประเพณี และแข่งเรือยาวประเพณี ศูนย์ศิลปาชีพระหว่างไทย จัดขึ้นช่วงเย็นพฤศจิกายนของทุกปี
- งานยอยศยั้งฟ้า อวยยามรดกโลก จัดขึ้นระหว่างวันที่ 13 – 19 ธันวาคมของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

- มีดอรัญญิก พัดสาน เครื่องแกะสลัก ตุ๊กตาดินเผา งอบ ปลาตะเพียนใบลาน
- ผลไม้กวนนานาชาติ ขนมหวาน

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

- วัดพระศรีสรรเพชญ์ อำเภอพระนครศรีอยุธยา
- ศูนย์ศึกษาประวัติศาสตร์อยุธยา อำเภอพระนครศรีอยุธยา

- พระราชวังหลวง อำเภอพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วย พระที่นั่งสรรเพชญปราสาท พระที่นั่งสุริยาศน์อมรินทร์ พระที่นั่งจักรพรรดิไพชยนต์ พระที่นั่งตรีมุข พระที่นั่งบรรยงค์รัตนาสน์ และพระที่นั่งทรงปืน
- วัดไชยวัฒนาราม อำเภอพระนครศรีอยุธยา
- วัดพนัญเชิงวรวิหาร อำเภอพระนครศรีอยุธยา
- ศูนย์ศิลปาชีพบางไทร อำเภอบางไทร
- วัดนิเวศน์ธรรมประวัติ อำเภอบางปะอิน
- พระราชวังบางปะอิน อำเภอบางปะอิน
- พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา ตำบลประตูชัย อำเภอพระนครศรีอยุธยา ใกล้ศาลากลางจังหวัด

2.6.34 พะเยา (PHAYAO) กว๊านพะเยาแหล่งชีวิต ศักดิ์สิทธิ์พระเจ้าตนหลวง บวงสรวงพืชมงคลเมือง งามลือเลื่องดอยบุษราคัม

ข้อมูลทั่วไป : พะเยามีชื่อเดิมว่า “เมืองภูกามยาว” หรือ “พยาว” เป็นเมืองเก่าแก่ของล้านนามีอายุกว่า 900 ปี สร้างขึ้นโดยพืชมงคลเมืองในพุทธศตวรรษที่ 16 เนื่องจากเป็นเมืองเล็กภายหลังจึงตกไปอยู่ใต้อำนาจของอาณาจักรต่างๆจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ พยาวก็เปลี่ยนชื่อเป็น “พะเยา” รวมอยู่กับ เชียงราย จนใน พ.ศ. 2520 จึงได้จัดตั้งเป็นจังหวัด พะเยาอยู่ห่างจากกรุงเทพฯประมาณ 691 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 6,335.060 ตารางกิโลเมตร ภูมิประเทศเป็นที่ราบระหว่างภูเขามากถึงร้อยละ 70 ส่วนที่เหลือเป็นเขาและทิวเขาสูง บริเวณใกล้ตัวเมืองมีแอ่งน้ำขนาดใหญ่เรียกว่า “กว๊านพะเยา” เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 7 อำเภอ 3 กิ่งอำเภอ ได้แก่อำเภอเมืองพะเยา อำเภอเชียงคำ อำเภอจุน อำเภอแม่ใจ อำเภอดอกคำใต้ อำเภอปง อำเภอเชียงม่วนกิ่งอำเภอภูซาง กิ่งอำเภอภูกามยาว และ กิ่งอำเภอพากกว๊าน

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นสารภีไทย

- ประเพณีและเทศกาล :
- งานสืบสานตำนานไทยลือจัดขึ้นช่วงต้นเดือนมีนาคม มี ขบวนแห่ที่สวยงามในเขตเทศบาล เชียงคำ
 - งานสักการะบวงสรวงพืชมงคลเมืองจัดขึ้นช่วงวันที่ 5 มีนาคมที่บริเวณอนุสาวรีย์พืชมงคลเมือง สวนสมเด็จพระเจ้า 90

- งานอนุรักษ์ผู้เสียสละพ.ต.ท. 2324 จัดขึ้นระหว่างวันที่ 31 มกราคม - 6 กุมภาพันธ์ ของ ทุกปี บริเวณ สนามบินทหาร
- งานประเพณีนมัสการพระเจ้าตนหลวง ที่วัดศรีโคมคำ จัดขึ้นช่วงก่อนวันวิสาขบูชาเป็นเวลา 7 วัน โดยยึด การนับปฏิทินทางภาคเหนือ ซึ่งตรงกับเดือน 5 ขึ้น 15 ค่ำของภาคเหนือ (เดือน 7 ขึ้น 15 ค่ำไทย)
- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : ผลิตภัณฑ์จักสาน ผ้าทอไทยลื้อ ผ้าลายน้ำไหล ครกหิน เครื่องปั้นดินเผาและเครื่องเคลือบ เซรามิก
- ลิ่นจี่
- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : อนุสาวรีย์พ่อขุนงำเมืองที่สวนสาธารณะเทศบาลเมืองพะเยา อำเภอเมืองพะเยา
- กว๊านพะเยา แหล่งประมงน้ำจืดที่สำคัญที่สุดของภาคเหนือตอนบน อำเภอเมืองพะเยา
- วัดศรีโคมคำ ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองพะเยา เป็นที่ประดิษฐานพระเจ้าองค์หลวงหรือพระเจ้าตนหลวง พระพุทธรูปที่ใหญ่ที่สุดในล้านนา
- สวนรุกขชาติ อำเภอดอกคำใต้
- วนอุทยานน้ำตกภูซาง อำเภอเชียงคำ
- น้ำตกจำปาทอง อำเภอเมืองพะเยา
- สถานีประมงน้ำจืดพะเยา ตำบลเวียง อำเภอเมืองพะเยาเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลาน้ำจืดสำเร็จ เป็นแห่งแรกในโลก

2.6.35 พังงา (PHANGNGA) แร่หมื่นล้าน บ้านกลางน้ำ ถ้ำงามตา ภูเขาแปลก แมกไม้จำปูน บริบูรณ์ด้วยทรัพยากร

ข้อมูลทั่วไป : พังงามีชื่อเดิมว่า “บ้านกระพุงา” เป็นจังหวัดทางภาคใต้ มีภูมิประเทศที่สวยงาม โดยมีภูเขาเป็นกำแพงเมือง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสลับซับซ้อนอุดมสมบูรณ์ไปด้วยแร่ดีบุก ภูมิประเทศเป็นเขาและทิวเขาทอดแนวซิดฝั่งตะวันตก มีเนินที่ราบขนาดเล็ก บริเวณชายฝั่งทะเลมีหาดเลนและเกาะและล้อมรอบไปด้วยเกาะต่างๆ มากมาย เช่น เกาะปันหยี หมู่เกาะสิมิลัน เกาะเขาพิงกัน หมู่เกาะสุรินทร์ เป็นต้น พังงาอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 788 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 4,170.895 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 8 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วป่า อำเภอตะกั่วทุ่ง
อำเภอกระบุรี อำเภอทับปุด อำเภอเกาะยาว อำเภอท้ายเหมือง และอำเภอกะปง
ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นเทพทาโร

- ประเพณีและเทศกาล :
- งานกาชาดประจำปี จัดขึ้นช่วงเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี
 - งานเทศกาลประจະปีปล่อยเต่า จัดขึ้นช่วงเดือนเมษายนของทุกปี
 - งานเทศกาลกินเจ จัดขึ้นช่วงเดือนกันยายนของทุกปี
- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :
- อาหารทะเลแห้ง ขนมเต้าส้อ กุ้งเสียบ ลูกจัน
 - ดอกไม้ใบยางพารา ดอกไม้เกร็ดปลา
- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :
- อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง และอำเภอเกาะยาว
 - อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ อำเภอกระบุรี เป็นหมู่เกาะที่มีปะการังน้ำตื้นอุดมสมบูรณ์ และสวยงามที่สุดแห่งหนึ่งของไทย
 - อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน ได้รับการยกย่องว่าเป็นหมู่เกาะที่สวยงามทั้งบนบกและใต้น้ำ ติด 1 ใน 10 ของโลก อยู่ในทะเลอันดามัน
 - อุทยานแห่งชาติศรีพังงา ตั้งอยู่ริมเส้นทางระนอง – ตะกั่วป่าที่บริเวณกิโลเมตรที่ 756
 - อุทยานแห่งชาติเขาลำปี – หาดท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง
 - ถ้ำสุวรรณคูหา อำเภอตะกั่วทุ่ง
 - เมืองโบราณบ้านทุ่งตึก ตำบลเกาะคอเขา อำเภอกระบุรี
 - อนุสรณ์สถานสิริามิบริเวณหาดเล็ก เขตอุทยานแห่งชาติเขาลำปี – ลำรู่

2.6.36 พัทลุง (PHATTHALUNG) เมืองหนังโนราห์ อู่นาข้าว พรานน้ำตก แหล่งนกน้ำ
ทะเลสาบงาม เขากทะเล น้ำพุร้อน

ข้อมูลทั่วไป : พัทลุงเป็นเมืองเก่าแก่อยู่ทางภาคใต้ของไทยสันนิษฐานว่าสร้างขึ้นสมัยศรีวิชัย และมีการย้ายที่ตั้งเมืองหลายครั้งเพราะศึกสงคราม ปัจจุบันตั้งอยู่บริเวณฝั่งตะวันตกของทะเลสาบสงขลา สภาพภูมิประเทศมีภูเขา และเนินสูงทางทิศตะวันตก จากนั่นค่อยๆ ลาดต่ำลงเป็นที่ราบมาทางทิศตะวันออกจนจดทะเลสาบสงขลา มีภูเขาอกทะเลอยู่กลางเมือง ซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัด พัทลุงอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 840 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 3,424.473 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 10 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองพัทลุง อำเภอกวนขนุน อำเภอเขาชัยสน อำเภอปากพะยูน อำเภอกงหรา อำเภอบางแก้ว อำเภอศรีบรรพต อำเภอป่าพะยอม และกิ่งอำเภอศรีนครินทร์

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นพะยอม

ประเพณีและเทศกาล :

งานประเพณีแข่งโพนลากพระ (ชักพระ) จัดขึ้นในช่วงวันแรม 1 ค่ำ เดือน 11 เป็นการลากพระพร้อมตีกลองโพนควมคุมจังหวะไปด้วย

งานวันอนุรักษ์มรดกไทยและมหรรรรมชิงแชมป์หนังตะลุง จัดขึ้นช่วงต้นเดือนเมษายนบริเวณ หน้าศาลากลางจังหวัด

งานกาชาดประจำปีของดีเมืองพัทลุง จัดขึ้นระหว่างวันที่ 8 - 14 มิถุนายน ของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

เสื้อกระจูด หนังตะลุง ผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว ผ้าพื้นเมือง

กล้วยฉาบ กุ้งแก้ว กาละแม ลูกหยี

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

อุทยานแห่งชาติน่าน้ำทะเลน้อย อำเภอกวนขนุน เป็นอุทยานน่าน้ำที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ มีนมากกว่า 1,500 ชนิด

อุทยานแห่งชาติเขาปู่ – เขาย่า อำเภอศรีบรรพต

ถ้ำคูหาสวรรค์ ตำบลคูหาสวรรค์ อำเภอเมืองพัทลุง

วัดเขียน อำเภอเขาชัยสนมีพระธาตุบางแก้วที่เก่าแก่ที่สุดของพัทลุง

ถ้ำสุมน กิ่งอำเภอศรีนครินทร์ มีถ้ำขนาดใหญ่สวยงามหลายถ้ำ เป็นสถานที่พักผ่อนและวิปสนาที่มีชื่อเสียง

วังเมืองพัทลุง ตำบลลำปำ อำเภอเมืองพัทลุง

หาดแสนสุขลำปำ ตำบลลำปำ อำเภอเมืองพัทลุง เป็นหาดทรายที่มีทิวสนร่มรื่นอยู่ริมฝั่ง ทะเลสาบสงขลา

น้ำตกไพรวัลย์ อำเภอกงหราเป็นน้ำตกขนาดใหญ่ที่สวยงามมาก

2.6.37 พิจิตร (PHICHIT) เมืองชาลวัน แข่งขันเรือยาว ข้าวเจ้าอร่อย ส้มท่าช้อยรสเด็ด หลวงพี่เพชรรวมใจ บึงสีไฟลือเลื่อง ยอดพระเครื่องหลวงพ่ोजิน

ข้อมูลทั่วไป : พิจิตร แปลว่า “เมืองงาม” เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ทางภาคกลางตอนบนริมฝั่งแม่น้ำน่าน มีแม่น้ำน่านกับแม่น้ำยมไหลผ่าน ปรากฏชื่อในหลักศิลาจารึกของพ่อขุนรามคำแหงมหาราชว่า “เมืองสระหลวง” ต่อมาในสมัยอยุธยาเปลี่ยนชื่อเป็น “โอบบุรี” แปลว่า เมืองในท้องน้ำ และในสมัยรัชกาลที่ 5 ได้ย้ายเมืองมาตั้งที่บ้านคลองเรียงซึ่งเป็นคลองขุดใหม่นอกจากนี้ยังเป็นถิ่นกำเนิดของนิทานเรื่อง ไกรทองอีกด้วย ภูมิประเทศร้อยละ 95 เป็นที่ราบลุ่มน้ำของแม่น้ำยม แม่น้ำน่าน มีเขาเตี้ยอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ บริเวณพื้นที่อำเภอวังทรายพูน พิจิตรอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 344 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 4,531.013 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 9 อำเภอ 3 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองพิจิตร อำเภอตะพานหิน อำเภอบางมูลนาก อำเภอสามง่าม อำเภอโพธิ์ประทับช้าง อำเภอโพทะเล อำเภอทับคล้อ อำเภอวังทรายพูน อำเภอลำดวน อำเภอวังทรายพูน กิ่งอำเภอสามโก้ กิ่งอำเภอบึงนาราง และกิ่งอำเภอคงเจริญ

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นบุนนาค

ประเพณีและเทศกาล :

งานแข่งขันเรือยาวประเพณี จัดในช่วงฤดูน้ำหลากในวันเสาร์ – อาทิตย์ ต้นเดือนกันยายนของทุกปี ในงานจะมีการแข่งเรือประเพณีและประกวดขบวนแห่เรือต่างๆ ในแม่น้ำน่าน บริเวณหน้าวัดท่าหลวง

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

ส้มโอท่าข่อย ขนุน แตงโม มะขามแก้ว 4 รส ข้าวเจ้า

เครื่องเบญจรงค์ ผ้าทอพื้นเมือง เครื่องจักสาน

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

วัดที่หลวง อำเภอเมืองพิจิตร เป็นวัดคู่บ้านคูเมืองของพิจิตร ตั้งอยู่ริมฝั่งตะวันตกของแม่น้ำน่าน ใกล้ศาลากลางจังหวัด

วัดนครชุม อำเภอเมืองพิจิตร บนถนนสายพิจิตรสามง่าม – วังจิก กิโลเมตรที่ 9

บึงสีไฟ อำเภอเมืองพิจิตร เป็นแหล่งน้ำขนาดใหญ่อันดับ 3 ของประเทศ และเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่มีชื่อเสียงของพิจิตร

อุทยานเมืองเก่าพิจิตร อำเภอเมืองพิจิตร

ถ้ำขาละวัน อำเภอเมืองพิจิตร

วัดโพธิ์ประทับช้าง อำเภอโพธิ์ประทับช้าง

วัดหิริญญาราม หรือวัดบางคลาน อำเภอโพทะเลมีพระพิมพ์ พระพุทธรูป และรูปหล่อหลวงพ่อเงินที่มีคนนับถือมาก

2.6.38 พิชณุโลก (PHITSANULOK) พระพุทธชินราชงามเลิศ ถิ่นกำเนิดพระนเรศวร สองฝั่งน่านล้วนเรือนแพ หวานฉ่ำแท้กล้วยตาก ถ้ำและน้ำตกหลากตระการตา

ข้อมูลทั่วไป : พิชณุโลกเป็นเมืองเก่าแก่ สร้างเมื่อประมาณพุทธศตวรรษที่ 15 เดิมมีชื่อว่า “เมืองสองแคว” ตั้งอยู่ระหว่างแม่น้ำน่านกับแม่น้ำแควน้อย ปัจจุบันคือที่ตั้งของวัดจุฬามณี สภากฎมึประเทศ เป็นภูเขาทางด้านทิศตะวันออกและตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนบริเวณที่เหลือเป็นที่ราบลุ่มมีแม่น้ำสำคัญไหลผ่าน 2 สาย คือ แม่น้ำน่านและแม่น้ำยมพิชณุโลกอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 337 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 10,815.854 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 9 อำเภอได้แก่ อำเภอเมืองพิชณุโลก อำเภอบางกระทุ่ม อำเภอนครไทย อำเภอวังทอง อำเภอบางระกำ อำเภอพรหมพิราม อำเภอวัดโบสถ์ อำเภอชาติตระการ และอำเภอนินมะปราง

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นนนทรี

ประเพณีและเทศกาล :

งานนมัสการพระพุทธชินราช จัดในช่วงวันขึ้น 6 – 12 ค่ำ เดือนมกราคมของทุกปี

งานแข่งเรือยาวประเพณีชิงถ้วยพระราชทานจัดช่วงเสาร์ – อาทิตย์แรกของเดือนตุลาคมของทุกปี ตรงหน้าวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ หลังจากนำผ้าห่มมาห่มองค์พระพุทธชินราช

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

กล้วยตากบางกระทุ่ม น้ำปลาบางระกำ หมี่สั่ว เต้าเจี้ยว ถั่วเหลือง หมอยอ สุนัขพันธุ์บางแก้ว

ไม้กวาดบ้านนาจาน

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

วัดพระศรีมหาธาตุวรมหาวิหาร อำเภอเมืองพิชณุโลก อยู่ริมแม่น้ำน่านฝั่งตะวันออก ริมถนนพุทธบูชาเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธชินราช ซึ่งเป็นพระพุทธรูปที่มีลักษณะงดงามสร้างขึ้นในสมัยสุโขทัย

วัดจุฬามณี ตั้งอยู่ริมแม่น้ำน่าน อำเภอเมืองพิชณุโลก

ศาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราช อำเภอเมืองพิชณุโลก อยู่ในบริเวณโรงเรียนพิชณุโลกพิทยาคม ข้างศาลากลางจังหวัด

- อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวงอำเภอวังทอง อำเภอนครไทย มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เช่น น้ำตกแก่งโสภา ทุ่งแสลงหลวง ทุ่งโนนสน ทุ่งนางพญา สะพานสลิง เป็นต้น
- อุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า อำเภอนครไทย มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจเช่น ลานหินแตก ลานหินปุ่ม น้ำตกตาดฟ้า น้ำตกหมันแดง เป็นต้น
- อุทยานแห่งชาติภูสอยดาว อำเภอชาติตระการ

2.6.39 เพชรบุรี (PHETCHABURI) เขาวังคู่บ้าน ชมหวานเมืองพระ เลิศล้ำศิลปะ แดน

ธรรมะ ทะเลงาม

ข้อมูลทั่วไป : เพชรบุรีเดิมมีชื่อว่า “เมืองพริบพรี” หรือ “เมืองเพชรพลี” เป็นจังหวัดในภาคตะวันตก ตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลอ่าวไทย สภาพภูมิประเทศทางด้านตะวันตกเป็นภูเขาสลับซับซ้อน มีเทือกเขาตะนาวศรีกั้นอาณาเขตระหว่างไทยกับพม่า ส่วนทางด้านตะวันออกเป็นพื้นที่ราบไปจนจรดชายฝั่งทะเลอ่าวไทย มีหาดทรายสวยงาม นอกจากนี้ยังมีหาดเลนบริเวณใกล้ปากอ่าวแม่น้ำเพชรบุรี ซึ่งมีความยาวจากเหนือจรดใต้ประมาณ 80 กิโลเมตร มีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่าน เช่น แม่น้ำเพชรบุรี แม่น้ำบางกลอย แม่น้ำบางตะบูน เพชรบุรีอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 123 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 6,255.138 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 8 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง อำเภอชะอำ อำเภอบ้านแหลม อำเภอบ้านลาด อำเภอเขาย้อย หนองหญ้าปล้อง อำเภอแก่งกระจาน

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นหว้า

ประเพณีและเทศกาล :

- งานพระนครคีรีเมืองเพชร จัดขึ้นระหว่างวันที่ 7-15 กุมภาพันธ์ของทุกปี
- มหกรรมอาหารชะอำ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 21-29 พฤศจิกายน ของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

- ขนมหม้อแกง น้ำตาลสด ขนมหวาน ชมพูเพชร น้ำพริกแกง
- เครื่องจักรสานจากป่านารายณ์

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

- อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน อำเภอแก่งกระจาน เป็นอุทยานที่มีเนื้อที่กว้างใหญ่ที่สุดในไทย

- หาดชะอำ อำเภอชะอำ เป็นหาดที่มีชื่อเสียงและสวยงามของจังหวัด
- พระราชินิเวศเมืองเพชรบุรี หรือพระราชวังบ้านปืน ตำบลบ้านหม้อ อำเภอเมืองเพชรบุรี เป็นสถาปัตยกรรมยุโรปสร้างขึ้นในสมัยรัชการที่ 5
- พระราชินิเวศน์มฤคทายวัน อยู่ในค่ายพระรามหก สร้างขึ้นสมัยรัชกาลที่ 6 เป็นพระตำหนักไม้สักทองทั้งหลังที่มีด้านหน้าหันออกสู่ทะเล
- หมู่บ้านไทยทรงดำ หรือลาวโซ่ง อำเภอเขาย้อย
- อุทยานประวัติศาสตร์พระนครคีรีสร้างขึ้นสมัยรัชกาลที่ 4
- วัดใหญ่สุวรรณาราม มีภาพเขียนเทพชุมนุมที่มีอายุมากกว่า 300 ปี
- วัดมหาธาตุวรวิหาร อยู่ริมแม่น้ำเพชรบุรีฝั่งตะวันตก มีพระปรางค์ห้ายอด และภาพปูนปั้นต่างๆ

2.6.40 เพชรบูรณ์ (PHETCHABUN) เมืองมะขามหวาน อุทยานน้ำหนาว ศรีเทพเมืองเก่า เขาค้ออนุสรณ์ นครพ่อขุนผาเมือง

ข้อมูลทั่วไป : เพชรบูรณ์เป็นจังหวัดทางภาคกลางตอนบน มีชื่อเดิมว่า “เพชรบูรณ์” หรือ “พิชบูรณ์” หมายถึงเมืองแห่งพืชพันธุ์ธัญญาหาร สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นใน 2 ยุค คือ สมัยสุโขทัย และสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชแห่งอยุธยา ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มของแม่น้ำป่าสัก โดย 2 ฝั่งลำน้ำมีเนินและภูเขาของทิวเขาเพชรบูรณ์ 1 และเพชรบูรณ์ 2 แบบท้องกระทะ ประกอบด้วยเนินเขาและที่ราบมีแม่น้ำสำคัญไหลผ่านคือแม่น้ำป่าสัก อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 364 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 12,668.416 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 11 อำเภอ 4 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ อำเภอหล่มสัก อำเภอหล่มเก่าอำเภอชนแดน อำเภอวังโป่ง อำเภอหนองไผ่ อำเภอบึงสามพัน อำเภอวิเชียรบุรี อำเภอศรีเทพ อำเภอเขาค้อ อำเภอน้ำหนาว กิ่งอำเภอวังชมพู กิ่งอำเภอพุเตย กิ่งอำเภอดงขุย และกิ่งอำเภอเมืองกลาง

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นมะขาม

ประเพณีและเทศกาล :

- งานมะขามหวานและงานกาชาด จัดขึ้นช่วงปลายเดือนมกราคมของทุกปี

- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :
- งานประเพณีอุ้มพระดำน้ำ จัดขึ้นในวันแรม 15 ค่ำ เดือน10 ของทุกปี (ช่วงเทศกาลสารทไทย)
 - งานเส็งกลองล่องโคมไฟ ไหว้พ่อขุนผาเมือง
 - ผลิตภัณฑ์จากมะขามหวาน ไก่ย่างวิเชียรบุรี
 - ขนมจีนหล่มเก่า พืชผักเมืองหนาว สะเดาหวาน
- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :
- วัดมหาธาตุ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ เป็นวัดคู่บ้านคู่เมือง
 - เสาหลักเมืองเพชรบูรณ์ ถนนหลักเมือง อำเภอเมืองเพชรบูรณ์เป็นเสาหลักเมืองเก่าแก่ที่สุดในไทย
 - วัดไตรภูมิ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช พระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองของจังหวัด
 - อุทยานประวัติศาสตร์ศรีเทพ อำเภอศรีเทพ สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นสมัยขอมเรืองอำนาจ
 - เขาค้อ อำเภอเขาค้อ เป็นเทือกเขาที่มีต้นค้อขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก บนเขามีแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่ง
 - อนุสาวรีย์พ่อขุนผาเมือง อำเภอหล่มสัก
 - อุทยานแห่งชาติน้ำหนาว อำเภอน้ำหนาว เป็นภูเขาสูงสลับซับซ้อนและเป็นแหล่งต้นน้ำของแม่น้ำป่าสัก

2.6.41 แพร่ (PHRAE) ม่อฮ่อมไม้สัก ถิ่นรักพระลอ พระธาตุช่อแฮศรีเมือง ลือเลื่องแพะเมืองผี คนแพร่นี้ใจงาม

ข้อมูลทั่วไป : แพร่เป็นเมืองเก่าแก่สร้างขึ้นเมื่อพุทธศตวรรษที่ 12 โดยปรากฏชื่อในหลักศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหงมหาราชว่า “เวียงโกศย” ซึ่งแปลว่าผ้าแพรแล้วเปลี่ยนเป็นแพรในสมัยใดไม่มีหลักฐานปรากฏ นอกจากนี้ แพร่ยังเป็นที่ตั้งของเมืองสรองในวรรณกรรมลิลิตพระลอ รวมทั้งเป็นเมืองแห่งพระธาตุช่อแฮ และแพะเมืองผีอันลือชื่ออีกด้วย สภาพภูมิประเทศเป็นภูเขาสูงล้อมรอบทั้ง 4 ทิศ มีที่ราบลุ่มน้ำอยู่ตอนกลาง แม่น้ำสำคัญที่ไหลผ่านคือแม่น้ำยม อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 551 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 6,538.598 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 8 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอได้แก่ อำเภอเมืองแพร่ อำเภอสูงเม่น อำเภอเด่นชัย อำเภอสอง อำเภอร่องกวาง อำเภอหนองไผ่ อำเภอลอง อำเภอวังชิ้น อำเภอหนองม่วงไข่ และกิ่งอำเภอแดนชุมพล

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นยมหิน

ประเพณีและเทศกาล :

งานประเพณีนมัสการพระธาตุข่อยแฉะเมืองแพร่แห่งทุ่งหลวง มีขึ้นระหว่างวันขึ้น 11 – 15 ค่ำ เดือน 4 (เดือนมีนาคม) ของทุกปี

งานกินสลาก จะจัดขึ้นตามวัดต่างๆ ช่วงเอน 10 ของทุกปี มีลักษณะคล้ายประเพณีถวายสลากภัตของภาคกลาง

งานฤดูหนาวและงานกาชาดแพร่ จัดขึ้นช่วงกลางเดือนมกราคมของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและชุดของที่ระลึก :

เสื้อม่อฮ่อม มีชื่อในด้านการทอและตัดเย็บโดยมีแหล่งผลิตที่บ้านทุ่งโฮ้ง อำเภอเมืองแพร่ ผ້าร่ม ที่บ้านร่องฟอง ผ้าตีนจก ผ้านวมมือ หัตถกรรมหุ่นไม้ ดอกไม้แห้งปรุงกลิ่น ลำไย

ส้มสีทอง

วัดพระธาตุข่อยแอ ตำบลข่อยแอ อำเภอเมืองแพร่ เป็นปูชนียสถานศักดิ์สิทธิ์คู่เมืองแพร่

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

แปะเมืองผี ตำบลน้ำชำ อำเภอเมืองแพร่ เกิดจากสภาพภูมิประเทศซึ่งเป็นดินและหินทรายถูกกัดเซาะตามธรรมชาติจนเป็นรูปร่างลักษณะต่างๆ

วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร ถนนเจริญเมือง อำเภอเมืองแพร่ เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปทองคำชัยขัณฑ์มหาเศวตฉัตร

วัดหลวง ตำบลในเวียง อำเภอเมืองแพร่ เป็นวัดเก่าแก่คู่บ้านคูเมืองของจังหวัดแพร่

วัดพระธาตุจอมแจ้ง ตำบลป่าแดง อำเภอเมืองแพร่

อุทยานแห่งชาติเวียงโกศัย อยู่ระหว่างอำเภอลอง อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่ และอำเภอเถิน อำเภอสบปราบ อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง

2.6.42 ภูเก็ต (PHUKET) ไข่มุกอันดามัน สวรรค์เมืองใต้ หาดทรายสีทอง สองวีรสตรี

บาร์มีหลวงพ่อเข้ม

ข้อมูลทั่วไป : ภูเก็ตมีชื่อเดิมว่า “เมืองถลาง” เป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย และเป็นเกาะเดียวที่มีฐานะเป็นจังหวัด อีกทั้งยังได้รับสมญานามว่าเป็น “ไข่มุกแห่งทะเลอันดามัน” ของไทย มีแร่ดีบุกมากที่สุดในประเทศ จึงเป็นดินแดนแห่งเศรษฐกิจเหมืองแร่ดีบุก นอกจากนี้ มีการปลูกยางพารา ทำสวนมะพร้าว สวนผลไม้ และการประมง สภาพภูมิประเทศเป็นเกาะยาวเรียวยาวจากเหนือไปใต้ พื้นที่เป็นภูเขาและเนินเขา มีที่ราบระหว่างภูเขาและที่ราบชายฝั่งทะเล มีหาดทราย

อ่าวและแหลม ประกอบด้วยเกาะบริวาร 39 เกาะ อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 862 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 543.034 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองภูเก็ตอำเภอกลาง และอำเภอกะทู้

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นประดู่บ้าน

ประเพณีและเทศกาล : งานเทศกาลกินเจจัดในช่วงวันขึ้น 1-9 ค่ำ เดือน 9 ของยจีน (ช่วงเดือนกันยายน-เดือนตุลาคมของทุกปี)

งานประเพณีปล่อยเต่า จัดขึ้นในวันที่ 13 เดือนเมษาของทุกปี ที่หาดป่าตอง

งานทำวเทพกษัตริ-ทำวศรีสุนทร จัดในวันที่ 13 เดือนมีนาคมของทุกปี

งานพ้อต่อจัดขึ้นช่วงเดือน 7 ของจีน หรือเดือน 9 ของไทย มีการเช่นไหว้บรรพบุรุษด้วยเครื่องเช่นต่างๆ

งานวันลอยเรือ จัดช่วงวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6 และเดือน 11 ของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : น้ำพริกกุ้งเสียบ ปลาฉิ่งฉ่าง เต้าส้อ (ขนมเปี๊ยะ) เม็ดมะม่วงหิมพานต์

ผ้าบาติก ไช่มุก ผลิตภัณฑ์อาหารจากทะเล

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : แหลมพรหมเทพ อำเภอเมืองภูเก็ต เป็นจุดชมทิวทัศน์ที่สวยงามที่สุดของภูเก็ต

อุทยานแห่งชาติสิรินาถ (หาดในยาง) เป็นหาดทรายที่ต่อเนื่องเป็นระยะทางยาว ประกอบด้วยหาดในทอน หาดในยาง หาดไม้ขาว

หาดป่าตอง อำเภอกะทู้ เป็นแนวหาดทรายยาวอย่างงดงาม

อุทยานสัตว์ห้าเขาพระท้าว อำเภอกลาง เป็นสถานที่เหมาะสำหรับการเดินป่า เพื่อศึกษาธรรมชาติ

อนุสาวรีย์วีรสตรีทำวเทพกษัตริ-ทำวศรีสุนทร สี่แยกท่าเรือ อำเภอเมืองภูเก็ต

วัดฉลอง (วัดไชยธาราม) อำเภอเมืองภูเก็ต เป็นวัดมีชื่อของภูเก็ต

สถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำ ปลายแหลมพันวา มีพันธุ์ปลาน้ำจืด และน้ำเค็มมากกว่า 100 ชนิด

2.6.43 มหาสารคาม (MAHA SARAKHAM) พุทธมณฑลอีสาน ถิ่นฐานอารยธรรม ผ้าไหมล้ำเลิศค่า ตักศิลา นคร

ข้อมูลทั่วไป : มหาสารคามมีชื่อเดิมว่า “บ้านลาดกุดนางใย” เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ใจกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีบรรยากาศที่สงบและเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาของภาคตะวันออกเฉียงเหนือจนได้ชื่อว่าเป็น “ตักศิลาแห่งอีสาน” ดังจะเห็นว่ามีสถาบันการศึกษาอยู่หลายแห่ง นอกจากนี้ยังมีพระธาตุนาดูนเป็นพระธาตุศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมือง ภูมิประเทศเป็นที่ราบทั้งจังหวัด จึงเป็นจังหวัดเดียวในภาคอีสานที่ไม่มีภูเขา มหาสารคามอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 475 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 5,291.683 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 12 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองมหาสารคาม อำเภอบรบือ อำเภอกันทรวิชัย อำเภอเขียงยืน อำเภอโกสุมพิสัย อำเภอวาปีปทุม อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย อำเภอนาเชือก อำเภอนาดูน อำเภอแกดำ อำเภอยางสีสุราช อำเภอกุดรัง และกิ่งอำเภอชื่นชม
ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นมะรุ่ยป่า

ประเพณีและเทศกาล : งานบุญเบิกฟ้ามหาสารคาม จัดช่วงเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี

งานนมัสการพระธาตุนาดูนและประเพณี 12 เดือน จัดในวันมาฆบูชาของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : ผ้าไหม ผ้ามัดหมี่ หมอนขิด

เสื้ออกบ้านแพง

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : พระธาตุนาดูน หรือพุทธมณฑลแห่งอีสาน บ้านนาดูน อำเภอนาดูน

พระพุทธรูปยืนมงคล สมัยทวารวดี อยู่ที่ตำบล

คันธารราษฎร์ อำเภอกันทรวิชัย เป็นพระคู่บ้านคู่เมืองของจังหวัด

พระพุทธรูปมิ่งเมือง (พระพุทธรูปสุวรรณมาลี)

ประดิษฐานที่วัดสุวรรณवास อำเภอเมืองมหาสารคาม

กลุ่มหัตถ์ อำเภอเมืองมหาสารคาม เป็นโบราณสถานที่สร้างด้วยศิลาแลง มีอายุประมาณพุทธศตวรรษที่ 18

วนอุทยานโกสัมพี ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำชี อำเภอโกสุมพิสัย มีลักษณะเป็นสวนป่าไม้หลากหลายชนิด มีหนองน้ำธรรมชาติที่มีทัศนียภาพร่มรื่นและเป็นที่อยู่อาศัยของฝูงนก และฝูงลิงเป็นจำนวนมาก

บ้านหนองเขื่อนช้าง ตำบลสองคอน อำเภอเมือง
มหาสารคามเป็นแหล่งทอผ้าไหม ผ้าฝ้ายที่ชื่อของจังหวัด

สถาบันวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมอีสาน ตั้งอยู่ใน
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2.6.44 มุกดาหาร (MUKDAHAN) หอแก้วสูงเสียดฟ้า ภูผาเทิบแก่งกะเบา แปดเผ่าชน พื้นเมือง ลือเลื่องมะขามหวาน กลองโบราณล้ำเลิศ ถิ่นกำเนิดลำพญา ตระการตาชายโขง เชื่อมโยงอินโดจีน

ข้อมูลทั่วไป : มุกดาหารเป็นเมืองเก่าแก่และเคยเป็นอำเภอหนึ่งของนครพนม ตั้งขึ้นตอนปลายสมัย
อยุธยา บริเวณฝั่งขวาของลำน้ำโขงที่บริเวณปากห้วยมุก โดยมีเจ้ากินรีเป็นผู้ปกครองเมื่อ พ.ศ.2313
และตั้งชื่อเมืองว่า “ มุกดาหาร “ ชาวเมืองทั่วไปเรียกว่า “เมืองมุก” ต่อมาในสมัยพระเจ้าตากสิน
มหาราชได้พระราชทานบรรดาศักดิ์ให้เจ้าเจ้ากินรีเป็นพระยาจันทร์ศรีสุรราชอุปราชาธิบดีมหา
ตำแหน่งเจ้าเมืองคนแรกของมุกดาหารเมื่อ พ.ศ. 2321 ต่อมาใน พ.ศ. 2525 มุกดาหารได้แยกตัวออก
จากนครพนมและจัดตั้งเป็นจังหวัดที่ 73 ของไทย ภูมิประเทศเป็นเนินและเขาทางด้านทิศตะวันตกและ
ทิศใต้ มีที่ราบด้านทิศตะวันออกลาดลงสู่ลำน้ำโขง มุกดาหารอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 642
กิโลเมตร มีเนื้อที่ 4,339.830 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 7 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองมุกดาหาร อำเภอคำชะอี อำเภอดอนตาล
อำเภอนิคมน้ำอ้อย อำเภอดงหลวง อำเภอหว้านใหญ่ และอำเภอหนองสูง

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นต๋าว

ประเพณีและเทศกาล :

งานกาชาด และงานรวมเผ่าไทยมุกดาหาร มะขามหวาน
ชายโขง จัดขึ้นระหว่างวันที่ 9-15 มกราคมของทุกปี

งานประเพณีแข่งเรือออกพรรษา จัดขึ้นช่วงเดือนตุลาคม
ของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

เครื่องจักสาน ผ้าทอพื้นเมือง

สินค้าจากอินโดจีน

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

อุทยานแห่งชาติเมืองมุกดาหาร อำเภอเมืองมุกดาหาร ซึ่ง
ครอบคลุมพื้นที่ตั้งแต่ภูมโนรมย์ ภูจอมนาง ภูจอมสี ภูหมาก
ยาง ภูรัง ภูคำหมากมี ภูถ้ำพระ ภูผาเทิบ ภูนางหงส์ และภู
หลักเสา

ศาลเจ้าพ่อเจ้าฟ้าเมือง อำเภอเมืองมุกดาหาร เชื่อกัน
ว่าเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ช่วยปกป้องรักษาเมืองมุกดาหาร

- พระเจ้าองค์หลวง ประดิษฐานอยู่ที่วัดศรีมงคลใต้ เป็นพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองของมุกดาหาร
- วนอุทยานภูหมู อำเภอนิคมคำสร้อย
- วัดมณีมาวาส อำเภอดอนตาล เป็นที่เก็บกลองมโหระทึกที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในไทย

2.6.45 แม่ฮ่องสอน (MAE HONG SON) หมอกสามฤดู กองมูเสียดฟ้า ป่าเขียวขจี ผู้คนดี ประเพณีงาม ลือนามถิ่นบัวตอง

ข้อมูลทั่วไป : แม่ฮ่องสอนมีชื่อเดิมว่า “ บ้านร่องสอน ” เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ด้านตะวันตกสุดภาคเหนือเป็นที่รู้จักกันในนาม “ เมืองสามหมอก ” เนื่องจากมีหมอกคลุมอยู่ตลอดปี แม่ฮ่องสอนมีภูมิประเทศเป็นภูเขาสูงสลับซับซ้อนมากกว่าร้อยละ 80 ที่ราบจะอยู่ระหว่างภูเขาและที่ราบลุ่มน้ำ มีทิวทัศน์ทางธรรมชาติที่งดงาม รวมทั้งมีประเพณีศิลปวัฒนธรรมอันเก่าแก่แม่ฮ่องสอนอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 924 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 12,681.259 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 7 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน อำเภอแม่สะเรียง อำเภอขุนยวม อำเภอแม่ลาน้อย อำเภอปาย อำเภอสบเมย อำเภอปางมะผ้าและกิ่งอำเภอห้วยโป่ง
ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นกระพี้จั่น

ประเพณีและเทศกาล :

- งานประเพณีปอยส่างลอง (งานบวชลูกแก้ว) จัดขึ้นช่วงเดือนมีนาคม-เดือนเมษายน เป็นงานบวชเนรมิตตามธรรมเนียมของชาวไทยใหญ่
 - งานประเพณีจองพารา (งานปอยเหลินสิบเอ็ด) จัดระหว่างวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11 ถึงวันแรม 8 ค่ำ เดือน 11
 - งานประเพณีลอยกระทง (งานเหลินสิบสอง) จัดในวันเพ็ญเดือนสิบสองของทุกปี
 - งานเทศกาลดอกบัวตอง จัดขึ้นช่วงเดือนพฤศจิกายนของทุกปี
 - งานเทศกาลชิมชาบ้านรักไท จัดขึ้นช่วงเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี บริเวณหมู่บ้านรักไท หมู่ 6 ตำบลหมอกจำแป๋ อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน
- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :
- อัญมณี เสื้อทอไทยใหญ่ หมวกชาวไต (กูป) ผ้าทอชาวเขา
 - น้ำผึ้งป่า ถั่วแป๊ะหล่อ แป๊ะยี

- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :
- วัดพระธาตุดอยกองมู บนดอยกองมูทางทิศตะวันตกของตัวเมือง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน เป็นปูชนียสถาน
 - หมู่บ้านคูเมืองของแม่ฮ่องสอน
 - วัดจองคำ บริเวณสวนสาธารณะหนองจองคำ อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน
 - วัดจองกลาง อยู่ใกล้ๆ วัดจองคำ เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปหิ้งค์จำลอง
 - หุ่นบัวตองดอยแม่อูคอ ตำบลแม่อูคอ อำเภอขุนยวม
 - อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง อำเภอปาย
 - อุทยานแห่งชาติสาละวิน อำเภอแม่สะเรียง
 - วัดจองสูง อำเภอแม่สะเรียง
 - สถานศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าถ้ำน้ำลอด ตำบลถ้ำลอด อำเภอปางมะผ้า

2.6.46 ยโสธร (YASOTHON) เมืองประชาธิปไตย บั้งไฟโก้ แตงโมหวาน หมอนขวาน ผ้าขิด แหล่งผลิตข้าวหอมมะลิ

ข้อมูลทั่วไป : ยโสธรมีชื่อเดิมว่า “ บ้านสิงห์ท่า เมืองยศสุนทร “ เคยเป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดอุบลราชธานี ตั้งอยู่ในเขตอีสานตอนล่าง มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบและเนิน มีดินปนทราย ทางทิศเหนือมีเขาเตี้ยต่อเนื่องมาจากจังหวัดมุกดาหาร ส่วนทางทิศใต้เป็นที่ราบลุ่มน้ำเหมาะแก่การทำนา มีแม่น้ำชีไหลผ่านเป็นระยะทางประมาณ 110 กิโลเมตร สภาพของป่าเป็นป่าโปร่ง ทางทิศตะวันออกกับตะวันตกเป็นที่ราบเหมาะสำหรับเป็นทุ่งเลี้ยงสัตว์ นอกจากนี้ยโสธรมีชื่อเสียง เป็นแหล่งปลูกข้าวหอมมะลิพันธุ์ดี ยโสธรอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ เป็นระยะทางประมาณ 531 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 4,161.664 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 9 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองยโสธร อำเภอเลิงนกทา อำเภอกุดชุม อำเภอคำเขื่อนแก้ว อำเภอมหาชนะชัย อำเภอป่าติ้ว อำเภอทรายมูล อำเภอค้อวัง และอำเภอไทยเจริญ

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นกระบาก

ประเพณีและเทศกาล :

- งานประเพณีบุญบั้งไฟ จัดขึ้นช่วงวันหยุดสัปดาห์ที่ 2 ของเดือนพฤษภาคมของทุกปี
- งานนมัสการพระธาตุคู่จาม จัดขึ้นในวันเพ็ญเดือน 3 ของทุกปี
- งานนมัสการพระธาตุอานนท์ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 13-15 ค่ำ ของเดือนมีนาคมของทุกปี

- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :
- หมอนขวานผ้าขิด ผ้าไหมมัดหมี่ ข้าวหอมมะลิ
 - ไม้แกะสลักเป็นรูปเกวียน กระจต็บข้าว
- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :
- พระธาตุก่องข้าวน้อย ตำบลตาตอง อำเภอเมืองยโสธร
 - วัดมหาธาตุ อำเภอเมืองยโสธร เป็นวัดคู่บ้านคู่เมืองยโสธร
 - ภูถ้ำพระ อำเภอเลิงนกทา
 - สวนสาธารณะพญาแถน ถนนจรัสสินธุ์ อำเภอเมืองยโสธร เป็นสถานที่จัดงานบุญบั้งไฟ
 - หมู่บ้านทำหมอนขิดบ้านศรีฐาน อำเภอป่าดัว
 - บ้านสงเปือย อำเภอคำเขื่อนแก้ว มีพระพุทธรูปและเจดีย์จากอินเดีย

2.6.47 ยะลา (YALA) ใต้สุดแดนสยาม เมืองงามชายแดน

ข้อมูลทั่วไป : ยะลา มีชื่อว่า “ยะลอ” แปลว่า “แห” เพราะมีภูเขาที่มีรูปร่างคล้ายแห เป็นเมืองเก่าแก่ ตั้งแต่สมัยสุโขทัย และตั้งเป็นจังหวัดเมื่อ พ.ศ. 2476 ยะลาเป็นจังหวัดชายแดนที่ตั้งอยู่ใต้สุดของไทย สภาพภูมิประเทศเป็นภูเขาสลับซับซ้อน มีที่ราบอยู่ทางทิศเหนือ รวมทั้งมีที่ราบระหว่างภูเขา กระจายตัวอยู่ตามหุบเขาด้านตะวันตกและทิศใต้ มีเทือกเขาสันกาลาศรีทอดตัวเป็นแนวยาว ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำสำคัญของภาคใต้ เช่น แม่น้ำปัตตานี นอกจากนี้ ยะลา ยังเป็นจังหวัดเดียวในภาคใต้ที่ไม่ติดกับดินแดนอ่าวไทยและทะเลอันดามัน อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 1,084 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 4,521.078 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 7 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองยะลา อำเภอเบตง อำเภอยะหา อำเภอรามัน อำเภอบันนังสตา อำเภอธารโต อำเภอกาบัง และกิ่งอำเภอกรงปินัง

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นโสมเขา

- ประเพณีและเทศกาล :
- งานสมโภชหลักเมืองและงานกาชาดจังหวัดยะลา จัดขึ้นระหว่างวันที่ 24 พฤษภาคมของทุกปี
 - งานมหกรรมแข่งขันนกเขาชาวเสียมอเซียญ จัดช่วงสัปดาห์แรกในเดือนมีนาคมของทุกปี

- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :
- ผลิตภัณฑ์หินอ่อน ผ้าบาติก ผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพารา กระจนงเขาขาว
 - ส้มโชกุน ไก่เบตง หมี่เบตง ปลาเบตง
- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :
- วัดคูหาภิมุข (วัดหน้าถ้ำ) ตำบลหน้าถ้ำ อำเภอเมืองยะลา เป็นปูชนียสถานสำคัญของยะลาและภาคใต้

- วัดพุทธาธิวาส อำเภอเบตง มีพระมหาธาตุเจดีย์พระพุทธธรรมประกาศสมัยศรีวิชัย
- มัสยิดกลางจังหวัดยะลา อำเภอเบตง
- ตู๊ไปรษณีย์ชายแดน ถนนสุขยางค์ อำเภอเบตง เป็นตู๊ไปรษณีย์ที่ใหญ่ที่สุดในโลก
- เขตรักษาสัตว์ป่าฮาลา-บาลา อำเภอเบตง
- หมู่บ้านซาโก ตำบลบ้านแห อำเภอธารโต
- เขื่อนบางลาง ตำบลบาเจาะ อำเภอบันนังสตา
- บึงน้ำใส อำเภอรามัน แหล่งกำเนิดปลามังกร
- น้ำตกธารโต อำเภอบันนังสตา

2.6.48 ร้อยเอ็ด (ROI ET) ร้อยเอ็ดเพชรอีสาน พลาญชัยบึงงาม เรื่องนามพระสูงใหญ่ ผ้าไหมชั้นดี สตรีโสภา ทุ่งกุลาสดใส งานใหญ่บุญผะเหวด

ข้อมูลทั่วไป : ร้อยเอ็ดเป็นจังหวัดที่อยู่กึ่งกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในอดีตเป็นเมืองใหญ่ที่รุ่งเรืองมากกว่า 200 ปี มีชื่อว่า “สาเกตุนคร” มีประตูเข้าเมือง 11 ประตู และมีเมืองขึ้น 11 เมือง อันเป็นที่มาของชื่อเมืองร้อยเอ็ด สภาภูมิประเทศเป็นที่ราบและเนินลาดเทลงสู่แม่น้ำชีและมูล ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือจรดแนวเทือกเขาภูพาน ร้อยเอ็ดอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 512 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 8,299.449 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 17 อำเภอ 3 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองร้อยเอ็ด อำเภอเสลภูมิ อำเภอธวัชบุรี อำเภอสุวรรณภูมิ อำเภอพนมไพร อำเภออาจสามารถ อำเภอโพธิ์ชัย อำเภอจตุรพักตรพิมาน อำเภอเกษตรวิสัย อำเภอปทุมรัตน์ อำเภอหนองพอก อำเภอโพธิ์ทอง อำเภอโพธิ์ชัย อำเภอเมืองสรวง อำเภอเมยวดี อำเภอศรีสมเด็จ อำเภอจังหาร กิ่งอำเภอเชียงขวัญ กิ่งอำเภอหนองฮี และกิ่งอำเภอทุ่งเขาหลวง

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นกระบก

ประเพณีและเทศกาล :

- งานแข่งขันเรือยาวประเพณี ตำบลเมืองบัว อำเภอเกษตรวิสัย จัดขึ้นทุกปีในช่วงเทศกาลออกพรรษา
- งานประเพณีบุญผะเหวด จัดในวันเสาร์หรืออาทิตย์แรกของเดือนมีนาคม ณ บริเวณสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์และบึงพลาญชัย อำเภอเมืองร้อยเอ็ด
- งานประเพณีบุญข้าวจี๋ของดีเมืองโพธิ์ชัย หรือบุญเดือนสาม จัดขึ้นตามฮีตสิบสองของชาวอีสาน

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

- ผ้าไหม แคน

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

- แหนม ไส้กรอก หมูหยอง กุนเชียง หมูยอ
- บึงปลาช้วย กลางเมืองร้อยเอ็ด อำเภอเมืองร้อยเอ็ด เป็นสัญลักษณ์ของจังหวัด
- กู่พระโกนา อำเภอสุวรรณภูมิ
- วัดสระทอง (วัดบึงปลาช้วย) อำเภอเมืองร้อยเอ็ด เป็นที่ประดิษฐานหลวงพ่อบุญรอดพระสังกัจจายน์ พระคู่บ้านคู่เมืองของร้อยเอ็ด
- ปราสาทหินหรือปราสาทหนองกู่ เป็นโบราณสถานศิลาแลงอำเภอธวัชบุรี
- สิมวัดไตรภูมิคณาจารย์ ตำบลหัวโทน อำเภอสุวรรณภูมิ มีศิลปกรรมแบบพื้นเมืองอีสาน
- เขตห้ามล่าสัตว์ป่าถ้ำผาน้ำทิพย์ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด มุกดาหารและกาฬสินธุ์

2.6.49 ระนอง (RANONG) คอคอดกระ ภูเขาหญ้า กาหยูหวาน ธารน้ำแร่ มุกแท้ เมืองระนอง

ข้อมูลทั่วไป : ระนองเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ริมฝั่งมหาสมุทรอินเดียลักษณะของจังหวัดมีรูปร่างยาวและเรียวยาวแคบที่สุดของคาบสมุทรมลายู คือจากชายทะเลระนองวัดไปด้านจังหวัดชุมพร สู่อ่าวไทยมีลักษณะเป็นคอคอดกระหรือกึ่งกระกว้าง 50 กิโลเมตร สภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขา มีที่ราบแคบ ๆ อยู่ชายฝั่งทะเลอันดามัน มีชายทะเลที่เป็นหาดเลนและเกาะที่มีหาดทรายสวยงาม ระนองอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 568 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 3,298.045 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 4 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองระนอง อำเภอกระบุรี อำเภอกะเปอร์ อำเภอละอุ่นและกิ่งอำเภอสุขสำราญ

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นอบเชย

ประเพณีและเทศกาล :

- งานเทศกาลกาหยู จัดขึ้นประมาณเดือนมีนาคมของทุกปี
- งานจัดขึ้นช่วงเดือนธันวาคมของทุกปี ที่บริเวณสนามหน้าเทศบาลเมืองระนอง เป็นงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของระนอง ภายในงานจะมีกิจกรรมทางทะเลธรรมชาติ และอาหารทะเลมากมาย
- งานเสด็จพระแข่งเรือจัดขึ้นตั้งแต่วันแรม 1 ค่ำ ถึงวันแรม 3 ค่ำ เดือน 11 ของทุกปี ที่บริเวณแม่น้ำกระบุรีช่วง

- คอคอดกระ และหน้าอำเภอกะบุรี โดยมีการนำเรือมา
ตกแต่งให้สวยงามและอัญเชิญ
พระพุทธรูปมาประดิษฐาน
- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : กาหยู (เมล็ดมะม่วงหิมพานต์) กะปิ กุ้งแห้ง
 มุกและสิ่งประดิษฐ์จากเปลือกหอยทะเล
- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : คอคอดกระ หรือกิวกระ อำเภอกะบุรี ตัดมหาสมุทร
อินเดีย
 จวนและสุสานเจ้าเมืองระนอง ริมถนนเมืองราชบุรีตัด
กับถนนราษฎรพาณิชย์และถนนกิจผดุง
 สวนรุกขชาติป่าชายเลน อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ
คลองลำเลียงละอุ่นเป็นป่าชายเลนที่สมบูรณ์ที่สุดแห่งหนึ่ง
ของไทย
 บ่อน้ำร้อนอยู่ในสวนสาธารณะรักษะวาริน อำเภอ
เมืองระนอง
 อุทยานแห่งชาติเขาแหลมสนอยู่ในเขตรระนองและพังงา
 เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคลองนาคา อำเภอกะเปอร์
 หาดส้มแป้น เป็นหาดทรายริมคลองเกิดจากการทำ
เหมืองแร่มีปลาพลวงอยู่จำนวนมาก

2.6.50 ระยอง (RAYONG) ผลไม้รสล้ำ อุตสาหกรรมกาวหน้า น้ำปลารสเด็ด เกาะ เสม็ดสวยหรู สุนทรภู่กวีเอก

ข้อมูลทั่วไป : ระยองมีที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกลักษณะภูมิประเทศเป็นเนินเขา เขา
เตี้ย มีที่ราบสลับเนิน นอกจากนี้บริเวณชายฝั่งทะเลมีหาดทรายสวยและเกาะชายฝั่ง มีชายฝั่งทะเล
ยาวประมาณ 100 กิโลเมตร เป็นแหล่งอาหารทะเลและผลไม้มานานานชนิด เป็นเมืองอุตสาหกรรม
และเป็นที่ตั้งของโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก รวมทั้งยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวทาง
ทะเลอีกด้วย ระยองอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 179 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 3,552.000 ตาราง
กิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 6 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองระยอง อำเภอแกลง อำเภอ
บ้านค่าย อำเภอปลวกแดง อำเภอบ้านฉาง อำเภอวังจันทร์ กิ่งอำเภอเขาชะเมา และกิ่งอำเภอ
นิคมพัฒนา

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นกระดังงา

- ประเพณีและเทศกาล : งานเทศกาลผลไม้และของดีเมืองระยอง จัดขึ้นช่วงเดือน พฤษภาคมของทุกปี สถานที่จัดงานสลับกันระหว่างอำเภอ เมืองระยองกับอำเภอแกลง
- งานวันสุนทรภู่ จัดขึ้นในวันที่ 26 มิถุนายนของทุกปี ที่บริเวณอนุสาวรีย์ภู่ อำเภอแกลง
- งานทอดผ้าป่ากลางน้ำของชาวบ้านประแสร์ จัดขึ้น ในช่วงเทศกาลลอยกระทง
- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : ผลิตภัณฑ์อาหารทะเล กะปิ ทูเรียน เงาะ มังคุด ระกำหวาน
- ผลิตภัณฑ์คริสตล ที่โรงงานโลตัสคริสตล กิ่งอำเภอนิคม พัฒนา
- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : อนุสาวรีย์สุนทรภู่ อยู่ริมเส้นทางแกลง - แหลมแม่พิมพ์
- ตลาดบ้านแพ จากถนนสุขุมวิท แยกขวาตรงกิโลเมตร 231 ประมาณ 5 กิโลเมตร เป็นที่ตั้งของท่าเรือไปเกาะเสม็ด เป็นแหล่งขายอาหารทะเลและสินค้าพื้นเมืองต่าง ๆ
- อุทยานแห่งชาติเขาชะเมา - เขาวง ในอำเภอแกลง
- อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า - หมู่เกาะเสม็ด อยู่บน เส้นทางระยอง - แกลง - จันทบุรี ประกอบด้วยสถานที่ สำคัญต่าง ๆ เช่น เกาะเสม็ด หาดแม่รำพึง - บ้านก้นอ่าว
- แหลมแม่พิมพ์ อยู่ห่างจากตัวเมืองระยองประมาณ 45 กิโลเมตร
- หมู่เกาะมัน เป็นหมู่เกาะในเขตอำเภอแกลง มี 3 เกาะ คือ เกาะมันใน เกาะมันกลาง และเกาะมันนอก

2.6.51 ราชบุรี (RATCHABURI) คนสวยโพธาราม คนงามบ้านโป่ง เมืองไธสงค์ วัฒนอนหนักใหญ่ ตื่นใจถ้ำงาม ตลาดน้ำดำเนินเพลินค่างควาร้อยล้าน ย่านยี่สกปลาดี

ข้อมูลทั่วไป : ราชบุรีเป็นเมืองเก่าแก่เมืองหนึ่งในแคว้นสุวรรณภูมิซึ่งมีนครปฐมเป็นศูนย์กลางเรียกว่า “ทวารวดี” จากนั้นได้มีการย้ายที่ตั้งของตัวเมืองมาหลายสมัยจนกระทั่งครั้งที่ 4 ใน พ.ศ. 2440 ก็ย้ายมาตั้งยังศาลากลางจังหวัดในปัจจุบัน ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำแม่กลอง ด้าน ตะวันตกและทิศใต้มีพื้นที่เป็นเนินและภูเขาสลับซับซ้อน ราชบุรีอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 100 กิโลเมตรมี เนื้อที่ 5,196.462 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 9 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองราชบุรี อำเภอบ้านโป่ง
อำเภอโพธาราม อำเภอดำเนินสะดวก อำเภอบางแพ อำเภอปากท่อ อำเภอจอมบึง อำเภอวัด
เพลง อำเภอสวนผึ้ง และกิ่งอำเภอบ้านคา

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นโมกมัน

- ประเพณีและเทศกาล :
- งานถ้าภาษีเขาสูง จัดขึ้นช่วงวันขึ้น 1 ค่ำ เดือน 9 ของทุกปี
 - งานศาลเจ้าพ่อหลักเมือง จัดขึ้นระหว่างวันที่ 11-16 เมษายน ของทุกปี
 - งานสัปดาห์อรุณหวาน จัดช่วงสัปดาห์สุดท้ายของเดือน มีนาคม - เมษายนของทุกปี
- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :
- โองม้งกร ผ้าตีนจก ตุ๊กตาผ้า ผลิตภัณฑ์เซรามิก
 - ผักกาดทองหวาน องุ่น
- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :
- วัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรวิหาร อำเภอเมืองราชบุรี เป็นวัดเก่าแก่สมัยขอม
 - เมืองโบราณที่บ้านคูบัว ตำบลคูบัว อำเภอเมืองราชบุรี
 - วัดขนอน ตำบลสร้อยฟ้า อำเภอโพธาราม เป็นที่เก็บรักษาหนังสือมากกว่า 300 ตัว
 - พระพุทธฉายถ้าภาษีเขาสูง อยู่ในเทือกเขาสูง อำเภอเมืองราชบุรี
 - ค้างคาวเขาช่องพราน อำเภอโพธาราม
 - ตลาดน้ำดำเนินสะดวก อำเภอดำเนินสะดวก
 - ถ้ำจอมพล อำเภอจอมบึง มีหินงอกหินย้อยสวยงามมาก
 - ถ้ำเขาบิน อยู่บนเส้นทางสายราชบุรี - จอมบึง อยู่ห่างจากจังหวัดประมาณ 20 กิโลเมตร
 - โป่งยุบ และธารน้ำร้อนบ่อคลึง อำเภอสวนผึ้ง

2.6.52 ลพบุรี (LOP BURI) วังนารายณ์คู่บ้าน ศาลพระกาฬคู่เมือง ปรางค์สามยอดลือเลื่อง เมืองแห่งดินสอพอง เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์เกริกก้อง แผ่นดินทองสมเด็จพระนารายณ์

ข้อมูลทั่วไป : ลพบุรีเป็นเมืองเก่าแก่สำคัญตั้งแต่สมัยทวารวดี มีชื่อเดิมว่า “ละโว้” เคยอยู่ใต้
อำนาจมอญและขอม จนกระทั่งสมัยอยุธยา มีฐานะเป็นเมืองลูกหลวง และในสมัยสมเด็จพระ
นารายณ์มหาราชมีฐานะเป็นเมืองราชธานีที่สองรองจากกรุงศรีอยุธยา จากนั้นก็ค่อย ๆ ลด
ความสำคัญลงมา จนในสมัยรัชกาลที่ 4 ได้มีการบูรณปฏิสังขรณ์เมืองลพบุรีขึ้นใหม่ ต่อมาในสมัย

จอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้มีการสร้างเมืองใหม่ทางตะวันออกของทางรถไฟ ลพบุรีอยู่ห่างจาก กรุงเทพฯ ประมาณ 153 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 6,199.753 ตารางกิโลเมตร ภูมิประเทศเป็นที่ราบ และเนินบริเวณด้านทิศตะวันตก ส่วนทิศเหนือ ตะวันออก และได้เป็นภูเขาและที่ราบเชิงเขา

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 11 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองลพบุรี อำเภอชัยบาดาล อำเภอโคกสำโรง อำเภอบ้านหมี่ อำเภอท่าม่วง อำเภอพัฒนานิคม อำเภอสระโบสถ์ อำเภอท่าหลวง อำเภอโคกเจริญ อำเภอลำสนธิ และอำเภอหนองม่วง

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นพิกุล

ประเพณีและเทศกาล :

- งานแผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์ จัดขึ้นช่วงเดือน กุมภาพันธ์ของทุกปี
- งานทอดกฐินทางเรือของวัดที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำลพบุรี จัดขึ้นช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี
- งานเลี้ยงโต๊ะจีนลิง จัดช่วงเดือนธันวาคมของทุกปี
- งานลอยกระทงย้อนยุคสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม จัดขึ้นช่วงเดือนพฤศจิกายนของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

- ไช้เค็มดินสอพอง ปลาสามพัก วนมะพร้าว ขนมทองหยิบ ทองหยอดฝอยทอง

- ผ้ามัดหมี่ ผลิตภัณฑ์เครื่องทองเหลือง

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

- พระนารายณ์ราชนิเวศน์ อำเภอเมืองลพบุรี
- พระปรางค์สามยอด อำเภอเมืองลพบุรี
- ศาลพระกาฬ เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมืองลพบุรี ตั้งอยู่ริมทางรถไฟด้านตะวันออก
- อนุสาวรีย์สมเด็จพระนารายณ์มหาราชอยู่กลางวงเวียนเทพสตรีใกล้ศาลากลางอำเภอเมืองลพบุรี
- สวนรุกขชาติน้ำตกวังก้านเหลือง อำเภอชัยบาดาล
- หุ่นทานตะวัน ใกล้วัดมณีศรีโสภณ ตำบลปากช่อง สาลิกา อำเภอพัฒนานิคม
- เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ อำเภอพัฒนานิคม
- เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าซับลังกา อำเภอเมืองลพบุรี
- เขาวงพระจันทร์ อำเภอโคกสำโรง

2.6.53 ลำปาง (LAMPANG) ถ่านหินลือชา รถม้าลือลั่น เครื่องปั้นลือนาม งามพระธาตุลือไกล ฝึกช้างให้ลือโลก

ข้อมูลทั่วไป : ลำปางมีชื่อเดิมว่า “เขลางค์นคร” ตั้งอยู่ทางภาคเหนือของไทย เป็นเมืองที่มีธรรมา เป็นลักษณะและมีศิลปะแบบพม่าและล้านนา ภูมิประเทศตอนเหนือเป็นภูเขาโดยรอบ และมีที่ราบ อยู่บริเวณแอ่งที่ราบลุ่มแม่น้ำวัง ลำปางอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 599 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 12,533.961 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 13 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองลำปาง อำเภอเกาะคำ อำเภองาว

อำเภอแจ้ห่ม อำเภอเถิน อำเภอแม่ทะ อำเภอแม่พริก อำเภอวังเหนือ อำเภอเสริมงาม อำเภอแม่ เมาะ และอำเภอเมืองปาน

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นกระเจา

ประเพณีและเทศกาล :

- งานแห่สลุงหลวงและสงกรานต์ จัดขึ้นช่วงวันที่ 12 - 14 เมษายนของทุกปี มีการแห่ขบวนสลุงหลวงและสงฆ์น้ำ พระแก้วดอนเต้า พระคู่บ้านคู่เมืองลำปาง
- งานหลวงเวียงละกอน จัดขึ้นช่วงก่อนวันลอยกระทง บริเวณวัดพระแก้วดอนเต้าและวัดพระธาตุลำปางหลวง
- งานขันโตกช้าง จัดขึ้นทุกวันศุกร์ - เสาร์แรกของเดือน กุมภาพันธ์ของทุกปี ณ ศูนย์อนุรักษ์ช้างไทย อำเภอห้างฉัตร

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

- ไม้แกะสลัก กระดาษสา เครื่องเงินประยุกต์ ผ้าทอ รถม้าจำลอง

- เครื่องเคลือบดินเผาเซรามิก

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

- วัดพระธาตุม่อนพญาแช่ ตำบลพิชัย อำเภอเมือง ลำปาง มีบันไดนาคที่สวยงาม
- วัดพระธาตุลำปางหลวง ตำบลลำปาง อำเภอเกาะคำ เป็นวัดเก่าแก่คู่บ้านคู่เมืองลำปาง เป็นที่ประดิษฐานพระแก้ว ดอนเต้า
- อุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล อำเภอห้างฉัตร
- อุทยานแห่งชาติถ้ำผาไท อำเภองาวกับอำเภอเมือง
- เขื่อนกิ่วลม อำเภอเมืองลำปาง
- ศูนย์อนุรักษ์ช้างไทย บ้านทุ่งเกวียน อำเภอห้างฉัตร
- บ้านเจ้าหลวง (ช้างหลวง) ตำบลบ้านร้อง อำเภองาว

รวบรวมไม้แกะสลัก

ต่าง ๆ

2.6.54 ลำพูน (LAMPHUN) พระธาตุเด่น พระรอดขลัง ลำไยดัง กระเทียมดี ประเพณีงาม จามเทวี ศรีหริภุญชัย

ข้อมูลทั่วไป : ลำพูนมีชื่อเดิมว่า “หริภุญชัย” เป็นจังหวัดที่เล็กที่สุดในภาคเหนือและเป็นเมืองเก่าแก่สร้างขึ้นโดยท้าวสุทนต์ เมือง พ.ศ. 1200 ตั้งอยู่ระหว่างแม่น้ำ 2 สาย คือ แม่น้ำปิงและแม่น้ำกวัง เมื่อสร้างเสร็จแล้วได้เชิญพระธิดาพระมหากษัตริย์แห่งกรุงละโว้ พระนามว่า “จามเทวี” มาครองเมือง จากนั้นมีกษัตริย์ครองเมืองหลายราชวงศ์ ได้รับจัดตั้งเป็นจังหวัดใน พ.ศ. 2475 ภูมิภาคส่วนใหญ่เป็นที่ราบอยู่ทางทิศเหนือ มีแม่น้ำสำคัญไหลผ่าน 4 สาย คือ แม่น้ำปิง แม่น้ำกวัง แม่น้ำทา และแม่น้ำลี้ ลำพูนอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 670 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 4,505.882 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 7 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองลำพูน อำเภอป่าซาง อำเภอแม่ทา อำเภอบ้านโฮ้ง อำเภอลี้ อำเภอทุ่งหัวช้าง อำเภอบ้านธิ และกิ่งอำเภอเวียงหนองล่อง

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นจามจุรี

ประเพณีและเทศกาล :

- งานสงกรานต์พระบรมธาตุหริภุญชัย จัดขึ้นในวันเพ็ญเดือน 6 (วันแปดเป็นของทุกปี)
- งานเทศกาลลำไย จัดขึ้นช่วงเสาร์ - อาทิตย์แรกของเดือนสิงหาคมของทุกปี
- งานฤดูหนาวและงานกาชาด จัดขึ้นในช่วงวันที่ 1 - 7 ธันวาคมของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

- ผ้าไหมยกดอก ผ้าฝ้ายทอมือบ้านหนองเงือกที่ป่าซาง งานไม้แกะสลักที่แม่ทา
- ลำไย หอม กระเทียม

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

- วัดพระธาตุหริภุญชัยวรมหาวิหาร ตั้งอยู่ใจกลางเมืองลำพูน อำเภอเมืองลำพูน
- วัดจามเทวี (วัดกู่กุด) ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน
- วัดพระธาตุดอยเวียง บ้านดอยเวียง อำเภอบ้านธิ
- วัดพระยืน อำเภอเมืองลำพูน อยู่ตรงข้ามกับวัดพระธาตุหริภุญชัยวรมหาวิหาร
- พระธาตุดอยห่างบาตร อำเภอบ้านธิ
- พระพุทธรูปตากผ้า อำเภอป่าซาง
- อุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล อำเภอแม่ทา

- อุทยานแห่งชาติแม่ปิง ครอบคลุมพื้นที่อำเภอสี่ (ลำพูน) อำเภอสามเงา(ตาก) และอำเภอดอยเต่า (เชียงใหม่)

2.6.55 เลข (LOEI) เมืองแห่งทะเลภูเขา สุดหนาวในสยาม ดอกไม้งามสามฤดู

ข้อมูลทั่วไป : เลขเป็นจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีอาณาเขตติดต่อกับภาคเหนือ ภูมิประเทศทั่วไปประกอบด้วยภูเขาสลับซับซ้อน มีที่ราบสลับเนินอยู่บริเวณตอนกลาง มีแม่น้ำหลายสาย ส่วนใหญ่เป็นสาขาของแม่น้ำโขง ได้แก่ แม่น้ำเลย และแม่น้ำเหือง เลยอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 520 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 11,425.612 ตาราง กิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 12 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองเลย อำเภอวังสะพุง อำเภอเชียงคาน อำเภอปากชม อำเภอด่านซ้าย อำเภอท่าลี่ อำเภอภูกระดึง อำเภอภูหลวง อำเภอนาดูน อำเภอภูเรือ อำเภอนาแห้ว อำเภอผาขาว กิ่งอำเภอเอราวัณ และกิ่งอำเภอหนองหิน

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นสนสามใบ

ประเพณีและเทศกาล :

- งานสมโภชองค์พระธาตุศรีสองรัก จัดขึ้นในวันเพ็ญ เดือน 6 ของทุกปี
- งานประเพณีการละเล่นผีตาโขน จัดขึ้นในเดือน พฤษภาคมของทุกปีที่อำเภอด่านซ้าย และอำเภอนาแห้ว
- งานดอกฝ้ายบานเมืองเลย ณ ศาลากลางจังหวัด จัดขึ้นในช่วงวันที่ 1 - 7 กุมภาพันธ์ของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

- ผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้านวม
- มะพร้าวแก้ว มะขามหวาน กล้วยอบ ไวน์องุ่น

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

- พระธาตุศรีสองรัก อำเภอด่านซ้าย
- วัดโพธิ์ชัยนาฬิง ตำบลพิง อำเภอนาแห้ว เป็นที่ประดิษฐานพระเจ้าองค์แสนซึ่งเป็นพระพุทธรูปที่ชาวบ้านเคารพมาก
- อุทยานแห่งชาติภูกระดึง อำเภอภูกระดึง มีสถานที่ที่น่าสนใจ เช่น ผานกแอ่น จุดชมพระอาทิตย์ขึ้น ผาหมากดุก ผาหล่มสักจุดชมพระอาทิตย์ตก น้ำตกถ้ำใหญ่ น้ำตกขุนพอง เป็นต้น
- อุทยานแห่งชาติภูเรือ อำเภอภูเรือ มีสถานที่ที่น่าสนใจ ผาฆ่าทอง (เป็นจุดชมวิวที่สวยงามบนภูเรือ) น้ำตกห้วยไผ่

- เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูหลวง อำเภอภูหลวง มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ เช่น ผาชมวิว ผาภบ ผารุ่งอรุณ เป็นต้น และเป็นแหล่งกล้วยไม้ป่าที่หายากคือ กล้วยไม้รองเท้านารีสุชะกุล
- ถ้ำเอราวัณ อำเภอวังสะพุง
- คุณหมิง เมืองเลย กิ่งอำเภอหนองหิน

2.6.56 ศรีสะเกษ (SI SA KET) ศรีสะเกษแดนปราสาทขอม หอมกระเทียมดี มีสวนสมเด็จ เขตดงลำดวน หลากล้วนวัฒธรรม เลิศล้ำสามัคคี

ข้อมูลทั่วไป : ศรีสะเกษเป็นเมืองโบราณมาตั้งแต่สมัยขอม เพราะมีโบราณสถานสมัยขอมอยู่ทั่วไป เดิมมีชื่อว่า “เมืองศรีนครลำดวน” ต่อมานิยมเรียกกันว่า “เมืองขุขันธ์” มีที่ตั้งอยู่ตรงตำบลดวนใหญ่ อำเภอวังหิน จนกระทั่งในสมัยรัชกาลที่ 5 ได้ย้ายมาอยู่ที่ตัวเมืองในปัจจุบันและเปลี่ยนชื่อเป็นศรีสะเกษเมื่อ พ.ศ. 2481 สภาภูมิประเทศทางทิศใต้ เป็นภูเขาทอดแนวตลอดชายแดนกัมพูชา มีความลาดลงไปทางเหนือ มีภูมิประเทศเป็นเนินดิน ที่ผุจากหินทรายและหินภูเขาไฟ ส่วนทางตอนกลางไปสุดเหนือจะเป็นที่ราบลุ่มน้ำมูลมีลำห้วยขนาดใหญ่ ได้แก่ ห้วยสำราญ ไหลลงสู่แม่น้ำมูล ศรีสะเกษอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 531 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 8,839.976 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 20 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภอกันทรารมย์ อำเภอกันทรลักษ์ อำเภอขุขันธ์ อำเภอขุนหาญ อำเภอปรางค์กู๋ อำเภอไพรบึง อำเภอขามเฒ่า อำเภอราษีไศล อำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอโนนคูณ อำเภอศรีรัตนะ อำเภอห้วยทับทัน อำเภอวังหิน อำเภอบึงบูรพ์ อำเภอน้ำเกลี้ยง อำเภอภูสิงห์ อำเภอเบญจลักษ์ อำเภอเมืองจันทร์ อำเภอพยุห์ กิ่งอำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ และกิ่งอำเภอศีลาลาด

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นลำดวน

ประเพณีและเทศกาล :

- งานเทศกาลดอกลำดวนจัดขึ้นช่วงเดือนมีนาคมของทุกปี ที่สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์
- งานประจำปีและงานกาชาดจังหวัด จัดขึ้นช่วงปลายเดือนธันวาคมของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

- ผ้าไหม ผ้าลายขิด ผ้าแทรง ครุฑน้อย เกวียนน้อย เครื่องจักสาน
- ข้าวหอมมะลิ กระเทียม หอมแดง หมูหัน ไข่เค็ม

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

- ปราสาทเขาพระวิหาร อำเภอกันทรลักษ์

- สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ เป็นสวนสาธารณะและป่าธรรมชาติ มีต้นลำดวน 40,000 ต้น
- ปราสาทหินวัดสระกำแพงใหญ่ อำเภออุทุมพรพิสัย
- ปราสาทบ้านปราสาท อำเภออุทุมพรพิสัย
- ผามออีแดง อำเภอกันทรลักษ์
- น้ำตกสำโรงเกียรติ น้ำตกห้วยจันทร์ และน้ำตกพรหมวิหาร อำเภอขุนหาญ

2.6.57 สกลนคร (SAKON NAKHON) พระธาตุเชิงชุมคู่บ้าน พระตำหนักภูพานคู่เมือง งามลือเลื่องหนองหาน แลตระการปราสาทผึ้ง สวยสุดซึ้งสาวผู้ไทย ถิ่นมั่นในพุทธธรรม

ข้อมูลทั่วไป : สกลนครมีชื่อเดิมว่า “เมืองสกลทวาปี” และเคยเป็นที่ตั้งเมืองหนองหานหลวงในสมัยขอม ลักษณะภูมิประเทศทั่วไปเป็นที่ราบและเนินมีทั้งป่าไม้และลำห้วยลำธารที่เกิดจากภูเขา มีดินที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ มีเทือกเขายาวตลอด คือ เทือกเขาภูพาน กั้นเขตแดนระหว่างสกลนครกับกาฬสินธุ์และอุดรธานี สกลนครอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 647 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 9,605.764 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 18 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองสกลนคร อำเภอพรรณานิคม อำเภอวาริชภูมิ อำเภอวานรนิวาส อำเภอสว่างแดนดิน อำเภออากาศอำนวย อำเภอกุสุมาลย์ อำเภอกุดบาก อำเภอบ้านม่วง อำเภอพังโคน อำเภอส่องดาว อำเภอคำตากล้า อำเภอเต่างอย อำเภอโคกศรีสุพรรณ อำเภอเจริญศิลป์ อำเภอนิคมน้ำอูน อำเภอโพนนาแก้ว และอำเภอภูพาน

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นอินทนิลน้ำ

ประเพณีและเทศกาล :

- งานสมโภชพระธาตุเชิงชุม จัดขึ้นระหว่างวันขึ้น 9-15 ค่ำเดือน 2 ของทุกปี
- งานประเพณีแห่ปราสาทผึ้ง จัดขึ้นที่อำเภอเมืองสกลนคร ช่วงออกพรรษาระหว่างวันขึ้น 12 - 15 ค่ำเดือน 11
- งานกาชาดและงานรวมน้ำใจไทสกล จัดขึ้นช่วงสัปดาห์แรกของเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

- เครื่องปั้นดินเผาบ้านกุดนาขาม ผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าขิด
- ผลิตภัณฑ์จากกล้วย เนื้อสัตว์

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

- พระธาตุเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร เป็นโบราณสถานศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมืองสกลนคร

- พิพิธภัณฑ์พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต อยู่ในวัดป่าสุทธาวาส อำเภอเมืองสกลนคร
- พิพิธภัณฑ์ไทยโส้ อำเภอกุสุมาลย์
- พระธาตุภูเพ็ก อำเภอพรรณานิคม
- หนองหาน เป็นหนองน้ำขนาดใหญ่คล้ายทะเลสาบ
- อุทยานแห่งชาติภูพาน อำเภอเมืองสกลนคร
- อุทยานแห่งชาติห้วยหวด อำเภอเต่างอย
- พระตำหนักภูพานราชนิเวศน์ อำเภอเมืองสกลนคร

2.6.58 สงขลา (SONGKHLA) นกน้ำเพลินตา สมิหลาเพลินใจ เมืองใหญ่สองทะเล เสน่ห์สะพานติณ ถิ่นธุรกิจแดนใต้

ข้อมูลทั่วไป : ภูมิภาคทางทิศใต้และทิศตะวันตกเป็นเขาและทิวเขา ทางทิศเหนือเป็นที่ราบลุ่มน้ำ และที่รอบชายฝั่งทะเลที่มีหาดทรายขาว โดยสันทรายจะปิดกั้นอ่าวเก่าจนกลายเป็นทะเลภายใน (Lagoon) ขนาดใหญ่ที่สุด คนทั่วไปเรียกว่า “ทะเลสาบสงขลา” นอกชายฝั่งมีเกาะสำคัญที่รู้จักกันมานานคือ เกาะหนู เกาะแมว มีเมืองหาดใหญ่เป็นศูนย์กลางทางการค้าและการคมนาคมของภาคใต้ สงขลาอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 950 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 7,393.889 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 16 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองสงขลา อำเภอหาดใหญ่ อำเภอเทพา อำเภอรัตนภูมิ อำเภอกวนเนียง อำเภอนาทวี อำเภอสิงหนคร อำเภอสทิงพระ อำเภอจะนะ อำเภอสะเดา อำเภอระโนด อำเภอสะบ้าย้อย อำเภอกระแสสินธุ์ อำเภอนาหม่อม อำเภอบางกล่ำ และอำเภอคลองหอยโข่ง

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นสะเดาเทียม

ประเพณีและเทศกาล :

- งานเทศกาลส่งเสริมสินค้าและผลไม้ไทย จัดขึ้นช่วงปลายเดือนพฤษภาคมถึงต้นเดือนมิถุนายน ประมาณ 7 วัน
- งานโคมไฟฟ์พระจันทร์ ตรงกับวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 8 ตามปฏิทินจีน (ต้นเดือนตุลาคม)
- ข้าวเกรียบกุ้ง ข้าวเกรียบปลา น้ำบูดู เม็ดมะม่วงหิมพานต์ กุ้งแก้ว
- ผ้าทอเกาะยอ ผ้าทอพื้นเมืองของสงขลา

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :
- พิพิธภัณฑ์คติชนวิทยาในสถาบันทักษิณคดีศึกษา เชียงสะพานติณสูลานนท์ ตำบลเกาะยอ อำเภอเมืองสงขลา
 - ทะเลสาบสงขลา เป็นทะเลสาบน้ำจืดขนาดใหญ่ มีทิวทัศน์สวยงาม
 - แหลมสมิหลา เกาะหนู เกาะแมว และหาดทรายแก้ว
 - เกาะยอ อยู่ในทะเลสาบสงขลา เป็นแหล่งทอผ้ามีชื่อของจังหวัด
 - สะพานติณสูลานนท์ เป็นส่วนหนึ่งของทางหลวงที่เชื่อมระหว่างทางหมายเลข 407 สายหาดใหญ่ - สงขลา กับทางหลวง 408 สายสงขลา - ระโนด โดยสะพานนี้ถือว่ายาวที่สุดในไทย
 - อุทยานนกน้ำคูขุด (เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบสงขลา) ตั้งอยู่เลยที่ว่าการอำเภอสทิงพระประมาณ 3 กิโลเมตร
 - วัดพะโคะหรือวัดราชประดิษฐาน อำเภอสทิงพระ
 - น้ำตกโตนงาช้าง อำเภอหาดใหญ่
 - หาดใหญ่เป็นแหล่งธุรกิจที่สำคัญของภาคใต้ มีศูนย์การค้าและตลาดขายสินค้าจากไทยและนำเข้าจากมาเลเซียหลายอย่าง

2.6.59 สตูล (SATUN) สตูล สงบ สะอาด ธรรมชาติบริสุทธิ์

ข้อมูลทั่วไป : สตูลตั้งอยู่ทางภาคใต้ของไทยริมฝั่งทะเลตะวันตกของแหลมมลายูด้านมหาสมุทรอินเดีย มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 80 กิโลเมตร และหมู่เกาะในทะเลอันดามันอีกหลายร้อยเกาะ ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมุสลิมร้อยละ 80 สภาพภูมิประเทศทั่วไปเป็นเนินสูงมีเขาและภูเขาทางด้านทิศตะวันออก เป็นที่ราบและที่ราบลุ่ม ส่วนชายฝั่งทะเลเป็นที่ราบและป่าชายเลน เกาะสำคัญด้านอันดามัน ได้แก่ เกาะตะรุเตา และหมู่เกาะในอุทยานแห่งชาติตะรุเตา สตูลอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 973 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 2,478.977 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 6 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองสตูล อำเภอละงู อำเภอทุ่งหว้า อำเภอควนกาหลง อำเภอควนโดน อำเภอท่าแพ และกิ่งอำเภอมะนัง

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นกระชียบ

ประเพณีและเทศกาล : งานประเพณีแข่งว่าวนานาชาติ จัดขึ้นช่วงเดือนกุมภาพันธ์หรือมีนาคมของทุกปี

- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :
- งานวันของดีเมืองสตูลและงานวันจำปาตะ จัดขึ้นช่วงเดือนกรกฎาคมหรือสิงหาคมของทุกปี
 - งานเทศกาลท่องเที่ยวเกาะตะรุเตาและงานแข่งขันตกปลา จัดขึ้นช่วงเดือนตุลาคมหรือพฤศจิกายนของทุกปี
 - ไม้กวาด หัตถกรรมจักสานพื้นบ้าน ผลิตภัณฑ์จากทะเล
 - กาแฟ
- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :
- อุทยานแห่งชาติตะรุเตา อำเภอละงูเป็นอุทยานทางทะเลแห่งแรกของไทย มีหมู่เกาะมากถึง 51 เกาะ โดยแบ่งออกเป็น 2 หมู่เกาะใหญ่ คือ หมู่เกาะตะรุเตา และหมู่เกาะอาดัง - ราวี ซึ่งแต่ละเกาะมีทัศนียภาพทางทะเลที่สวยงามมาก
 - อุทยานแห่งชาติทะเลบัน อำเภอกวนโดน มีสัตว์ป่าอาศัยอยู่ชุกชุม และมีน้ำตกธารณี
 - อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา อำเภอละงู และอำเภอทุ่งหว้าตัวเกาะมีลักษณะคล้ายเรือสำเภา ประกอบด้วยเกาะที่สำคัญ ได้แก่ เกาะเภตรา เกาะเขาใหญ่ เกาะละโละแบนแต เกาะลิดี เกาะบูโหล่น เกาะเหลาเหลียง และเกาะเปราะมะ
 - แหลมตันหยงโบและหาดทรายขาว อยู่ทางปากอ่าวสตูล มีหาดทรายสวยงาม สวนมะพร้าว และหมู่บ้านชาวประมง

2.6.60 สมุทรปราการ (SAMUT PRAKAN) ป้อมยุทธนาวี พระเจดีย์กลางน้ำ ฟาร์มจระเข้ใหญ่ งามวิไลเมืองโบราณ สงกรานต์พระประแดง ปลาสลิดแห้งรสดี ประเพณีรับบัว ครบถ้วนทั่วอุตสาหกรรม

ข้อมูลทั่วไป : สมุทรปราการหรือปากน้ำ ตั้งอยู่ปลายสุดของแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นเมืองที่สร้างขึ้นในสมัยอยุธยา มีชื่อเดิมว่า “เมืองพระประแดง” ในสมัยรัชกาลที่ 2 ได้มีการย้ายตัวเมืองมาตั้งที่ตำบลปากน้ำ ภูมิภาคเป็นที่ราบลุ่มเจ้าพระยาทั้งจังหวัด ส่วนบริเวณที่ติดต่อกับอ่าวไทยลักษณะชายฝั่งทะเลจะเป็นหาดเลนและป่าชายเลนสมุทรปราการอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ เป็นระยะทางประมาณ 30 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 1,004.092 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 5 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ อำเภอพระประแดง อำเภอบางพลี อำเภอบางบ่อ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ และกิ่งอำเภอบางเสาธง

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นโพทะเล

ประเพณีและเทศกาล :

งานเทศกาลสงกรานต์ปากลัดของชาวพระประแดง จัดขึ้นในวันอาทิตย์หลังวันที่ 13 เมษายนของทุกปี เป็นงานสงกรานต์ตามพื้นบ้านของชาวรามัญ มีขบวนแห่ทางสงกรานต์ การละเล่นพื้นฐาน เช่น มอญรำ สะบ้าทะแยง มอญ

งานประเพณีรับบัวหรือโยนบัว อำเภอบางพลี จัดขึ้นในวันขึ้น 13 ค่ำ เดือน 11 และเข้าตรูวันขึ้น 14 ค่ำ เดือน 11 ในงานมีการนมัสการและขบวนแห่หลวงพ่โตทั้งทางบกและทางน้ำ มีการประกวดเรือ จัดพานดอกบัว และมีพิธีรับบัวหรือโยนบัว

งานนมัสการองค์พระสมุทรเจดีย์ จัดฉลอง 9 วัน 9 คืน เริ่มตั้งแต่วันแรม 5 ค่ำ เดือน 11 ในงานมีการประกวดขบวนแห่ผ้าห่มพระสมุทรเจดีย์ มีพิธีเวียนเทียนรอบองค์พระสมุทรเจดีย์

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

ปลาสดบางป่อ ขนมจาก ปูไข่

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

พระสมุทรเจดีย์กลางน้ำ ริมแม่น้ำเจ้าพระยา ฝั่งตรงข้ามศาลากลางจังหวัดอำเภพระสมุทรเจดีย์

ฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ ตำบลท้ายบ้าน อำเภเมืองสมุทรปราการ เป็นฟาร์มจระเข้ใหญ่ที่สุดในโลก

เมืองโบราณ เป็นพิพิธภัณฑ์กลางแจ้งใหญ่ที่สุดในโลก พิพิธภัณฑ์ช้างเอราวัณอำเภเมืองสมุทรปราการ

สถานตากอากาศบางปู อำเภเมืองสมุทรปราการ

ป้อมพระจุลจอมเกล้า ริมแม่น้ำเจ้าพระยา อำเภเมืองสมุทรปราการ

2.6.61 สมุทรสงคราม (SAMUT SONGKHRAM) เมืองหอยหลอด ยอดลิ้นจี่ มี

อุทยาน ร.2 เมืองกลองไหลผ่าน นมัสการหลวงพ่อบ้านแหลม

ข้อมูลทั่วไป : จังหวัดสมุทรสงครามเดิมมีชื่อว่า “เมืองแม่กลอง” เป็นเมืองขนาดเล็กตั้งอยู่ทางชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกตรงปากอ่าวแม่กลอง สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำแม่กลอง และที่ราบชายฝั่งทะเลที่เป็นหาดเลน บริเวณปากแม่น้ำมีดอนขนาดใหญ่ เรียกว่า “ดอนหอยหลอด” มีแม่น้ำลำคลองไหลผ่าน จึงเหมาะในการทำสวนผลไม้ต่าง ๆ เช่น ฝรั่ง ลิ้นจี่ นอกจากนี้ มี

การเคี้ยวน้ำตาลน้ำมะพร้าวการทำนาเกลือ และฟาร์มกุ้ง สมุทรสงครามอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 72 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 416.707 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองสงคราม อำเภออัมพวา และอำเภอบางคนที

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นจิกทะเล

ประเพณีและเทศกาล :

งานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย จัดขึ้นระหว่างวันที่ 31 มกราคม - 3 กุมภาพันธ์ ของทุกปี ณ อุทยาน ร.2 อำเภออัมพวา

งานนมัสการหลวงพ่อบ้านแหลม จัดขึ้นช่วงเดือน เมษายนของทุกปี

งานตะวันรอนที่ดอนหอยหลอด จัดขึ้นช่วงเดือน เมษายนหรือพฤษภาคมของทุกปี

งานวันลิ้นจี่และของดีเมืองแม่กลอง จัดขึ้นช่วงเดือน เมษายนของทุกปีที่อำเภออัมพวา

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

น้ำตาลมะพร้าว เกลือ อาหารทะเล กะปิคลองโตน ส้มโอพันธุ์ขาวใหญ่ ลิ้นจี่ ส้มแก้ว ฝรั่ง

เครื่องเบญจรงค์ ผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

ดอนหอยหลอด หมู่บ้านฉู่ฉี่ ตำบลบางจะเกร็ง และ หมู่บ้านบางบ่อ ตำบลบางแก้ว อำเภอเมืองสมุทรสงคราม เป็นสันดอนปากแม่น้ำแม่กลอง

อุทยานพระบรมราชานุสรณ์พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย อำเภออัมพวา

วัดบ้านแหลมหรือวัดเพชรสมุทรวรวิหาร ตำบลแม่กลอง อำเภอเมืองสมุทรสงคราม เป็นวัดที่สำคัญที่สุดในจังหวัด เป็นที่ประดิษฐานหลวงพ่อบ้านแหลม

อนุสรณ์แผ่นดินสยามอิน - จัน แผ่นดินสยามคู่แรกของโลก

วัดกุฎีทอง ตำบลสระหลวง อำเภออัมพวา

เตาตาล ริมเส้นทางสายสมุทรสงคราม - บางคนที เป็นแหล่งผลิตน้ำตาลมะพร้าวที่มีชื่อเสียง

2.6.62 สมุทรสาคร (SAMUT SAKORN) เมืองประมง ดงโรงงาน ลานเกษตร เขตประวัติศาสตร์

ข้อมูลทั่วไป : สมุทรสาครมีชื่อเดิมว่า “เมืองท่าจีน” เพราะมีเรือสำเภาจีนมาจอดเทียบท่ามากต่อมามีอยุธยาได้เปลี่ยนชื่อเป็น “สาครบุรี” และเปลี่ยนเป็น “สมุทรสาคร” ในรัชกาลที่ 5 สมุทรสาครตั้งอยู่บนปากแม่น้ำท่าจีน ห่างจากทะเลเพียง 3 กิโลเมตร มีสภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มน้ำท่าจีน บริเวณชายฝั่งทะเลเป็นหาดเลน นอกจากนี้ยังเป็นจังหวัดที่มีนาเกลือมากที่สุดด้วย สมุทรสาครอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 36 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 872.347 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองสมุทรสาคร อำเภอกะทู้มแบน และอำเภอบ้านแพ้ว

ต้นไม้ประจำจังหวัด : พญาสัตบรรณ

ประเพณีและเทศกาล :

งานประเพณีแห่เจ้าพ่อหลักเมืองจัดขึ้นในวันที่ 13 เมษายนของทุกปี โดยจะมีการอัญเชิญเจ้าพ่อศาลหลักเมืองลงมาจากศาลที่ประทับเพื่อแห่ไปตามถนนสายต่าง ๆ ในจังหวัด

ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง จัดขึ้นในวันเพ็ญขึ้น 15 ค่ำ เดือน 10 ณ วัดคลองครุ

ประเพณีล้างเท้าพระ เป็นประเพณีของชาวมอญ จัดขึ้นในเทศกาลออกพรรษาที่วัดเจ็ดยี่ อำเภอบ้านแพ้ว

งานเทศกาลอาหารทะเล (กลางเดือนกุมภาพันธ์) งานมหาชัยซีฟู้ดส์ (ต้นเดือนมีนาคม)

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

ไม้ดอกไม้ประดับ กัลยไม้ น้ำตาลมะพร้าว ผลไม้ต่าง ๆ เช่น มะพร้าว น้ำหอม อุ่น ฝรั่ง ส้มโอ ส้มเขียวหวาน ผลิตภัณฑ์จากอาหารทะเล

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

ตลาดมหาชัย ตั้งอยู่ริมแม่น้ำท่าจีนอำเภอมือง

สมุทรสาคร เป็นศูนย์กลางการค้าและคมนาคมของจังหวัด

สวนดอกไม้ - ผลไม้ อำเภอกะทู้มแบนและบ้านแพ้ว

ในอำเภอกะทู้มแบนมีการทำสวนมะพร้าวน้ำหอม สวนส้มโอ สวนกล้วยไม้ ในอำเภอบ้านแพ้วมีการทำสวนองุ่น สวนฝรั่ง รวมไปถึงการทำน้ำตาลมะพร้าว

วัดโคกขาม ศาลพันท้ายนรสิงห์ ตั้งอยู่ริมคลองโคกขาม อำเภอมืองสมุทรสาคร เป็นวัดเก่าแก่ มีพระอุโบสถและพระเจดีย์เก่าแก่สร้างตามแบบอยุธยา

- การทำนาเกลือ และนากุ้ง ริมถนนพระราม 2 (ธนบุรี - ปากท่อ)
- สะพานปลา บริเวณท่าเรือมหาชัย อำเภอเมืองสมุทรสาคร
- วัดสุทธิวาตวราราม (วัดช่องลม) อยู่ตรงปากอ่าวสมุทรสาคร

2.6.63 สระแก้ว (SA KAEO) ชายแดนเบื้องบูรพา ป่างามน้ำตกสวย มากด้วยรอยอารยธรรมโบราณ ย่านการค้าไทย - เขมร

ข้อมูลทั่วไป : สระแก้วเคยเป็นชุมชนสำคัญมาตั้งแต่สมัยทวารวดี ในสมัยรัตนโกสินทร์มีฐานะเป็นเมืองบริวารของปราจีนบุรี จนเมื่อ พ.ศ. 2476 ปราจีนบุรี ได้รับการยกฐานะให้เป็นจังหวัด สระแก้วจึงกลายเป็นอำเภอหนึ่งของปราจีนบุรี และต่อมาได้แยกตัวออกมาพร้อมกับประกาศให้เป็นจังหวัดอย่างเป็นทางการในวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2536 ภูมิประเทศทางทิศเหนือเป็นทิวเขาสันกำแพงและพนมดงรัก มีลาดเขาลงมา ทางตอนกลาง ซึ่งเป็นที่ราบลุ่มน้ำขนาดใหญ่มีลำน้ำที่ไหลลงสู่ทะเลสาบเขมร ตอนใต้เป็นเนินเขาติดต่อกับจังหวัดจันทบุรี สระแก้วเป็นจังหวัดชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 237 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 7,195.138 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 7 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองสระแก้ว อำเภอคลองหาด อำเภอตาพระยา อำเภอวังน้ำเย็น อำเภอวัฒนานคร อำเภออรัญประเทศ อำเภอเขาฉกรรจ์ กิ่งอำเภอโคกสูง และกิ่งอำเภอวังสมบูรณ์

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นมะขามป้อม

ประเพณีและเทศกาล :

- งานวันแคนตาลูป จัดขึ้นที่อำเภออรัญประเทศ ในช่วงเดือนเมษายน - พฤษภาคมของทุกปี
- งานวันสถาปนาจังหวัดสระแก้ว จัดขึ้นระหว่างวันที่ 1 - 7 ธันวาคม

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

- แคนตาลูป ข้าวหลาม
- ผลิตภัณฑ์ผึ้งมุก

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

- สระแก้ว สระขวัญ หมู่ 6 และ 7 ตำบลสระแก้ว อำเภอเมืองสระแก้ว เชื่อกันว่าเป็นสระน้ำศักดิ์ ที่นำน้ำมาใช้ในพิธีถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยาสมัยธนบุรี
- อุทยานแห่งชาติปางสีดา ในอำเภอเมืองสระแก้ว อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว และอำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี

- อ่างเก็บน้ำท่ากระบาก ตำบลท่าแยก อำเภอเมืองสระแก้ว อยู่ห่างจากตัวเมืองประมาณ 32 กิโลเมตร
- ตลาดการค้าชายแดนไทย - กัมพูชา ที่อำเภออรัญประเทศ
- เขาดกรรจ์ อำเภอเมืองสระแก้ว
- ปราสาทเขาน้อย อำเภออรัญประเทศ
- ปราสาทหินสติก๊กอ้อม อำเภอตาพระยา

2.6.64 สระบุรี (SARABURI) พระพุทธบาทสูงค่า เชื้อนป่าสักชลสิทธิ์ ฐานผลิตอุตสาหกรรมเกษตรนำล้ำแหล่งท่องเที่ยว หนึ่งเดียวกะทรีปีปนมติ ประเพณีตักบาตรดอกไม้งาม เหลืองอร่ามทุ่งทานตะวัน ลือลั่นเมืองชุมทาง

ข้อมูลทั่วไป : สระบุรีเป็นเมืองสำคัญมาตั้งแต่โบราณ สันนิษฐานว่าตั้งขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ. 2091 ในสมัยสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลางที่มีแหล่งโบราณสถานที่สำคัญทางด้านประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา คือ รอยพระพุทธบาท ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มน้ำป่าสักทางด้านตะวันตก ตอนกลาง และตอนใต้ ส่วนทางเหนือและตะวันออกลักษณะภูมิประเทศจะมีที่ราบลาดเนิน และเขาหินปูน สระบุรีอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 107 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 3,576.486 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 13 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองสระบุรี อำเภอแก่งคอย อำเภอหนองแค อำเภอพระพุทธบาท อำเภอมวกเหล็ก อำเภอบ้านหมอ อำเภอวิหารแดง อำเภอหนองแซง อำเภอหนองโดน อำเภอเสาไห้ อำเภอดอนพุด อำเภอวังม่วง และอำเภอเฉลิมพระเกียรติ

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นตะแบกนา

ประเพณีและเทศกาล :

- ประเพณีนมัสการรอยพระพุทธบาท จัดขึ้นปีละ 2 ครั้ง ครั้งแรกตั้งแต่วันขึ้น 1 ค่ำ ถึง 15 ค่ำ เดือน 3 ครั้งที่ 2 ตั้งแต่วันขึ้น 8 ค่ำ ถึง 15 ค่ำ เดือน 4
- ประเพณีตักบาตรดอกไม้ จัดในวันเข้าพรรษาของทุกปี ที่วัดพระพุทธบาทราชวรมหาวิหาร
- งานวันโคนมแห่งชาติ จัดขึ้นช่วงเดือนมกราคมของทุกปี
- ผลิตภัณฑ์จากนม เนื้อหวาน เนื้อเค็ม กะทรีปีป
- ผ้าทอพื้นเมืองเสาไห้ หัตถกรรมหินอ่อน เครื่องจักสานจากไบลาน

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :
- วัดพระพุทธรูปมหาวิหาร อำเภอพระพุทธรูป
 - สวนรุกขชาติมวกเหล็ก อยู่กึ่งกลางระหว่างอำเภอมวกเหล็ก (สระบุรี) กับอำเภอปากช่อง (นครราชสีมา)
 - อุทยานแห่งชาติเขาสามหลัน ครอบคลุมพื้นที่อำเภอแก่งคอย หนองแค วิหารแดง และอำเภอเมืองสระบุรี
 - สวนพฤกษศาสตร์พุแค อำเภอเฉลิมพระเกียรติเป็นสวนที่มีลำธารไหลผ่าน มีบริเวณกว้างขวาง
 - พระพุทธรูป อำเภอเมืองสระบุรี มีรอยพระพุทธรูปบนชะง่อนผา

2.6.65 สิงห์บุรี (SING BURI) ถิ่นวีรชนคนกล้า คู่กล้าพระนอน นามกระฉ่อนปลาแม่ลา ย่านการค้าภาคกลาง

ข้อมูลทั่วไป : สิงห์บุรีเป็นเมืองเก่าแก่ มีอายุในทางประวัติศาสตร์กว่า 2,000 ปี ตั้งอยู่ทางด่านลำน้ำจักรสีห์ ต่อมาได้ย้ายไปตั้งทางแม่น้ำน้อยเป็นถิ่นวีรชนในที่สุดสู้กับพม่า ซึ่งยกทัพมาตีกรุงศรีอยุธยาใน พ.ศ. 2310 ได้ย้ายเมืองมาตั้งที่ริมปากบางต้นโพธิ์ริมแม่น้ำเจ้าพระยา และใน พ.ศ. 2438 สมัยรัชกาลที่ 5 ได้ยุบเมืองสิงห์บุรี เมืองอินทร์บุรี และพรหมบุรีมารวมกันตั้งเป็นเมืองใหม่ ณ ตำบลบางพุทรา ชื่อว่าเมือง “สิงห์บุรี” สิงห์บุรีอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 142 กิโลเมตร ภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มน้ำทั้งจังหวัด มีแม่น้ำสำคัญไหลผ่าน ได้แก่แม่น้ำเจ้าพระยาและแม่น้ำน้อยมีเนื้อที่ 822.478 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี อำเภออินทร์บุรี อำเภอพรหมบุรี อำเภอบางระจัน อำเภอกำแพงแสน และอำเภอท่าช้าง
ต้นไม้ประจำจังหวัด : มะกล่ำต้น

ประเพณีและเทศกาล :

- งานวันวีรชนค่ายบางระจัน จัดขึ้นช่วงต้นเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี ที่บริเวณอุทยานค่ายบางระจัน
- งานประเพณีตีข้าวบิณฑ์ ที่หมู่บ้านจักรสีห์ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จัดขึ้นในช่วงวันสงกรานต์ระหว่างวันที่ 13 - 15 เมษายนของทุกปี
- งานประเพณีแข่งเรือยาว จัดขึ้นช่วงเดือนกันยายนของทุกปีที่เขื่อนหน้าศาลากลางจังหวัด
- ประเพณีกำฟ้า จัดระหว่างวันขึ้น 2 ค่ำ เดือน 3 ถึงวันขึ้น 3 ค่ำ เดือน 3

- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : เครื่องปั้นดินเผา รูปปั้นพระรูปเหมือน เครื่องจักสาน เครื่องประดับมุกและหินอ่อนพรหมบุรี
- ซาลาเปาแม่สายใจ ปลาช่อนแม่ลา กุนเชียง หมูหยอง เนื้อทุบ หมูทุบ ขนมเปี๊ยะ กระจยาสารท
- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : อนุสาวรีย์วีรชนและอุทยานค่ายบางระจัน อำเภอค่ายบางระจัน
- วัดพระนอนจักรสีห์วรวิหารอำเภอเมืองสิงห์บุรี
- เมืองโบราณบ้านคูเมือง ตำบลห้วยชัน อำเภออินทร์บุรี เป็นชุมชนโบราณสมัยทวารวดี
- พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอินทร์บุรี บริเวณวัดโบสถ์ อำเภออินทร์บุรี
- อุทยานแม่ลามหาราชาอนุสรณ์ อำเภอบางระจัน
- วัดหน้าพระธาตุ วัดสว่างอารมณ์ อำเภอเมืองสิงห์บุรี
- วัดพระปรารค์ และแหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อยอำเภอ บางระจัน

2.6.66 สุโขทัย (SUKHOTHAI) มรดกโลกล้ำเลิศ กำเนิดลายสือไทย เล่นไฟลอยกระทง ดำรงพุทธศาสนา งามตาผ้าตีนจก สังคโลกของโบราณ ลักการะแม่ย่าพ่อขุน รุ่งอรุณแห่งความสุข

ข้อมูลทั่วไป : สุโขทัยเคยเป็นราชธานีแห่งแรกของไทยตั้งแต่ พ.ศ. 1792 มี ความเจริญรุ่งเรืองทั้ง ด้านอารยธรรม ภาษา การเมือง การปกครอง และศาสนา ดังจะเห็นได้จากในรัชสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราชได้ประดิษฐ์อักษรลายสือไทยจนวิวัฒนาการมาเป็นอักษรไทยในปัจจุบัน สุโขทัยมาจากสองคำคือ “สุข” กับ “อุทัย” รวมกันมีความหมายว่า “รุ่งอรุณแห่งความสุข” ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบ มีภูเขาอยู่ทางด้านทิศเหนือและทิศตะวันตก มีแม่น้ำสายสำคัญคือแม่น้ำยม สุโขทัยอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 427 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 6,596.092 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 9 อำเภอได้แก่ อำเภอเมืองสุโขทัย อำเภอสวรรคโลก อำเภอศรีสัชชนาลัย อำเภอศรีสำโรง อำเภองงไกรลาศ อำเภอคีรีมาศ อำเภอบ้านด่านลานหอย อำเภอทุ่งเสลี่ยม และอำเภอศรีนคร

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นมะค่าโมง

ประเพณีและเทศกาล : งานประเพณีลอยกระทง เผาเทียนเล่นไฟ จัดขึ้นในวันเพ็ญเดือน 12 ของทุกปี ณ บริเวณอุทยานประวัติศาสตร์

- งานประเพณีบวชพระแห่หน้าคด้วยช้างที่อำเภอศรีสัชชา
ลัย จัดขึ้นระหว่างวันที่ 7 - 8 เมษายน ของทุกปี
- งานประเพณีสงกรานต์น้ำโอยทาน จัดขึ้นในวันสงกรานต์ของ
ทุกปี ณ บริเวณอุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชชาลัย
- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : เครื่องสังคโลก ทองโบราณ ผ้าทอพื้นเมืองจากหาดเสี้ยว
 ขนมเกลียว ถั่วทอด ก๋วยเตี๋ยวบเนย ทองม้วน ทองพับ
และทองตัน
- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย อำเภอเมืองสุโขทัย ได้รับการ
ขึ้นทะเบียนให้เป็นมรดกโลกใน พ.ศ. 2534
 อุทยานแห่งชาติรามคำแหง อำเภอศรีมาศ มีสถานที่
น่าสนใจ คือ ยอดเขาหลวง เป็นยอดเขาที่มีหน้าผาสูงชัน
และสวยงาม สามารถมองเห็นทิวทัศน์โดยรอบ
 อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชชาลัย ตำบลเมืองเก่า
อำเภอศรีสัชชาลัย ภายในมีวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วัดช้าง
ล้อม วัดเจดีย์เจ็ดแถว วัดสวนแก้วอุทยานใหญ่
 อุทยานแห่งชาติศรีสัชชาลัย อำเภอศรีสัชชาลัย
 พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสวรรคตราชาย ตำบลวังไม้
ขอน อำเภอสวรรคโลกเป็นแหล่งแสดงเครื่องถ้วยสังคโลก

2.6.67 สุพรรณบุรี (SUPHAN BURI) เมืองยุทธหัตถี วรรณคดีขึ้นชื่อ เลื่องลือพระ เครื่อง รุ่งเรืองเกษตรกรรม สูงล้ำประวัติศาสตร์ แหล่งปราชญ์ศิลปิน ภาษาถิ่นชวนฟัง

ข้อมูลทั่วไป : สุพรรณบุรีเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ในภาคกลางเป็นเมืองที่มีความเจริญมาตั้งแต่สมัย
ทวารวดี เดิมชื่อ “พันธุมบุรี” สร้างขึ้นเมือง พ.ศ. 1420 - 1425 อยู่ริมฝั่งซ้ายของแม่น้ำท่าจีน
ต่อมาได้ย้ายมาอยู่ฝั่งขวาของแม่น้ำท่าจีน และเปลี่ยนชื่อเป็น “สองพันบุรี” จนกระทั่งสมัยพระเจ้า
อู่ทองได้ย้ายมาทางฝั่งใต้ จึงมีชื่อใหม่ว่า อู่ทอง จนสมัยขุนหลวงพ่องั่วได้เปลี่ยนเป็นสุพรรณบุรี
ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 6 เมืองสุพรรณบุรีได้ย้ายมาอยู่ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำท่าจีนภูมิภาค
เป็นที่ราบลุ่มน้ำเกือบทั้งจังหวัด บริเวณอำเภอด่านช้างจะมีเนินเขา และเขาสูง สุพรรณบุรีอยู่ห่าง
จากกรุงเทพฯ ประมาณ 101 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 5,358.008 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 10 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอบางปลาม้า อำเภอสอง
พี่น้อง อำเภออู่ทอง อำเภอดอนเจดีย์ อำเภอศรีประจันต์ อำเภอสามชุก อำเภอเดิมบางนางบวช
อำเภอหนองหญ้าไซ และอำเภอด่านช้าง

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นมะเกลือ

- ประเพณีและเทศกาล : งานอนุสรณ์ดอนเจดีย์ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 23 มกราคม - 1 กุมภาพันธ์ ของทุกปีที่อำเภอดอนเจดีย์
- งานประเพณีบวชพระแห่หน้าคัวยช้าง ที่อำเภอศรีสัชนาลัย จัดขึ้นระหว่างวันที่ 7 - 8 เมษายน ของทุกปี
- งานประเพณีทิ้งกระจาด จัดในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 8 ของทุกปี
- งานนมัสการหลวงพ่โตวัดป่าเลไลยก์ จัดช่วงวันขึ้น 6 - 9 ค่ำ เดือน 5 และเดือน 12
- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : ขนมหาลี่ หัวจิ้น หน่อไม้ฝรั่ง มะม่วง เครื่องจักสาน จากไม้ไผ่และหวาย กระจับ เบญจรงค์ทอง
- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : วัดป่าเลไลยก์ ริมถนนมาลัยแมน ตำบลรั้วใหญ่ อำเภอเมืองสุพรรณบุรีเป็นที่ประดิษฐานหลวงพ่โตวัดป่าเลไลยก์
- พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ อำเภอดอนเจดีย์
- วัดไผ่โรงวัว อำเภอสองพี่น้อง เป็นวัดที่มีพระพุทธรูปโคดมพระพุทธรูปหล่อโลหะใหญ่ที่สุดในโลก และ พระกะกุสันโธ พระพุทธรูปปูนปั้นใหญ่ที่สุดในโลก
- วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี
- พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติชวนาไทย อำเภอเมืองสุพรรณบุรี
- อุทยานมัจฉา วัดพระนอน อำเภอเมืองสุพรรณบุรี
- เขื่อนกระเสียว อำเภอด่านช้าง
- สวนนกท่าเสด็จ ตำบลสระแก้ว อำเภอเมืองสุพรรณบุรี
- หอคอยบรรหาร - แจ่มใสและสวนเฉลิมภัทรราชินี

2.6.68 สุราษฎร์ธานี (SURAT THANT) เมืองร้อยเกาะ เงาะอร่อย หอยใหญ่ ไข่แดง แหล่งธรรมชาติ

ข้อมูลทั่วไป : สุราษฎร์ธานีมีชื่อเดิมว่า “บ้านดอน” สันนิษฐานว่าเป็นเมืองเก่าแก่สมัยอาณาจักรศรีวิชัยประมาณพุทธศตวรรษที่ 13 ต่อมาได้แยกมาเป็น 3 เมือง คือ ไชยา ท่าทอง และคีรีรัฐ ขึ้นตรงต่อเมืองนครศรีธรรมราช และเมื่อ พ.ศ. 2485 รัชกาลที่ 6 ได้โปรดเกล้าฯพระราชทานนามเมืองให้ใหม่ว่า “สุราษฎร์ธานี” แปลว่า “เมืองคนดี” ภูมิประเทศทางตะวันตก มีภูเขาสลับซับซ้อน ตอนกลางเป็นที่ราบลุ่มน้ำตาปี ทางตะวันออกเป็นที่ราบชายฝั่งทะเลและเนิน ส่วนในทะเลมีเกาะสำคัญ ได้แก่ เกาะส

มุย เกาะพ้งัน เกาะเต่า และ หมู่เกาะอ่างทอง มีแม่น้ำสำคัญ 2 สาย คือ แม่น้ำตาปีและแม่น้ำพุมดวง มีเนื้อที่ 12,891.469 ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 644 กิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 18 อำเภอได้แก่ อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี อำเภอพุนพิน อำเภอบ้านนาสาร อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอไชยา อำเภอเกาะสมุย อำเภอพระแสง อำเภอกีรีรัฐนิคม อำเภอเวียงสระ อำเภอท่าชนะ อำเภอท่าฉาง อำเภอเคียนซา อำเภอดอนสัก อำเภอพนม อำเภอบ้านตาขุน อำเภอเกาะพ้งัน อำเภอบ้านนาเดิม และกิ่งอำเภอวิภาวดี

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นเคี่ยม

ประเพณีและเทศกาล :

งานประเพณีชักพระ ทอดผ้าป่า และแข่งเรือยาว จัดขึ้นในวันออกพรรษาประมาณวันที่ 16-24 ตุลาคมของทุกปี

งานประเพณีสงกรานต์ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 11 -13 เมษายน ของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

ไข่เค็มไชยา หอยนางรม หอยขาวพุมเรียง เงาะพ้งัน ทุเรียน

ผ้าไหมพุมเรียง หมวกพุมเรียง

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

วัดพระธาตุไชยาราชวรวิหาร ตำบลเวียง อำเภอไชยา สร้างในสมัยศรีวิชัย

สวนโมกขพลาราม เขิงพุทธทอง อำเภอไชยา

สถานที่ฝึกยิง อำเภอกาญจนดิษฐ์ และอำเภอท่าฉาง

ฟาร์มหอยนางรม ปากคลองท่าทองปละปากกะแตง อำเภอกาญจนดิษฐ์

อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง อยู่ห่างจากเกาะสมุยไปทางทิศตะวันตกประมาณ 20 กิโลเมตร

เขื่อนรัชชประภา ตำบลเขาพ้ง อำเภอบ้านตาขุน

น้ำตกหลักเมืองและน้ำตกธารเสด็จ อำเภอเกาะพ้งัน

เกาะสมุย อำเภอเกาะสมุย อยู่บริเวณอ่าวไทย

อุทยานแห่งชาติเขาสก

2.6.69 สุรินทร์ (SURN) สุรินทร์ถิ่นช้างใหญ่ ผ้าไหมงาม ประคำสวย ร่ำรวยปราสาท ผักกาดหวาน ข้าวสารหอม งามพร้อมวัฒนธรรม

ข้อมูลทั่วไป : สุรินทร์เดิมชื่อเดิมว่า “เมืองปะทายสมัย” ต่อมาพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชได้โปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนชื่อเป็น “สุรินทร์” และให้พระสุรินทร์ภักดีศรีณรงค์เป็นเจ้าเมืองคนแรกของจังหวัดสุรินทร์ ภูมิภาคส่วนใหญ่เป็นที่ราบปรากฏอยู่ทางเหนือและ

ตอนกลางของจังหวัด ส่วนทางตอนใต้จะเป็นเนินสลับที่ราบ จนถึงชายแดนกัมพูชาจะเป็นทิวเขาพนมดงรัก ที่มีช่องเขาจำนวนมาก สุรินทร์อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 426 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 8,124.056 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 13 อำเภอได้แก่ อำเภอเมืองสุรินทร์ อำเภอจอมพระ อำเภอท่าตูม อำเภอชุมพลบุรี อำเภอสนม อำเภอรัตนบุรี อำเภอศีขรภูมิ อำเภอสำโรงทาบ อำเภอสังขละ อำเภอปราสาท อำเภอกาบเชิง อำเภอบัวเขต อำเภอลำตวน ก กิ่งอำเภอเขวาสินรินทร์ และ กิ่งอำเภอโนนนารายณ์

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นมะค่าแต้

ประเพณีและเทศกาล :

งานแสดงช้างเฉพาะวันเสาร์ – อาทิตย์ สัปดาห์ที่ 3 ของเดือนพฤศจิกายนของทุกปี

งานสงกรานต์ จัดขึ้นช่วงเดือนเมษายนของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

ผ้าไหม เครื่องเงิน ตะกร้าหวาย

หัวผักกาดหวาน กุนเชียง หมูยอ หมูแผ่น

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

ปราสาทหินศีขรภูมิ (ปราสาทบ้านระแงง) อำเภอศีขรภูมิ

ปราสาทหินจอมพระ อำเภอจอมพระ

หมู่บ้านช้าง ตำบลกระโพ อำเภอท่าตูม

หลวงพ่อพระชีว์ วัดบูรพาราม ถนนกรุงศรี ในอำเภอเมืองสุรินทร์

หมู่บ้านทอผ้าไหมและหมู่บ้านทำเครื่องเงินกิ่งอำเภอขวางสินรินทร์

เขตอนุรักษ์พันธุ์ไม้สนสองใบ อำเภอลำตวน เป็นป่าสนสองใบซึ่งขึ้นในที่ราบเพียงแห่งเดียวของไทย

2.6.70 หนองคาย (NONG KHAI) วีรกรรมปราบฮ่อ หลวงพ่อพระโส สะพานไทย –

ลาว

ข้อมูลทั่วไป : หนองคายมีชื่อเดิมทางประวัติศาสตร์ว่า “บ้านไผ่” ในสมัยรัชการที่ 3 พระองค์ได้พระราชทานบำเหน็จให้ท้าวสุวอธรรมมาเลือกทำเลที่จะสร้างเมืองจากการช่วยปราบกบฏเจ้าอนุวงศ์แห่งเวียงจันทร์และท้าวสุวอธรรมมาก็เลือกสร้างเมืองที่บ้านไผ่ เมื่อ พ.ศ.2370 เรียกชื่อว่า “หนองคาย” ตามบึงใหญ่ในเมืองที่ชื่อว่า “บึงคาย” ต่อมาหลังจากยกเลิกการปกครองแบบมณฑลเทศาภิบาลหนองคายก็ได้รับการจัดตั้งเป็นจังหวัดใน พ.ศ. 2476 สถาปนามิประเทศทั่วไป

เป็นที่ราบลุ่ม ตั้งอยู่ทางฝั่งขวาของแม่น้ำโขงมีเขาเตี้ยต่อเนื่องจากจังหวัดเลย และมีเนินเขาที่ภูวามีเนื้อที่ 7,332 . 280 ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 624 กิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 13 อำเภอ 4 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองหนองคาย อำเภอท่าบ่อ อำเภอโพนพิสัย อำเภอบึงกาฬ อำเภอสังคม อำเภอศรีเชียงใหม่ อำเภอเซกา อำเภอโซ่พิสัย อำเภอพรเจริญ อำเภอปากคาด อำเภอบึงโขงหลง อำเภอศรีวิไล อำเภอบุ่งคล้า กิ่งอำเภอสระใคร กิ่งอำเภอเฝ้าไร่ กิ่งอำเภอรัตวาปี และกิ่งอำเภอโพธิ์ตาก

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นชิงชัน

ประเพณีและเทศกาล :

- งานสงกรานต์สองฝั่งโขง และสงกรานต์หลวงพ่อใส จัดช่วงเดือนเมษายนของทุกปี
- งานแข่งเรือออกพรรษาระหว่างไทย -ลาว จัดขึ้นช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี
- งานลอยเรือไฟบูชาพญานาค ชมปรากฏการณ์บั้งไฟพญานาค จัดขึ้นเดือนตุลาคมของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

- ผ้าไหม ผ้าขิด ผ้าฝ้าย เครื่องเงิน และสินค้าที่ตลาดชายแดนริมแม่น้ำโขง

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

- กล้วยตาก กล้วยทอด แหนมเนือง หมุยอ สับประรดกวน
- หลวงพ่อพระใส อยู่ที่วัดโพธิ์ชัย อำเภอเมืองหนองคาย เป็นพระพุทธรูปปางขัดสมาธิหล่อในล้านช้าง
- พระธาตุบังพวน ตำบลควนหมู อำเภอเมืองหนองคาย มีพระบรมสารีริกธาตุ 29 องค์
- หลวงพ่อพระเจ้าองค์ตื้อ วัดน้ำโมงหรือวัดศรีชมพู อำเภอศรีเชียงใหม่
- วัดหินหมากเป้ง อำเภอศรีเชียงใหม่ มีบรรยากาศสงบอยู่ติดลำน้ำโขง
- ภูทอก อำเภอศรีวิไล มีเจดีย์ศรีวิหารตั้งอยู่บนยอดเขา
- น้ำตกธารทอง น้ำตกธารทิพย์ อำเภอสังคม
- เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว ครอบคลุมพื้นที่ในอำเภอบึงกาฬ อำเภอเซกา อำเภอบึงโขงหลงและอำเภอบุ่งคล้า

2.6.71 หนองบัวลำภู (NONG BUA LAM PHU) ศาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราช

อุทยานแห่งชาติภูเก้าภูพานคำ แผ่นดินธรรมหลวงปู่ขาว เด่นสกาวถ้ำเอราวัณ นครเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน

ข้อมูลทั่วไป : หนองบัวลำภูเป็นเมืองโบราณที่มีอายุเก่ากว่า 900 ปี เดิมขึ้นต่อกรุงศรีสัตนาคนหุต และมีชื่อว่า “หนองบัวลำภู นครเขื่อนขันธ์ กาบแก้วบัวบาน ” โดยหนองบัวลำภูเคยเป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดอุดรธานี ได้รับการจัดตั้งเป็นจังหวัดเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2536 ลักษณะภูมิประเทศทางทิศตะวันออกจะเป็นภูเขาสลับเนิน ทางทิศตะวันตกเป็นเขาและเขาสูงที่ยาวต่อเนื่องมาจากจังหวัดเลยและเป็นที่ยราบสลับเนิน หนองบัวลำภูมีเนื้อที่ 3,859.086 ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ 577 กิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองหนองบัวลำภู อำเภอนากลาง อำเภอโนนสัง อำเภอสุวรรณคูหา อำเภอศรีบุญเรือง และอำเภอนาวัง

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นพะยุง

ประเพณีและเทศกาล :

งานสมเด็จพระนเรศวรมหาราชและงานกาชาด จัดขึ้นระหว่างวันที่ 25 – 30 มกราคม บริเวณสนามหน้าที่ว่าการอำเภอเมือง

งานประเพณีขึ้นเขาไหว้พระถ้ำเอราวัณ จัดขึ้นในเดือนเมษายนบริเวณถ้ำเอราวัณ อำเภอนาวัง

งานประเพณีบุญบั้งไฟ จัดขึ้นในวันวิสาขบูชา คือวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6 หรือเดือนพฤษภาคม บริเวณสนามหน้าที่ว่าการอำเภอเมืองหนองบัวลำภู

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

ผ้าขิดไหม เครื่องปั้นดินเผา

ผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว จากต้นตาล และน้ำผึ้งที่มีคุณภาพเยี่ยม

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

ศาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราช อำเภอเมืองหนองบัวลำภู บริเวณสวนสาธารณะริมหนองบัว

ถ้ำเอราวัณ อำเภอนาวัง

ถ้ำสุวรรณคูหา อำเภอสุวรรณคูหา

อุทยานแห่งชาติภูเก้า – ภูพานคำ อำเภอโนนสัง

วนอุทยานน้ำตกเต่าโต้ บ้านห้วยเตือ อำเภอเมืองหนองบัวลำภู

โนนวัดป่า อำเภอโนนสัง เป็นวัดเก่าสมัยขอม

วัดถ้ำเพลง อำเภอเมืองหนองบัวลำภู

แหล่งโบราณคดีกุดคอเมย และบ้านกุดขวางสร้อย

2.6.72 อ่างทอง (ANG THONG) พระสมเด็จเกษไชโย หลวงพ่อโตองค์ใหญ่ วีรไทยใจกล้า ตุ๊กตาชาววัง โด่งดังจักสาน ถิ่นฐานทำกลอง เมืองสองพระนอน

ข้อมูลทั่วไป : อ่างทองเป็นจังหวัดในภาคกลาง มีชื่อเดิมว่า “เมืองวิเศษไชยชาญ” เคยเป็นเมืองหน้าด่านสำคัญสมัยอยุธยา จนกระทั่งปลายสมัยธนบุรีได้ย้ายที่ตั้งเมืองมาอยู่ฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยาที่บ้านบางแก้วมีชื่อใหม่ว่า “อ่างทอง” สภาพภูมิประเทศทั่วไปเป็นพื้นที่ราบลุ่มทั้งจังหวัด ไม่มีภูเขา มีแม่น้ำสำคัญ 2 สายไหลผ่าน คือ แม่น้ำเจ้าพระยา และแม่น้ำน้อย จังหวัดอ่างทองอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 108 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 968.372 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 7 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอไชโย อำเภอโพธิ์ทอง อำเภอป่าโมก อำเภอวิเศษไชยชาญ อำเภอแสวงหา และอำเภอสามโก้

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นมะพลับ

ประเพณีและเทศกาล : งานนมัสการพระพุทธไสยาสน์ วัดขุนอินทประมูล จัดขึ้นในเดือน 5 ของทุกปี

งานประเพณีแข่งเรือยาวและนมัสการพระพุทธมหาพิมพ์ วัดไชโยวรวิหาร อำเภอไชโย จัดราวเดือนตุลาคม-พฤศจิกายนของทุกปี

งานนมัสการพระพุทธไสยาสน์และประเพณีแข่งเรือยาววัดป่าโมก จัดขึ้นช่วงเดือนพฤศจิกายนของทุกปี

งานอู่ข้าวอู่น้ำและงานกาชาดประจำปีหลังฤดูเก็บเกี่ยว จัดขึ้นปลายเดือนมีนาคมของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : หัตถกรรมจักสานจากผักตบชวา ตุ๊กตาชาววัง กลอง

ขนมเกสรลำเจียก ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำจืด อาหารแปรรูปต่างๆ และผลไม้

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : วัดป่าโมกวรวิหาร อำเภอป่าโมก

วัดไชโยวรวิหาร อำเภอไชโย

วัดขุนอินทประมูล อำเภอโพธิ์ทอง เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธไสยาสน์ที่ยาวและใหญ่ที่สุดในประเทศไทย

หมู่บ้านจักสาน บางเจ้าฉ่า อำเภอโพธิ์ทอง

อนุสาวรีย์นายดอกนายทองแก้ว ตำบลไผ่จำศีล อำเภอวิเศษไชยชาญ

หมู่บ้านทำกลองบ้านแพ ตำบลเอกราช อำเภอป่าโมก

ศูนย์ผลิตตุ๊กตาชาววัง บ้านบางเสด็จ อำเภอบางบาล

2.6.73 อำนาจเจริญ (AMNAT CHAROEN) พระมณฑลเมือง แหล่งรุ่งเรืองเจ็ดลุ่มน้ำ งามล้ำถ้ำศักดิ์สิทธิ์ เทพนิมิตพระเหลา เกาะแก่งเขาแสนสวย เลอค่าด้วยผ้าไหม ราษฎร์เลื่อมใส ใฝ่ธรรม

ข้อมูลทั่วไป : อำนาจเจริญเป็นจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีชื่อเดิมว่า “ลืออำนาจ” เป็นเมืองที่ตั้งขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 3 โดยขึ้นกับนครเขมรราช ต่อมาจึงย้ายมาขึ้นต่ออุบลราชธานี จนกระทั่งแยกตัวออกจากอุบลราชธานีและประกาศเป็นจังหวัด เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ.2536 อำนาจเจริญมีพื้นที่ติดกับแม่น้ำโขงด้านทิศตะวันออก ภูมิประเทศเป็นที่ราบสลับเนิน มีเนื้อที่ 3,161.248 ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 585 กิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 7 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองอำนาจเจริญ อำเภอชานุมาน อำเภอปทุมราชวงศา อำเภอพนา อำเภอเสนางคนิคม อำเภอหัวตะพาน และอำเภอลืออำนาจ

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นตะเคียนหิน

ประเพณีและเทศกาล :

งานประเพณีฮีตสิบสองคองสิบสี่ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 1-7 ธันวาคมของทุกปี เป็นประเพณี 12 เดือนที่ยึดปฏิบัติกันของชาวอีสาน มักเกี่ยวข้องกับงานบุญต่างๆ เช่น บุญคูณลาน บุญข้าวจี่ เป็นต้น

ประเพณีแข่งเรือยาว จัดขึ้นช่วงเดือนพฤศจิกายน บริเวณหน้าอำเภอชานุมาน จะมีเรือจากจังหวัดมุกดาหาร อุบลราชธานี และประเทศลาวมาร่วมแข่งขัน

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

ผ้าไหมบ้านเปือย ผ้าฝ้าย ผ้าลายขิด

เนื้อแห้ง

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

พุทธอุทยานและพระมณฑลเมือง เขาดานพระบาท อำเภอเมืองอำนาจเจริญ มีองค์พระมณฑลเมืองปางมารวิชัย สร้างขึ้นตามศิลปะอินเดียนเหนือ เป็นพระคู่บ้านคู่เมืองของจังหวัด

วัดถ้ำแสงเพชร (วัดศาลาพันห้อง) อำเภอเมืองอำนาจเจริญ

วัดพระเหลาเทพนิมิต อำเภอพนา เป็นที่ประดิษฐานของพระพุทธรูปองค์ใหญ่ปางมารวิชัย ที่มีความสวยงามที่สุด

ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สร้างขึ้นเมื่อปลายพุทธศตวรรษ
ที่ 23-24

- อุทยานแห่งชาติภูสระดอกบัว อำเภอเสนางคนนิคม
- ทิวทัศน์ริมฝั่งโขง อำเภอขามนูน

2.6.74 อุตรธานี (UDON THANI) ^๕นำตกจากสันภูพาน อุทยานแห่งธรรมะ อารยธรรม ห้าพันปี ธานีผ้าหมี่ - ชิต แดนเนรมิตหนองประจักษ์ เลิศลักษณ์กล้วยไม้หอม อุตรชั้นไหม

ข้อมูลทั่วไป : อุตรธานีมีชื่อเดิมว่า “บ้านเดื่อหมากแข้ง” และต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 5 โปรดเกล้าฯ
ให้ตั้งบ้านเดื่อหมากแข้งเป็นเมืองอุตรธานี ภูมิประเทศเป็นที่ราบและเนิน ทางทิศตะวันตกเป็นที่ลาด
เอียงลงสู่แม่น้ำโขง มีภูเขาติดต่อกันเป็นแนวยาวตามเขตแดนของจังหวัด และมีแม่น้ำสงครามไหล
แบ่งเป็นเขตแดนกั้นกับจังหวัดสกลนคร อุตรธานีอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 564 กิโลเมตร มี
เนื้อที่ 11,730 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 18 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองอุตรธานี อำเภอกุมภวาปี
อำเภอหนองวัวซอ อำเภอหนองหาน อำเภอหนองแสง อำเภอบ้านดุง อำเภอบ้านผือ อำเภอโนน
สะอาด อำเภอศรีธาตุ อำเภอสร้างคอม อำเภอเพ็ญ อำเภอโนนสัง อำเภอกุมภวาปี อำเภอวังสาม
หมอ อำเภอไชยวาน อำเภอทุ่งฝน อำเภอนายูง อำเภอพิบูลย์รักษ์ กิ่งอำเภอภูแก้ว และกิ่งอำเภอ
ประจักษ์ศิลปาคม

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นเต็ง

ประเพณีและเทศกาล :

- งานนมัสการพระพุทธบาทบัวบก จัดในวันขึ้น 13-15 ค่ำ
เดือน 6 ของทุกปี
- งานประจำปีทุ่งศรีเมืองอุตรธานี จัดขึ้นระหว่างวันที่ 1-
12 ธันวาคมของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

- ผ้าพื้นเมืองลายขิด ผ้าไหม ผ้ามัดหมี่ เครื่องปั้นดินเผา
- กุนเชียง หมูยอ มะพร้าวแก้ว

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

- พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติบ้านเชียง อำเภอหนองหาน
- อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท อำเภอบ้านผือ
- พระพุทธบาทบัวบก เขตบ้านไผ่ล้อม อำเภอบ้านผือ
- หมู่บ้านนาข่า อำเภอเมืองอุตรธานี มีการทอผ้าและ
จำหน่ายผ้าขิด อยู่ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 16 กิโลเมตร

- สวนกล้วยไม้หอมอุดรซันไชน์ อำเภอเมืองอุดรธานี ห่างจากตัวเมืองประมาณ 2 กิโลเมตร
- น้ำตกยุงทอง อำเภอน้ำโสม
- วัดมณีมาวาส อำเภอเมืองอุดรธานี เป็นที่ประดิษฐานหลวงพ่อนาค
- อนุสาวรีย์พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม อำเภอเมืองอุดรธานี

2.6.75 อุดรดิตต์ (UTTARADIT) เหล็กน้ำพี้ลือเลื่อง เมืองกลางสาธหวานบ้านพระยา พิชัยดาบหัก ถิ่นสักใหญ่ของโลก

ข้อมูลทั่วไป : อุดรดิตต์แต่เดิมเป็นเพียงตำบลริมแม่น้ำน่านชื่อ “บางโพธิ์ท่าอิฐ” ขึ้นกับเมืองพิชัย ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 5 ได้โปรดเกล้าฯ ยกฐานะตำบลบางโพธิ์ท่าอิฐให้ขึ้นเป็นเมืองอุดรดิตต์ ซึ่งหมายถึงทำน้ำแห่งทิศเหนือ แต่ยังคงขึ้นกับเมืองพิชัย จนต่อมาได้รับการยกฐานะให้เป็นจังหวัด และเลื่อนเมืองพิชัยไปเป็นอำเภอเมื่อ พ.ศ.2476 เป็นจังหวัดที่มีต้นสักขนาดใหญ่ที่สุดในโลก และเป็นเมืองแห่งพระแท่นศิลาอาสน์ ภูมิประเทศเป็นที่ราบร้อยละ 50 ของพื้นที่ โดยมีที่ราบอยู่ทางทิศใต้ตามลำน้ำน่านทิศเหนือและทิศตะวันออกเป็นภูเขาสลับซับซ้อนมีเนื้อที่ 7,838.592 ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 491 กิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 9 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองอุดรดิตต์ อำเภอพิชัย อำเภอตรอน อำเภอลับแล อำเภอบ้านดง อำเภอท่าปลา อำเภอน้ำปาด อำเภอพากทำ อำเภอบ้านโคก และอำเภอทองแสนขัน

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นสัก

ประเพณีและเทศกาล :

- งานเทศกาลกลางสาธหวานและมหรธรมของดีเมืองอุดรดิตต์ จัดขึ้นช่วงปลายเดือนกันยายนของทุกปี
- งานพระยาพิชัยดาบหักและงานกาชาด จัดขึ้นระหว่างวันที่ 7-14 มกราคมของทุกปี
- งานประเพณีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระพุทธเจ้า ที่พระบรมธาตุทุ่งยั้ง จัดในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6
- งานนมัสการพระแท่นศิลาอาสน์ จัดขึ้นช่วงเดือน 3 ของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก :

- ผ้าขึ้นตีนจก ผ้าขึ้นพากทำ ดาบเหล็กน้ำพี้ ไม้กวาดตองกง

- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :
- หน่อไม้กระป๋อง ลูกตำวเชื่อม ขนมเทียนเสวย ปลาข้าวกล้วยกวน
 - อนุสาวรีย์พระยาพิชัยดาบหัก หน้าศาลากลางจังหวัด
 - วัดพระบรมธาตุทุ่งยั้ง ตำบลทุ่งยั้ง อำเภอลับแล
 - หอวัฒนธรรมจังหวัดอุตรดิตถ์ อำเภอเมืองอุตรดิตถ์
 - วัดพระแท่นศิลาอาสน์ อำเภอลับแล
 - วนอุทยานสักใหญ่ อำเภอน้ำปาด มีต้นสักใหญ่ที่สุดในโลก
 - บ่อเหล็กน้ำพี้ บ้านน้ำพี้ อำเภอทองแสนขัน
 - เชื้อนสิริกิติ์ ตำบลท่าปลา อำเภอท่าปลา
 - เมืองลับแล อำเภอลับแล
 - น้ำตกแม่พูล อำเภอลับแล เป็นน้ำตกที่สร้างขึ้นเลียนแบบธรรมชาติ

2.6.76 อุทัยธานี (UTHAI THANI) อุทัยธานี เมืองพระชนกจักรี ปลาแรดรสดี ประเพณีเทโว ส้มโอบ้านน้ำตก มรดกโลกห้วยขาแข้ง แหล่งต้นน้ำสะแกกรัง ตลาดนัดดังโคกระบือ

ข้อมูลทั่วไป : อุทัยธานีมีชื่อเดิมว่า “เมืองอุทัย” หรือ “สะแกกรัง” เป็นแหล่งชุมชนที่มีผู้คนอาศัยอยู่มาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ และเป็นที่ตั้งของเมืองโบราณในสมัยทวารวดี รวมทั้งเป็นเมืองหน้าด่านในการสกัดกั้นกองทัพพม่าในสมัยอยุธยา ลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขาสูงอยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัดซึ่งเป็นที่ตั้งของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งที่เป็นมรดกโลกสำคัญ มีที่ราบอยู่ทางด้านทิศตะวันออก อยู่ห่างจากรุงเทพฯ ประมาณ 219 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 6,730.246 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 8 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองอุทัยธานี อำเภอบ้านไร่ อำเภอห้วยคต อำเภอลานสัก อำเภอทัพทัน อำเภอหนองฉาง อำเภอสว่างอารมณ์ และอำเภอหนองขาหย่าง

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นสะเดา

- ประเพณีและเทศกาล :
- งานประเพณีตักบาตรเทโว ที่วัดสังกัสรัตนคีรี จัดขึ้นในวันแรม 1 ค่ำ เดือน 11 ของทุกปี
 - งานไหว้พระพุทธรูปมงคลศักดิ์สิทธิ์ จัดในวันขึ้น 3-8 ค่ำ เดือน 4 ที่วัดสังกัสรัตนคีรี

- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : หน่อไม้รวกเขาสะแกกรัง เห็ดโคนทอง ปลาแรดสะแกกรัง
- ผ้าทอพื้นเมือง หัตถกรรมประเภทมิด ยาหอม
- ผลไม้แช่อิ่ม ข้าวเกรียบปลากราย ขนมปังสังขยา
- สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : วัดสังกัสรัตนคีรี อำเภอเมืองอุทัยธานี อยู่เชิงเขาสะแกกรัง ภายในวิหารประดิษฐานพระพุทธรูปปางสมาธิ พระพุทธรูปคู่บ้านคูเมืองอุทัยธานี สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยพญาลิไท
- วัดธรรมโฆษก (วัดโรงโค) ถนนศรีอุทัย อำเภอเมืองอุทัยธานี เป็นสถานที่ประกอบพิธีถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยาของข้าราชการอุทัยธานี และมีจิตรกรรมฝาผนังสวยงามที่สุดในจังหวัด
- ศูนย์วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ถนนศรีอุทัย อำเภอเมืองอุทัยธานี
- เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง
- น้ำตกไซเบอร์ หรือน้ำตกหินลาด อำเภอห้วยคต

2.6.77 อุบลราชธานี (UBON RATCHATHANI) เมืองดอกบัวงาม แม่น้ำสองสี มีปลาแซบหลาย หาดทรายแก่งหิน ถิ่นไทยนักปราชญ์ ทวยราษฎร์ใฝ่ธรรม งานล้ำเทียนพรรษา ผาแต้มก่อนประวัติศาสตร์

ข้อมูลทั่วไป : อุบลราชธานีเป็นจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีชื่อเดิมว่า “บางแระแม” โดยก่อนสมัยรัชกาลที่ 1 ท้าวคำผงได้รวบรวมผู้คนชาวข่าและชาวส่วยซึ่งอพยพมาจากกรุงศรีสัตนาคนหุตเข้ามาอาศัยอยู่ที่ห้วยแระแมริมฝั่งที่ราบลุ่มแม่น้ำมูล ซึ่งต่อมาเรียก “บ้านแระแม” และภายหลังท้าวคำผงได้รับแต่งตั้งเป็น “พระประทุมวรราชสุริยวงศ์” เจ้าเมืองอุบลราชธานีคนแรก ภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำมูลไหลผ่านตอนกลางด้านตะวันออกเป็นภูเขา มีหน้าผาหินทรายบริเวณชายฝั่งโขง หรือตรงบริเวณผาแต้ม ส่วนทิศใต้เป็นพรมแดนระหว่างไทย-ลาว-กัมพูชา เรียกว่า “สามเหลี่ยมมรกต” มีทิวเขาพนมดงรักกั้นเขตแดน อุบลราชธานีอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 592 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 15,744.850 ตารางกิโลเมตร

เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 20 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี อำเภวารินชำราบ อำเภอเดชอุดม อำเภอพิบูลย์รักษ์ อำเภอโขงเจียม อำเภอเขมราฐ อำเภอม่วงสามสิบ อำเภอบุญศรี อำเภอตระการพืชผล อำเภอน้ำยืน อำเภอศรีเมืองใหม่ อำเภอโขงเจียม อำเภอทุ่งขาม อำเภอ

โพธิ์ไทร อำเภอนาจะหลวย อำเภอตาลสุม อำเภอสำโรง อำเภอสรินธร อำเภอดอนมดแดง
อำเภอทุ่งศรีอุดม กิ่งอำเภอนาเยีย กิ่งอำเภอเหล่าเสือโก้ก กิ่งอำเภอนาตาล กิ่งอำเภอสว่างวีระวงศ์
และกิ่งอำเภอน้ำขุ่น

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นยางนา

ประเพณีและเทศกาล : ประเพณีงานแห่งเทียนพรรษา จัดขึ้นในวันอาสาฬหบูชา
และวันเข้าพรรษาที่บริเวณทุ่งศรีเมือง

งานประเพณีมหาสงกรานต์แก่งสะพือ อำเภอพิบูลมังสา
หาร จัดขึ้นในเดือนเมษายนของทุกปี

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก : ผ้าไหมมัดหมี่ ผ้าฝ้ายทอมือ เครื่องทองเหลือง เครื่องจัก
สาน

เค็มหมากน็ด หมูยอ กุนเชียง ไส้กรอกอีสาน

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว : อุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม

เสาเฉลียง อำเภอโขงเจียม

วัดหนองบัว อำเภอเมืองอุบลราชธานี มีพระเจดีย์พุทธค
ยาจำลอง

อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ อำเภอโขงเจียม

เขื่อนสิรินธร อำเภอสรินธร

อุทยานภูจอง-นายอย อำเภอนาจะหลวย

วัดศรีอุบลรัตนาราม อำเภอเมืองอุบลราชธานี

2.6.78 บึงกาฬ (BUENG KAN) สองนางศาลศักดิ์สิทธิ์ อิทธิฤทธิ์หลวงพ่ใหญ่ แหล่งน้ำ
ใสหนองกุดทิง สุดใหญ่ยิ่งแข่งเรือยาว ทาดทรายขาวเป็นสง่า นำทัศนาก่งอสง งามน้ำโขงที่บึง
กาฬ สุขสำราญที่ได้ยล

ข้อมูลทั่วไป : จังหวัดบึงกาฬ เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จัดตั้งขึ้น
ตามพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ. 2554 อันมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 23 มีนาคม 2554 เป็น
ต้นไป โดยแยกอำเภอบึงกาฬ อำเภอเซกา อำเภอปุงคล้า อำเภอบึงโขงหลง อำเภอปากคาด อำเภอ
พรเจริญ และอำเภอศรีวิไล ออกจากการปกครองของจังหวัดหนองคาย มีพื้นที่ 4,305.75 ตาราง
กิโลเมตร หรือ ประมาณ 2,691,091 ไร่ ตั้งอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ 756 กิโลเมตร ภูมิประเทศของ
จังหวัดค่อนข้างหลากหลาย ได้แก่ พื้นที่ราบสูง ภูเขา พื้นที่ราบลุ่ม บริเวณลุ่มแม่น้ำโขง พื้นที่ส่วนใหญ่
เป็นที่ราบลุ่ม สภาพภูมิอากาศเป็นแบบมรสุมมี 3 ฤดู เนื่องจากเดิมจังหวัดหนองคายมีพื้นที่ปลูก

ยางพารามากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ในอำเภอบึงกาฬ เมื่อแยกออกมาเป็นจังหวัดใหม่แล้วจะทำให้จังหวัดบึงกาฬมีพื้นที่ปลูกยางพารามากที่สุด

เขตการปกครอง : ประกอบด้วย 8 อำเภอ 53 ตำบล 615 หมู่บ้าน มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้ ทิศเหนือ ติดแม่น้ำโขง (ตรงข้ามเมืองปากซัน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว) ทิศใต้ ติดอำเภอโซ่พิสัย, ศรีวิไล และอำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย ทิศตะวันออก ติดอำเภอบึงค้ำ จังหวัดหนองคาย ทิศตะวันตก ติดอำเภอปากคาด จังหวัดหนองคาย

ประเพณีและเทศกาล :

- ประเพณีบุญบั้งไฟจะจัดขึ้นช่วงเดือนพฤษภาคม
- งานไหลเรือไฟจะจัดขึ้นช่วงเดือนตุลาคม
- งานแห่เทียนเข้าพรรษาจะจัดขึ้นช่วงเดือนตุลาคม
- งานแข่งเรือชิงถ้วยพระราชทานจะจัดขึ้นช่วงเดือนสิงหาคม

สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว :

- เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว (อ.บึงค้ำ) ฝืนป่าใหญ่ของ จ.บึงกาฬ และเป็นป่าอนุรักษ์ที่สวยงามที่สุดแห่งหนึ่งของภาคอีสาน ภายในพื้นที่มีน้ำตกสวยงามหลายแห่ง เช่น น้ำตกถ้ำฝุ่น น้ำตกชะแนน น้ำตกเจ็ด
- บึงโขงหลง (อ.บึงโขงหลง) ทะเลสาบขนาดใหญ่ที่เป็นพื้นที่อนุรักษ์พันธุ์นก โดยเฉพาะนกน้ำที่ย้ายถิ่นเข้ามาในช่วงฤดูหนาว
- ภูทอก (อ.ศรีวิไล) ภูเขาหินทราย ที่มีวัดเจติยาศรีวิหาร ตั้งอยู่เชิงเขาและมีสะพานไม้สร้างวนเวียนขึ้นไปสู่ยอดเขารวม 7 ชั้น
- วัดสว่างอารมณ์ (อ.ปากคาด) ภายในวัดโบสถ์อยู่บนก้อนหินใหญ่ หลืบถ้ำด้านล่างเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปไสยาสน์ปรินิพาน บริเวณด้านบนก้อนหินเป็นจุดชมวิวิทิวทัศน์สวยงามของถ้ำโขง
- หาดทรายขาว (อ.บึงกาฬ) เป็นหาดทรายขาวริมฝั่งแม่น้ำโขงที่สวยงามระยะทางยาวประมาณ 2 กม.
- แก่งอาฮง (อ.บึงกาฬ) เป็นแก่งหินกลางลำน้ำโขง เป็นจุดที่แม่น้ำมีความลึกที่สุดไม่สามารถวัดความลึกได้ ในฤดูน้ำลดจะสามารถมองเห็นแก่งได้ในช่วงเดือนมีนาคม – พฤษภาคมของทุกปี

- หนองกุดทิง(อ.บึงกาฬ) แหล่งท่องเที่ยวและพื้นที่ชุ่มน้ำแห่งหนองคายที่ยังความเป็นธรรมชาติไว้อย่างแท้จริง
- ตลาดสองฝั่งโขง (อ.บึงกาฬ) เป็นตลาดริมแม่น้ำโขงที่มีพ่อค้าแม่ค้าทั้งคนไทยและคนลาวข้ามพากมาขายสินค้าในท้องถิ่นกันอย่างคึกคัก

2.7 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.7.1 ประชา พิจักษณาและคณะ (2551) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาจิตวิทยาที่มีผลต่อผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นเลือนราง เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบ โดยกล่าวไว้ว่างานวิจัยนี้ เป็นการศึกษาจิตวิทยาที่มีผลต่อผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นเลือนราง เพื่อนำข้อมูลที่ได้เป็นพื้นฐานข้อมูลในการนำไปใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ หรือส่วนอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นเลือนราง เพื่อหาผลสรุปของจิตวิทยาที่สามารถใช้กับผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นเลือนรางได้ ในการใช้จิตวิทยาเฉพาะกลุ่ม ที่สอดคล้องกับลักษณะความบกพร่องทางการมองเห็นเลือนรางอย่างเต็มประสิทธิภาพ และเพื่อเสนอแนะจิตวิทยาที่มีความเหมาะสมและตรงกับความต้องการของผู้ใช้

โดยมีวิธีการศึกษา 5 ประเด็น ประเด็นแรก คือ การมองเห็นสีที่ระดับความชัดเจนมากที่สุดโดยการเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย(Ranking) ประเด็นที่สองศึกษาถึงความชอบสีว่าชอบสีใดมากที่สุด, ประเด็นที่สามศึกษาการมองเห็นคู่สีตรงข้ามซึ่งจะมองเห็นคู่สีใดชัดเจนที่สุดโดยการเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย (Ranking) ประเด็นที่สี่ศึกษาจิตวิทยากับความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทดสอบว่าสีใดมีความรู้สึกอย่างไรกับกลุ่มตัวอย่าง, ประเด็นที่ห้าศึกษาการแยกระดับของโทนสีที่ใกล้เคียงกันต่อการมองเห็น โดยใช้วิธีการทดสอบมีรูปภาพเป็นสิ่งเร้า(Stimuli)ประกอบในการทดสอบกับผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นเลือนราง นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาจิตวิทยาที่สามารถใช้กับผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นเลือนรางที่เหมาะสม เพื่อเสนอแนะเป็นแนวทางในการใช้จิตวิทยากับการออกแบบผลิตภัณฑ์

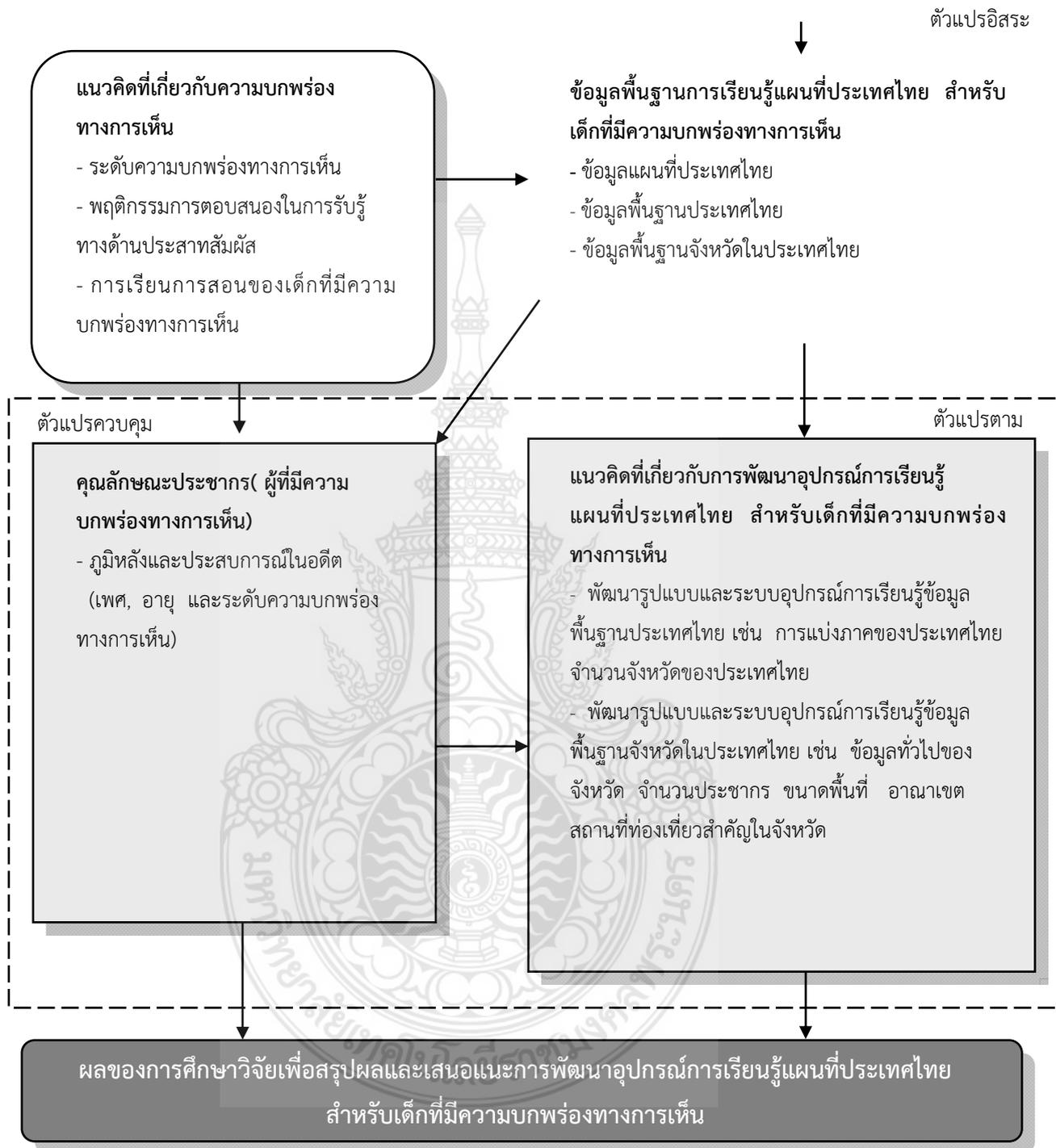
ผลการวิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์หาจิตวิทยาที่มีผลต่อผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นเลือนราง พบว่าสามารถใช้ได้กับเพศชาย และเพศหญิงได้ในระดับที่เท่ากัน มีอายุตั้งแต่เด็กจนถึงผู้สูงอายุ ซึ่งมีความต้องการในการมองเห็นสีที่สามารถเทียบเคียงกับคนปกติ มีทั้งระดับความพิการทางการมองเห็นตั้งแต่มาก(ระดับที่สอง) ไปจนถึงเกือบไม่เห็นเลย ไม่สามารถแยกแยะสีได้(ระดับที่ห้า) การศึกษาการมองเห็นสีที่เห็นชัดเจนมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุดพบว่ากลุ่มตัวอย่างมองเห็นสีน้ำเงินชัดเจนที่สุด และยังขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทางแสงเข้ามาเกี่ยวข้อง ถ้าในกรณีที่มีแสงสว่างมากจะมีการมองเห็นสีชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนั้น ระยะเวลาในการมองยังมีผลต่อการมองเห็นสีชัด ไม่ชัดอีกด้วย ลักษณะของความชอบสีในมุมมองของผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นเลือนรางนั้น มีความชอบของสีที่แตกต่างกันไปตามสภาวะทางสังคมและการมองเห็น จากการ

ทดสอบพบว่ากลุ่มตัวอย่างชอบสีเหลืองมากที่สุด และรองลงมาคือสีน้ำเงิน และพบว่าเพศชายมีส่วนเกี่ยวข้องกับความรู้สึกในการชอบสี ซึ่งเห็นได้ว่าเพศชายจะมีความชอบสีเหลืองมากที่สุด ส่วนเพศหญิงจะมีความชอบในสีน้ำเงินมากกว่า จึงสามารถสรุปได้ว่าเพศชายชอบสีที่สว่างกว่าเพศหญิง ส่วนคู่สีตรงข้ามที่ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นเลือกราง สามารถมองเห็นชัดที่สุดคือสีส้ม – สีน้ำเงิน เพราะสีส้มและสีน้ำเงินนั้น มีความชอบเป็นปัจจัยในการกระตุ้นให้เห็นชัดเจนด้วย จิตวิทยาสีกับความรู้สึกกับผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นเลือกรางนั้นพบว่าสีแดงทำให้เกิดความรู้สึกเตือนให้ระวังอันตราย และให้ความรู้สึกเกิดกำลังวังชา สีเหลืองเป็นสีที่ให้ความรู้สึกสนุกสนาน, ทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นและเป็นสีที่ให้ความรู้สึกสว่าง สีเขียวเหลืองเป็นสีที่ให้ความรู้สึกเยือกเย็น สงบ สดใส ร่าเริง และเบิกบาน สีเขียว เป็นสีที่ให้ความรู้สึกปลอดภัย ผ่อนคลาย และทำให้เกิดพลัง กระชุ่มกระชวย สีเขียวน้ำเงิน เป็นสีที่ให้ความรู้สึกถึงความมั่นคง มั่งมี มีความเจริญ มั่งคั่ง และให้ความรู้สึกมีอำนาจ สีม่วงน้ำเงิน เป็นสีที่ให้ความรู้สึกตื่นเต้น เร้าใจ รู้สึกมีเสน่ห์ และให้ความรู้สึกประณีต สีม่วงแดง เป็นสีที่ให้ความรู้สึกสดชื่น รื่นเริง และมีความสุข สีขาว เป็นสีที่ให้ความรู้สึกมีสมาธิ และทำให้มีความสุข สีดำ เป็นสีที่ให้ความรู้สึกเบื่อหน่าย มีความเร้นลับ ลึกลับ มีความโศกเศร้า และบางครั้งให้ความรู้เจียบขริม สีเทา เป็นสีที่ให้ความรู้สึกแก่ชรา และเกิดความอ่อนแอ ส่วนการแยกระดับของโทนสีใกล้เคียงกันของการมองเห็น ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นเลือกรางพบว่า ระดับของการแยกโทนสีอยู่ในระดับดี ซึ่งโทนสีที่สามารถแยกระดับโทนสีใกล้เคียงได้ดีที่สุดนั้นคือ โทนสีม่วงแดง และ โทนสีขาว – เทา ส่วนโทนสีที่แยกโทนไม่ค่อยออกคือโทนสีแดง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าโทนสีแดงเมื่ออยู่รวมกันแล้วทำให้สีสว่างจ้าเหมือนกันหมดจึงมองเห็นและแยกโทนสีได้ไม่ดีมากนักเท่ากับสีที่บสแสง โดยผลจากการศึกษาทั้งหมดนี้สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับกลุ่มคนพิการทางสายตาเพื่อได้มีโอกาสได้สัมผัสถึงความสร้างสรรค์เหมือนโลกของคนปกติ รวมถึงเป็นแนวทางการพัฒนาจิตวิทยาสีที่สอดคล้องกับประเด็นอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมต่อไป

2.8 สรุปการทบทวนวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ในเบื้องต้นได้ทำการศึกษาศึกษาการเรียนการสอน ของผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็น ในการเรียนการสอนประจำวันเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ยังมีการฟังฟังตนเอง บาง เช่น เดินทางไปตามสถานที่ต่างๆในโรงเรียน การใช้ผลิตภัณฑ์ และอื่นๆเหมือนคนปกติทั่วไป แต่ยังคงมีปัญหาต่างๆจากกิจกรรมเหล่านี้เกี่ยวกับการรู้แผนในประเทศไทย ในการวิจัยจึงได้ทำการพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ภายใต้กรอบแห่งทฤษฎีระดับความบกพร่องทางการเห็น การวัดและประเมินความสามารถในการมองเห็น และการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย และเชื่อมโยงกับตัวแปรอื่นๆในการศึกษาดังกรอบการวิจัย

การพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับ
เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น

ภาพที่ 2.1 แสดงการเชื่อมโยงกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 2.1 แสดงตัวแปรจากกรอบทฤษฎี

ตัวแปรแนวคิด	ตัวแปรปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
--------------	------------------	-----------	----------------------------

			ทบทวนวรรณกรรม	การสำรวจ, การจัดกลุ่ม	การสัมภาษณ์	ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	แบบทดสอบ
1.แนวคิดที่เกี่ยวกับความบกพร่องทางการเห็น	1.1 ระดับความบกพร่องทางการเห็น (แบ่งออกเป็น 5 ระดับ)	- ระดับความบกพร่องทางการเห็น	★				
	1.2 พฤติกรรมการตอบสนองในการรับรู้ทางด้านประสาทสัมผัส	- พฤติกรรมการตอบสนองในการรับรู้ทางด้านประสาทสัมผัส	★				
	1.3 การเรียนการสอนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น	- การเรียนของเด็กบกพร่องทางการเห็นและหลักสูตร	★				
2.ข้อมูลพื้นฐานการเรียนรู้แผนกที่ประเทศไทยสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น	2.1 ข้อมูลแผนที่ประเทศไทย	- ข้อมูลแผนที่ประเทศไทย	★				
	2.2 ข้อมูลพื้นฐานประเทศไทย	- ข้อมูลพื้นฐานประเทศไทยทั้ง 4 ภาค	★				
	2.3 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดในประเทศไทย	- ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดในประเทศไทยทั้ง 77 จังหวัด	★				
3.แนวคิดที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนกที่ประเทศไทยสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น	3.1 พัฒนารูปแบบและระบบอุปกรณ์การเรียนรู้ข้อมูลพื้นฐานประเทศไทย เช่น การแบ่งภาคของประเทศไทย จำนวนจังหวัดของประเทศไทย	- ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นสามารถเรียนรู้ข้อมูลพื้นฐานประเทศไทยได้เข้าใจง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น		★	★	★	★
	3.2 พัฒนารูปแบบและระบบอุปกรณ์การเรียนรู้ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดในประเทศไทย เช่น ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด จำนวนประชากร ขนาดพื้นที่ อาณาเขต สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญในจังหวัด	- ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นสามารถเรียนรู้ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดในประเทศไทย ได้เข้าใจง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น		★	★	★	★

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการการดำเนินการวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการศึกษา สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ คือ เพื่อการพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นและเพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกในการศึกษานอกเวลาเรียนให้กับเด็กจะได้มีโอกาสการฝึกฝนตนเอง และเพิ่มความชำนาญในการเรียน หรือส่วนอื่นๆที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปประเด็นในการศึกษา ดังต่อไปนี้

การวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาในประเด็นหลัก คือ การพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ตัวแปรที่ทำการศึกษาในประเด็นนี้ ได้แก่ พฤติกรรมการตอบสนองเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ในการรับรู้ทางด้านประสาทสัมผัสในการเรียนแผนที่ประเทศไทย โดยออกแบบรูปแบบและระบบของอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นให้รองรับการสัมผัส การได้ยิน ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการใช้งาน เพื่อให้ได้ข้อมูลในประเด็นหลักที่เป็นจุดประสงค์ของการศึกษารั้งนี้ ต่อไปนี้จะกล่าวในรายละเอียดของแต่ละหัวข้อ

3.1 ขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีขั้นตอนในการวิจัย ที่มุ่งเน้นเพื่อการพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ในการวิจัยมีลำดับและขั้นตอนการปฏิบัติการดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนการศึกษาเบื้องต้น

- 1.1 ศึกษาลักษณะความบกพร่องทางการเห็น
- 1.2 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย
- 1.3 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานประเทศไทย
- 1.4 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานจังหวัดในประเทศไทย

2. ขั้นตอนการศึกษาแนวคิดและทฤษฎี

- 2.1 ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวกับของความบกพร่องทางการเห็น
- 2.2 ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการตอบสนองในการรับรู้ทางด้านประสาทสัมผัส
- 2.3 ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น

3. สร้างเครื่องมือในการวิจัย

- 3.1 ออกแบบและจัดทำแบบทดสอบ

- เห็น
- 3.2 ออกแบบอุปกรณ์การเรียนรู้แผนในประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการ
- 3.3 เขียนแบบและสร้างต้นแบบ

4. ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

4.1 สอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ทดสอบ

4.2 ทดสอบอุปกรณ์การเรียนรู้แผนกที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการ

เห็น

5. ศึกษาผลการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานะของผู้ทดสอบ

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทดสอบอุปกรณ์การเรียนรู้แผนกที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความ

บกพร่องทางการเห็น

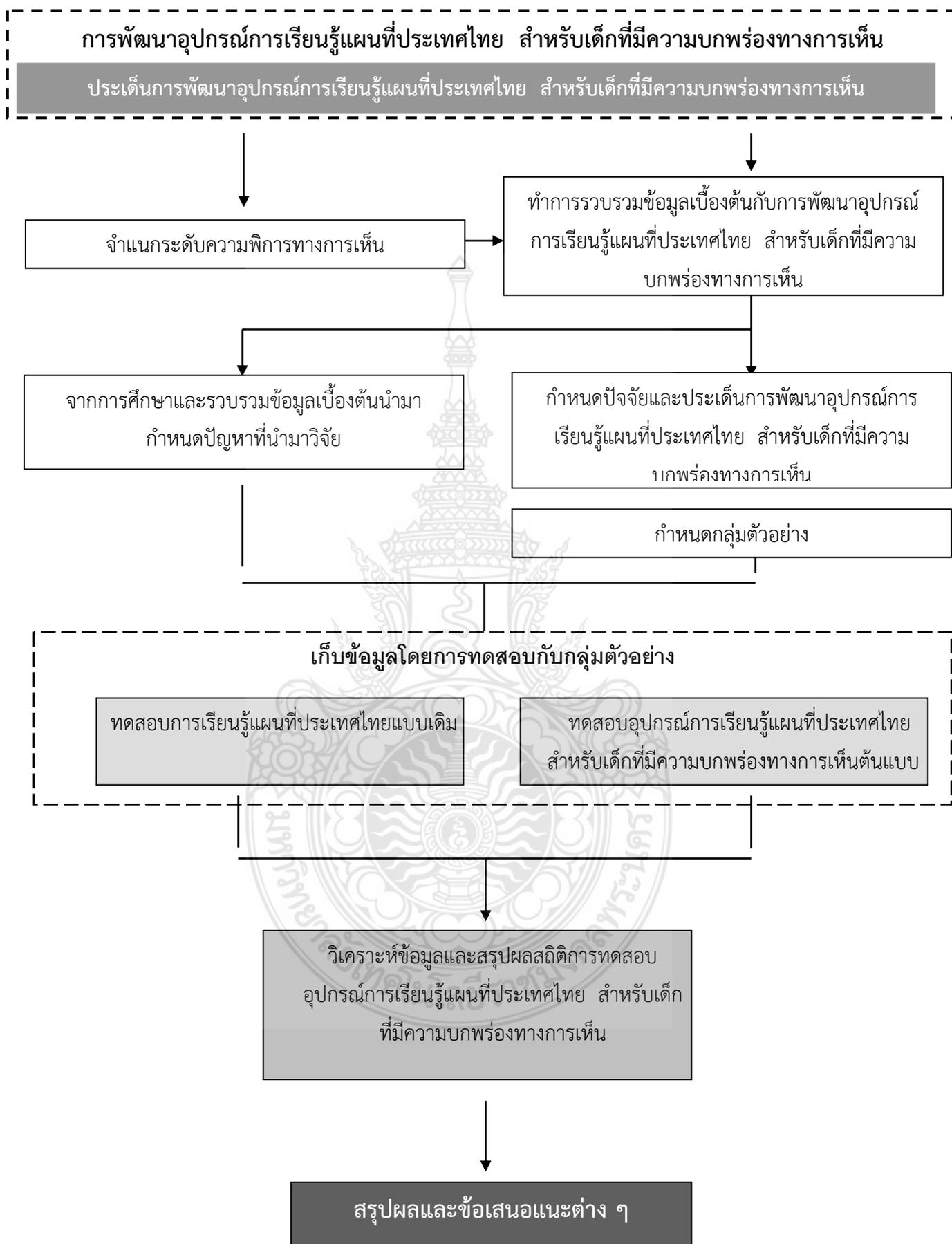
6. ขั้นตอนการสรุป และข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อมูลการพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนกที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่อง

ทางการเห็น

6.2 ข้อจำกัดที่พบ และข้อเสนอแนะในการศึกษาที่เกี่ยวข้องในอนาคต

ภาพที่ 3.1 เชื่อมโยงกระบวนการวิจัย

3.2 กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

กลุ่มคนพิการที่ขาดประสาทสัมผัสทางการเห็น คนที่สูญเสียการเห็นแต่ยังสามารถอ่านอักษรพิมพ์ที่ขยายใหญ่ได้ หรือต้องใช้แว่นขยายอ่าน ระดับความพิการทางการเห็นระดับ 1 ระดับความชัดเจนของสายตาดำที่ดีที่สุดเมื่อใช้แว่นธรรมดา 6/18 หรือ 20/70 และระดับความพิการทางการเห็นระดับ 2 ระดับความชัดเจนของสายตาดำที่ดีที่สุดเมื่อใช้แว่นธรรมดา 6/60 หรือ 20/200 คนที่สูญเสียการเห็นมากจนต้องสอนให้อ่านอักษรเบรลล์หรือใช้วิธีการฟังเทปหรือแผ่นเสียง ระดับความพิการทางการเห็นระดับ 3 ระดับความชัดเจนของสายตาดำที่ดีที่สุดเมื่อใช้แว่นธรรมดา 3/60 หรือ 20/400 ระดับความพิการทางการเห็นระดับ 4 ระดับความชัดเจนของสายตาดำที่ดีที่สุดเมื่อใช้แว่นธรรมดา 1/60 หรือ 5/300 และระดับความพิการทางการเห็นระดับ 5 ระดับความชัดเจนของสายตาดำที่ดีที่สุดเมื่อใช้แว่นธรรมดา ไม่เห็นแม้แต่แสงสว่าง

จากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้เลือกกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพฯ เป็นตัวแทนของผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น เนื่องจากเป็นสถานที่ที่มีการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยที่มีประชากรที่หลากหลาย โดยทำการเลือกทดสอบเครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 40 คน และครูผู้สอนเป็นผู้ประเมิน จำนวน 10 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือ คือ การพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น โดยการสอบถามและทดสอบกับผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบ ดังต่อไปนี้

1. การทดสอบด้านการเรียนพยัญชนะเบรลล์ไทย โดยแยกออกเป็น 3 ส่วนย่อย คือ
 - ตอนที่ 1 สถานะของผู้ทดสอบ เพื่อทราบ เพศ, อายุ และระดับการศึกษา
 - ตอนที่ 2 การทดสอบด้านการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย ลักษณะแบบทดสอบเป็นไปในเชิงการเปรียบเทียบ ระหว่างด้านซ้ายมือ คือ การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆ แบบเดิม และด้านขวามือ คือ การเรียนโดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยที่พัฒนา มีสเกลระดับความนิยมนั้นละ 5 ระดับ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ใช้การเรียนรู้แผนที่

ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิม กลุ่มที่2 ทดลองใช้การเรียนโดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยต้นแบบที่พัฒนา

การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆ แบบเดิม					การเรียนรู้โดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ ประเทศไทยต้นแบบที่พัฒนา					
มากที่สุด	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	น้อย	เท่ากัน	น้อย	ปาน กลาง	ค่อนข้าง มาก	มาก	มากที่สุด
5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5

ตารางที่ 3.1 แสดงสเกลระดับความคิดเห็นในแบบทดสอบ

จากตารางที่ 3.1 แบบทดสอบกำหนดให้ระดับความคิดเห็นการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิมอยู่ในตัวเลข 1-5 ด้านซ้ายมือ และระดับความคิดเห็นการเรียนรู้โดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยต้นแบบที่พัฒนาอยู่ในตัวเลข 1-5 ด้านขวามือ ให้ผู้ตอบแบบทดสอบเลือกระดับตัวเลขตามความคิดเห็นมากน้อย หากมีความคิดเห็นทั้งสองอย่างเท่ากันให้ทำเครื่องหมายในช่องตรงกลางที่หมายเลข 0

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

เพื่อให้ได้ข้อมูลการพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ในการวิจัยได้นำผลการทดสอบ มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS หาข้อสรุปข้อมูลสถานะของผู้ทดสอบ และข้อมูลด้านการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยสุดท้ายจะทำการวางนัยเชิงประจักษ์ (Empirical Generalization) สรุป และข้อเสนอแนะต่างๆ

3.3.2 การตรวจสอบเครื่องมือ

1. ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัยโดยใช้วิธี Face Validity โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่รอบรู้เฉพาะเรื่อง (Subject matter Speciallisis) โดยทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรม (IOC) โดยการนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจากโรงเรียนสอนคนตาบอด จำนวน 3 ท่าน พิจารณาลงความเห็น

2. หลังจากนั้นผู้วิจัยได้รวบรวมคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาดำเนินการแก้ไขแบบประเมินหาประสิทธิภาพ ก่อนนำแบบประเมินไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การเก็บข้อมูล

แนวทางการเก็บข้อมูล จากเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) ทำการศึกษาและสำรวจ ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรม พฤติกรรม และปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนพยัญชนะเบรลล์ไทย และ2) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการทดสอบอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย

สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ซึ่งการเก็บข้อมูลส่วนที่สองนี้ เป็นการเก็บข้อมูลทั้งในประเด็นด้านการเรียน และประเด็นการรับรู้ด้านการใช้งาน สามารถแสดงรายละเอียดการเก็บข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ คือ

1. ทำการศึกษาและสำรวจ (Study and Survey) ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรม พฤติกรรม และปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย โดยการสังเกต สัมภาษณ์ ถ่ายภาพ และจดบันทึกเพื่อทราบถึงลักษณะกิจกรรม พฤติกรรม ที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียน รวมถึงประเด็นปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน ใช้แบบสัมภาษณ์เพื่อทราบถึงรายละเอียดในแต่ละกิจกรรม และพฤติกรรมที่มีผล เช่น ลำดับขั้นตอนในการทำในแต่ละกิจกรรม ลำดับขั้นตอนในการเรียนพยัญชนะเบรลล์ไทย สุดท้ายคือ ความต้องการและข้อจำกัด ในการเรียนพยัญชนะเบรลล์ไทย การกำหนดจำนวนของผู้ให้สัมภาษณ์เป็นไปตามความสะดวกในการให้ความร่วมมือของแต่ละสถานที่ จึงได้ข้อมูลที่มาจากการสัมภาษณ์ จำนวน 3 ราย ด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) ประกอบกับการถ่ายภาพ โดยในแต่ละกรณีจะเข้าทำการศึกษาน้อยกรณีละ 1-2 ครั้ง แล้วแต่ความจำเป็น เพื่อปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่ต้องพิจารณาในการเข้าถึงข้อมูลเพิ่มเติม

2. เมื่อทราบถึงลักษณะพฤติกรรมที่มีผลต่อการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย จึงทำการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับทำการทดสอบด้านการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย โดยใช้การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย และอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิม และทดลองใช้การเรียนรู้โดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยต้นแบบที่พัฒนา และมีประเด็นคำถามเพื่อทดสอบลักษณะที่แตกต่างกัน 3 ส่วนคือ

ส่วนแรก เป็นการทดสอบและบันทึกผลเพื่อหารายละเอียดและข้อมูลส่วนตัวของสถานะของผู้ทดสอบและอธิบายวิธีการทดสอบต่อผู้ประเมิน

ส่วนที่สอง เป็นการทดสอบด้านการเรียนโดยให้ผู้ทดสอบแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 ใช้การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิม กลุ่มที่ 2 ทดลองใช้การเรียนรู้โดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยต้นแบบที่พัฒนา กำหนดวิธีการทดสอบ โดยใช้เครื่องมือการทดสอบด้านการเรียนย่อยแต่ละข้อ โดยมีตัวชี้วัดเป็นการให้ครูหรือผู้ควบคุมดูแลดูสังเกตพัฒนาการเรียนและตอบคำถามโดยมีประเด็นคำถามมีลักษณะในเชิงเปรียบเทียบวิธีการเรียนทั้ง 2 แบบ ด้านซ้ายและด้านขวามีสเกลระดับความนิยมด้านละ 5 ระดับ แบบสอบถามกำหนดให้ระดับความคิดเห็นการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิมอยู่ ในตัวเลข 1-5 ด้านซ้ายมือ และระดับความคิดเห็นการเรียนรู้โดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยต้นแบบที่พัฒนาอยู่ในตัวเลข 1-5 ด้านขวามือ ให้ผู้ตอบแบบทดสอบเลือกระดับตัวเลขตามความคิดเห็นมากน้อย หากมีความคิดเห็นทั้งสองภาพเท่ากันให้ทำเครื่องหมายในช่องตรงกลางที่หมายเลข 0 (ดังตารางที่ 3.1) เป็นเครื่องมือในการทดลองการเรียนรู้ หรือความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากร โดยทำการทดลองในห้องเรียนปกติ ซึ่งมีลักษณะเป็นในเชิงเปรียบเทียบการเรียนทั้ง 2 วิธี และให้ครูหรือผู้ควบคุมดูแลดูสังเกตพร้อมกับตอบแบบทดลอง เพื่อทราบถึงการทดสอบด้านการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย

ไทย แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสถิติ SPSS – Statistic Package for the Social Science

ส่วนที่สาม ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมหลังจากการทดสอบ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ สามารถแบ่งขั้นตอนการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการทดสอบจากแบบทดสอบชุดเดียวกัน โดยทำการรวบรวมข้อมูลและประมวลผลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติ SPSS – Statistic Package for the Social Science และเป็นการใช้สถิติการพรรณนาในเรื่องของแต่ละส่วนในปัจจัยด้านต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อรับรู้และจิตวิทยาที่มีผลต่อผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น ดังนี้

1.1 เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน นำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลหาค่าความถี่(Frequency) และค่าร้อยละ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาจำแนก

1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านการเรียนรู้แผนในประเทศไทย นำข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบมาประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS – Statistic Package for the Social Science เพื่อหาค่าเฉลี่ยของระดับความนิยมในประเด็นความแตกต่างด้านการเรียนรู้แผนในประเทศไทยที่มีความคิดเห็นมากที่สุด และประเด็นความแตกต่างในเรื่องลักษณะของด้านการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละปัจจัยทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความคิดกับกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม โดยให้ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมิน นำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลหา t-test เพื่อหาค่านัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยได้แปรค่าความความคิดเห็นด้านการเรียนรู้แผนในประเทศไทย แทนค่าระดับความคิดเห็นการเรียนรู้แผนในประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิม(ด้านซ้าย)ด้วยตัวเลข 0-5 แทนค่าระดับความคิดเห็นการเรียนรู้โดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนในประเทศไทยต้นแบบที่พัฒนา(ด้านขวา)ด้วยตัวเลข 6-11 ดังนี้

การเรียนรู้แผนในประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆ แบบเดิม					การเรียนรู้โดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ ประเทศไทยต้นแบบที่พัฒนา						
มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	น้อย	เท่ากัน	น้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

ตารางที่ 3.2 แสดงสเกลระดับความคิดเห็นในการวิเคราะห์ผล

1) ระดับความคิดเห็นทั้งการเรียนรู้แผนในประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิมและการเรียนรู้โดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนในประเทศไทยต้นแบบที่พัฒนา

ระหว่าง 5-6 ได้แก่ เท่ากัน

ซ้ายมือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด	ระหว่าง 0-1	ได้แก่	การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิม
	ระหว่าง 1-2	ได้แก่	การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิม
	ระหว่าง 2-3	ได้แก่	การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิม
	ระหว่าง 3-4	ได้แก่	การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิม
	ระหว่าง 4-5	ได้แก่	การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิม

ที่พัฒนา ด้านขวามือ ต้นแบบที่พัฒนาน้อยที่สุด ต้นแบบที่พัฒนาน้อย ต้นแบบที่พัฒนาปานกลาง ต้นแบบที่พัฒนามาก ต้นแบบที่พัฒนามากที่สุด	ระหว่าง 6-7	ได้แก่	การเรียนรู้โดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย
	ระหว่าง 7-8	ได้แก่	การเรียนรู้โดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย
	ระหว่าง 8-9	ได้แก่	การเรียนรู้โดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย
	ระหว่าง 9-10	ได้แก่	การเรียนรู้โดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย
	ระหว่าง 10-11	ได้แก่	การเรียนรู้โดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย

จากนั้นทดสอบทดสอบความแตกต่างค่าทีกรณีกุ่มตัวอย่างเป็นอิสระแก่กัน (t-test independent samples)

2. การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์โดยการนำข้อมูลทุกประเด็นมาประมวลผลเข้าด้วยกัน เพื่อการตีความทั้งข้อมูลทางด้านสถิติและข้อมูลจากข้อเสนอแนะเพื่อหาผลขั้นสุดท้ายของการพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น มีจุดมุ่งหมายเพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกในการศึกษานอกเวลาเรียนให้กับเด็กจะได้มีโอกาสการฝึกฝนตนเอง และเพิ่มความชำนาญในการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย หรือส่วนอื่นๆที่เกี่ยวข้อง จึงทำการศึกษาโดยใช้แบบทดสอบ เพื่อหาข้อสรุปการพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น สามารถแบ่งหัวข้อการศึกษาดังต่อไปนี้

1. การทดสอบด้านการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย โดยแยกออกเป็น 3 ส่วนย่อย คือ

ส่วนแรก คือ ศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ, อายุ และระดับการศึกษาของผู้ทดสอบและผู้ประเมิน

ส่วนที่สอง คือ การทดสอบด้านการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย โดยให้กลุ่มตัวอย่างทดลองใช้เครื่องเสริมทักษะการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยต้นแบบ

ส่วนที่สาม คือ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของการทดลองด้านการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย หลังใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยต้นแบบ ซึ่งครูหรือผู้ดูแลกลุ่มตัวอย่างสามารถแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะบางอย่างให้ผู้วิจัยทราบนอกเหนือจากข้อทดสอบ

ผลการศึกษาที่ได้จะนำมาหาข้อสรุป วิเคราะห์ และเสนอแนะในการพัฒนาเครื่องเสริมทักษะการเรียนรู้พยัญชนะเบรลล์ไทย ดังต่อไปนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของการทดสอบด้านการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย

คุณลักษณะของผู้ทดสอบ จำนวนทั้งหมด 40 คน เป็นเพศชาย 22 คน เป็นเพศหญิง 18 คน มีอายุสูงสุด 9 คน อายุ 13 ปี มีอายุต่ำสุดอยู่ที่ 10 ปี 8 คน โดยมีอายุเฉลี่ย 11.5 ปี และผู้ประเมินจำนวนทั้งหมด 40 คน มีประสบการณ์สอน 1-2 ปี จำนวน 2 คน 3-5 ปี จำนวน 3 คน 6-10 ปี จำนวน 3 คน และ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน (ตามตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 แสดงคุณลักษณะประชากร ของกลุ่มตัวอย่างในการทดสอบด้านการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย

คุณลักษณะประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง(คน)	จำนวนร้อยละ(%)
ผู้ทดสอบ		
1. เพศ		
ชาย	22	55.00
หญิง	18	45.00
2. อายุ		
อายุ 10ปี	8	20.00
อายุ 11 ปี	12	30.00
อายุ 12 ปี	11	27.50
อายุ 13 ปี	9	22.50
ผู้ประเมิน		
1. ประสบการณ์การสอน		
1-2 ปี	2	20.00
3-5 ปี	3	30.00
6-10 ปี	3	30.00
10 ปีขึ้นไป	2	20.00

ผลการทดสอบด้านการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิม และการเรียนโดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยต้นแบบที่พัฒนา พบว่า

1. การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิม กับนักเรียนนั้น พบว่าการเรียนรู้ลักษณะรูปทรงประเทศไทย อยู่ในระดับมาก และมีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน การเรียนรู้ลักษณะรูปทรงของจังหวัดในประเทศไทย การเรียนรู้ข้อมูลพื้นฐานประเทศไทย ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้กับผู้เรียน การเรียนรู้ข้อมูลของจังหวัดในประเทศไทย ช่วยเพิ่มทักษะให้แก่ผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว การเรียนรู้จังหวัดในประเทศไทย ส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ช่วยเสริมความเข้าใจในการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยของผู้เรียน มีความเหมาะสมของวิธีโต้ตอบกับเครื่องมือ การกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และการทบทวนบทเรียนอยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ ส่วนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. การเรียนโดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยต้นแบบที่พัฒนา กับนักเรียนนั้นพบว่า การกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ช่วยเพิ่มทักษะให้แก่ผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว ช่วยเสริมความเข้าใจในการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยของผู้เรียน และการทบทวนบทเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดตามลำดับ ส่วนมีความเหมาะสมของวิธีโต้ตอบกับเครื่องมือ ส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน การเรียนรู้ลักษณะรูปทรงของจังหวัดในประเทศไทย การเรียนรู้ลักษณะรูปทรงประเทศไทย ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้กับผู้เรียน การเรียนรู้ข้อมูลของจังหวัดในประเทศไทย มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน การเรียนรู้ข้อมูลพื้นฐานประเทศไทย และการเรียนรู้จังหวัดในประเทศไทยอยู่ในระดับมาก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิม และการเรียนโดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยต้นแบบที่พัฒนากับนักเรียน พบว่า การเรียนทั้ง 2 วิธี มีผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ทูกรายข้อและในภาพรวม

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่า วิธีการเรียนจากการใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยต้นแบบที่พัฒนาเพื่อช่วยในการเรียนตามการทดสอบทูลรายข้อ โดยเฉพาะการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน การทบทวนบทเรียน มีความเหมาะสมของวิธีโต้ตอบกับเครื่องมือ และส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในระดับมากที่สุดตามลำดับ ส่วนส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้กับผู้เรียน ช่วยเพิ่มทักษะให้แก่ผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ช่วยเสริมความเข้าใจในการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยของผู้เรียน การเรียนรู้ข้อมูลพื้นฐานประเทศไทย การเรียนรู้ข้อมูลของจังหวัดในประเทศไทย และการเรียนรู้จังหวัดในประเทศไทยในระดับมากที่สุดตามลำดับ ส่วนในระดับปานกลาง ได้แก่ การเรียนรู้ลักษณะรูปทรงของจังหวัดในประเทศไทย และการเรียนรู้ลักษณะรูปทรงประเทศไทย ตามลำดับ(ตามตารางที่ 4.2)

- การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิม
- การเรียนโดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยต้นแบบที่พัฒนา
- การเปรียบเทียบระหว่างการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิม และการเรียนโดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยต้นแบบที่พัฒนากับนักเรียน

ตารางที่ 4.2 แสดงความคิดเห็นในการทดสอบด้านการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย

ลำดับที่	ด้านการเรียนแผนที่ประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น										การเรียนแบบใช้อุปกรณ์การเรียนรู้ต้นแบบ	ค่าเฉลี่ย		t-test α (.05)				
		การเรียนแบบเดิม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	เท่ากัน	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง		มาก	มากที่สุด		Mean	S.D.		
ด้านการเรียนรู้		การเรียนแผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิม											การเรียนโดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยต้นแบบที่พัฒนา						
1.	การเรียนรู้ข้อมูลพื้นฐานประเทศไทย																3.33	0.47	0.035
2.	การเรียนรู้จังหวัดในประเทศไทย																3.17	0.68	
3.	การเรียนรู้ข้อมูลของจังหวัดในประเทศไทย																3.25	1.32	
4.	การเรียนรู้ลักษณะรูปทรงประเทศไทย																3.77	0.75	0.040
5.	การเรียนรู้ลักษณะรูปทรงของจังหวัดในประเทศไทย																3.42	0.97	
6.	ช่วยเพิ่มทักษะให้แก่ผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว																3.25	0.57	
7.	ช่วยเสริมความเข้าใจในการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยของผู้เรียน																3.14	0.69	
8.	การกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน																3.00	1.34	
9.	ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้กับผู้เรียน																3.32	0.93	0.010
10.	มีความเหมาะสมของวิธีโต้ตอบกับเครื่องมือ																3.05	0.83	
11.	ส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน																3.15	0.81	
12.	การทบทวนบทเรียน	3.00	0.53																
		4.55	0.28																

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In depth interview: IDI) ประกอบกับการถ่ายภาพ การสังเกต (Observe) และการศึกษาเอกสาร แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) สังเคราะห์เนื้อหา (Synthesis) สรุปและเผยแพร่ ซึ่งข้อสรุปมีรายละเอียดดังนี้

1. อายุกับระดับชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนของโรงเรียนสอนคนตาบอด ไม่มีความสัมพันธ์ในแบบเดียวกับเด็กปกติ กล่าวคือ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นระดับชั้นเรียนจะไม่สัมพันธ์กับอายุ แต่จะสัมพันธ์กับศักยภาพของนักเรียน

2. การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยด้วยวิธีการใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยต้นแบบที่พัฒนา ใช้ได้ผลกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น เมื่อเปรียบเทียบระหว่างการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิมกับนักเรียน พบว่า การเรียนทั้ง 2 วิธี มีผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ทุกรายชื่อและในภาพรวม โดยเฉพาะในส่วนของการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน การทบทวนบทเรียน และมีความเหมาะสมของวิธีโต้ตอบกับเครื่องมือ แต่จะมีปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนบางรายที่เรียนรู้ได้ช้า จึงอาจต้องใช้วิธีผสมผสานหลายวิธีเข้าด้วยกันจึงจะได้ผล โดยอาจต้องมีการปรับวิธีสอนสื่อและอุปกรณ์ต่างๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการและความสามารถของนักเรียน แต่ละรายซึ่งไม่เหมือนกัน และควรใช้วิธีที่เน้นการเรียนรู้อยู่เป็นประจำ

5.2 ข้อจำกัดที่พบจากการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาการพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยที่สอดคล้องกับความเหมาะสมในการใช้งานกับเด็กที่บกพร่องทางการเห็นและเอื้ออำนวยความสะดวกในการศึกษานอกเวลาเรียนให้กับเด็กจะได้มีโอกาสการฝึกฝนตนเองเพิ่มความชำนาญในการเรียนพัญชนะเบรลล์ไทย โดยวิธีการศึกษาข้อมูลทั้งจากเอกสาร หนังสือและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ศึกษาข้อมูลโดยการสำรวจด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก ร่วมกับการทดสอบด้วยแบบทดสอบด้านการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย พบว่ามีข้อจำกัดในการศึกษา ซึ่งมีผลต่อผลลัพธ์ของงานวิจัย คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นส่วนใหญ่แล้วมักมีปัญหาด้านลักษณะบุคลิกภาพและการเข้าสังคม เช่น ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเอง

ได้ หรือมีอาการปฏิเสธสิ่งใหม่ ๆ ที่เข้ามา หรือขาดปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง ทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นเหล่านี้มีการเคลื่อนไหวที่จำกัดทำให้มีประสบการณ์ที่จำกัดตามไปด้วย ซึ่งในเด็กแต่ละรายจะมีข้อจำกัดแตกต่างกัน ทำให้มีพฤติกรรมต่างกัน พัฒนาการทางสติปัญญา และพัฒนาการ

ทางอารมณ์และสังคม แตกต่างกัน ในการทดสอบจึงต้องให้ครูผู้สอนซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญมี
ประสบการณ์การสอนเด็กพิเศษ ทำการเปรียบเทียบนักเรียนในระดับชั้นเดียวกัน

บรรณานุกรม

- จรัส พันธุ์สุวรรณ. 2530. การศึกษาสำหรับคนที่สายตาบกพร่องทางการเห็น. กรุงเทพฯ :
วิทยาลัยครูสวนดุสิต.
- เจน สงสมพันธ์. 2535. เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ 1. กรุงเทพฯ : สถาบันอิเล็กทรอนิกส์
กรุงเทพฯ.
- ประชาสัมพันธ์, กรม. สำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ. ม.ป.ป.. พระราชบัญญัติ
การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟู
สมรรถภาพคนพิการ กรมประชาสัมพันธ์.
- ผดุง อารยะวิญญู. 2533. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร
พัฒนา.
- ณรงค์ ขอนตะวัน. 2538. ไฟฟ้าเบื้องต้น และงานไฟฟ้าทั่วไป. กรุงเทพฯ : หจก. เอราวัณการพิมพ์.
- พิชิต เลี่ยมพิพัฒน์. 2540. พลาสติก. กรุงเทพฯ : หจก. สัมพันธ์พาณิชย์.
- พันธ์ศักดิ์ พุฒิมานิตพงศ์. 2541. ทฤษฎีเครื่องเสียง. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมอาชีพฯ.
- ภฤศ หาญอุตสาหะ. 2545. การตรวจผู้ป่วยสายตาเลือนราง. กรุงเทพฯ : (อัดสำเนา).
- วารี ธิระจิตร. 2537. การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิโรจน์ เอี่ยมเจริญ. 2549. ไทยแลนด์ แอตลาส. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์
ศึกษาธิการ, กระทรวง. คณะอนุกรรมการคัดเลือกและจำแนกความพิการเพื่อการศึกษา. 2543.
คู่มือการคัดแยก และส่งต่อคนพิการเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะอนุกรรมการคัดเลือก
และจำแนกความพิการเพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สกวรัตน์ คุณาวิศรุต. 2533. ความพิการทางตาและการฟื้นฟูสมรรถภาพ. เอกสารการสอนชุด
วิชาการดูแลบุคคลพิการ เล่มที่1 หน่วยที่ 4 กรุงเทพฯ : สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สกวรัตน์ คุณาวิศรุต, 2546. เอกสารประกอบการฝึกอบรมโครงการช่วยเหลือคนสายตาเลือน
รางกับการใช้เครื่องช่วยสายตา ระหว่างวันที่ 24 - 29 มีนาคม พ.ศ. 2546 ณ อาคาร
ศูนย์การแพทย์สิริกิติ์ ชั้น 5 โรงพยาบาลรามธิบดี. กรุงเทพฯ : (อัดสำเนา).
- ส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ, สำนักงาน. สำนัก
ส่งเสริมและพิทักษ์คนพิการ. สถิติจดทะเบียนคนพิการ จำแนกตามประเภทความพิการ
และเพศ และภูมิภาค ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2537 ถึง 31 ตุลาคม 2545 รวบรวมจาก
รายงานผลการดำเนินงานของสำนักงานฯ และสำนักงานพัฒนางานพัฒนาสังคมและ
สวัสดิการจังหวัด. กรุงเทพฯ : สำนักส่งเสริมและพิทักษ์คนพิการ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิ
ภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ.
- สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. 2546. สถานการณ์ความพิการในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : (อัดสำเนา).

สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. 2531. การดูแลบุคคลพิการ. นนทบุรี : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
สุภาพ บุญไชย. 2549. ภูมิศาสตร์ประเทศไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์

บรรณานุกรม (ต่อ)

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2531. **มาตรฐานอุตสาหกรรมของเล่นเด็ก เล่ม1.**

กรุงเทพฯ : กระทรวงอุตสาหกรรม.

หน่วยศึกษาพิเศษ.กรมสามัญศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ. 2540. **คู่มือการจัดการศึกษาพิเศษ.**

กรุงเทพฯ : ฝ่ายออกแบบและผลิตสื่อการศึกษา กรมสามัญศึกษา.

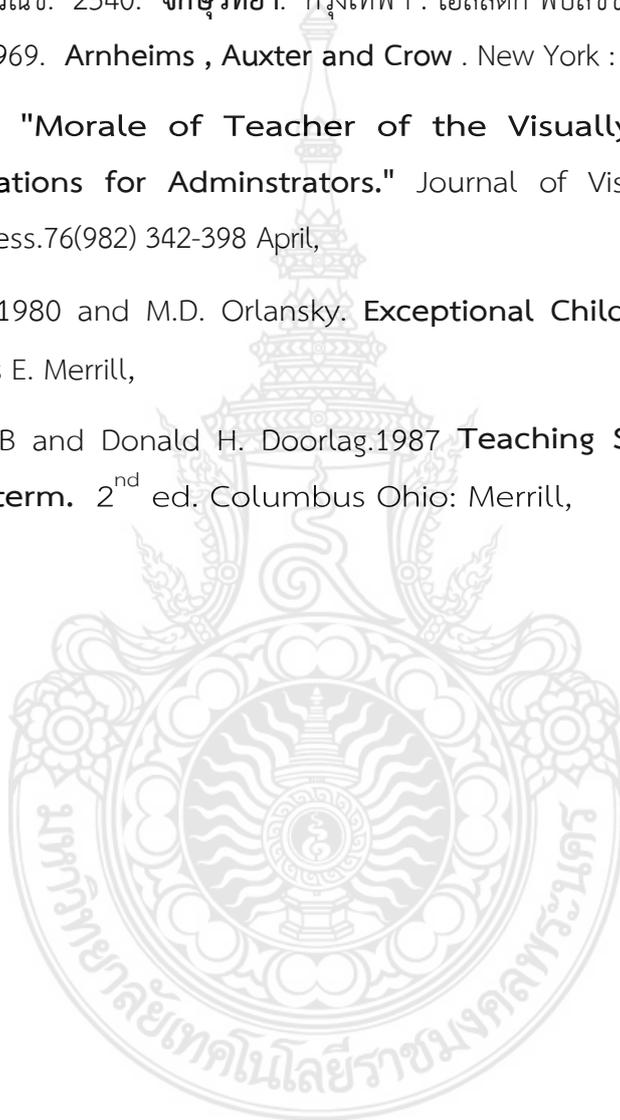
อภิชาติ สิงคาลวณิช. 2540. **จักรูวิทยา.** กรุงเทพฯ : โฮลิสติกพับลิชชิง จำกัด.

Jean, Piaget. 1969. **Arneims , Auxter and Crow .** New York : Norton,

Bina, M.J.1982. **"Morale of Teacher of the Visually Handicapped : Implications for Adminstrators."** Journal of Visual Impairment and Blindness.76(982) 342-398 April,

Heward, W.L.1980 and M.D. Orlansky. **Exceptional Children.** Columbus Ohio: Charles E. Merrill,

Lewin, Rena B and Donald H. Doorlag.1987 **Teaching Special Students in Mainsterm.** 2nd ed. Columbus Ohio: Merrill,

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบทดสอบด้านการใช้งาน

การพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น

คำชี้แจง

1. แบบประเมินชุดนี้ เป็นแบบประเมินเพื่อใช้ในการพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น

2. แบบประเมิน ชุดนี้มี 3 ตอน

ตอนที่ 1 สถานะของผู้ประเมิน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นในการทดสอบการพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น โดยพิจารณาคำตอบแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง ระดับความคิดเห็นท้ายคำถามที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยใช้เกณฑ์พิจารณา แบ่งออกดังนี้

ตอนที่ 2.1 การทดสอบการใช้งานการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิม และการเรียนโดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยต้นแบบที่พัฒนา

- 1 ได้แก่ ความคิดเห็นระดับน้อยที่สุด
- 2 ได้แก่ ความคิดเห็นระดับน้อย
- 3 ได้แก่ ความคิดเห็นระดับปานกลาง
- 4 ได้แก่ ความคิดเห็นระดับมาก
- 5 ได้แก่ ความคิดเห็นระดับมากที่สุด

ตอนที่ 2.2 การเปรียบเทียบวิธีการทั้ง 2 แบบ

0 ได้แก่ เท่ากัน

- ระดับความคิดเห็นการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิม ด้านซ้ายมือ

- 5 ได้แก่ การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิมมากที่สุด
- 4 ได้แก่ การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิมมาก
- 3 ได้แก่ การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิมปานกลาง

3.	การเรียนรู้ข้อมูลของจังหวัดในประเทศไทย																			
4.	การเรียนรู้ลักษณะรูปทรงประเทศไทย																			
5.	การเรียนรู้ลักษณะรูปทรงของจังหวัดในประเทศไทย																			
ด้านการใช้งาน																				
6.	ช่วยเพิ่มทักษะให้แก่ผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว																			
7.	ช่วยเสริมความเข้าใจในการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยของผู้เรียน																			
8.	การกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน																			
9.	ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้กับผู้เรียน																			
10.	มีความเหมาะสมของวิธีโต้ตอบกับเครื่องมือ																			
11.	ส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน																			
12.	การทบทวนบทเรียน																			
13.	มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน																			

2.2 การเปรียบเทียบวิธีการทั้ง 2 แบบ

ลำดับที่	ด้านการเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น											การเรียนแบบใช้เครื่องเสริมทักษะฯ							
		การเรียนแบบเดิม	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4		5						
ด้านการเรียนรู้																				
1.	การเรียนรู้ข้อมูลพื้นฐานประเทศไทย	การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยและอุปกรณ์อื่นๆแบบเดิม																		
2.	การเรียนรู้จังหวัดในประเทศไทย																			
3.	การเรียนรู้ข้อมูลของจังหวัดในประเทศไทย																			
4.	การเรียนรู้ลักษณะรูปทรงประเทศไทย																			
			การเรียนโดยใช้อุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยต้นแบบที่พัฒนา																	

5.	การเรียนรู้ลักษณะรูปทรงของ จังหวัดในประเทศไทย																		
ด้านการใช้งาน																			
6.	ช่วยเพิ่มทักษะให้แก่ผู้เรียนได้อย่าง รวดเร็ว																		
7.	ช่วยเสริมความเข้าใจในการเรียนรู้ แผนที่ประเทศไทยของผู้เรียน																		
8.	การกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน																		
9.	ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ให้กับผู้เรียน																		
10.	มีความเหมาะสมของวิธีโต้ตอบกับ เครื่องมือ																		
11.	ส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน																		
12.	การทบทวนบทเรียน																		
13.	มีความเหมาะสมกับระดับของ ผู้เรียน																		

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

ผลงานการออกแบบ

ภาพที่ ข1 ปุ่มจังหวัดต่างๆ โดยกดลงไปแต่ละจังหวัดจะมีเสียงบอกข้อมูลทั่วไปของจังหวัดนั้นๆ

ภาพที่ ข2 แสดงหน้าจอในการควบคุมอุปกรณ์สำหรับผู้สอน

ขนาด 900 x 500 x 55 ม.ม.

ภาพที่ ข3 การพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนภูมิประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น

ภาคผนวก ค

ประวัตินักวิจัย

ประวัติคณะผู้วิจัย

- ชื่อ- สกุล (ภาษาไทย) นายประชา พิจักขณา
(ภาษาอังกฤษ) Mr. Pracha Pijukkana

2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3 3099 01343 61 7

3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

4. หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 168
ถนนศรีอยุธยา แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300 โทรศัพท์ 0-2282-2383-2 , 0-2281-
9231-4 ต่อ 6305 โทรสาร 0-2282-8572 E-mail : ton_pracha@hotmail.co.th

5. ประวัติการศึกษา

อ.ส.บ.(เทคโนโลยีศิลปอุตสาหกรรม) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ค.อ.ม. (เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร

ลาดกระบัง

6. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ

สาขาวิชาการ การศึกษา

กลุ่มวิชา เทคโนโลยีการศึกษา

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุ
สถานภาพในการทำวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละ
ข้อเสนอการวิจัย เป็นต้น

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : -

7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย :

- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง การศึกษาจิตวิทยาที่มีผลต่อผู้ที่มีความบกพร่อง

ทางการมองเห็นเลียนราง เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบ พ.ศ. 2551

- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาเครื่องเสริมทักษะการเรียนรู้ขณะเบรลล์

ไทย พ.ศ. 2552

- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น พ.ศ. 2554

7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว :

- ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาและหลังกำหนดเวลาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พ.ศ. 2550

- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง การศึกษาจิตวิทยาสีที่มีผลต่อผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นเลียนราง เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบ พ.ศ. 2551

- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาเครื่องเสริมทักษะการเรียนรู้ขณะเบรลล์ไทย พ.ศ. 2552

- ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ของใช้ในครัวเรือน ไข่เค็มและไวน์สำหรับกลุ่มสหกรณ์การเกษตรหุบกะพง จำกัด พ.ศ. 2552

- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทยสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น พ.ศ. 2554

7.4 งานวิจัยที่กำลังทำ : -

ประวัติคณะผู้วิจัย

1. ชื่อ- สกุล (ภาษาไทย) นายสาธิต เหล่าวัฒนพงษ์
(ภาษาอังกฤษ) Mr. Sathit Laowattanaphong

2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3 1009 03916 74 0

3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ (พนักงานมหาวิทยาลัย)

4. หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวิชิตนาค เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300 โทรศัพท์ 0-2282-8531-2 ,
0-2281-9231-4 ต่อ 6305 โทรสาร 0-2282-8572 E-mail : sathit_l@hotmail.com

5. ประวัติการศึกษา

ศป.บ. (สาขาวิชาออกแบบภายใน) มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ค.อ.ม. (เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ

ทหารลาดกระบัง

กำลังศึกษา ศด.(การออกแบบผลิตภัณฑ์) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

6. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
สาขาวิชาการ เทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์
กลุ่มวิชา วิทยาการคอมพิวเตอร์

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดย
ระบุสถานภาพในการทำวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยใน
แต่ละข้อเสนอการวิจัย เป็นต้น

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : -

7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย : -

7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว :

- ผู้ร่วมโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับ
เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น พ.ศ. 2554

7.4 งานวิจัยที่กำลังทำ : -

ประวัติคณะผู้วิจัย

3. ชื่อ- สกุล (ภาษาไทย) นายเอกพงศ์ อินเกื้อ
(ภาษาอังกฤษ) Mr. Akapong Inkuer

4. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3 9505 00248 89 0

3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ (พนักงานมหาวิทยาลัย) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการ
ออกแบบ

4. หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

โทรศัพท์ 0-2282-8531-2 , 0-2281-9231-4 ต่อ 6305 โทรสาร 0-2282-8572

e - Mail : ek_eke@hotmail.com

5. ประวัติการศึกษา

ศป . บ . (ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) มหาวิทยาลัยรังสิต

ศป . บ . (การออกแบบ) มหาวิทยาลัยรังสิต

6. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ

สาขาวิชาการ การศึกษา

กลุ่มวิชา เทคโนโลยีการศึกษา

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพในการทำวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละข้อเสนอการวิจัย เป็นต้น

7.4 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : -

7.5 หัวหน้าโครงการวิจัย : -

7.6 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว :

- ผู้ร่วมวิจัยโครงการปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษา พ.ศ.2552
- ผู้ร่วมโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนกที่ประเทศไทยสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น พ.ศ. 2554
- ผู้ร่วมวิจัย โครงการออกแบบที่จอตระกัจกรยานสำหรับนักท่องเที่ยวยุโรปบริเวณ เกาะรัตนโกสินทร์ พ.ศ. 2554

7.5 งานวิจัยที่กำลังทำ : -

ประวัติคณะผู้วิจัย

1. ชื่อ- สกุล (ภาษาไทย) นายนพพร สกุลยีนยงสุข
(ภาษาอังกฤษ) Mr. Nopporn Sakulyunyongsuk

2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3 1012 01381 36 7

3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ (พนักงานราชการ)

4. หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 168
ถนนศรีอยุธยา แขวงวรขิงพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 โทรศัพท์ 0-2282-8531-2 , 0-
2628-6189 ต่อ 6305 โทรสาร 0-2282-4490 E-mail : tee_biot@hotmail.com

5. ประวัติการศึกษา

วท.บ. (เทคโนโลยีชีวภาพ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

6. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ

สาขาวิชาการ วิทยาศาสตร์กายภาพและคณิตศาสตร์
กลุ่มวิชา สถิติ

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุ
สถานภาพในการทำวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละ
ข้อเสนอการวิจัย เป็นต้น

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย :-

7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย :-

7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อแผนงานวิจัยและหรือโครงการวิจัย ปีที่พิมพ์ การ
เผยแพร่ และ สถานภาพในการทำวิจัย

- ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัยเรื่องการศึกษาการผลิตน้ำส้มสายชูหมักจากน้ำคั้น
เปลือกสับปะรด พ.ศ. 2546 – 2547

- ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์พริกแกงสำเร็จรูปเพื่อการ
ส่งออก พ.ศ. 2549 - 2550

- ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารจากข้าวหอมนิล เพื่อ
อุตสาหกรรมอาหาร พ.ศ. 2550

- ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัยเรื่องการศึกษาจิตวิทยาสีที่มีผลต่อผู้ที่มีความบกพร่อง
ทางการมองเห็นเลียนราง เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบ พ.ศ. 2551

- ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารจากปลาน้ำจืดเพื่อเพิ่ม
มูลค่าทางเศรษฐกิจ พ.ศ. 2551

- ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารจากข้าวหอมนิลเพื่อ
อุตสาหกรรมอาหาร พ.ศ. 2551

- ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาเครื่องเสริมทักษะการเรียนรู้ขณะ
เบรลล์ไทย พ.ศ. 2552

- ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัยเรื่องการยืดอายุการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ผักผลไม้แกะสลัก
เพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่ม พ.ศ. 2552

- ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัยเรื่องต่อยอดการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปจากปลา
น้ำจืดเพื่อการถ่ายทอดเทคโนโลยี พ.ศ. 2552

- ผู้ร่วมโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย
สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น พ.ศ. 2554

7.4 งานวิจัยที่กำลังทำ : -

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

แบบ ว-1ด

(ฉบับปรับปรุงปี พ.ศ. 2552)

แบบเสนอโครงการวิจัย (research project)

ประกอบการเสนอของบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ตามมติคณะรัฐมนตรี

ชื่อโครงการวิจัย (ภาษาไทย) การพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น

(ภาษาอังกฤษ) The Development of Learning Aid "Thailand Map" for Children with Visual Impairments

ส่วน ก : ลักษณะโครงการวิจัย

- โครงการวิจัยใหม่
- โครงการวิจัยต่อเนื่องระยะเวลา ปี ปีนี้เป็นปีที่ รหัสโครงการวิจัย
- I ระบุความสอดคล้องของโครงการวิจัยกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) (กรณาระบุความสอดคล้องเพียง 1 ยุทธศาสตร์ ที่มีความสอดคล้องมากที่สุด โดยโปรดดูรายละเอียดในผนวก 2)
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้
- ระบุความสำคัญกับเรื่องที่สอดคล้องมากที่สุดในยุทธศาสตร์นั้นๆ (โปรดดูรายละเอียดในผนวก 2)
- การเสริมสร้างคนไทยให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข
- II ระบุความสอดคล้องของโครงการวิจัยกับนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2551-2554) (กรณาระบุความสอดคล้องเพียง 1 ยุทธศาสตร์ 1 กลยุทธ์ และ 1 แผนงานวิจัยที่มีความสอดคล้องมากที่สุด โดยโปรดดูรายละเอียดในผนวก 3)
- ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถเพื่อการพัฒนาทางสังคม

- กลยุทธ์การวิจัยที่ 1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอน ทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่น
- แผนงานวิจัยที่ 1 การวิจัยเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษา

III ระบุความสอดคล้องของโครงการวิจัยกับกลุ่มเรื่องที่ควรวิจัยเร่งด่วนตามนโยบาย และยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2551-2554) (โปรดดูรายละเอียดในผนวก 3)

- กลุ่มเรื่อง การปฏิรูปการศึกษา

IV ระบุความสอดคล้องของโครงการวิจัยกับนโยบายรัฐบาล (กรุณาระบุความสอดคล้องเพียง 1 หัวข้อที่มีความสอดคล้องมากที่สุด โดยโปรดดูรายละเอียดในผนวก 4)

- นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก : เรื่อง -
- นโยบายระยะการบริหารราชการ 3 ปี ของรัฐบาล : **นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต (ปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ)**

ส่วน ข : องค์ประกอบในการจัดทำโครงการวิจัย

1. คณะผู้วิจัย และสัดส่วนที่ทำงานวิจัย (%)

หัวหน้าโครงการ	นายประชา พิทักษณา	สัดส่วนที่รับผิดชอบ	70 %
หน้าที่รับผิดชอบ	บริหารจัดการงานวิจัย การออกแบบวางแผนการทดลองการวิจัย สร้างเครื่องมือในการวิจัย ร่วมดำเนินการทดลอง รวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิจัยและให้ข้อเสนอแนะ		
ผู้ร่วมวิจัย	นายสาธิต เหล่าวัฒนพงษ์	สัดส่วนที่รับผิดชอบ	10 %
หน้าที่รับผิดชอบ	ร่วมดำเนินการทดลอง และออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์		
	นายเอกพงศ์ อินแก้ว	สัดส่วนที่รับผิดชอบ	10 %
หน้าที่รับผิดชอบ	ร่วมดำเนินการทดลอง และรวบรวมเอกสาร		
	นายนพพร สุกุลยืนยงสุข	สัดส่วนที่รับผิดชอบ	10 %
หน้าที่รับผิดชอบ	ร่วมดำเนินการทดลอง และจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์		

หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบงานวิจัย และที่อยู่ พร้อมทั้งชื่อหน่วยงานและลักษณะของการร่วมงานวิจัยกับหน่วยงานอื่น (ถ้ามี)

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
168 ถ. ศรีอยุธยา แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทรศัพท์ 0-2282-8531-2 , 0-2628-6189 ต่อ 6305 โทรสาร 0 2282 4490

2. ประเภทของการวิจัย

การวิจัยพัฒนาทดลอง

3. สาขาวิชาการและกลุ่มวิชาที่ทำการวิจัย

สาขาวิชาปรัชญา กลุ่มวิชา ศิลปกรรม

4. คำสำคัญ (Keywords) ของโครงการวิจัย

การพัฒนา	Development
ความบกพร่องทางการเห็น	Visual Impairments
อุปกรณ์การเรียนรู้	Learning Aid
แผนที่ประเทศไทย	Thailand Map

5. ความสำคัญ และที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาประชากรในวัยเด็กอย่างต่อเนื่องเสมอมา เพราะตระหนักดีว่าประชากรกลุ่มนี้ คือ ผู้สืบทอดความดีงาม วัฒนธรรมประเพณี ฯลฯ ตลอดจนเป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาประเทศในอนาคต ดังจะเห็นได้จากบทบัญญัติทางกฎหมายในทุกระดับตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 พระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางด้านประชากร (ทั้งคนทั่วไปและคนพิการ) ตลอดจนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) ต่างก็ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศเป็นพิเศษ โดยเฉพาะประชากรในวัยเด็ก เพราะทราบดีว่าเด็กในช่วงตั้งแต่ปฏิสนธิจนถึง อายุ 6 ปี จะเป็นช่วงที่ระบบประสาทและสมองเจริญเติบโตในอัตราสูงที่สุด คือ ประมาณร้อยละ 80 ของผู้ใหญ่ปกติ โดยมุ่งหวังให้เด็กไทยมีคุณภาพ 8 ส่วน ดังนี้ คือ (1) มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ (2) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม (3) สามารถทำงานจนสำเร็จ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีความรู้สึกที่ดีต่ออาชีพสุจริต (4) สามารถคิดรวบยอด คิดแก้ปัญหา และคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (5) มีความรู้และทักษะเบื้องต้น (6) สนใจใฝ่รู้ รักการอ่าน และพัฒนาตนเอง (7) มีสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี (8) มีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว และเมื่อเติบโต

จะได้เป็นคนไทยที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การที่จะสร้างเสริมให้คนไทยมีคุณลักษณะดังกล่าวข้างต้น เป็นเรื่องที่จะต้องร่วมมือกันหลายฝ่าย ทั้งการสาธารณสุข สวัสดิการทางสังคม และที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ การให้การศึกษามีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคุณลักษณะต่างๆ ตั้งแต่วัยเด็กอย่างต่อเนื่อง ประเทศไทยได้ออกพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เพื่อรับรองสิทธิและประกันคุณภาพทางการศึกษาให้กับเด็กไทย ทั้งที่เป็นเด็กทั่วไปและเด็กพิการอย่างชัดเจน โดยมุ่งเน้นให้เด็กทั่วไปได้รับสิทธิทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสิบสองปีอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และสำหรับเด็กพิการนอกจากจะจัดการศึกษาตามข้อความข้างต้นแล้ว รัฐยังต้องจัดการศึกษาให้เด็กกลุ่มนี้ตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการ อีกทั้งยังต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาให้เป็นพิเศษอีกด้วย ในปี พ.ศ. 2551 ประเทศไทยได้ออกพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ เพื่อเน้นย้ำถึงสิทธิทางการศึกษาของคนกลุ่มนี้ โดยกำหนดให้คนพิการมีสิทธิทางการศึกษาดังนี้ (1) ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา (2) เลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น (3) ได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐาน และประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล

จะเห็นได้ว่าหลักการสำคัญเบื้องต้น ของการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการนั้น คือต้องจัดการศึกษาให้ตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ และกระบวนการที่สำคัญของขั้นตอนนี้ก็คือ การให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (Early Intervention : EI) ซึ่งหมายถึงการจัดโปรแกรมที่เป็นระบบในการให้บริการด้านต่างๆ โดยเร็วที่สุดแก่เด็กที่พบว่ามีความเสี่ยงหรือทันทีที่ได้รับการวินิจฉัยว่ามีความพิการ โดยมุ่งเน้นการให้บริการทางการศึกษากับพ่อแม่และครอบครัว และเด็กได้รับการจากนักวิชาชีพที่หลากหลายทั้งด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย การบำบัดรักษา ตลอดจนป้องกันความพิการที่จะเกิดขึ้น เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการไปตามขั้นตอนเช่นเดียวกับเด็กทั่วไปหรือใกล้เคียงกับเด็กทั่วไปมากที่สุด นอกจากนั้นการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มยังช่วยค้ำจุนพัฒนาการของเด็กและทำให้เด็กสามารถพัฒนาทักษะรวมถึงพัฒนาความสัมพันธ์ของทักษะต่างๆ ที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตได้ถึงขีดสุด อีกทั้งช่วยแก้ไขความบกพร่องและป้องกันความผิดปกติที่อาจเกิดขึ้นภายหลังได้ และยังช่วยเตรียมความพร้อมให้เด็กพิการมีพัฒนาการที่ดีสามารถเข้าเรียนร่วมในระดับที่เหมาะสมต่อไปได้

(กลุ่มแผนงานและงบประมาณ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ : 2551)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 และมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการจัดการศึกษา
สำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จึงออกประกาศกำหนดประเภทและ
หลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา ไว้ดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ : 2552)

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์
ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552”

ข้อ 2 ประเภทของคนพิการ มีดังต่อไปนี้

- (1) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น
- (2) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
- (3) บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
- (4) บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ
- (5) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
- (6) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา
- (7) บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรม หรืออารมณ์
- (8) บุคคลออทิสติก
- (9) บุคคลพิการซ้อน

ปัจจุบันกลุ่มเด็กที่บกพร่องทางการเห็น นับว่าเป็นกลุ่มคนพิการอีกกลุ่มหนึ่งที่มีผู้ให้ความสนใจ
สนใจมากขึ้น ทั้งเด็กที่สายตาลีเลือนราง และเด็กที่ตาบอดสนิท โดยเฉพาะมีการจัดการศึกษาให้เด็ก
เหล่านี้ให้มีความรู้ทัดเทียมกับเด็กปกติทั่วไป ทั้งการเตรียมความพร้อมและพัฒนาทักษะด้านสังคม
เนื่องจากการที่ไม่สามารถรับรู้ทางสายตาได้ การรับรู้วัตถุต่างๆของเด็กบกพร่องทางสายตาจึงต้อง
อาศัยประสาทสัมผัสที่สำคัญคือ การได้ยินและการสัมผัสเพื่อให้เกิดมีความรู้และเข้าใจในสิ่งต่างๆ การ
รับฟังนั้นจะช่วยให้ทราบถึงระยะทางและทิศทางของวัตถุ เช่นขณะที่เขาเดินอยู่ใต้ต้นไม้ ถ้าได้ยินเสียง
ลมพัดผ่านใบไม้ ได้กลิ่นจากประสบการณ์ต่างๆ จะทำให้เขาสามารถแยกได้ว่าต้นไม้มีใบหรือไม่มี
อย่างน้อยแค่ไหน (สุชา จันทน์เอม, 2525)

คนตาบอดสามารถรับรู้และเรียนรู้ด้วยวิธีต่างจากคนตาดี การจัดการศึกษาให้แก่คนตาบอด
เกิดการรับรู้ได้ จะต้องอาศัยประสาทส่วนที่เหลืออยู่ คือ การได้ยินหรือการสัมผัสทางการฟัง การ
สัมผัสทางกาย การดมกลิ่น และการชิมรส ในจำนวนประสาทที่เหลืออยู่นี้ ประสาทที่คนตาบอดใช้
มากที่สุด คือ การสัมผัสทางการฟัง (Tactile) และการเคลื่อนไหวของอวัยวะ (Kinesthetic) หรือ
การใช้สัมผัสหลายๆ ด้านพร้อมกัน จากการศึกษาพบว่า คนตาบอดจำเป็นต้องใช้สื่อการเรียนที่ได้รูป
คล้ำ สัมผัส ในวิชาการต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มพูนความรู้และทักษะได้ วิธีการจัดการเรียนการสอนที่

เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงมากที่สุด โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น จัดเป็นเด็กประเภทหนึ่งที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา เป็นเด็กพิเศษประเภทหนึ่งที่น่าสนใจและน่าศึกษามาก เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ให้ประสบความสำเร็จตามความคาดหวังเป็นเรื่องค่อนข้างยากเพราะการจัดการเรียนการสอนที่ดี ย่อมทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ ซึ่งเด็กจะนำไปใช้ในการดำรงชีพในสังคมได้อย่างประสบผลสำเร็จ

การจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมสำหรับคนตาบอด ใช้เนื้อหาของหลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ซึ่งปรับปรุงสำหรับคนตาบอด โดยปัจจุบันจัดเป็น 2 รูปแบบ คือ รูปแบบแรก เป็นรูปแบบการศึกษาที่จัดเป็นทางการ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ระบบ คือ ระบบการศึกษาเอกเทศ คือ การแยกคนตาบอดออกจากครอบครัวไปอยู่โรงเรียนของคนพิการเฉพาะทาง และระบบการศึกษาแบบเรียนร่วมโดยคนตาบอดเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ ส่วนแบบที่สอง เป็นรูปแบบการศึกษาที่ไม่เป็นทางการ เป็นการดำเนินงานฟื้นฟูสมรรถภาพคนตาบอดในชุมชน (ประหยัด ภูหนองโอง, 2537)

สำหรับการจัดการศึกษาให้แก่เด็กพิการ โดยเฉพาะเด็กตาบอดนั้น สมัครสมร ภักดีเทวา (2534) กล่าวว่า ต้องคำนึงถึงช่องทางในการรับรู้ ส่วนใหญ่ที่คนตาบอดมีเหลืออยู่ นั่นคือทางการฟัง การสัมผัส และการเคลื่อนไหว เด็กเหล่านี้เสียเปรียบเด็กปกติ เพราะขาดการรับรู้ทางสายตาที่เป็น การรับรู้มากที่สุดของมนุษย์อย่างที่ Edgar Dale (1955) ได้เปรียบเทียบปริมาณการรับรู้ทางประสาทสัมผัสต่างๆ ของมนุษย์ คิดเป็นอัตราร้อยละ ดังนี้ จักขุสัมผัส 75 โสตสัมผัส 13 กายสัมผัส 5 ชิวหาสัมผัส 3 และฆานสัมผัส 3

ดังนั้น สื่อการสอนสำหรับเด็กตาบอด จึงมีความจำเป็นต้องใช้สื่อพิเศษที่แตกต่างจากสื่อที่ใช้สอนนักเรียนตามปกติ ได้แก่ หนังสือเบรลล์ที่อ่านด้วยการสัมผัสด้วยมือและสไตลิส (Stylist) ไม้เขียน นอกจากนี้มีการฝึกใช้คอมพิวเตอร์แบบสี่เสียงในวิชาคณิตศาสตร์ หรือเรขาคณิตที่ใช้ไดอะแกรมเป็นรูปนูน ส่วนวิชาภูมิศาสตร์ก็จะใช้แผนที่เป็นเส้นนูนแทนแผนที่ธรรมดา และยังมีอุปกรณ์อีกชนิดหนึ่งที่ผู้เรียนรู้โสตสัมผัส นำมาเป็นสื่อในหลายๆ วิชา ได้แก่ วิทยุ และเทปเสียง

การศึกษาของคนตาบอดนั้น โดยรวมแล้วจะจัดการเรียนการสอน โดยใช้หลักสูตรเดียวกันกับการเรียนการสอนของเด็กปกติในทุกเนื้อหาวิชา แต่การรับรู้ของคนตาบอดนั้นเกิดขึ้นได้สองลักษณะ คือ การฟังและการสัมผัส ด้วยเหตุนี้หนังสือเรียนหรือเอกสารต่าง ๆ ที่ใช้สำหรับผู้พิการทางการมองเห็น (คนตาบอด) จะต้องเป็นอักษรเบรลล์หรือภาพนูนเท่านั้น

สื่อภาพนูนชุดนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นสื่อการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น (คนตาบอด) และใช้ประกอบหนังสือเรียน หรือหนังสือเสียง วิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-2

ดังนี้ ส 101 ประเทศของเรา 1 ส 102 ประเทศของเรา 2 ส 203 ทวีปของเรา และ ส 204 ประเทศของเรา 3 สื่อภาพพจนานุกรมนี้ได้จัดทำขึ้นตามภาพประกอบเนื้อหาในหนังสือเรียนวิชาสังคมศึกษา ส 101-102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ ส 203-204 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เป็นหลัก โดยสื่อภาพพจนานุกรมนี้จะนำเสนอภาพพจนานุกรมของภาพประกอบเนื้อหาที่สำคัญในหนังสือเรียน ทั้งนี้ ได้จัดทำสารบัญญัตภาพพจนานุกรม โดยจะระบุหน้าหนังสือเรียนที่เป็นตัวพิมพ์ปกติไว้ในสื่อภาพพจนานุกรมนี้พร้อมแล้ว ซึ่งครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบเนื้อหาให้ตรงกัน เพื่อแนะนำแก่บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็นได้โดยสะดวก (ส่วนส่งเสริมการผลิตสื่อการศึกษาเพื่อคนพิการ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

สำหรับสื่อการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็นในเรื่องแผนที่ประเทศไทยยังใช้เป็นสื่อภาพพจนานุกรมอย่างหนึ่ง ซึ่งจัดอยู่ในวิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ส 101) นับว่าเป็นอีกวิชาหนึ่งที่สำคัญเพราะเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นจะได้เรียนเกี่ยวกับแผนที่ประเทศไทย โดยมีรายละเอียดการเรียนการสอน ดังนี้

1. แผนที่ประเทศไทยแสดงภูเขา แม่น้ำ
2. แผนที่แสดงอาณาเขตและจังหวัดในภาคเหนือ
3. แผนที่แสดงอาณาเขตและจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
4. แผนที่แสดงอาณาเขตและจังหวัดในภาคกลาง
5. แผนที่แสดงอาณาเขตและจังหวัดในภาคตะวันออก
6. แผนที่แสดงอาณาเขตและจังหวัดในภาคตะวันตก
7. แผนที่แสดงอาณาเขตและจังหวัดในภาคใต้

การจัดการศึกษาในโรงเรียนสอนคนตาบอดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในวิชาสังคมศึกษา (ส 101) นับเป็นสิ่งที่จำเป็น เพื่อให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับแผนที่ประเทศไทย และในปัจจุบันมีสื่อที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแผนที่ประเทศไทยน้อยมาก และยังมีปัญหาในการใช้งาน เช่น ในการเรียนของเด็กตาบอดยังขาดอุปกรณ์ที่ใช้โดยตรง และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง ทำให้พัฒนาการในการเรียนรู้ช้าลงไปและความเข้าใจถึงข้อมูลของแผนที่ประเทศไทยไม่ละเอียดเข้าใจยาก รวมถึงขาดความสอดคล้องกับพฤติกรรมผู้ใช้ จากความเป็นมาและความสำคัญ และสภาพปัญหาดังกล่าวทำให้เกิดแรงบันดาลใจที่จะทำวิจัยในการพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นเหล่านี้ได้มีผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองในการใช้งานในอนาคต และเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาผู้พิการเหล่านี้

6. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อการพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนภูมิประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น

7. ขอบเขตของโครงการวิจัย

7.1 ขอบเขตของตัวแปร

ผู้วิจัยทำการตั้งตัวแปรไว้ดังนี้

7.1.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

1. พฤติกรรมการตอบสนองเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ในการรับรู้ทางด้านประสาทสัมผัสในการเรียนแผนที่ประเทศไทย
2. พฤติกรรมในการเรียนแผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น

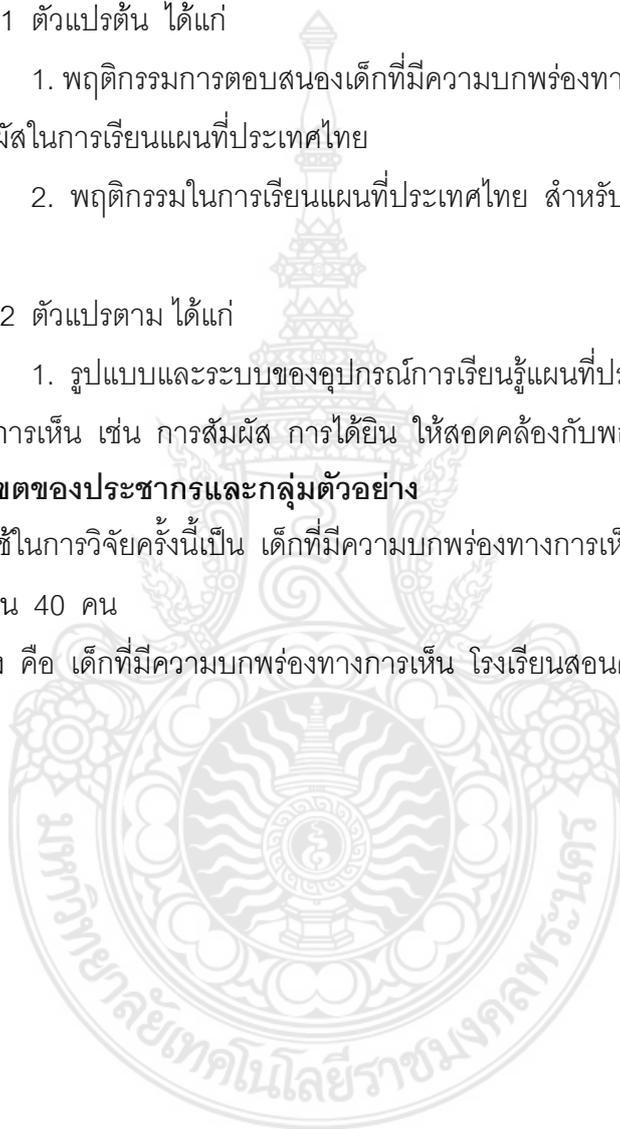
7.1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1. รูปแบบและระบบของอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น เช่น การสัมผัส การได้ยิน ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการใช้งาน

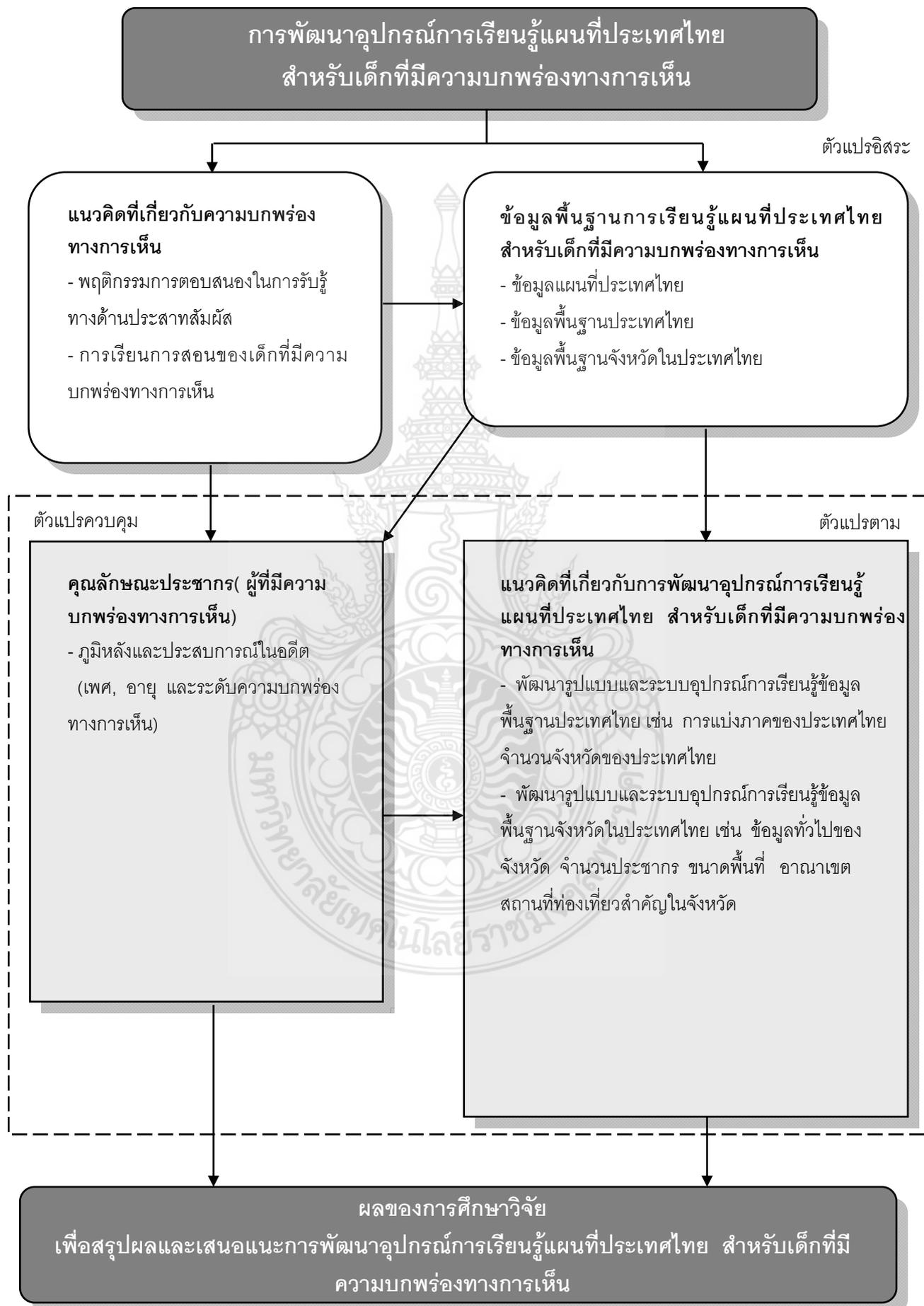
7.2 ขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพฯ จำนวน 40 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพฯ จำนวน 40 คน

8. ทฤษฎีหรือกรอบแนวคิด(Conceptual Framework) ของโครงการวิจัย

9. การทบทวนวรรณกรรม/สารสนเทศ (information) ที่เกี่ยวข้อง

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้ประกาศ เรื่อง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคณพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552 เพื่อจัดประเภทของคณพิการให้มีหลักเกณฑ์ โดยกล่าวถึงบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น ได้แก่ บุคคลที่สูญเสียการเห็นตั้งแต่ระดับเล็กน้อยจนถึงตาบอดสนิท ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภทดังนี้

1. คนตาบอด หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการเห็นมาก จนต้องใช้สื่อสัมผัสและสื่อเสียงหากตรวจวัดความชัดของสายตาร่างดีเมื่อแก้ไขแล้ว อยู่ในระดับ 6 ส่วน 60 (6/60) หรือ 20 ส่วน 200(20/200) จนถึงไม่สามารถรับรู้เรื่องแสง

2. คนเห็นเลือนราง หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการเห็น แต่ยังสามารถอ่านอักษรตัวพิมพ์ขยายใหญ่ด้วยอุปกรณ์เครื่องช่วยความพิการ หรือเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก หากวัดความชัดของสายตาร่างดีเมื่อแก้ไขแล้วอยู่ในระดับ 6 ส่วน 18(6/18) หรือ 20 ส่วน70(20/70)

ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของพียาเจต์ (Piaget's Theory of Cognitive Development) โครงสร้างทฤษฎีของ จีน พียาเจต์ (Jean Piaget) อยู่บนพื้นฐานของการศึกษาพัฒนาการเด็ก จากการศึกษาระยะยาวด้วยการสังเกต พียาเจต์ สนใจพัฒนาการของการเกิดความรู้ (knowledge) และลักษณะแบบแผนของการคิดของคนในแต่ละช่วงอายุ ว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นได้อย่างไร ซึ่งพียาเจต์ เชื่อว่าความรู้เกิดจากการที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดกระบวนการทางสติปัญญา (mental operation) ที่จะรับข้อมูลเข้ามาสู่โครงสร้างทางปัญญา (schema) ที่มีอยู่ซึ่งเรียกว่า การปรับเข้า (assimilation) และปรับขยายข้อมูลที่มีอยู่ให้เข้ากับข้อมูลใหม่ที่ได้รับซึ่งเรียกว่า การปรับขยาย (accommodation) ทำให้เกิดความรู้ หรือประสบการณ์ใหม่ และเมื่อกระบวนการปรับเข้าและปรับขยายอยู่ในสมดุล (equilibration) ก็จะนำไปสู่การพัฒนาสติปัญญาของแต่ละบุคคล ทฤษฎีของพียาเจต์ ได้แบ่งลำดับขั้นพัฒนาการทางด้านสติปัญญาออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้ (กลุ่มแผนงานและงบประมาณ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ : 2551)

1. ระยะพัฒนาการทางประสาทสัมผัส และการเคลื่อนไหว (Sensor motor stage) ระยะนี้ออกเป็น 6 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

1.1 ขั้นปฏิบัติการสะท้อน (reflexive stage)

1.2 ขั้นพัฒนาการอวัยวะเคลื่อนไหวด้วยประสบการณ์เบื้องต้น (primary circular reactions)

1.3 ขั้นพัฒนาการอวัยวะเคลื่อนไหวอย่างมีจุดมุ่งหมาย (secondary circular reactions)

1.4 ขั้นพัฒนาการประสานงานของอวัยวะ (coordination of secondary schemes)

1.5 ขั้นพัฒนาการความคิดริเริ่มแบบลองผิดลองถูก (tertiary circular reactions)

- 1.6 ขั้นพัฒนาการโครงสร้างทางสติปัญญาเบื้องต้น (mental combinations)
2. ระยะพัฒนาการก่อนเกิดความคิดอย่างมีเหตุผล (Preoperational stage) พัฒนาการขั้นนี้เป็น 2 ขั้นย่อย คือ
 - 2.1 ขั้นพัฒนาการก่อนเกิดความคิดรวบยอดอย่างใช้เหตุผล (per conceptual sub stage)
 - 2.2 ขั้นพัฒนาการใกล้เกิดความคิดรวบยอดอย่างใช้เหตุผล หรือขั้นรู้จักคิดได้เอง (intuitive sub stage)
3. ระยะพัฒนาการความคิดอย่างมีเหตุผลเป็นรูปธรรม (Concrete operation stage)
4. ระยะพัฒนาการความเข้าใจอย่างมีเหตุผล (Formal operation stage)

Noonan, Mary. J. and McCormick, Linda. (1993) เสนอแนะว่ามุมมองเกี่ยวกับการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษนั้น เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับครอบครัวซึ่งต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับเด็กในวัยทารกถึงสามขวบ การให้การศึกษาตามความต้องการจำเป็น ทฤษฎีจิตวิทยา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การพยาบาลและสังคมศาสตร์ นโยบายที่ชัดเจนจะทำให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและครอบครัวได้รับการพัฒนาทั้งด้านการเรียนรู้และสิ่งแวดล้อมตลอดจนสังคมเกิดการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อนำไปสู่ประสิทธิภาพในการให้บริการต่อไป อย่างไรก็ตามในการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มอาจมีอุปสรรคอยู่บ้าง เนื่องจากทีมที่ให้บริการและผู้ปกครองไม่ชัดเจนในเป้าหมาย หรือเข้าใจไม่ตรงกันซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการสื่อสารหรือการไม่เปิดใจกว้าง หรือการวางแผนให้บริการไม่ชัดเจน รวมทั้งการสร้างบรรยากาศแห่งการไว้วางใจและการยอมรับนับถือซึ่งกันและกัน

การจัดบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มแก่คนพิการควรมียึดหลักการ ดังนี้ (สมพร หวานเสรี : 2543)

1. จัดให้บุคคลพิการเป็นรายบุคคลและครอบครัว
2. สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของคนพิการแต่ละคนและครอบครัว
3. มุ่งพัฒนาคนพิการอย่างเต็มศักยภาพทุกด้าน
4. ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการจัดบริการ
5. ครอบคลุม ยืดหยุ่น ทันสมัยและสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
6. ติดตาม ประเมินผลและปรับปรุงการให้บริการเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง

รูปแบบทางการศึกษา (Educational Model) เป็นรูปแบบการให้บริการช่วยเหลือเด็กพิการให้มีพัฒนาการและความสามารถในการเรียนรู้ได้มากที่สุดตามขั้นตอนพัฒนาการของเด็กทั่วไป ทั้งนี้ไม่สนใจสาเหตุของความพิการ การทดสอบมีขึ้นเพื่อประเมินความสามารถและปัญหาของเด็ก การจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมศักยภาพในขณะเดียวกันก็มุ่งลดปัญหาของเด็กเป็นรายบุคคล (ผดุง อารยะวิญญู : 2542)

10. เอกสารอ้างอิง (Reference) ของโครงการวิจัย

กระทรวงศึกษาธิการ. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคณพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552.

กลุ่มแผนงานและงบประมาณ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (Early Intervention : EI) เด็กพิการสำหรับโรงเรียนเฉพาะความพิการและศูนย์การศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, 2551.

ประหยัด ภูหนองโอง. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเด็กพิการตาบอดและกระบวนการฟื้นฟูพัฒนา. กรุงเทพฯ : มูลนิธิธรรมมิกชนเพื่อคนตาบอดในประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. 2537

ผดุง อารยะวิญญู. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : แว่นแก้ว. 2542.

ส่วนส่งเสริมการผลิตสื่อการศึกษาเพื่อคนพิการ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. สื่อภาพนูน วิชาสังคมศึกษา ม. 1- 2 กรุงเทพฯ, 2552

สมพร หวานเสีจ. “การให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มโดยครอบครัวและชุมชน.” กองการศึกษาเพื่อคนพิการ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2543.

สมัครสมร ภัคดีเทวา. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตาบอดด้วยเทปเสียงรูปแบบการบรรยายกับรูปแบบสารคดี. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2534

สุชา จันท์เอม. จิตวิทยาเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรบัณฑิต. 2525.

หน่วยศึกษาพิเศษ. กรมสามัญศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการจัดการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ : ฝ่ายออกแบบและผลิตสื่อการศึกษา กรมสามัญศึกษา. 2540.

Noonan, Mary J. and McCormick, L. Early Intervention in Natural Environments Methods & Procedures. California : Brooks/Cole Publishing Company. 1993.

11. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับดังต่อไปนี้

1. อุปกรณ์การเรียนรู้อันที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนที่ประเทศไทย และสามารถตอบสนองทางด้านประสาทสัมผัสการฟังและให้เด็กใช้เรียนรู้ได้เอง

2. เพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกในการศึกษานอกเวลาเรียนให้กับเด็กจะได้มีโอกาสการฝึกฝนตนเอง และไม่จำเป็นต้องอยู่กับครูผู้สอนตลอดเวลา เพิ่มทางเลือกในการเรียนรู้

3. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับหน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ได้แก่ โรงเรียน มหาวิทยาลัย สมาคม องค์กร หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็น

12. แผนการถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย

1. กลุ่มเป้าหมาย นักออกแบบ , นักวิจัย , นักศึกษา ที่สนใจในการออกแบบผลิตภัณฑ์หรือส่วนอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็น
2. วิธีการถ่ายทอด นำเสนอเอกสาร รายงานวิจัย เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย สื่อประชาสัมพันธ์
3. ระยะเวลา ตั้งแต่ปี เดือนกันยายน 2554 เป็นต้นไป
4. สถานที่ ห้องสมุด โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพฯ สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย

13. วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล

13.1 วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ขั้นตอนการศึกษาเบื้องต้น

- 1.1 ศึกษาลักษณะความบกพร่องทางการเห็น
- 1.2 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานการเรียนรู้แผนในประเทศไทย
- 1.3 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานประเทศไทย
- 1.4 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานจังหวัดในประเทศไทย

2. ขั้นตอนการศึกษาแนวคิดและทฤษฎี

- 2.1 ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวกับของความบกพร่องทางการเห็น
- 2.2 ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวกับพฤติกรรมตอบสนองในการรับรู้ทางด้านประสาทสัมผัส
- 2.3 ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น

3. สร้างเครื่องมือในการวิจัย

- 3.1 ออกแบบและจัดทำแบบทดสอบ

4. ขั้นตอนการออกแบบและสร้างต้นแบบ

- 4.1 ออกแบบ
- 4.2 เขียนแบบเพื่อการผลิต
- 4.3 สร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

5. ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

5.1 ทำการศึกษาและสำรวจ(Study and Survey) ลักษณะความบกพร่องทางการมองเห็น ระดับความพิการทางการเห็น และสังเกตพฤติกรรมในการเรียนการสอนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น

5.2 การสัมภาษณ์และทดสอบแบบสอบถามโดยใช้เครื่องมือการทดสอบการใช้งานของอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นแต่ละส่วน โดยมีประเด็นคำถามเพื่อทดสอบลักษณะที่แตกต่างกัน 2 ส่วนคือ

ส่วนแรก เป็นการสัมภาษณ์และบันทึกผลเพื่อหารายละเอียดและข้อมูลส่วนตัวของสถานะของผู้ทดสอบและอธิบายวิธีการทดสอบ

ส่วนที่สอง เป็นการทดสอบการใช้งานอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น และตอบคำถามโดยมีประเด็นคำถามเพื่อทดสอบการใช้งาน ผู้วิจัยได้เข้าไปสัมภาษณ์ สังเกตการใช้งานและทดสอบเป็นรายบุคคล เพื่อหาผลการรับรู้ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสถิติ

6. ศึกษาผลการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสังเกตและการทดสอบจากแบบทดสอบชุดเดียวกัน โดยทำการรวบรวมข้อมูลและประมวลผลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติ SPSS และใช้สถิติเชิงพรรณนาในปัจจัยด้านต่างๆ ที่ส่งผลต่อการรับรู้และการพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น

6.2 การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ วิเคราะห์โดยการนำข้อมูลทุกประเด็นมาประมวลผลเข้าด้วยกัน เพื่อการตีความทั้งข้อมูลทางด้านสถิติและข้อมูลจากข้อเสนอแนะเพื่อหาผลขั้นสุดท้ายของการพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น

7. ขั้นตอนการสรุป และข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อมูลสรุปผลการพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนที่ประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น

7.2 ข้อจำกัดที่พบ และข้อเสนอแนะในการศึกษาที่เกี่ยวข้องในอนาคต

8. เผยแพร่ผลงานวิจัย

14. ระยะเวลาทำการวิจัย และแผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย

1. ระยะเวลาทำการวิจัย 1 ปี (1 ตุลาคม 2553– 30 กันยายน 2554)
2. สถานที่ทำการทดสอบและเก็บรวบรวมข้อมูล

โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพฯ , สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย

แผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย (ให้ระบุขั้นตอนโดยละเอียด)

กิจกรรม	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554											
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1. ขั้นตอนการศึกษาเบื้องต้น												
2. ขั้นตอนการศึกษาแนวคิดและ ทฤษฎี												
3. สร้างเครื่องมือในการวิจัย												
4. ขั้นตอนการออกแบบและสร้าง ต้นแบบ												
5. ขั้นตอนการเก็บข้อมูล												
6. ศึกษาผลการวิจัยและวิเคราะห์ ข้อมูล												
7. ขั้นตอนการสรุปและข้อเสนอแนะ												
8. เผยแพร่ผลงานวิจัย												

15. ปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัย(อุปกรณ์การวิจัย,โครงการสร้างพื้นฐาน)

15.1 ที่มีอยู่แล้ว ได้แก่ บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์
เครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำวิจัยเพียงพอ

15.2 ที่ต้องการเพิ่มเติม –

16. งบประมาณของโครงการวิจัย

รายละเอียดงบประมาณที่เสนอขอในงบประมาณปี 2554

รายการ	ปีงบประมาณ 2554
1. งบบุคลากร	-
2. งบดำเนินงาน	
ค่าตอบแทน	28,000
- ค่าตอบแทนนักวิจัย	28,000
ค่าใช้สอย	50,000
- ค่าจ้างเหมาบริการ (วิเคราะห์ข้อมูล)	5,000
- ค่าจ้างพิมพ์งาน	4,000
- ค่าจ้างจัดทำต้นแบบ	40,000
- ค่าจ้างจัดทำรูปเล่ม	1,000
ค่าวัสดุ	188,000
- วัสดุสำนักงาน	80,000
- ค่าวัสดุจัดทำต้นแบบ	60,000
- ค่าวัสดุโฆษณาและเผยแพร่	30,000
- ค่าวัสดุคอมพิวเตอร์	13,000
- ค่าถ่ายเอกสาร	5,000
ค่าสาธารณูปโภค	14,000
3. งบลงทุน	-
รวมงบประมาณที่เสนอขอ	280,000

หมายเหตุ ขอลำรายชื่อทุกรายการ

17. ผลผลิต(output) ที่ได้จากงานวิจัย

1. ระบุ P ผลสำเร็จเบื้องต้น (preliminary results) ดังนี้

1.1 เพื่อพัฒนาอุปกรณ์การเรียนรู้แผนภูมิประเทศไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น

1.2 เพื่อใช้อำนวยความสะดวกในการศึกษานอกเวลาเรียนให้กับเด็กจะได้มีโอกาสการฝึกฝนตนเอง และไม่จำเป็นต้องอยู่กับครูผู้สอนตลอดเวลา เพิ่มทางเลือกในการเรียนรู้

1.3 เพื่อเป็นข้อมูลหรือเป็นแนวทาง สำหรับผู้ที่สนใจในการทำวิจัยต่อไป

18. โครงการวิจัยต่อเนื่อง - ปี

19. คำชี้แจงอื่น ๆ (ถ้ามี)

20. ลงลายมือชื่อ หัวหน้าโครงการวิจัย พร้อมวัน เดือน ปี

(นายประชา พิจักขณา)

หัวหน้าโครงการวิจัย

- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาเครื่องเสริมทักษะการเรียนรู้ขณะ
เบรลล์ไทย พ.ศ. 2552

- ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ของใช้ในครัวเรือน ไข่
เค็มและไวน์สำหรับกลุ่มสหกรณ์การเกษตรหุบกะพง จำกัด พ.ศ. 2552

7.4 งานวิจัยที่กำลังทำ : -

ส่วน ค ประวัติคณะผู้วิจัย

- ชื่อ- สกุล (ภาษาไทย) นายสาธิต เหล่าวัฒนพงษ์
(ภาษาอังกฤษ) Mr. Sathit Laowattanaphong

2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3 1009 03916 74 0

3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ (พนักงานมหาวิทยาลัย)

4. หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวรจักรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300 โทรศัพท์ 0-2282-8531-2 , 0-2281-9231-4 ต่อ 6305 โทรสาร 0-2282-8572 E-mail : sathit_l@hotmail.com

5. ประวัติการศึกษา

ศป.บ. (สาขาวิชาออกแบบภายใน) มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ค.อ.ม. (เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า

คุณทหารลาดกระบัง

กำลังศึกษา ศด.(การออกแบบผลิตภัณฑ์) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

6. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ

สาขาวิชาการ เทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์

กลุ่มวิชา วิทยาการคอมพิวเตอร์

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพในการทำวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละข้อเสนอการวิจัย เป็นต้น

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : -

7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย : -

7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : -

7.4 งานวิจัยที่กำลังทำ : -

ส่วน ค ประวัติคณะผู้วิจัย

4. ชื่อ- สกุล (ภาษาไทย) นายเอกพงศ์ อินแก้ว
(ภาษาอังกฤษ) Mr. Akapong Inkuer
5. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3 9505 00248 89 0
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ (พนักงานมหาวิทยาลัย) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
4. หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวรจักรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300
โทรศัพท์ 0-2282-8531-2 , 0-2281-9231-4 ต่อ 6305 โทรสาร 0-2282-8572
e - Mail : ek_eke@hotmail.com
5. ประวัติการศึกษา
ศป . บ . (ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) มหาวิทยาลัยรังสิต
ศป . บ . (การออกแบบ) มหาวิทยาลัยรังสิต
6. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
สาขาวิชาการ การศึกษา
กลุ่มวิชา เทคโนโลยีการศึกษา
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุ
สถานภาพในการทำวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละ
ข้อเสนอการวิจัย เป็นต้น
 - 7.4 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : -
 - 7.5 หัวหน้าโครงการวิจัย : -
 - 7.6 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว :
- ผู้ร่วมวิจัยโครงการปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัด
การศึกษา พ.ศ.2552
 - 7.5 งานวิจัยที่กำลังทำ :
- -ผู้ร่วมวิจัย โครงการออกแบบที่จอดรถจักรยานสำหรับนักท่องเที่ยวรอบ
บริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ พ.ศ. 2553

ส่วน ค ประวัติคณะผู้วิจัย

1. ชื่อ- สกุล (ภาษาไทย) **นายนพพร สกุลยีนยงสุข**
(ภาษาอังกฤษ) **Mr. Nopporn Sakulyunyongsuk**
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3 1012 01381 36 7
3. ตำแหน่งปัจจุบัน **อาจารย์ (พนักงานราชการ)**
4. หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวรชัยพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 โทรศัพท์ 0-2282-8531-2
, 0-2628-6189 ต่อ 6305 โทรสาร 0-2282-4490 E-mail : tee_biot@hotmail.com
5. ประวัติการศึกษา
วท.บ. (เทคโนโลยีชีวภาพ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
6. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิกการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
สาขาวิชาการ **วิทยาศาสตร์กายภาพและคณิตศาสตร์**
กลุ่มวิชา **สถิติ**
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุ
สถานภาพในการทำวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละ
ข้อเสนอการวิจัย เป็นต้น
 - 7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย :-
 - 7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย :-
 - 7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อแผนงานวิจัยและหรือโครงการวิจัย ปีที่พิมพ์ การ
เผยแพร่ และ สถานภาพในการทำวิจัย
 - ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัยเรื่องการศึกษาการผลิตน้ำส้มสายชูหมักจากน้ำคั้น
เปลือกสับประรด พ.ศ. 2546 – 2547
 - ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์พริกแกงสำเร็จรูปเพื่อ
การส่งออก พ.ศ. 2549 - 2550
 - ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารจากข้าวหอมนิล
เพื่ออุตสาหกรรมอาหาร พ.ศ. 2550
 - ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัยเรื่องการศึกษาจิตวิทยาที่มีผลต่อผู้ที่มีความ
บกพร่องทางการมองเห็นเลือกราง เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบ พ.ศ. 2551
 - ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารจากปลาน้ำจืดเพื่อ
เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ พ.ศ. 2551
 - ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารจากข้าวหอมนิล
เพื่ออุตสาหกรรมอาหาร พ.ศ. 2551

- ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาเครื่องเสริมทักษะการเรียนรู้
พหุปัญญาแบบฉลาดไทย พ.ศ. 2552
- ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัยเรื่องการยืดอายุการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ผักผลไม้
แกะสลักเพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่ม พ.ศ. 2552
- ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัยเรื่องต่อยอดการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป
จากปลาน้ำจืดเพื่อการถ่ายทอดเทคโนโลยี พ.ศ. 2552

7.4 งานวิจัยที่กำลังทำ : -

